

CLASSICAL ARMENIAN BIBLE: THE ZOHRAB BIBLE

Edited by Dr H. Zohrabian

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՒՆՉ
ՄԱՏԵԱՆ ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆԱՅ

THE BIBLE
OLD AND NEW TESTAMENTS

ԸՍՏ
ՃՀԳՐԻՏ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՆԱԽՆԵԱՅ ՄԵՐՈՑ
'Ի ՀԵԼԵՆԱԿԱՆՆ ՀԱՒԱՏԱՐՄԱԳՈՅՆ ԲՆԱԳՐԻ
'Ի ՀԱՅԿԱԿԱՆՍ ԲԱՐԲԱՌ:

ACCORDING
TO THE ACCURATE TRANSLATION
OF OUR ANCESTORS
FROM THE MOST RELIABLE GREEK TEXT
INTO THE ARMENIAN LANGUAGE.

Նորոգապէս 'ի լոյս ընծայեալ
յընտրելագոյն գրչագիր գաղափարէ՝
Համեմատութեամբ այլևայլ օրինակաց,
Հանդերձ կարևոր ծանօթութեամբք բնաբանին:

Newly published from the best manuscript,
with a comparison of various exemplars,
with important annotations to the text.

Յաշխապասիրո-թենն Գեառն
Հ. Յովհաննոս Զօհրապեան Վարդապետի,
'ի Մեծանո-թենն Մեծին Միբնարայ
Բաբոնապետի և առաջին Աբբայ:

*On the basis of the work of
Rev. Doctor Fr. Hovhann Zohrabian,
of the Congregation of the Great Mechitar,
Pontif and first Abbot.*

Տպագրեալ Հրամանաւ Տ.Տ. Ստեփաննոսի Ագոնց
Աստուածապատիւ Արշիեպիսկոպոսի,
և Առաջնորդի Ուխտին՝ Սրբոյն Ղազարու:

Published by order of the Very Rev. Stepannos Agonts,
Honoured Venerable Bishop
and Prelate of the Congregation of St. Lazarus.

Revised edition edited by Tigran A. Aivazian (Erevan, 2016)

1805 'Ի ՎԵՆԷՏԻԿ. ՌՄԾԴ
'Ի Գործարանի Սրբոյն Ղազարու:

1805 VENICE
At the Press of St. Lazarus.

լանեմ ես առ այն որ առաքեալսն գիտ: Եւ գրեցէք դուք զայս ամենայն որ եղև՝ և կատարեցաւ: ²¹Եւ գրեցաւ 'ի գիրս: Եւ այլ ոչ ևս տեսին զնա: ²²Գոհանային զգործոյն և զմեծամեծացն Աստուծոյ, և որպէս երևեցաւ նոցա Հրեշտակն Տեառն:

13 Եւ Տուբիթ գրեաց զաղօթն 'ի ցնծութիւն՝ և ասէ. Օրհնեալ է Աստուած որ կենդանին է յաւիտեանս՝ և արքայութիւն նորա. ²զի նա Հարկանէ և ողորմի, իշուցանէ 'ի դոժոխս և Հանէ. և ոչ դք է որ փախչի 'ի ձեռաց նորա: ³Խոստովան եղերուք նմա որդիք Իսրայէլի առաջի ազգաց. ⁴զի նա ցրուեաց զմեզ անդր 'ի նոսա: Յայտնեցէք զմեծութիւնս նորա, բարձրացուցէք զնա առաջի ամենայն կենդանեաց, զի նա իսկ է Տէր Աստուած մեր. Աստուած Հայր մեր մինչև յամենայն յաւիտեանս: ⁵Եւ տանջեսցէ զմեզ յամենայն ժամիրաւութիւնս մեր. և դարձեալ ողորմեսցի մեզ, և ժողովեսցէ զմեզ յամենայն ազգաց յորս և ցրուեցաք 'ի նոսա: ⁶Եթէ դարձիք դուք 'ի նա բոլորով սրտիւ ձերով՝ և յամենայն անձնէ, և արասցիք դուք առաջի նորա զճշմարտութիւն, յայնժամ դարձցի նա առ ձեզ. և մի ծածկեսցէ նա զերեսս իւր 'ի ձեռք: ⁷Եւ տեսանիցէք դուք զոր առնիցեն ընդ ձեզ. և խոստովան եղի՞ցիք դուք նմա ամենայն բերանով ձերով. և օրհնեցէք զՏէր որ արդարն է, և բարձր արասցիք զթագաւորն յաւիտենից: ⁸Եւ ես յերկրի գերութեանս իմում գոհացայ զնմանէ, և ցուցից զզօրութիւնս և զմեծութիւնս նորա ազգաց մեղաւորաց: Եւ արդ՝ դարձարուք մեղաւորք՝ և արարէք զարդարութիւնս առաջի նորա. զի ով գիտէ, Հաճեսցի և ողորմեսցի ձեզ: ⁹Այլ ես զԱստուած իմ օրհնեցից՝ և անձն իմ զթագաւորն երկնից, և ցնծացայց ես 'ի մեծութեան նորա: ¹⁰Ասացեն զայս ամենայն ազգք, և խոստովան եղեն նմա յերուսաղէմ 'ի քաղաքն սուրբ. ¹¹և խրատեսցէ նա զորդիս ժողովրդեան ըյր, և դարձցի և ողորմեսցի որդւոցն արդարոց: ¹²Գոհացես դու զՏեառնէ բարեբարէ, և օրհնեսցես դու զթագաւորն յաւիտենից. զի դարձեալ զխորանն իւր շինեսցէ 'ի քեզ ուրախութեամբ: ¹³Եւ բերկրեսցին 'ի քեզ որ գերեալքն են. և սիրեսցեն զքեզ որք չուսուցեալքն են յամենայն ազգան յաւիտենից: ¹⁴Ազգք բազումք 'ի Հեռաստանէ եկեսցեն. յանուն Տեառն Աստուծոյ բարձեալ բերիցեն զպատարագս իւրեանց 'ի ձեռս իւրեանց, մատուցանել զայն Թագաւորին երկնաւորին. և տացեն քեզ զուրախութիւն ազգէ մինչև յազգ: ¹⁵Եւ անիծեալ լիցին ամենայն ատելիք քո, և եկեսցեն օրհնութիւնք 'ի վերայ սիրելեաց քոց: ¹⁷Տնծա և ուրախ լեր դու 'ի վերայ որդւոցն արդարոց. և ժողովեսցին նոքա 'ի միասին, և օրհնեսցեն զՏէր արդարութեանց 'ի միասին: ¹⁸Երանեալք իցեն որք սիրեսցեն զքեզ, և ցնծացեն նոքա 'ի խաղաղութեան քում. և երանի իցէ այնոցիկ որք տրտմեցան 'ի վերայ բեկման քո, զի անդրէն 'ի քեզ բերկրեսցին, 'ի տեսանել նոցա զփառսն քո. և ուրախ լիցին մինչև յաւիտեանս: ¹⁹Անձն իմ օրհնեսցէ զԱստուած զթագաւորն մեծ: ²¹Զի շինեսցի երուսաղէմ 'ի քարանց պատուականաց, 'ի չափիղայ և 'ի սուտակէ, և այլ ևս պատուական քարամբք. պարիսպք քո և աշտարակք, մարտկոցքն քո յոսկւոյ սրբոյ: ²²Եւ ամենայն Հրապարակքն երուսաղէմի բիրեղ և դաշնակ և սարդիոն ակամբք կազմեսցին: ²³Եւ ասացեն յամենայն փողոցս երուսաղէմի. Ալէլուիա: Եւ օրհնեսցեն՝ և ասիցեն. Օրհնեալ է Աստուած որ բարձրացոյց զամենայն աշխարհս յաւիտեանս:

14 Եւ իբրև դադարեաց Տուբիթ յօրհնութենէս յայսմանէ. ²և էր ինքն ամաց յիսուն և ութ՝ յորժամ կացին աչք նորա, և յետ ամաց ութից բացան միասնգամ աչք նորա: ³Եւ առնէր նա ողորմութիւնս. և յաւել ևս երկնչէ 'ի Տեառնէ Աստուծոյ, և խոստովան լինել նմա: ⁴Եւ ծերացաւ նա յոյժ: ⁵Կոչեաց նա զորդին իւր, և զորդի որդւոյն իւրոյ՝ և ասէ ցնա. Որդեակ ա՛ռ դու զորդիս քո, զի աշուստիկ ես ծե-

րացեալ եմ և մերձ եմ 'ի մեռանէ: Արդ երթ դու յերկիրն Մարաց որդեակ իմ. ⁶զի Հաստամ ես, որպէս և խօսեցաւ Յոնան մարգարէ վասն Նիսուէի եթէ՝ Կործանեսցի, և յերկիրն Մարաց եղիցի խաղաղութիւն մինչև 'ի ժամանակ մի: Զի եղբարք մեր ցրուեսցին 'ի բարի երկրէս, և երուսաղէմ եղիցի աւերակ և անապատ, և տունն Աստուծոյ 'ի նմին Հրձիգ լիցի, և յաւել լիցի մինչև 'ի ժամանակս: ⁷Եւ դարձեալ ողորմեսցի նոցա Աստուած. և դարձուցէ զնոսա անդրէն յերկիրն, և շինեսցեն նոքա գտունն. ոչ եթէ ըստ օրինակի առաջնոյն մինչև լցցին ժամանակք յաւիտենից: Եւ յետ այսորիկ դարձցին 'ի գերութենէ աստի, և շինեսցեն զերուսաղէմ փառօք և մեծաւ պատուով և տաճարն Աստուծոյ 'ի նմին շինեսցի յամենայն ազգս յաւիտենից, շինուածս փառաւորս որպէս և խօսեցան զնմանէ մարգարէքն: ⁸Եւ ամենայն Հեթանոսք դարձցին ճշմարտութեամբ երկնչէ 'ի Տեառնէ Աստուծոյ. և կործանեսցեն և 'ի բաց մերժեսցեն զկուտս իւրեանց. ⁹և օրհնեսցեն ամենայն Հեթանոսք զՏէր, և ժողովուրդն խոստովան լիցի առ Աստուած իւր: Եւ բարձրացուցէ Տէր զժողովուրդն իւր. և ցնծացեն ամենեքեան դք սիրեն զՏէր Աստուած ճշմարտութեամբ և արդարութեամբ. և արասցիք դուք ողորմութիւն Հրոց ձերոց: ¹⁰Եւ արդ՝ որդեակ իմ, զնա դու աստի. զի լինելով լինի զոր ասաց մարգարէն Յոնան: ¹¹Այլ դու պաշտեսցես զօրէնս և զՀրամանս. և լեր դու ողորմած և արդար, զի բարի լինիցի քեզ: ¹²Եւ թաղեսցես զիս՝ և զմայր քո ընդ իս, և մի ևս Հանգիցես դու 'ի Նիսուէ: Որդեակ իմ, տես դու որպէս արար Ադամ Աքիաբարայ որ մնոյց զնա, որպէս 'ի լուայ տարաւ զնա 'ի խաւար, որչափ չար անցոյց ընդ նա: Այլ Աքիաբարոս ապրեցաւ, և նմա Հատուցումն անդրէն Հատուցաւ, և էջ նա փոխանակ նորա 'ի խաւարն: Եւ Մանասէ արար զողորմութիւնս, և ապրեցաւ յաւուր մահոն զոր թաղոյցն նմա. և Ադամ անկաւ յորդգայթ՝ և կորեաւ: ¹³Եւ արդ՝ դու որդեակ իմ, տես որպիսի առնէ ողորմութիւն, կամ որպէս փրկէ արդարութիւն: Եւ իբրև զայս ասաց, կատարեաց զՀոգին 'ի վերայ մահացն. զի էր նա ամաց Հարիւր և յիսուն: Եւ թաղեաց զնա որդին իւր լի փառօք և բարի վախճանաւ: ¹⁴Եւ յորժամ մեռաւ Մանա թաղեաց և զնա առ Հօրս իւրում: Եւ զանց Տուբիա կնաւ իւրով և որդւով իւրով ճանդերձ յեկբատանս Մարաց՝ առ Հոագուէլ անէր իւր: ¹⁵Եւ ծերացաւ նա պատուով մեծաւ. և թաղեաց նա զանէրն իւր՝ և զղղղանչն, փառօք և պատուով. և ժառանգեաց գտունն նոցա, և գտունն Տուբիթայ Հօրն իւրոյ: ¹⁶Եւ մեռաւ նա ամաց Հարիւր և քսան և եւթն, յեկբատանս Մարաց: ¹⁷Եւ մինչև՝ մեռեալ էր նա, լուսա ինքն կործանմանէն Նիսուէի՝ զոր գերեաց նաբոլթոդոնոսոր Աստուծոն: Եւ ուրախ եղև Տուբիա՝ մինչև՝ մեռեալ էր նա, 'ի վերայ Նիսուէի. փառս ետ գոհանայով զԱստուծոյ. որում փառք յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Կարարեցաւ Տուբիթ:

ՆԱԽԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋԻՆ ՄԱԿԱՐԱՅՅԵՑԻՈՑ

Յադամայ մինչև ցերկին շինուած պարսպին երուսաղէմի, և ցերկոտասան ամ իշխանութեանն Հրէից Նեեմիայ, կարգաւ ածեն զժամանակն Գիրք Երեմիայից. իսկ անտի և յառաջ՝ ոչ ևս: Քանզի երկերիւր (յիսուն) և Հինգ ամաց միջոցաւ յետ Նեեմեայ կրցեր է ժամանակն Մատիթայ Նախիանայ՝ առ որով պատմութիւնս Մակաբայեցւոց. և 'ի միջոցս յայս 'ի Յովսէփայ և յԱփրիկանայ առեալ Եսեթի զանունս քահանայապետիցն որ տիրէին ժողովրդեանն նշանակէ 'ի կանոնս ժամանակաց: Բայց զի առ Մատիթայ Մեծն կոչեցելով զԱռաջին Մակաբայեցւոցն ճաշատիր. զի առ Մեծն Մատիթայ Հանդիպի Պողոմէոս Փիղոպատովի, առ որովք իրք երրորդ Մակաբայեցւոցն: Եւ թէ զի՞նչ այսմ պատճառ, ոչ ոնեմ ասել. և՛ս

5 Ոմանք. Եւ զորդիս որդւոյն իւրոյ: 6 Ոմանք. 'ի բարի երկրէն: 7 Երեմիային պաշտաւոր. Փառօք և մեծաւ պատուով: Ուր ոմանք. Փառօք մեծաւ և պատուով: 13 Ոմանք. ԶՀոգին իւր 'ի վերայ մահ՝: Երեմիային. Մմաց ճԾ: 14 Երեմիային պաշտաւոր. Թաղեալ և զնա: 16 Երեմիային. Մմաց ճԻ: 17 Ելլէ. Եւ մինչև մեռեալ էր նորա... նորա՝ 'ի վերայ Նիսուէի: Ի վախճանն ոմանք. Կատարեցաւ գիրք Տուբիթայ:

նեն և մատուցանեն:

13.1 Ունան յաւելում. Եւ արքայութիւնս նորա յամենայն յաւելումն: 4 Ոմանք. Զի նա ցրեաց զմեզ: 8 Ոմանք. Եթէ դարձիք դուք 'ի նոսա բ': 10 Ունան. Եւ խոստովան եղիցին նմա: 12 Ոմանք. Գոհացես դու զԱստուծոյ բարեբար: 14 Ունան յաւելումն: 15. Բանի զանուն մեծ կոչեցին 'ի վել: Եւ անիծ: 19 Ունան յաւելումն աստիւն Համար: 20. Երանելի եղցւ լիւ է զիցին մնացորդով զառակն ինոյ առ 'ի րեւանել զԵրուսաղէմ պայծառացեալ: Զի շինեալ: 21 Ոմանք. Եւ զի շինեսցի երուսաղէմ 'ի քարանց... և մարտկոցն քո: 23 Ոմանք. Եւ ասացեն. Օրհնեալ է Աստուած որ: 14.2 Երեմիային. Ինքն ամաց ԾԼ:

գի և առ մահուամբն Հմառնի ասէ գերկորդ Մակարայեցւոցն իրս կատարել. և յայտ է 'ի գրոց աստի, զի Առաջիմս՝ և ոչ երկրորդ Մակարայեցին Հասուցանէ զպատմութիւնս մինչև ցՀմառն, կայցի զայս ոք որպէս և ախորժէ կամ գրչին սխալել, կամ կարգի գրոցս փոփոխել: Բայց թէ ո՞ր գրեաց զպատմութիւնս զայս, և կամ զի՞նչ պատճառաւ, թէպէտ և զվերասացեալ միջոցս ժամանակին ոչ նշանակեն ինչ գիրք Հրէից յետ Նեեմեայ, բաց յեմթերայ իրացն. այլ զայս վասն մեծ վշտացն զոր կրեցին Հրէայք վասն աստուածապաշտութեան յԱստիղծեանց. և վասն մեծ քաջութեանն Մակարեանց, և մեծագոյն առ նոսա Աստուծոյ ինքամոց՝ գրեցին մեծաւ զգուշութեամբ. մանաւանդ 'ի Հաւատարմութիւն մարգարէութեանն Դանիելի, որ նշանակեաց զանցս ժամանակին այնորիկ: Այլ որպէս յերկրորդ Մակարայեցւոյն ասէ, թէ՛ Յասոն Կիրենացի 'ի Հինգ գիրս բաժանեաց զպատմութիւնս Մակարայեցւոցն լայն և ճոխ բանիւ. զորս յետոյ առեալ Համառօտեցին վասն Հեշտի ըմբերողաց: Արդ՝ երևի յերկրոցոցն գրոցս զի 'ի մի-ոջէ նախագրեալ օրինակէ, 'ի Հնգից գրոցն ասեմ Յասոնեայ երկուք ոմանք Համառօտեցին. յայտ է՝ զի յայլ և յայլ տեղիս կամ ժամանակս. ուստի է՝ ինչ զոր Համաձայնին, և է՝ ինչ զոր յաւերոյն մի քան զմի: Բայց զանոանս իւրեանց ոչ եղին ըստ առաջնոցն պատճառի, զոր 'ի Դատարարացն և 'ի Թագաւորութեանցն յառաջաբանն ասացաք:

Գլուխք Առաջին գրոցն Մակարայեցւոց

Ա. Թէ յետ Հարիւր և յիսուն ամի մահուանն Աղէքսանդրի թագաւորեաց Ասորոց և Բաբելոնի Աստիղծոս Եպիփանէս. նա բռնադատէր զԻսրայէլ 'ի կռապաշտութիւն, ետ պատերազմ՝ ընդ Փիղոմետոր Պտղոմեայ եգիպտացոյ, և դարձաւ յողով աւարաւ. եկն յերուսաղէմ, կողոպտեաց զտաճարն Աստուծոյ, և սպան զբազումս 'ի Հրէից:

Բ. Առաքեաց ապա զօրավար, որ 'ի բոլուն առեալ զգանձս և զամրոցս՝ եմոյծ 'ի միջնաբերդն Երուսաղէմի Հեթմանոսս յորոգայթ Հրէից, պղծեաց զտաճարն սուրբ, և կռապաշտեցոյց զյողով 'ի Հրէից. և այլ շփոթեալք գնացին փախստեայք:

Գ. Զետեղեցաւ Մատաթի քահանայ որդւովն 'ի Մովսիսիմ. եկին սպասաւորն Աստիղծն ստիպէին զքաղաքն 'ի պաշտօն կոցն. որոց ընդդէմ կացեալ Մատաթի, սպան զՀրէայն որ զոճեաց կոցն, և ինքն բազում ընկերօք նստաւ յամուրս լեռանցն:

Դ. Սպանին զօրքն Աստիղծու 'ի լեռնամուտ Հրէիցն 'ի շաբաթու Հազար ոգի. իսկ Մատաթի Հօր ընկերօք եւար սատակեաց 'ի նոցոնց բազումս 'ի շաբաթու. կործանէր զբագինս, վանէր զանօրէնսն, և պայծառ յաղթութեամբ կեցեալ՝ վախճանէր:

Ե. Յուդա Մակաբէ զօրապետ Հրէից՝ սպան զԱպողոնիոս, և փախոյց զՆրեն սպարապետ Աստիղծու. և ինքն կայր մեծաւ ճոխութեամբ:

Չ. Դիմեաց Աստիղծոս յԱստիղծ քաղաքէ աւարել ապրել զաշխարհն Պարսից. յանձն արար զորդին և զզօրսն իշխանին Լիւեայ, պատուէր տուեալ նմա ջնջել սատակել զՀրէայնս յերկրէ:

Ը. Առաքէր Լիւսիաս երիս զօրավարս 'ի վերայ Հրէից. զորս Յուդայեանք սաստկապէս Հարեալ առին յաւարի. իսկ ապա Լիւսիաս եկեալ ճակատեալ, պարտեալ վատթարեալ դառնայր ամօթով:

Ճ. Սրբեաց Յուդա զտաճարն որ պղծեալ էր յերից ամաց. շինեաց զամրոցն Սիոն յաշտարակս ամուրս յերեսաց Հեթմանոսաց:

Թ. Պեպէտ քաջութիւնք Յուդայ և եղբարց իւրոց 'ի մարտս բազումս, վանեալ զՏիմոթէոս, զՀրէայնս փրկեալ 'ի կողմանս կողմանս՝ զամուրս Հեթմանոսաց քանդելով. և զի պարտեցան Յովսէպոս Զաքարեանց և իւրքն յերեսաց Գեորգեայ 'ի Հարուածս սաստիկս:

Ժ. Աստիղծոս 'ի Պարսից փախստեայ անկեալ 'ի Բաբելոն, լուսա զթօթ պարտութեան զօրացն 'ի Հրէաստանս. սրտաբեկեալ եղև, զի գտին զնա չարիքն զոր անցոյց ընդ Երուսաղէմ. յանձնեալ Փիլիպեայ զզօրսն, և զի թագաւորեցուցէ զորդին իւր, և ինքն անդէմ չարաւ մեռանէր:

ԺԱ. Թագաւորեցոյց Լիւսիաս զՀօրամոյն Աստիղծոս, որ և 'ի բանասարկու չարախօսաց զայրացեալ Հրէից եկն զօրօք և փղօք պաշարեաց զԲեթսուլ. որում Մակաբեանք 'ի դիմի՝ Հարան քաջութեամբ. ուր և եղիազարոս Աւարան եղբայր Յուդայի կործանեալ զփիղ 'ի նշանատը՝ ճմլեցաւ ընդ նովաւ. իսկ ան առ զԲեթսուլ, և պաշարեաց զԵրուսաղէմ. և Հաշտութիւն խօսեցեալ եմուտ յերուսաղէմ, և կործանեաց զպարիսպս նորա:

ԺԲ. Դեմետրիոս Սելևկեանց Հռովմայեցի թագաւորեաց ծովեղերեայ. և ըմբռնեալ սպան զԱստիղծոս. առ նա Յակիմոս անօրէն չարախօսէր զՅուդայէ՝ ակն եղեալ քահանայութեանն,

և նա ետ ընդ նմա զԲաբելոն. որ ոչ կարաց ըմբռնել զՅուդա. եկն ապա Նիկանովր, և սպառնացաւ տաճարին Հրով. և ճակատեալ ընդ Յուդայի՝ սպանաւ ինքն և զօրքն. և կախեցաւ գլուխն ձեռամբն զպարսպէն Երուսաղէմի:

ԺԳ. Ի Համբաւ յաղթութեանն Հռովմայեցւոց՝ ձեռն առ նոսա տուեալ Յուդայի, զոր ընկալեալ դաշամբք՝ գրեցին Դեմետրեայ մի մեղանչել Հրէից. որոց ոչ անսացեալ գումարեաց զօրս ընդ Յակիմայ և Բաբելոնեայ. որոց քաջապէս պատահեալ Յուդայի, անկաւ 'ի պատերազմին:

ԺԴ. Յետ նորա եկաց Յոնթաթան, և որդիքն Ամբրեայ Հրամանաւ Բաբելոնեայ կալան զՅովհաննէս եղբայր Յոնթաթանեայ, զորոյ փութապէս առին վրէժ յորդոցն Ամբրեայ 'ի Հարսանեկաց անտի: Բռնացան Բաբելոնեանք, կալան զքաղաքս: Յակիմոս քակել սկսաւ զսրաճ սրբութեանցն և Հարաւ յԱստուծոյ. և Բաբելոնէ իբրեւ ոչ կարաց կալով զՅոնթաթան չոգաւ և այլ ոչ դարձաւ:

ԺԵ. Թագաւորեաց Աղէքսանդրոս Աստիղծեանց 'ի Պտղոմիդէա, և պատրաստէր 'ի մարտ ընդ Դեմետրի. առաքէր Դեմետր առ Յոնթաթան բանս Հաշտութեան: Լուսա Աղէքսանդրոս՝ և առաքեաց Յոնթաթանու թագ և ծիրանիս, և եղև նմա ուխտադիր. զոր քակելոյ սակա յղեաց Դեմետր առ Յոնթաթան բազում խոստմամբք ձգել զնա առ իւր, որում ոչ կալաւ յանձին, այլ մնաց ընդ Աղէքսանդրի:

ԺԶ. Սպանաւ Դեմետր առաջի Աղէքսանդրի, և Աղէքսանդր փեսայացեալ Երգիտեայ Պտղոմիէ՝ մեծապէս շքով պատուեաց զՅոնթաթան:

ԺԷ. Դեմետր որդի Դեմետրեայ 'ի Կրետեայ ուշ եղեալ Հայրենեացն զայ յԱստիղծ. սպառնալիս, և զօրս 'ի ձեռն Ապողոնեայ առաքէ 'ի մարտ ընդ Յոնթաթանու. զորս սաստիկ Հարեալ Յոնթաթան՝ տիրէ Աղովտայ և Ասկաղոնի. կրկին պատուի յԱղէքսանդրէ ոսկի թագիւ. առնու և զԱկկաւրոն Հանդերձ սահմանօքն:

ԺԸ. Պտղոմեոս աներ Աղէքսանդրոս նենգութեամբ յինքն շորթեաց զաշխարհ փեսային մինչև ցՍելևկիա, և Հանեալ 'ի նմանէ զԵրուստին ետ Դեմետրի. իսկ Զաբէլ Արուայիկ Հատեալ զգլուխն Աղէքսանդրի մատոյց Պտղոմեայ, և յաւարն երրորդի մեռաւ Պտղոմեոս:

ԺԹ. Թագաւորէ Դեմետր. իսկ Յոնթաթան պնդեալ մեքենայիք զմարտն 'ի վերայ միջնաբերդին Երուսաղէմի, ընդ որ բարկանայր Դեմետր. առ որ եկեալ Յոնթաթան՝ բազում պատիւս և օժիտս Հարկաց գտեալ 'ի նմանէ դառնայր:

Ի. Ապստամբեալ զօրքն 'ի Դեմետրեայ թագաւորեցոյցանել զԱստիղծոս Աղէքսանդրեան. ինդրեաց Յոնթաթան 'ի Դեմետրեայ տալ նմա 'ի ձեռս զմիջնաբերդն Երուսաղէմի, զոր խոստացաւ և այլ ևս՝ միայն զի տացէ նմա զօրս 'ի Հրէից գլխապաւն զի մի՛ սպանցի. որովք իբրեւ փրկեցան՝ ոչ ևս եկաց 'ի խոստմոնանս:

ԻԱ. Թագաւորեցոյց Տրիփոն զԱստիղծոս. յորմէ 'ի պատահելն մարտիւ յաղթահարեալ Դեմետրի գնաց փախստեայ:

ԻԲ. Մեծապէս պատուեաց Աստիղծոս զՅոնթաթան ոսկի սպասուք և թագիւ (չգեղը). և զՀմառն եղբայր նորա սպարապետ 'ի Տուրայ մինչև ցԵգիպտոս. և ոչ կարացին իշխանք Դեմետրի խախտել զՅոնթաթան. այլ կային մեծաւ փառօք պսակեալ յաղթութեամբ:

ԻԳ. Առաքեաց նորոգեաց Յոնթաթան զսէրն առ Հռովմայեցիս. զոր ընկալեալ գրեցին եղբարս գոլ Հրէից զՍպարտիացիս, և յԱրաւհամէ սերեալս:

ԻԴ. Գումարեցան դարձեալ 'ի վերայ Յոնթաթանու իշխանք Դեմետրի, որոց ընդ առաջ եղեալ պատրաստէր գիշերամարտի. յորմէ զարհուրեալ թշնամեացն խիտ առ խիտ խարոյկս վառեալ թողին և փախանս:

ԻԵ. Քաջութիւնք Յոնթաթանու 'ի վերայ Արաբացոց, Դամասկացոց, Յուդայացոց. և զի ամուր շինուածովք փակեալ պաշարեաց նեղել զորս 'ի միջնաբերդին Երուսաղէմի, ոչ տալով մուտ կամ ել. նաև զպարիսպս ամրացոյց զԵրուսաղէմի:

ԻԶ. Խնդրէր Տրիփոն թագաւորել այլ կասկածէր 'ի Յոնթաթանայ. իբրեւ յայտնի պատերազմաւ ոչ կարէր ոնել. նենգութեամբ թօթափեաց զզօրսն 'ի նմանէ. կալաւ նա 'ի Պտղոմիդեայ. և սպան զօրս ընդ նմա: Սգացին զնա, և կացուցին զՀմառն 'ի տեղի նորա. առ որ յղեաց Տրիփոն թէ վասն պարտոց արծաթոյ ոնիմ զՅոնթաթան. արդ տուր զարծաթն և զորդիան պատմադ. իբրեւ առ սպան զՅոնթաթան. զոր բարձեալ թաղեաց Հմառն առ Հօրն և եղբարցն:

ԻԷ. Սպան Տրիփոն զԱստիղծոս մանուկ և թագաւորեաց: Հմառն ամրացոյց զերկիրն, և ինդրեաց Հաշտութիւն 'ի Դեմետրեայ. յանձն առ և արար խարաղութիւն և ազատութիւն Հրէից. պաշարեաց Հմառն և առ զԴագա. նեղեցան և որք 'ի միջնաբերդին, և ետուն զնա 'ի ձեռս Հմառնի. զոր սրբեալ բնակէր

ի ներքս սեպական գնդան, և կացոյց զՅովնաթան որդի իւր սպարապետ զօրոն:

Ի՛նչ Անց Դեմետրոս ի Մարս և ի Պարթևս, առնուլ թիկունս և մարտնչել ընդ Տրիփոնեայ, ըմբռնեցաւ ի Պարթևացն և եղաւ ի բանտի: Եւ յաւուր Հմառնի մեծաւ խաղաղութեամբ և բարեփառութեամբ կայր ազգն Հրէից:

Ի՛նչ ի տախտակս պղնձիս թղթեն Հռոմայեցիք առ Հմառն. որոց արձակեաց զՀրէշտակս և վաճան ոսկի. զի այս երիցս անգամ Հաստատեցաւ ուխտ Հաշտութեան ի միջի սոցոն. և զի ընդարձակս գովեն Հռոմայեցիք զՀմառն Հաստատելով գտերութիւն նորա:

Ի՛նչ Անտիոքոս Դեմետրեանց որ է Սիդեացին՝ պատուէ մեծապէս զՀմառն փառք և ազատութեամբ Հարկաց, և ինքն զՀետ մտեալ Տրիփոնեայ՝ արկ գնա փախստեայ ի Դովրա քաղաք ծովեզերեայց: և անդ պաշարեաց:

Ի՛նչ Եկին Հասին Հնդկարտակը Հռոմայեցոց առ Պտղոմէոս Էրզէտէս, և առ այլ թագաւորս՝ Ասիացոց, Պարսից, յաշխարհս և յազգս, զի պատուեալ լիցին Հրէայք, և մի՛ ոք նոցա մեղիցէ: Ի՛նչ Դարձաւ շրջեցաւ Անտիոքոս թխամութեամբ ընդ Հմառնի, իբրեւ փախեաւ Տրիփոն ի նմանէ, ետ զօրս ի ձեռն Կենդեբայ յաւարի առնուլ զՀրէայս. որոց ընդդէմ գումարեաց Հմառն զգօրնս և զորդին, որք զբազումս սրով Հարեալ, զփախստեայնս ի բուրեցան Ազովտայ Հրով այրեցին, և դարձան յաղթութեամբ:

Ի՛նչ Աղէքսանդրոս փեսայ Հմառնի անկն եղեալ իշխանութեանս, նենգութեամբ ան զՀմառն որդւովքն ի մեծարանս կոչուց. իբրեւ ընդ գինիս մտին, սպան զՀմառն և զորդին որք ընդ նմա էին ի Դովրա քաղաքի: Յովհաննէս որդի նորա իբրեւ լուսազսպանումն Հօրն և զեղբարցն, զգուշացաւ անձին. և եղև քահանայապետ, և կալաւ զիշխանութիւնս յետ Հօրն. և ի նմանէ որդի ի Հօրէ մինչև ցՀերովդէս, յորոյ աւուրս ծաւ Բրիտոս:

Արդ՝ Են ժամանակը պատմութեան գրոցս այսոցիկ, ի թագաւորելոյն Անտիոքայ երեւելոյ մինչև ի մահն Հմառնի, ամբ քառասուն և Հինգ, և անտի մինչև ցՀերովդէս ամբ ինսուն և վեց: Բայց Գիրքս Մակաբայեցոց, ոչ ի մահուանն Աղէքսանդրի՝ այլ յետ տանն ամի, յերորդ ամեն Կասանդրեայ, որ վկիս Փիլիպոսի Արիդեայ եմքն ամին թագաւորեաց Մակեդոնացոց՝ սկսանի թուել զԺամանակս Յունացն:

ԳԻՐԳ ԱՌԱՋԻՆ ՄԱԿԱՐԱՅԵՑԻՈՑ

1 Եւ յետ Հարուածոցն Աղէքսանդրի կայսեր Մակեդոնացոց որդւոյ Փիլիպպեայ. որ խաղաղ գնաց նա յերկրէն Քեռտիանցոց, ի ժամանակի զի Հարկանէր զԴարձէ արքայ զՊարսից և զՊարթևս: և որ թագաւորեաց իսկ յետ նորա, ի վերայ Յունաց աշխարհին և Հռոմոց: Եւ զօրածողով լինէր մեծաւ պատերազմաւ, զամուրս Հարկանէր, զբազում թագաւորս ի սուր սուսերի իւրոյ սատակեր. Եւ անդոր զօր բազում՝ ազգաց ազգաց Հեթանոսաց. և սարսէր երկիրս ամենայն առաջի նորա: Զօրածողով լինէր զօրք բազմոք, և Հասանէր ի վերայ երկրի, յամենայն պետութեանցն զօրութեանց, և զաշխարհս ամենայն ի Հարկի կացուցանէր: Եւ յետ այսր անկանէր ի մահն իւր և զախտս մահու ջերանէր. և իբրեւ ետես թէ մեռանիմ, Կոչեաց նա զԺառայայն դայեկորդիսն իւր, զզորեան փառաւորեալս ի նմանէ, որ ընդ նմա իսկ անեալ էին ի մանկութենէ և բաժանեաց և ետ նոցա զարքայութիւնս իւր, մինչդեռ ինքն կենդանի էր: Եւ թագաւորեաց Աղէքսանդրոս ամս երկուսասան և մեռաւ: Եւ յետ նորա գատեալ Հաստատեցան կայքին յիւրաքանչիւր տերութեան դայեկորդիքն իւր, և թագ կապեցին իւրաքանչիւր յետ մահուան նորա. և որդիք նոցա յետ նոցա՝ ամս բազումս. բազմացուցին զանօրէնութիւնս, և լցին զերկիր չարեք իւրեանց:

Եւ ի նոցանէ բոլիւր արմատ չարի, շառաւիղ դառնութեան անօրէնս Անտիոք, որդի Անտիոքայ արքայի, որ էր մնացեալ ի պատանդս ի Հռոմ քաղաքի: Եւ թագաւորեաց նա յամին Հարիւրորդի երեսներորդի եմքն երորդի թագաւորութեանն Յունաց: Եւ աւուրս ժամանակացն այնոցիկ, ելին զատան յորդոցն Իսրայելի արք անօրէնք, ի բանս պատիրս՝ ի բանս Հրապուրանաց արկին զբազումս՝ և ա-

սեն. Եկայք երթիցիւք ուխտ դիցուք և դաշինս կոեցուք ընդ ամենայն ազգս Հեթանոսաց որ շուրջ զմեզք բնակեալ են. զի յաւուրսն ժամանակաց Հետէ՝ յորմէ անճատաց մեկնեցաք մեք ի նոցանէ, չարիք բազումք կարևորք եկին Հասին ի վերայ մեք: Եւ Հաճոյ թուեցաւ բանն ի միտս բազմաց, և յօժարեցին ոմանք ի ժողովրդէն անտի երթալ յանդիման լինել թագաւորին: Եւ ետ նոցա իշխանութիւնս թագաւորն գործել զամենայն իրաւունս ըստ օրինացն Հեթանոսաց: Եւ յիսնեցին Հրապարակս մեհնիցն յերուսաղէմ ըստ օրինացն Հեթանոսաց. և Հաստատեցին իւրեանց օրէնս անթիւփառութեան, և ապստամբ եղեն յուխտէ կտակարանացն սրբութեան. զուգեցան ընդ Հեթանոսս, յօժարեցին կանխեցին առնել զչարիս: Եւ իբրեւ աջողեցաւ թագաւորութիւնս առաջի Անտիոքայ, եւ ի մոտի իւրում նա՝ թագաւորել և ի վերայ երկրին Եգիպտացոց միաբանել զերկոսին թագաւորութիւնսն: Եւ իմեաց խաղաղ գնաց նա ի վերայ երկրին Եգիպտացոց զօրք բազմոք կառօք և փղօք, և նաւօք բազմօք, տալ պատերազմ ընդ Պտղոմէայ թագաւորին Եգիպտացոց: Եւ պարտութիւն մատնեցաւ Պտղոմէոս յերեսաց նորա, և փախստական լինէր առաջի նորա: Յայնմ մարտի բազում վիրաւորք անկանէին: Եւ սպասակ սիւրէր ընդ աշխարհն ամենայն Անտիոքոս. վաղ Հասանէին, արագ արագ զաւարն ժողովէին, և առնուին զամուրս ամենայն երկրին Եգիպտացոց: Եւ յետ Հարուածոց Եգիպտացոցն դարձաւ Անտիոքոս: Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի երրորդի՝ Եւստէն Հաս ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմացոց մեծաւ պատերազմաւ: Եւ եկն եմուտ ի սրբութիւնս անդ մեծաւ Հայարտութեամբ. և առ նա զսեղանն ոսկի, և զաշտանակն լուսոյ, և զամենայն կանգ անձին. զսեղանն պատարագաց, զսկիւնս, և զտաշտան, և զինկաղացան, և զվարագոյրն ամենայն. զպսակն, և զգարդն ոսկի: Եւ զառաջինն դիմեաց յանդիման տաճարին. կեղեկեաց ձուլեաց զամենայն. և առ նա զարծաթն և զոսկին, զգէնս և զգարդն, և զամենայն զկաշն պատերազմին. և առ նա զգանձս ծածկեալս զոր եգիտ, և զամենայն անօթ ցանկալի. և գնաց նա յերկիր իւր: Եւ եղև արին բազում, և գործեաց մահունս անհամարս. խօսեցաւ զամբարտանութիւնս մեծաւ Հայարտութեամբ: Եւ եղև սուգ մեծ ի վերայ Իսրայելի. ընդ ամենայն տեղիս իւրեանց՝ Եւստէցին իշխանք և ծեր. կուսանք և երիտասարդք տկարացան. եղծաւ գեղ կանանց. և ամենայն փեսայից լի եղեն բերանք ողբոց լալովեանս. և ամենայն Հարսանք եղեն արգելաք սգոյ սրսկապանք իւրեանց. և շարժեցան երկիր ի վերայ բնակչաց իւրոց. և ամենայն տունս Յակոբայ զգեցաւ զամօթ զանարգանաց:

Եւ Հետ երկուց ամաց ժամանակացն այնոցիկ, արձակեալ արքայ Անտիոքոս իշխան Հարկանս ի քաղաքն Հրէաստանի, և եկն յերուսաղէմ զօրք բազմօք, խօսել սկսաւ բանիւք խաղաղութեան նենգութեամբ. և նոցա Հաւատացին նմա: Եւ անկան նա ի վերայ քաղաքին յանկարծակի, և Հար գնտաւ Հարուստն մեծամեծ. և սատակեաց ժողովս բազումս յԻսրայելէ: Եւ առ նա զաւար քաղաքին, և Հրձիգ արար զամենայն փայտակերտ զապարանից նորա. քակեաց և աւերեաց շուրջ զպարիսպս քաղաքին, և զամենայն զորմս յիշուածոց զապարանից նորա: Եւ գերութիւն վարեցին զկանայս և զմանկունս, և զամենայն անառնս նոցա ի ժառանգութիւն իւրեանց: Եւ յիսնեցին զամրակողմն զգլուխ քաղաքին ի պարիսպս ամուր, յաշտարակս Հօրաց. և եղև նոցա այն իբրեւ բերդ ի բերդի ամրացեալ քաղաքին. և անդ մուծին ազգ մեղաւոր զարս անօրէնս, ամրացուցին լցին զինսու. Հանդերձեցին լցին Համբարօք, և զամենայն զօրն երուսաղէմի՝ ի ներքս կուտեցին. և եղև յորդայթ մեծ, և ի խափան սրբութեանն և ի սատանայ չար տանն Իսրայելի Հանապազորդ. և Հեղին զարին զարդար շուրջ զսրբութեամբն, և պղծեցին զսրբութիւնսն: Եւ Փախստեայ գնացին

12 Ոմանք. Յորմէ անճատեցաք: 17 Յօրինակն պակասէր. Թագաւորել և ի վերայ: Ոմանք յաւելուն. Եւ ի վերայ խաղաղութեան երկրին Ե: 19 Ոմանք. Եւ յայնմանէ բազում վիրաւորք անկան: 20 Ոմանք. Արագ արագ զօրն ժողովէին: 21 Յայլս պակասէր. Բառաներորդի երրորդի: 22 Ոմանք յաւելուն. Եկն եւսաւ նա ի վերայ: 23 Ի լուս. ի վերայ Մեծաւ, Կանանք բազում: Որդիս և անանք. Անդ Հայարտութեամբ բազման: 25 Ոմանք. Եւ Հեղարին բազում: 28 Եւստէ. Կի էին բերանք ող: 32 Եւստէ. Եւ սատակեաց ժողովորդս բազումս: 36 Ոմանք. Լցուցին զինսու... և զամենայն զաւարն երուսաղէմի: 38 Ոմանք. Եւ ի սատան չար տանն:

1.1 Ոմանք. Գնաց նա յերկրէն Քեռտացոց... որ և թագաւորեաց իսկ... և Հռոմոց: 3 Ոմանք. Անդոր զաւար բազում: 6 Ոմանք. Եւ զախտ մահու... եթէ մեռանի: 7 Ոմանք. Դայեկորդիսն իւր: 9 Ի քաղաքն պակասէր. Յետ նորա պարեալ Հաստա: 11 Ոմանք. Արմատ չար, շառաւիղ... որ սերմանեալ ի պատանդս:

այնուհետև բնակիչքն երուսաղեմի վասն նոցա. և եղև նա բնակութիւն օտարաց, և ինքն օտարացաւ ի զաւակէ յիւրոց ծնողոց. զի որդիք նորա թողին զնա. ⁴¹և սրբութիւն նորա աւերեցան. և եղև յանապատ: Դարձան տոնք տարեկանաց նորա ի սուգ, և շարափք նորա յամօթ նախատանաց. պատիւ նորա անարգեցաւ, ⁴²և փառք նորա լցան անարգանք. և բարձրութիւն նորա ի սուգ կործանեցաւ: ⁴³Ընդ ամենայն աշխարհս Հրովարտակք արձակեցան, զի թողցեն ամենայն բնակիչք երկրի զօրէնս իւրաքանչիւր, և ի մի օրէնս նորա կացցեն: ⁴⁴Յանձն առին ազգք ամենայն, ըստ Հրամանին արքունի. ⁴⁵և բազումք ևս յարայեցաւցոց անտի դարձան ի պաշտօնն անօրէնութեան, և զոհեցին կոտց նոցա, և պղծեցին զաբաթս իւրեանց: ⁴⁶Հրէշտակս արձակեաց թագաւորն Հրովարտակք Հանդերձ յերուսաղեմ, ի քաղաքն Հրէաստանի՝ դարձուցանել զնոսա յօրէնս օտարոտիս. ⁴⁷և խափան արնել ողջակիզացն պատարագաց, և զոհիցն սրբութեան. ⁴⁸պղծել զաբաթս և զտօնս տարեկանաց. ⁴⁹և ապականել զսրբութիւնն. և նովրեալ ⁵⁰սեղանս կանգնել. երեւցուցանել անդս մեհենից, յազել զխոզս, և խառնակ զանասունս. ⁵¹և թողուլ զորդիս նոցա անթլփատս. պղծել զանձինս նոցա յամենայն պղծութիւն անօրէնութեան. զի մոռացին ամենեկին զօրէնս, և փոխեցն զիրարեանս. ⁵²և որ ոչ կացցէ ի Հրամանի թագաւորին, մահն մեռցի: ⁵³Ըստ ամենայն բանի զոր գրեաց թագաւորն արար ոստիկանս ըստ ամենայն տեղիս. ⁵⁴և պատուէր ետ քաղաքացն Հրէաստանի մատուցանել զոհս քաղաքի քաղաքի: ⁵⁵Եւ ժողովեցան առ նոսա այր ամենայն որ ապստամբ լեալ էր յօրինաց անտի, և լցին չարեօք զերկիրն. ⁵⁶և արարին ամրախիտ զԻւրայել յամենայն տեղիս ամրութեան ապաստանաց նոցա: ⁵⁷Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի Հինգերորդի, ամենանն որ օր քսան և Հինգ էր ամսոյն. շինեաց նա պատկեր պղծութեան անապատի ի վերայ սեղանոյն. ⁵⁸ընդ ամենայն Հրէաստան շուրջ քաղաքօք շինեցին մեհենս, և ի վերայ ամենայն դրանց ապարանդն, և ընդ ամենայն գնացս քաղաքացն իսննակ արկանէին: ⁵⁹Եւ գգիրս ամենայն կտակարանացն զոր գտանէին, պատառէին և Հուրք կիզուին: ⁶⁰Եւ ուր առ ումք գտանէին գիրք կտակարանաց, կամ թէ որ ուրք ընդ օրէնս Հաւասարէ, Հրաման թագաւորին զնա մահն սպանանէր: ⁶¹Եւ այդպէս սաստկացեալ էր Հրամանն ի վերայ Իւրայելացոց, արնել նոցա զոր գտանէին ամոյղ ամոյղ ի մէջ քաղաքացն: ⁶²Եւ ըստ քսան և Հինգ և քսան և Հինգ ամսոյ զոհս ի բազինս բազինս մատուցանէին, որ է ի վերայ սեղանոյն: ⁶³Եւ զկանայան որոց զմանկունսն իւրեանց թրկատեալ էր սպանանէին ըստ Հրամանին. ⁶⁴և զմանկունսն զպարանոցէ մարցն կախէին ըստ Հրամանին արքունի, և զթլփատիչսն և զորդիս նոցա ըստ նմին օրինակի: ⁶⁵Եւ բազումք յերուսաղեմացոցն Հաստատեցան պղծեցին զանձինս իւրեանց զի մի՛ կերիցեն ի պղծութենէ անտի. յանձն առին յօժարութեամբ մեռանել, և ոչ պղծել զանձինս իւրեանց ի խառնակ կերակրոյ անտի. ⁶⁶զի մի՛ սուրբ կտակարանքն պղծիցին: Եւ մեռան բազումք ի նոցանէ. ⁶⁷և եղև տօն ուրախութեան ի վերայ Իւրայելի մեծ յոյժ:

Գ 2 Յաւուրս ժամանակացն այնոցիկ Համբարձաւ Մատաթի Հմանեան որդի Յովհաննու, քաշանայ յորդոցն Յովարիմ յերուսաղեմ, եկն և նստաւ նա յամուրս այրիցն ի Մովդիմ: ²Եւ նորա էին որդիք Հինգ. Յովհաննէն որ անուանեալ կոչի Կադդիշ: ³Հմանն որ անուանեալ Թարսսի, ⁴Յուդաս որ անուանեալ է Մակաբէ, ⁵Եփրազար որ անուանեալ է Աւարան, ⁶Յովսափան որ կոչեցաւ Մափուփ: ⁶Եւ իբրև ետես նա զՀայհոյութիւնսն որ լինէին ի Հրէաստանի և ի մէջ երուսաղեմի. ⁷սկսաւ ողբալ յանձն իւր և ասէ. Վայ ինձ. իսկ ընդէր պատրաստեցաւ բնաւ տեսանել ինձ զբեկումն ժողովրդեան իմոյ, և կամ տեսանել զբեկումն

սրբոյ քաղաքին երուսաղեմի. զի կայց մնաց նա մատնեալ ի ձեռս թշնամեաց իւրոց. ⁸և սրբութիւնն մատնեցաւ ի ձեռս օտարաց. և եղև տաճարն իբրև այր մի զի անկեալ ի փառաց. ⁹և սպաս փառաց նորա իբրև մարդ որ մատնեցաւ ի գերութիւն: Կոտորեցան տղայք նորա ի փողոցս իւրում, և երիտասարդք նորա ի սուր թշնամեաց: ¹⁰Իսկ որ ազգ իցէ որ ոչ ժառանգեաց զտէրութիւն նորա. և կամ ո՛վ իցէ որ ոչ Հար աւար զկապուտ նորա, և ոչ յաղթեցին աւարի նորա: ¹¹Ամենայն զարդք նորա զերծաւ ի նմանէ. փոխանակ ազատութեանն մատնեցաւ ի ստրկութիւն. ¹²և ամենայն գեղ զարդուն մերոյ, և սրբութիւնն մեր, և փառքն մեր յաւար կործանեցան. և զայս ամենայն պղծեցին Հեթանոսք. ¹³և զի՛ պիտոյ են բնաւ մեզ այս կեանք: ¹⁴Յայնմ ժամանակի Մատաթի և որդիքն ձեռն զօձեօք արկանէին և զպատմունանս պատառէին, քրճազգած լինէին, և ի սուգ մտանէին: ¹⁵Եկին Հասին ի թագաւորէ անտի որ ստիպաւ տագնապէին զպապտամբութիւնն. և եկին ի քաղաքն ի Մովդիմ, զի անդ զոհս մատուցեն. ¹⁶և բազումք յԻւրայելացոց անտի ընդ նոսա. եկին ժողովեցան առ նոսա և Մատաթի և որդիքն: ¹⁷Հայա, խօսել սկսան որ եկեալ էին ի թագաւորէ անտի, և ասեն ցՄատաթի. Իշխան փառաւոր են դու և մեծ են դու ի քաղաքիս յայսմակ. որդւոյք և եղբարք Հաստատեալ դու ի մէջ տոցա: ¹⁸Արդ մատիւր նախ դու արա՛ զՀրաման կամաց թագաւորին, որպէս և արարին ազգքն ամենայն արք Հրէաստանեայք, և ամենայն որ բնակեալ են յերուսաղեմ. և եղի՞ջիք դուք բարեկամք արքայի, և դու և որդիքդ պատուենայիք ոսկւով և արծաթով, և Հրովարտակք արքունի: ¹⁹Պատասխանի ետ Մատաթի ի ձայն մեծ և ասէ. Եթէ ամենայն ազգիք ի տան թագաւորին ունկնդիր են Հրամանաց թագաւորին, ապստամբեալ և ելեալ են յիւրաքանչիւր Հարցն օրինաց, և ընտրեցին նոքա զպատուէրն թագաւորին: ²⁰Սակայն ես և որդիք և եղբարք իմ ըստ պատուիրանաց Հարցն մերոց գնասցուք: ²¹Բաւ լիցի մեզ թողուլ զօրէնս և զիրաւունս Մատուց, ²²և ի Հրամանս դառնալ թագաւորի. ոչ թողումք զպաշտօն Հարցն. ոչ թիրիմք յաճ կամ յաճեակ. և ոչ անսամք Հրամանի թագաւորին: ²³Այն ինչ նորա բանքն ի բերան էին, այր մի ի Հրէից անտի յանդիման ամենեցուն յառաջ կաց զոհս մատուցանել առաջի մեհինս ի բազնի անդ ի Մովդիմ, ըստ Հրամանի թագաւորին: ²⁴Իբրև ետես Մատաթի ի նախանձ բարկութեան բրդեցաւ, երկակմունք իւր զդողանի Հարան, և լի՛ եղև սրտմտութեամբ բարկութեամբ ըստ օրինաց դատաստանին. զոտս արձակեաց Հար զՀրէայն և անդէս սատակեաց առաջի բազնին: ²⁵Եւ զայն որ արքունի Հրամանան տագնապէր զզոհնս մատուցանել, անդէս սպանաւ, զբազնին կործանէր զմեհենսն աւերէր, ²⁶ինդրէր գնախանձ օրինաց. որպէս արար Փենէս ընդ Չամբրի ընդ որդին Եղովմայ: ²⁷Ի ձայն բարձր աղաղակել սկսաւ և ասել. Հայա՛ ամենայն մարդ որ դիցէ ի մտի իւրում ինդրել գնախանձ վրիժուց օրինացն. որ ընդ Հաստատութիւն կամիցի օրինացն զՀէտ իմ ելցէ: ²⁸Իսաղացին փախստեայ գնացին, նա և եղբարք իւր ընդ լեռնս, և թողին զամենայն զինչս իւրեանց անդէս ի քաղաքի: ²⁹Յայնմ ժամանակի ի՞ջին բազումք որք ինդրէին զիրաւունս և զարդարութիւն յանապատ անդր, ³⁰ստեղ անդ կանամբք և որդւոյք և անսանովք Հանդերձ. զի խտացան չարիքն ի վերայ նոցա:

³¹Արդ եղև իշխանաց թագաւորին և զօրաց որ էին ի քաղաքին Դաւթի, եթէ ի՞ջին արք ոմանք յամուրս անապատի որ իշխեցին ցրել զՀրաման թագաւորին, և բազումք միաբանեալ ի՞ջին ընդ նոսա: ³²Ժամ ետուն, կազմեցան, պատրաստեցան, Հեծան, Հասին, պատեցին զամուրս անապատին. եկին ի մարտ պատերազմի, և փակեցին զնոսա յաւուրս չաբաթուց: ³³Նախ բանագնաց եղև, սկսան խօսել ընդ նոսա՝ և ասեն. Դո՛նէ արդ յայսմէնտէ կա-

40 Ոմանք. Բնակիչքն յերուսաղեմ վասն նոցա: 41 Լայլ. Պատիւ նորա անդունեցաւ: 51 Ոմանք. Պղծութեան անօրէ՛: 53 Ոմանք. Ըստ ամենայն բանիցն զոր... ընդ ամենայն տէ՛: 55 Ուկան. Արք ամենայնք որք ապստամբք լեալք էին յօ՛: 57 Ոմանք յառեւելոսն. Ամսեանս Բաղդա, որ օր քսան և եւթն էր: 62 Լայլեալ կրկնէն ամենայն Գրեգորի՛: Բայց յոսկանայ որ ունի. Եւ ըստ քսան և Հինգէրորդի աւուր ամոյղ: 65 Բաղդա. Եւ բազումք յԻւրայելացոցն Հաստա՛: 2.1 Ոմանք. Որդի Յովսափանու քաշանայ յորդ՛: 3 Ուկան. Որ անուանեալ է Թարսսի: 5 Եփրայնակն. Անուանեալ է Աւարան: Ուր ոմանք. Աւարեան:

7 Ոմանք. Վայ է ինձ, իսկ ընդէր բնաւ պատրաստեցաւ ինձ տե՛: 8 Ուկան. Իբրև այր մի անկեալ ի փա՛: 9 Ուկան. Ի փողոցի իւրում: Ոմանք. Ի սուր թշնամոյ: 10 Ոմանք. Իսկ որ ազգ է որ: 14 Ուկան. Մատաթի և որդիք նորա: Ոմանք. Քրճազգեաց լի՛: 16 Ուկան. Եւ Մատաթի և որդիք նորա: 17 Լայլ. Հաստատեալ են դու ի մէջ: 18 Եփրայնակն. պապտամբ. Արքայի, և դու և որդիքդ: 21 Ի քաղաքն Դաւթի. Եւ զիրաւունս Լաթո-ժոյ: 23 Լայլ. Առաջի մեհենին: 24 Ի քաղաքն Դաւթի. Սրտմտութեամբ Բարկութեամբ ըստ: 29 Ոմանք. Եւ զարդարութիւն յանապատի անդր:

ցէք 'ի Հրամանս թագաւորին, և կեցցիք: ³⁴Մնդուատ խօսել սկսան և ասեն. Ոչ ըստ ամուրս ելանեմք. ոչ ըստ այդմ բանսի Հրամանսի թագաւորին պղծեմք զշաբաթս մեր. և ոչ անօրինիմք յօրէնս մեր: ³⁵Իբրև զայն բան լուան, սաստկացուցին զպատերազմ առաւել 'ի վերայ նոցա, և պնդեցին զամուրսն յառնուլ գնոսա: ³⁶Նոքա ոչ զկիրճս առին, ոչ գլխս արձակեցին, ոչ զամուրսն փակեցին, և ոչ բնաւ բանիցն ետուն պատասխանսի, վասն աւուրն շաբաթուն. ³⁷բայց միայն լոկ զմիմեանս քաջալերէին. ասէ. Աստէն մեռցուք 'ի սրտմտութեան մերում. զի անադիկ վկայ են մեզ երկինք և երկիր, զի 'ի զնոր տարապարտուց կորուսանէք զմեզ. այլ մեզ լաւ լիցի մեռանել. քան թէ ըստ օրէնս անցանիցեմք, և զշաբաթս պղծիցեմք: ³⁸Իբրև զայն լուան, սաստկացուցին զպատերազմ յաւուրն շաբաթու, և սպանին 'ի նոցանէ Հազար ոգի, թող զմարդ և զանասուն զոր 'ի գերութեան վարեցին: ³⁹Իբրև զայն լուան Մատաթի և եղբարքն իւր, սուգ մեծ առին և տրտմեցան յոյժ: ⁴⁰Սկսան խօսել այր ընդ ընկերի՝ և ասեն. Եթէ ամենքին զայն օրինակ ունիմք զոր արարին եղբարքն մեր, և ոչ ելին տալ պատերազմ ընդ Հեթանոսս 'ի վերայ անձանց և 'ի վերայ իրաւանց մերոց. քան սակաւ ինչ ժամանակ անցեալ իցէ, զմեզ արագագոյն ևս սատակեցանք. քան զառաջինս: ⁴¹Հնապա, ժողովեցան, ուխտ եղին, խորհուրդ խորհեցան ընդ միմեանս և ասեն. Ամենայն մարդ որ եկեցէ 'ի վերայ մեր 'ի մարտ պատերազմի յաւուրն շաբաթու, Համարձակ մարտիցուք և մի՛ առՀասարակ ամենքեան սատակեցուք, որպէս և եղբարքն մեր որ ապրեալ էին յանապատի անդ: ⁴²Յայնմ ժամանակի ժողով լինել առ նոսա բազում զօրաց Սփիտաւոց, ազգ Հօր և պատերազմող յորդուցն Իսրայելի. այր ամենայն ինքնակամ նաՀատակեալ 'ի վերայ օրինացն: ⁴³Եւ ամենայն փախստեայք յիւրաքանչիւր չարեաց՝ զայն յաւելուին 'ի նոսա. և լինել նոցա Հաստատութիւն զօրութեան: ⁴⁴Զօր կազմեցին և գունդ բովանդակեցին, պատրաստեցան, Հարին զվեղաւորս 'ի զօրութիւն բարկութեան իւրեանց, և զգօրս անօրէնս 'ի սրտմտութիւն բարկութեան իւրեանց. և որ զմնացեալսն փախստեայս 'ի Հեթանոսս արկանէին. ⁴⁵զՀետ խաղայր Մատաթի եղբարքն և բարեկամօքն Հանդերձ, Հասանէր Հարկանէր աւերել զմեՀեանսն, կործանէր զբազմանս, ⁴⁶թիփատել զմանկունս անթիփատս. և զօրանայր 'ի վերայ սաՀմանացն Իսրայելացոց, ⁴⁷Հալածականս առնել զորդինս Հպարտութեան: Եւ աշողեցաւ գործս 'ի ձեռս նոցա, ⁴⁸այցելու լինել օրինացն, վրէժխնդիր լինել 'ի ձեռացն Հեթանոսաց, եղծանել զանօրէն Հրաման թագաւորին. և ոչ ետուն բարձրանալ եղծելոյն ամբարտաւանութեան: ⁴⁹Իբրև մերձեցան աւուրքն Մատաթեայ մեռանելոյ, կոչեաց զորդինս առաջի իւր, և ասէ ցնոսա. Այժմիկ Հաստատեցան Հպարտութիւն և ամբարտաւանութիւն. և աՀա Հասեալ է ժամանակ կշտամբութեան կործանման և Հպարտութեան: ⁵⁰Բայց արդ որդեակք իմ, եկայք նախանձեցարո՞ք զնախանձ օրինացն, փոխանակեցէ՞ք դիք զանձինս ձեր փոխանակ Հարցն կտակարանաց: ⁵¹Տիչեցէ՞ք զգործս Հարցն ձերոց, որ ինչ քաջութիւնս արարին 'ի դարս իւրաքանչիւր. ստացարո՞ք փառս աւագութեան, և ժառանգեցէ՞ք զանուն յաւիտենից: ⁵²Աբրահամ ապաքէն 'ի փորձութեան 'ի Հանդիսի գտաւ Հաւատարմիմ, և Համարեցան նմա յարդարութիւն: ⁵³Յովսէփ 'ի ժամանակի նեղութեան իւրոյ պաՀեաց զպատուիրանս, և եղև տէր 'ի վերայ երկրին Եգիպտացոց: ⁵⁴Փենէտ Հայր մեր նախանձայոյ՞՞ նախանձեցաւ զնախանձս արդարութեան, և առ կտակ յաւիտենից զբաՀանայութեանս: ⁵⁵Յետև որդի Նաւեայ՝ առ Հաստատել կատարել զպատգամս Տեառն, եղև դատաւոր որդւոցն Իսրայելի: ⁵⁶Քաղեր՝ վասն վկայելոյն 'ի մէջ ժողովրդեանս, տէր եղև ժառանգութեանս: ⁵⁷Իսաիթ՝ վասն Հեղութեան արդարութեան ողորմութեան՝ ժառանգեաց զվթոռ թագաւորու-

թեան յաւիտենից: ⁵⁸Եղիա՝ վասն նախանձայոյ՞՞ նախանձու ինդրելոյ զվրէժս օրինաց՝ վերացաւ յերկինս: ⁵⁹Մանսիա՝ Սղարիա՝ և Միսայել՝ Հաւատովքն իւրեանց ապրեցան 'ի Հոյն 'ի Տնոցէ: ⁶⁰Իմնիէ՝ 'ի խորհուրդս միամտութեան իւրոյ՝ փրկեցաւ յառիժուցն բերանոյ: ⁶¹Արդ՝ այդպէս ածէք զմտաւ, եթէ ամենքին որ յուսացեալ են 'ի նա ըստ ազգս ազգս իւրեանց՝ ոչ տկարացան: ⁶²Եւ 'ի բանից առն ամբարշտի մի՛ զանգիտիցէք, զի փառք նորա աղբերէ՞ք են. ⁶³այսօր և վաղիւ, և այլ ոչ գտանի. զի դառնայ նա 'ի Հող իւր, և կորնչին ամենայն խորհուրդք նորա: ⁶⁴Զօրացարո՞ք որդիք, քաջ լերուք 'ի վերայ օրինացն, զի 'ի նմին փառաւորեցիք: ⁶⁵Եւ աւաղիկ Հմատն եղբայր ձեր, գիտեմ՝ զի այր խորհրդական է, դմա լուծիք. դա ձեզ լիցի 'ի տեղում Հօր: ⁶⁶Եւ Յուդա Մակաբէ. դա լիցի ձեզ սպարապետ զօրավար զօրաց, և տացէ պատերազմ ընդ գօրս: ⁶⁷Բայց և դուք յարեալիք 'ի ձեզ զամենայն զօրինակիրս օրինաց. նախանձայոյ՞՞ լիցիք, ինդրել զվրէժ ժողովրդեանս ձերոյ: ⁶⁸Հատուցէ՞ք զՀատուցումն 'ի Հեթանոսս, և Հայեցարո՞ք 'ի Հրամանս օրինացն: ⁶⁹Օրհնեաց ցնոսա, և ինքն կատարեցաւ փոխեցաւ առ Հարս իւր: ⁷⁰Եւ մեռաւ նա յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի. և եղին զնա 'ի շիրիմս Հարցն իւրոց 'ի Մովդիիմ. և կոծեցան զնա ամենայն Իսրայել զկոծ մեծ:

3 Համբարձան Յուդա որ անուանեալ կոչէր Մակաբէ, որդի նորա ընդ նորա: ²Եւ ձեռնտու օգնական եղէն նմա ամենայն եղբարք նորա, և ամենքեան որ երթեալ էին զՀետ Հօր նորա: Տային պատերազմ 'ի վերայ Իսրայելացոց ինդովրդեանք և ուրախութեամբ. ³և մեծ լինէին փառքն 'ի վերայ ժողովրդեանս: Չգեցան զէն իբրև զՀակոբ, և Հանդերձեալս 'ի զարդ պատերազմի. մէկը զմեծամեծս 'ի պատերազմի, և Հովանի լինել ամենայն գնդին իւրով նիզակաւ: ⁴Նմանեցաւ առիժու գործովք իւրովք. և իբրև զկորինս առիժուց՝ որ յորս մնչէր: ⁵Հալածեաց զանօրէնս 'ի քննելն իւրում, և Հրձիք արար զիսովիս ժողովրդեան իւրոյ: ⁶Մարտեցին անօրէնք յաՀէ նորա, և ամենայն սատարք անօրէնութեան խաղովեցան. և աշողեցաւ փրկութիւն 'ի ձեռս նորա: ⁷Եւ դառնացոյց զթագաւորս բազումս. և ուրախ արար զՅակոբ 'ի գործս իւր, և մինչև յաւիտենս յիշատակ նորա օրհնութեամբ: ⁸Եւ Հասանէր նա 'ի վերայ քաղաքաց Հրեատսանի, և ջնջել զամբարիշտս 'ի նոցանէ՝ դարձուցանել զբարկութիւն յիսրայելէ: ⁹Ժողովէր զցրուեալս, և գտանէր զկորուսեալս: ¹⁰Հնապա. զօրաժողով լինել Ապողոնիոս Հեթանոսք Հանդերձ, և բազում ևս զօրս 'ի Համրտացոց ժողովէր՝ զայ տալ ընդ Իսրայելի պատերազմ: ¹¹Իբրև ետես Յուդա՝ ել ընդ առաջ նորա. Հար սպան զնա, և արկանէր բազում վիրաւորս 'ի գօրաց նորա, և զմնացեալսն 'ի փախստս դարձուցանէր. ¹²առնոյր զկապաւտ զաւար նորա, և գտուէին Ապողոնեայ առնոյր Յուդա, և այնո՞ւ իսկ Հարկանէր զգօրս նոցա զամենայն աւուրս կենաց իւրոց: ¹³Իբրև զայն լսել Նրէն իշխան զօրացն Ասորեստանեայց, եթէ զօրաժողով է Յուդա, և բազում Հաւատացեալք ընդ նմա որ զայն 'ի պատերազմ: ¹⁴Խորհեցաւ յանձն իւր և ասէ. Արարից և ես անուն և փառաւորեցայց յարքայութեան իմում, տաց պատերազմ ընդ Յուդայի և պարտեցից զայնոսիկ որ անարգէն զՀրաման թագաւորի: ¹⁵Իարձեալ կրկնէր լինել զօրաժողով, և բազում զօրք ընդ նմա անօրինացն 'ի թիկունս Հասանէին, զայ Հասանել ինդրել վրէժ յորդուցն Իսրայելի. ¹⁶և եկն եՀաս մինչև 'ի կողմանս Բեթովրայ: Եւ Յուդա ընդ առաջ նորա սակաւօք: ¹⁷Իբրև տեսին զգունդն զի գայր ճակատեալ ընդդէմ նոցա. սկսան խօսել որ ընդ Յուդային էին և ասեն. Զիարդ կարացուք մեք սակաւաձեռն մարտնչել ընդ այնչափ պնդակազմ գնդի, մանաւանդ զի քեալք և լուծեալք. զի այսօր քանի՞ է զի նօթի եմք:

58 Ոճանձ. Վասն նախանձայոյ՞՞ նախանձ ինդրելոյ զվր: Ուր Ուկան. Նախանձայոյ՞՞ լինելոյ ինդ: ⁶⁰ Ոճանձ. 'ի խորհուրդս իմաստութեան իւրոյ: ⁶³ Ուկան. Այսօր է՝ և 'ի վաղիւ այլ ոչ գտանի: ⁷⁰ Ոճանձ. Յութերորդի... ամենայն Իսրայել կոծ մեծ: 3.1 Ուկան. Կոչէր Մակաբէս: 4 'ի քաղաքս պակաս. Որ յորս մնչէր: 5 Բաղդա՞մ. Զանօրէնս 'ի քննել իւրում: 8 Եգիպտական պակասէր. 'ի նոցանէ՝ Գաղիլեացիներ զԳաղիլեայէն յԻսրայելէ: 11 Ոճանձ. Եւ իբրև ետես... ընդ առաջ նոցա... 'ի գօրաց նոցա: 13 Ոճանձ. Նիրէն իշխան: Իսկ Ուկան. Մրէն իշխան: Ոճանձ. Եւ բազում Հաստատեալք ընդ նմա որ: 14 Ուկան. Իմում. և տաց պա՞: 15 Ուկան. Հասանել և ինդրել: 16 Ոճանձ. Հնդ առաջ նմա սա՞:

33 Ոճանձ. Խօսել ընդ նոսա և ասել... կացէ 'ի Հրաման թա՞: 34 Եգիպտական պակասէր. Ոչ ըստ այդմ բա՞: 35 Ոճանձ. Իբրև զայն բանս լու՞: 37 Ուկան. Ասեն. Աստէն մեռցուք: 38 Ոճանձ յաւելուին. Զմարդ և զանասուն, պնդեցաւ 'ի զմեռանելոյ, զոր 'ի գերութիւն վա՞: 40 Ոճանձ. Տալ մարտ պատերազմի ընդ Հե՞: 41 'ի լուս. Որ ամրացեալ էին յանա՞: Ուր ո՞ճանձ. Որպէս ապրեալ էին յա՞: 42 Ոճանձ. Զօրաց Ասորացոց: 49 Ոճանձ յաւելուին. Կործանման Հպարտութեան 'ի ամբարտաւանութեան: 50 Ոճանձ. Փոխանակեցէ՞ք դիք զանձինս: 52 Ուկան. Աբրահամ ոչ ապաք՞:

¹⁸Քաջայերեւ սկսաւ զնոսա Յուդա և ասէ. Գործ մի դիւրին է Աստուծոյ մասնել զբազումս 'ի ձեռս սակաւոց. և ոչինչ է խտիր առաջի երկնաւորին ընդ բազումս կամ ընդ սակաւս. ¹⁹զի ոչ եթէ բազում զօրօք յաղթութիւնս կանգնի, այլ յերկնից է զօրութիւնս յաղթութեան: ²⁰Նոքա գան 'ի վերայ մեր 'ի Հայարտութիւն ամբարտաւանութեան անօրէնութեամբ զմեզ ջնջել զկանայս և զորդիս մեր վարել 'ի գերութեանս. ²¹մեր մարտնչիմբ վասն անձանց մերոց, և վասն օրինաց մերոց. ²²և Տէր սատակեցէ զնոսա առաջի ոտից մերոց. և դուք զօրացարոնք, քան թէրուք մի՛ զանգիտեք: ²³Մյն ինչ բանքս 'ի բերան էին, յարձակեր 'ի վերայ գնդին. զայն թիւ բեկաներ յորում վառեալ կայր Նրէն արքայ, և շարժեր զգոնդն 'ի տեղուղէ, և զգորսն ամենայն առաջի նորա նովաւ Հանդերձ 'ի փախուստ դարձուցաներ. ²⁴և ինքեանք զՀետ լինէին նոցա մինչև 'ի կողմանս Բեթովայ դաշտին. և բազում վիրաւորս 'ի նոցանէ դիւթաւար յերկիր կացուցանէին. և անկանէին 'ի նոցանէ իբրև արք ութ Հարիւր. և որ մնացեալն էին՝ փախստեայք անկանէին 'ի Փիղիստիմ: ²⁵Եւ սկսաւ ան և Հոյն երթալ առաջի Յուդայ և եղբարցն. յօժարէին այնուհետև ասպատակ տալ 'ի Հեթանոսս որ շուրջ էին գնդօք: ²⁶Եւ եկն եՀաս մինչև 'ի թագաւորն անուն նորա. և վասն պատեւրագմանց պատմէին Հեթանոսն:

Զ ²⁷Իբրև լուաւ Աստիոքոս կայսր զբանս զայս, բարկացաւ 'ի սրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ. զօրաժողով լինէր յամենայն աշխարհաց իւրոց, զօրս կուտէր բազում յոյժ. ²⁸գանձ բանայր պարգևս բաշխէր զօրացն տարւոյ միոջ. և պատուէր տայր կալ նոցա պատրաստ յիրս ամենայն: ²⁹Իբրև ետես թէ գանձք սպառեցան, և Հարկ աշխարհին նուազեաց, վասն երկպառակութեանս և Հարուածոցն, որ ած նա 'ի վերայ երկրի, յեղծանել օրինաց նախնեացն, որ էին իսկզբանէ աւուրց ժամանակաց. ³⁰զարհուրեցաւ թէ գուցէ ոչ բաւեցուցէ զպարգևսն և զտոճիկս, որպէս յառաջ առատաձեռն բաշխէր. ³¹վարանէր յանձն իւր. խորհեցաւ մտանել յաշխարհն Պարսից. առնուլ Հարկ յաշխարհաց անտի կուտել արծաթ յոյժ: ³²Եւ եթող նա անդ զԼիւսի՝ այր փառաւոր յազգէ թագաւորութեանս, 'ի վերայ իրացն արքունի 'ի կողմանցն Եփրատու, և 'ի սահմանս Եգիպտացու. ³³անուցանել զորդի իւր զԱստիոքոս, մինչև դարձցի նա անդրէն. ³⁴և եթող առ նմա զկէս զօրացն և զգիրդն. և պատուէր ետ նմա վասն ամենայնի որ ինչ կամէր, և որ զինչ խորհեցաւ. և վասն բնակչացն Հրեաստանի և Երուսաղէմի: ³⁵Եւ գումարտակ արար 'ի վերայ նոցա սատակել զնոսա, և ջնջել զգորութիւնս Իսրայէլի, և զմնացորդսն Երուսաղէմի. և ջնջել 'ի տեղուղէ անտի գլխատանի նոցա. ³⁶և բնակեցուցանել անդ զորդիս օտարաց ընդ ամենայն սահմանս նոցա. լարաբաժին առնել զամենայն երկիր նոցա. ³⁷և ինքն առ զկէս 'ի զօրաց անտի: Խաղաց գնաց յԱստիոք քաղաքէ 'ի տանէ թագաւորութեան իւրոյ. յամի Հարիւրորդի քառասներորդի. և անց նա ըստ գետն մեծ ըստ Եփրատի, և երթայր ընդ կողմն վերնագաւառացն:

Ե ³⁸Եւ ընտրեաց Կիսիա զՊտղոմէոս պարգևական, և զնիկանովր, և զԳորգիաս, արս Հօրս բարեկամս խորհրդականս արքայի: ³⁹Եւ ընդ նոսա առնէր գումարտակ քառասուն Հազար Հեծեալ. և եւթն Հազար ձի ասպաստանիկ, զալ Հասանել 'ի վերայ երկրին Հրեաստանի, Հարկանել աստակել զաշխարհն, յապականութիւն դարձուցանել զերկիրն ըստ Հրամանի թագաւորին: ⁴⁰Խաղացին գնացին ամենայն զօրօքն Հանդերձ, և եկին Հասին բանակեցան մերձ 'ի Յամուտլ 'ի տափակողմն 'ի դաշտագետին վայրին: ⁴¹Լու եղև վաճառականաց աշխարհին, եթէ եկեալ Հասեալ են զօրք աւար անուով զերկիրն Հրեաստանի, 'ի գերութիւն վարել զորդիս և զգատերս նոցա. առին զարծաթ և զոսկի իւրեանց, և մարդիկ բազում որչափ ձեռնՀաս էին օգնականք իւրեանց. զալ գնել զորդիսն Իսրայէլացւոց յանաշխարհիկս իւրեանց. և յաւելան 'ի նոսա

զօրք Ասորոց, և երկիրն այլազգեաց: ⁴²Իբրև ետես Յուդա և եղբարք իւր՝ եթէ եկին Հասին ամենայն չարիքս 'ի վերայ նոցա. և այն զօրք ամենայն եկեալ Հասեալ պաշարեալ պաշէին զսահմանս նոցա. և գիտացին զՀրամանս թագաւորին, զոր պատուիրեաց սատակել զժողովուրդն 'ի կորուստ և յապականութիւն. ⁴³սկսան խօսել այր ընդ ընկերի և ասէն. Եկայք պնդեցուք զանձինս մեր, կանգնեցուք զգլորումս ժողովրդեան մերոյ, տացուք պատերազմ 'ի վերայ սրբութեանցն և 'ի վերայ ազգաց մերոց: ⁴⁴Եւ ժողովեցան ժողովք 'ի պատրաստութիւն պատերազմի. կային յաղօթն և ինդրէին զողորմութիւն 'ի Տեառնէ: ⁴⁵Եւ եր Երուսաղէմ աւերակ թափուր, և ոչ ոք էր որ մտանէր և ելանէր յազգաց նորա, և սրբութիւնս կայր կոխան յորդուցն այլազգեաց. և ամրակողմն գլուխ քաղաքին բնակութիւն եղև Հեթանոսաց. և բարձան ուրախութիւնք Յակոբաց, պակասեցին փողք և տափոք, և լռեցին ամենայն ցանկալի ուրախութիւնք արուեստականաց: ⁴⁶Եկին ժողովեցան ամենեքին 'ի Մասեփա՝ դէմ յանդիման Երուսաղէմի. զի անդ էր տեղի աղօթից յառաջ Իսրայէլացւոցն 'ի Մասեփա: ⁴⁷Ծով կարդացին, քրձազգած լինէին, խորհ և մոխիր առնուին, Հող 'ի գլուխ լինէին, զօճիս պատառէին: ⁴⁸Չմատենան օրինացն տարածանէին, վասն որոյ պնդէին զնոսա Հեթանոսք. ⁴⁹և բերէին զՀանդերձս քաճանայութեանն, և զԺնոնդս անդրանկացն, և զտասանորդսն 'ի մէջ առնուին. յարուցանէին և ածէին զովստաւորսն որոց լցեալ էր զաւուրս իւրեանց: ⁵⁰Ի ձայն բարձր միաբարբառ աղաղակէին յերկինս և ասէին. Արդ զի արասցուք զայսոսիկ, կամ յո՞ տարցուք. ⁵¹զի՞ սրբութիւնք ըտ կոխան եղեն, և քաճանայք ըտ 'ի սո՞ւգ և 'ի տառապանս նստին: ⁵²Եւ ամենայն Հեթանոսք ժողովեալ են աւասիկ ջնջել զմեզ. դու գիտես որ ինչ խորհին նոքա 'ի վերայ մեր: ⁵³Արդ զիստդ կարասցուք մեզ զդէ՛մ ո՞նե՞ն՝ եթէ ոչ դու օգնեցես մեզ: ⁵⁴Փող Հարկանէին, զաղաղիկ դնէին, 'ի ձայն բարձր յերկինս կարդային: ⁵⁵Յետ այսորիկ կարգել սկսաւ Յուդա զժողովուրդսն, և կացոյց 'ի վերայ նոցա իշխանս Հազարապետս, և Հարիւրապետս, և յիմնապետս, և տասնապետս: ⁵⁶Եւ ասէն ցայնոսիկ որ շինէին շինուածս, և խօսէին կանայս, և տնկին այգիս, և պատուէր տային վատարտացն զի դարձցին 'ի տունս իւրեանց ըստ օրինացն: ⁵⁷Եւ ամենայն զօրքն Հասանէին և բանակէին 'ի թիկանց Ամաւոյ: ⁵⁸Անդուստ քաջայերեւ սկսաւ Յուդա զգորսն և ասէ. Վառեցարոնք պատրաստեցարոնք զօրացարոնք, վաղորդայն տալ պատերազմ ընդ Հեթանոսս ընդ այսոսիկ որ ժողովեալ են 'ի վերայ մեր ջնջել զմեզ և զսրբութիւնս մեր. ⁵⁹զի լաւ լիցի մեզ մեռանել 'ի պատերազմի, քան տեսանել զարշարանս ազգի մերոյ և սրբութեանցն մերոց: ⁶⁰Որպէս և իցեն կամք Տեառն յերկինս, այնպէս և կատարեցին:

4 Եւ յիշեցէ զովստ կտակարանացն որ ընդ Հարան մեր և բեկցէ զգորս զայս առաջի ոտից մերոց: ¹¹Գիտացեն Հեթանոսք եթէ զոյ Աստուած որ փրկէ զԻսրայէլ: ¹²Եւ ամբարձին զաչս իւրեանց յայլազգիքն, և տեսին զի յարձակեալ գային ընդդէմ նոցա, ¹³և ելին յառաջ քան զգոնդն 'ի պատերազմ: Փող Հարին 'ի կողմանցն Յուդայի. ¹⁴ի մի՛ վայր ժողովեցան, 'ի վերայ յարձակէին. ձեռն 'ի գործ առնէին, 'ի փախուստ դարձուցանէին. ¹⁵զբազումս առ ետեղ ստանկէին. զբազումս փախստականս առնէին ընդ երեսս դաշտին, 'ի սուր սուսերի իւրեանց անկանէին մինչ 'ի սահմանս Գազիրոնայ, 'ի կողմանս Երուսաղէմ, և յԱզովտայ, և Յամենաւ. և անկանէին յաւուր յայնմիկ վիրաւորք իբրև երեք Հազարք այր: ¹⁶Եւ դառնայր Յուդա զօրքն Հանդերձ. իբրև գայր Հասանէր 'ի տեղի պատերազմին, ¹⁷խօսել սկսաւ ընդ զօրսն և ասէ. Մի՛ ինչ աչս արձակէք դուք յաւար 'ի կապուտ դիականցն անկեղոց. ¹⁸զի դեռ աւանիկ Գորգիոս վառեալ պատրաստեալ ընդդէմ կայ մեր զօրօք իւրովք. այլ կացէք կալարոնք զտեղի, զդէ՛մ կալարուք թշնամեաց ձերոց. ապա յետ մար-

20 Ոճանձ. Վարել 'ի գերութիւն: 22 Ոճանձ. Մի՛ զանգիտիցէ: Ուր Ուկան. Եւ մի՛ զանգիտեք: 24 Յօրինակն պակասէր. 'Ի նոցանէ իբրև արդ՝ Պ. և որ մնացեալն: Լայլ. Անկանէին 'ի Փիղիստիմ: 29 Ոճանձ. Որ էր իսկզբանէ առ՝: 31 Ոճանձ. յաւելու. Յանձն իւր յոյժ: 32 Ոճանձ. Եւ 'ի սահմանի Եգիպտ: 33 Յօրինակն. Ջորդիս իւր զԱմուտլ: 34 Ոճանձ. Եւ զոր ինչ խորհեցաւ: 37 Յօրինակն. Եւ ինք առ զկէս: Ոճանձ. Գնաց յԱստիոք քաղաքէ 'ի տան թագաւորութեան իւրոյ: Ուկան յաւելու. Բառասներորդի Եփրատու... ընդ գետն մեծ ընդ Եփրատ: 38 Ոճանձ. Ջորդուտէոս Պարթևական: 40

Ուկան. Մերձ Յամաւոյ:

42 Ոճանձ. Պաշարեալ պաշեն: Ուր Ուկան. Ջոր ամենայն եկեալ... պարձեն: 44 Ոճանձ. Եւ ժողովեցան ժողովուրդք 'ի պատրաստ: 45 Ոճանձ. Քաղաքին 'ի բնակութիւն եղև: 46 Լայլ. Եւ եկին ժողովք: 57 Ոճանձ. Հասանէին բնակէին: 58 Ոճանձ. Ընդ այնոսիկ որ ժող: 4.12 Լայլ. Եւ ամբարձին զաչս իւրեանց այլ ազգիքն և տեսին զնոսա զի յար: 14 Ոճանձ. 'Ի վերայ յարձակեցան: 15 Ոճանձ. 'Ի սուր սուսերի իւրեանց արկանէին: Ուկան. Եւ Ազովտայ...

տին յաղթութեան դարձջիւ Համարձակութեամբ: ¹⁹Մինչդեռ նա զայն ընդ նոսա խօսէր՝ տեսին զի գոնդ մի երևեցան ի լեռնէ անտի: ²⁰Եւ գիտացին եթէ ի պարտութիւն մատնեալ Հուր արկանել սկսան ի բանակի անդ. և ծովին որ դիգանէր նշան լինէր գործոյն եղելոց: ²¹Նոքա իբրեւ զայն տեսանէին կասեցին. մանաւանդ իբրեւ Հայէին ի գոնդն Յուդայեան, որպէս ճակատեալ կայր պատրաստութեամբ ի մարտ պատերազմի: ²²Ձոռս արձակէին, փախստեայ գնային յերկիրն Փղշտացոց: ²³Եւ Յուդա դառնայր ի տեղին պատերազմի, ի կապուտ կողոպուտ յաւար դիականցն անկելոց. և առնոյր ի բանակէ անտի նոցա զոսկի և զարծաթ՝ զհանդերձս պատուականս, զկարմիր, զկապուտակ, զծովու ծիրանիս, մեծութիւն բազում: ²⁴Եւ իբրեւ դարձան անտի, սկսան գոհանալով օրհնել զՏէր յերկրէս, և ասել. Ձի բարի է՝ զի յափտեան է ողորմ՝ նորա: ²⁵Եւ եղև ի փրկութիւն մեծ ի վերայ Իսրայէլի յաւուր յայտնի: ²⁶Եւ որք միանգամ յայլազգեաց անտի ապրեցան, եկեալ պատմէին Լիւսայ զամենայն գործն որ գործեցաւ: ²⁷Իբրեւ զայն լսէր Լիւսիայ՝ տրտմէր, խոնարհէր անկանէր ի վերայ երեսաց իւրոց. զի ոչ այնպէս կամք կատարեցան որպէս նա խորհէր ի վերայ Իսրայէլացոցն, և որպէս նման էտ պատուէր թագաւորն, այն ոչ կատարեցաւ: ²⁸Ի գալուստ ամին միւսոյ, զօր Հատանէր, այրեւծի առնէր իբրեւ վեց Հազար Հետևակ, Հինգ Հազար Հեծեալ սպառազէն. գալ Հասանէլ՝ աւար առնուլ զերկիրն Հրէաստանի: ²⁹Եկին Հասին ճակատեցան ի կողմանս Բեթսուրայ: ³⁰Եւ նոցա ընդ յառաջ Յուդա մետաւան Հազար արաբ: ³¹Եւ իբրեւ տեսին զգոնդն ստուար և Հզօր. սկսան կալ յաղթիս, օրհնել զԱստուած՝ և ասեն. Տէր Աստուած՝ դու այն ես որ խորտակեցեր զգորութիւն յարձակելոյ Հզօրին ի ձեռն ծառայի քոյ Դաւիթի, և մատնեցեր զբանակս յայլազգեաց ի ձեռն Յովսափանու որդւոյ Հաւուսի: ³²Արդ խորտակեալ դու զգորութիւն զօրացս այսոցիկ ի ձեռն Իսրայէլի. յիջցի զգորութիւն նոցա երկվարօք և զօրօքն Հանդերձ: ³³Արկ զնոքօք զվատութիւն, և Հալաթեալ զգորութիւն Հպարտութեան նոցա. շարժեցցին նոքա ի բեկումն իւրեանց: ³⁴Կործանեցեն արկցեն գնոսա ի սուր սիրելեաց քոց. և օրհնեցեն զքեզ յօրհնութիւնս որ ճանաչեն զանուն քո: ³⁵Եւ Հարան միտանց ի դիմի. և անկան ի ժամանակին յայնմիկ ի գնդէ անտի Լիւսիայ՝ Հինգ Հազար Հեծեալ առաջի նոցա: ³⁶Եւ իբրեւ ետես Լիւսիա զպարտութիւն գնդին իւրոյ, և զյաղթութիւն քաջութեան գնդին Յուդայ, և որպէս զի պատրաստ էին ի կեալ և ի մեռանէլ ի վերայ անուան քաջի յաղթութեան. չուեաց խաղաց գնաց ի կողմանս Աստուրացոց: Դարձեալ զօրածոյնով լինէր, կազմել պատրաստել անդէն. անդրէն արշաւել ի կողմանս Հրէաստանի:

Ը ³⁶Խօսել սկսաւ Յուդա եղբարքն Հանդերձ ընդ ժողովորդսն և ասէ. Ահա ասիկ խորտակեցան թշնամիք մեր ի ներքոյ սոյնց մերոց. եկայք երթիցուք մարքեցուք զսրբութիւնսն, մարքեցուք զտաճարն առնել նաւակատիս ի նմա: ³⁷Ժողովեցան ժողովքն ամենայն, եկին Հասին ի լեռն Սիոն. ³⁸տեսին զսրբութիւնսն աւերեալ, և զսեղանն աղտեղեալ, զդրոնսն այրեցեալ, թուփ առ թուփ բուսեալ ի սրահն իբրեւ յանտառի, կամ իբրեւ միւս միոյ լերանց. զկոնքս աւերեալս, և զվարագորտարձիգնս խաթարեալս: ³⁹Ձեռս զօձեօք արկանէին, զպատմունճանս պատառէին, Հող ի գլուխ լինէին, ⁴⁰ընդ երկիր թաւալէին. փողանշանս Հարկանէին, յերկիրն աղաղակէին: ⁴¹Յայնմ ժամանակի Հրաման տայր Յուդա՝ զօրահատոյց առնէր ի վերայ միջաբերդին պաշարել գնա, զի մաքրեցէ զսրբութիւնսն: ⁴²Եւ ընտրեցն նա քահանայս անարատս, կամարարս օրինացն. ⁴³և սրբեաց զսրբութիւնսն. և ի բաց ա-

ռին զվեմնն որ պղծեալ էին, եղին մեկուսի ի տեղի մի. ⁴⁴և խորհուրդ կալան ի վերայ սեղանոյ ողջակիզացն, որ պղծեալ էր ի թշնամեաց անտի, եթէ զինչ արասցեն զնա: ⁴⁵Հաստատեցան բանս այս ի խորհրդի անդ, քակել զսեղանն զի պղծեալ էր ի թշնամեաց. զի մի լիցի նոցա այն ի խիղճ մտաց, և ի նախատինս յափտենից: Եւ քակեցին զսեղանն. ⁴⁶և տարան եղին զքարինսն ի դիպան տեղոյ, մինչև եկեցէ մարգարէ և խօսեսցի վասն նոցա: ⁴⁷Եւ առին վեմն անկուփս ըստ օրինացն, և շինեցին զսրբութիւնսն: ⁴⁸Եւ ոչինչ էր ի ներքս ի տաճարի անդ. և զսրահն սրբեցին. ⁴⁹և սպաս սրբութեան նոր գործեցին. և տարան ի ներքս զաշտանակն լուսոյ, և զսեղանն խնկոց, և զսեղանն տաճարին: ⁵⁰Եւ արկանէին խոնկա ի վերայ սեղանոյն. ճրագս լուցանէին, և լոյս տային տաճարին: ⁵¹Իսկին ի վերայ սեղանոյն զՀացն Հանապազորդ. և ձգէին զվարագորտն, և կատարէին զգործն զամենայն սպասուն զոր առնէին: ⁵²Կանխէին ընդ առաւօտն յաւուրն քսաներորդի Հինգերորդի յամենանս իններորդի. յամին Հարիւրորդի քառասներորդի. ⁵³մատուցանէին պատարագ ըստ օրինացն ի վերայ սեղանոյ ողջակիզացն, որոյ նոր արարին ըստ ժամանակին: ⁵⁴Յաւուրն յայնոսիկ յորս պղծեցին Հեթմանոյն, ի նմին ժամանակի և նորագեաց յերգս օրհնութեան, ի փող և ի քնար և ի սրինգ: ⁵⁵Եւ անկանէին ամենայն ժողովորդքն ի վերայ երեսաց իւրեանց, անկանէին ի խոնարհ, երկիր պագանէին. օրհնէին զԱստուած յերկիրն որ յաջողեաց նոցա: ⁵⁶Եւ արարին զնաւակատիս սեղանոյն աւուրս ութ. և մատուցին զողջակեզն ուրախութեամբ, և մատուցին պատարագս փրկութեան և օրհնութեան: ⁵⁷Չարգարեցին զկոնքսն և զվարագորտարձիգն յանդիման տաճարին, ոսկի պսակօք և ոսկովք տապակօք. և նորոգեցին զդրոնսն, և կանգնեցին զդրոնսն: ⁵⁸Եւ եղև ուրախութիւն մեծ ի վերայ ժողովորդեանս յոյժ. և ջնջեցան նախատանք Հեթմանոցն ի նոցանս: ⁵⁹Եւ Հաստատեաց Յուդա եղբարքն Հանդերձ, և ամենայն ժողովքն Իսրայէլացոց, Հանապազ կացցեն աւուրս այս նաւակատեաց սեղանոյն ի ժամանակի իւրեանց տարօյժ ի տարի, ի գլուխ տարեկանի աւուրս ութ ի Հինգերորդ քսաներորդ իններորդի ամսոյն ուրախութեամբ և ցնծութեամբ: ⁶⁰Եւ շինեցին նոքա ի ժամանակին յայնմիկ զեառն Սիոն շուրջանակի, ի պարիսպս բարձրացեալս, և յաշտարակս ամրացեալս, գուցէ զայցեն Հեթմանոյն, և կոխան առնիցեն զդոսա. որպէս արարին զառաջինս: ⁶¹Եւ զօր թողոյր ի վերայ՝ պահապանս նմա. և ամրացոյց զնա. պաշարել զԲեթլեհեմ. զի լիցի ամրութիւն զօրացն ի կողմանցն Եղովմայեցոց:

5 Եւ եղև իբրեւ լուան Հեթմանոյն շուրջանակի. եթէ շինեցաւ սեղանն, և նորոգեցաւ սրբութիւնն միւսանգամ, որպէս էր զառաջինս, բարկացան յոյժ: ²Խորհեցան գալ Հասանէլ ջնջել զազգս Յակոբեան որք էին ի մէջ նոցա. և սկսան կոտորել և սպառել զնոսա: ³Եւ տայր պատերազմ Հանապազ Յուդա ընդ որդիսն Եսաւայ որ էին ի կողմանս Եղովմայեցոց Ակրաբատեանց. զի շուրջանակի եկեալ պատեալ պաշարեալ նստէին շուրջ զԻսրայէլիւ. Հարկանէր գնոսա ի Հարրաածս բազումս, և նուազ առնէր զնոսա, և առնոյր նա զկապուտ զաւար նոցա: ⁴Եւ յիշէր զչարութիւն որդւոցն Բեանայ, որ էին լեալ ժողովորդեանս յորդայթ զայթազողութեան, վարանել զնոսա ի ճանապարհս իւրեանց: ⁵Փախստեայ լինէին ի նմանէ, և ամրանային ի բերդս իւրեանց. գայր շուրջ, պահ զնէր զնոքօք, և Հրձիգ առնէր զամուրս նոցա ամենայն բնակչօքն Հանդերձ: ⁶Եւ անցանէր իսաղայր նա ի վերայ որդւոցն Ամոնայ. և անդ գտանէր ձեռն Հզօր, զօրս բազումս. և զՏիմոթէոս զօրագլուխ նոցա: ⁷Հարկանէր նոցա ի դիմի, և բազում անգամ պատերազմաւ սաստկանայր ի վերայ նոցա. ⁸Հարկանէր

երեք Հազարք արք:

19 Ոճանձ. Ջայս ընդ նոսա խօսէր: 20 Ուկան. ի պարտութիւն մատնեալ է: Երկրանկն. Եւ զծովին որ դիգա՞: Ոճանձ. Որ դիգանայր... գործոցն եղելոց: 24 Ելլէ. Սկսան գոհանալ օրհնել: Ուր Ուկան. Չմատուած յերկիրն: Ոճանձ. Ողորմութիւն նորա: 25 Ելլէ. Եւ եղև փրկութիւն մեծ: 27 Ոճանձ. Ձի ոչ այն կամք: 28 Ուճանձ. Արրոճի առնէր: Երկրանկն թո՞ւսագործ լինի այսպէս. Իբրեւ ՅՀետևակ. Բ Հեծեալ սպա՞: Իսկ այլլէ. զմի Հետևակ. Եմի Հեծեալ: 30 Ոճանձ. Օրհնել զԱստուած և ասել: Ուկան. Որդւոյ Հարուհի: 35 Ելլէ. Եւ զյաղթութիւն քաջաբերութեան: Ոճանձ. Քաջի և յաղթութեան: 38 Ուկան. Եւ զսեղանսն աղ՞: Ոճանձ. Կամ իբրեւ զմիոյ միոյ:

43 Ոճանձ. Չվեմն որ պղծեալն էին: 45 Ոճանձ. Այն խիղճ մտաց: 52 Ուկան յաւելու. Յամին... քառասներորդի ութերորդի: 53 Երկրանկն պակասէր. ի վերայ սեղանոյ ողջակիզացն: 54 Ուճանձ. Յաւուրս յայնոսիկ յորում պղ՞: 57 Ուկան. Եւ զվարագորտարձիգն: 58 Ոճանձ. Եւ ջնջեցան նախատինք ՀԵ՞: 59 Ոճանձ. Եւ ամենայն ժողովորդքն Իսրայէլաց՞: Երկրանկն ի մէջ քառասն Իսրայէլացոց Հանապազ շակերդի: Երկրանկն Ուր Ուկան միայն ի լուսն. ակնարկէ յաւելու՞ զի: Ոճանձ. Աւուրս ութ ի քսաներորդի Հինգերորդի ամսոյն: 60 Ուկան. Մի գուցէ զայցեն: 5.1 Բալլոմա. Եւ իբրեւ լուան: 3 Ելլէ. Որ էին ի կողմանս Եղովմայեցոց: 4 Ոճանձ. Չորդւոցն Բանայ:

վաներ, և առնոյր նա զվզեր քաղաք՝ և զդատերս իւր, և դառնայր 'ի կողմանս Հրեաստանի: ⁹Եւ ժողովեցան ամենայն Հեթանոսք 'ի Գաղատի վանս Իսրայելի, որ էին 'ի կողմանս նոցա, զի ջնջեցեն զնոսա. և նոքա փախստեայք անկանսն յամուրս 'ի Դոլմայիմ: ¹⁰Եւ արձակեցին նոքա Հրեշտակս առ Յուդա և առ եղբարսն և ասեն. Ժողովեալ են առաւանսիկ 'ի վերայ մեր ամենայն Հեթանոսք, պատեալ պաշարեալ պնդեն զմեզ ջնջել 'ի տեղոյն աստի: ¹¹Կատարաստ են յառնուլ զամուրս յոր անկեալ եմք. և Տիմոթէոս զօրագլուխս նոցա: ¹²Արդ՝ եթէ իցէ ինչ 'ի ձեռս արագեացեն փրկել զմեզ 'ի ձեռաց նոցա. զի անկանս բազումք 'ի մէջ: ¹³Եւ ամենայն եղբարք որ էին 'ի Տուրքա կոտորեցան. և 'ի գերովեան վարեցան կանայք նոցա և որդիք նոցա, ամենայն կաշիւ կարասեալ իրեանց առ Հասարակ կորեանս նոքա, որչափ 'ի կողմն մի աագի Հազարապետութեան միոյ: ¹⁴Այն ինչ դեռ թողմբն 'ի ձեռին էին, այլ գուժկանք Հասանէին 'ի կողմանցն Գալիլեացոց անտի, զօճիս պատուեալ, զճակատ Հրեայք և զգոյժս զայն տային. ¹⁵և ասեն. Ժողովեցան 'ի վերայ մեր 'ի Պտղոմեայ, և 'ի Տուրքայ, և 'ի Տայգանայ, և ամենայն կողմանք Գալիլեացոց յայլազգեաց կուտ, ջնջել զմեզ անտի: ¹⁶Եւ իբրեւ լուան զբանս զայն Յուդա և ժողովուրդն, 'ի խորհուրդ ժողովեցան վաղկաղակի. զի խորհեցին զինչ գործ գործեցեն վանս եղբարցն որ էին 'ի նեղովեան, և ճգնին 'ի ձեռաց պատերազմողաց: ¹⁷Խօսել սկսաւ Յուդա ընդ Հմատնայ ընդ եղբոր իւրոս և ասէ. Ընտրեալ դուք աւս Հօրս, և էրթ փրկել զեղբարսն որ են 'ի նեղովեան 'ի կողմանս Գալիլեացոց. և ես և Յովնաթան եղբայր իմ երթիցուք 'ի կողմանս Գաղատադու: ¹⁸Եւ եթող անդ զՅովնաթան Զաքարեանց, և զԶաքարի զօրագլուխս ընտիր ընտիր զօրք Հանդերձ՝ յերկրին Հրեաստանի պաշտպանս. ¹⁹պատուէր ետ նոցա՝ և ասէ. Առաջորդեալք ժողովողեանս այսմիկ, և մի՛ տայցէք դուք մարտ պատերազմի ընդ Հեթանոսս մինչև 'ի դնձ գալստեան մերոյ անտի: ²⁰Զօրաւորոց արարին, ընդ երկու զօրսն բաժանեցին. զնացին երեք Հազարք ընդ Հմատնայ 'ի կողմանս Գալիլեացոց, և ութ Հազար յերկրին Գաղատադու: ²¹Եւ զնաց Հմատն յերկրին Գալիլեացոց, տայր պատերազմ ընդ Հեթանոսս. և խորտակեցան Հեթանոսք առաջի երեսաց նորա. և Հալաճական տանը գնոսա մինչև 'ի դուռնս Պտղոմեայ: ²²Տայնմ աւուր անկանէին 'ի Հեթանոսաց անտի երեք Հազար վառեալք սպառազէն. ²³և առնոյր զաւար նոցա 'ի կողմանցն Կալիլեացոց և յԱրաբաթուց, կանամբք և որդուք Հանդերձ, և ամենայն կարասեալ Հանդերձ, և զանձի կաշիւ. և եկին ածին զայն ամենայն ցնծութեամբ և ուրախութեամբ յերկրին Հրեաստանի: ²⁴Եւ Յուդա Մակաբէ, և Յովնաթան եղբայր նորա անցին յայն կողմն Յորդանան գետոյն, և զնացին երից աւուրք զնաց ճանապարհի, յերկիր յանապատ: ²⁵Եւ ընդառաջ եղեն նոցա Նաբատացիք խաղաղութեամբ. և պատմէին նոցա զամենայն անցն որ անցին ընդ եղբարսն յերկրին Գաղատադու: ²⁶Եւ բազումք 'ի նոցանէ յաւար երթեալ էին 'ի քաղաքս Բոսորայ, և Բոսորամայ, և Սերփիմակեղեայ, և Զառնասպասեայ, այս քաղաքք ամուրք և մեծամեծք են. ²⁷և այլոց քաղաքացն 'ի կողմանցն Գաղատադու. և 'ի մի վայր միաժողով են առ վաղիւ, ժամադիր են փակել պատուի զամուրսն, առնուլ ջնջել սատակել զամենեւին յաւուր միոս: ²⁸Իբրեւ զայն լուաւ Յուդա՝ գունդ կազմեաց վաղկաղակի. ճանապարհ կալաւ ընդ անապատ, յանկարծակի անկաներ 'ի վերայ Բոսորայ. յանկարծակի յաղեկարծով ժամու զամենայն քաղաքն 'ի բուռն առնոյր. անդ 'ի մի սուր սուսերի իւրոյ սպանաներ զամենայն արու մանուկ, և առնոյր զամենայն զաւար քաղաքին Բոսորացոց. և զքա-

ղաքն ամենայն Հրճիգ առնէր. ²⁹և ինքն գիշերայն գնդաւն Հանդերձ դիմէր 'ի վերայ ամրոցն պաշարեցոց: ³⁰Այն ինչ կամեր առաւօտն 'ի գիշերոյն մերկանալ զայն 'ի վեր ամբարձին, տեսին զօրս բազումս զի ոչ գոյր նոցա թիւ. զի բարձեալ բերէին սանդուղիս և մանգլիոնս, և պետեալ մենքենայս 'ի վերայ ամրոցն, մարտ եղեալ և 'ի պատերազմ մատուցեալ: ³¹Եւ իբրեւ ընդ այն Հայեցաւ Յուդա, և ետես զի սկիզբն էր մարտին, անտի աղաղակ քաղաքին, և աստի զօրացն որ պաշարեալ պաշէին, ձայն մարտի, ձայն պատերազմի, ձայն փողոյ առ Հասարակ յերկրին ելանէր: ³²Սկսաւ խօսել ընդ զօրսն իւր և ասէ. Հնապա, ժիբք լերուք, պինդ կացեք. գործ է այսօր է մարտնչել ձեզ 'ի վերայ եղբարց ձերոց: ³³Եւ զօրսն ամենայն յերկին գունդս բաժանէր, և շուրջ գնդօք ճակատեալ 'ի մարտ մատուցանէր. փող Հարին, խրախոյս բարձին. գոչեցին աղօթիւք առ Աստուած, 'ի վերայ յարձակեցան: ³⁴Արդ եղև Տիմոթէոս և զօրացն, եթէ Մակաբէ զօրօքն 'ի վերայ Հասեալ է. իբրեւ Հայեցան տեսին, շրտեան լքան կասեցին, ընկեցին զիւրաքանչիւր մեքենայս, և 'ի փախուստ դարձան: Եւ Հարկանէր յաւուր յայնմիկ գնոսա 'ի Հարուածս սաստիկս. տանէին փախստեայս առաջի իրեանց. մի առ միոյ դիմաւալ կացուցանէին. արկանէին 'ի սուր սուսերի իրեանց իբրեւ արս ութ Հարիւր Հազար սպառազէն: ³⁵Եւ ինքն դառնայր 'ի կողմն Մայափայ. մարտ պատերազմի դէտր գնովաւ և առնոյր զնա, և 'ի նմա սպանանէր զամենայն արու մանուկ նոցա. և առնոյր զամենայն ինչս և զստացուածս նոցա յաւարի, և զքաղաքն այրէր Հրով: ³⁶Անտի խաղայր գայր պատեր զԲասսիփոն Մակեթ, և զԲոսոր, և զմնացեալ քաղաքս Գաղատադու: ³⁷Յետ այսց ժամանակաց՝ դարձեալ զօրաժողով լինէր Տիմոթէոս, և գայր բանակէր դէմ յանդիման Թափոփայ, յայնկոյս գետոյն: ³⁸Դէտ արձակեաց Յուդա զի տեսցէ զբանակս նոցա: Եւ կին պատմեցին և ասեն. Միաժողով եղեն ամենայն ազգք և ազինք յոյժ, որ շուրջ զմեք բանակեալ են, և զօրք բազում կուտեալ են յոյժ: ³⁹Եւ արուայիկս բազումս ածեալ է 'ի վարձու յօգնականութիւն իրեանց. և բանակեալ են յայնկոյս գետոյն, պատրաստեալ են զայն անկանել 'ի վերայ քո: Իբրեւ զայն լսէր Յուդա, նոյնժամայն խաղայր գնայր 'ի վերայ նոցա: ⁴⁰Իբրեւ ետես Տիմոթէոս խօսել կալաւ ընդ իշխանսն և ասէ. Միտ դիժիք դուք Յուդայ և զնային նորա առ Հասանել յափն գետոյն, եթէ զՀասանելն և զանցանելն մի արասցէ՝ ապա մեք ոչ կարեմք լինել դիմակալ նորա, զի յաղթելով յաղթեցէ նա մեզ: ⁴¹Ապա թէ Հասցէ յափն գետոյն և ճակատեցի՝ յայտ արար թէ՛ զանգիտեաց, մեք անցցուք մարտիցուք և յաղթեցուք մեզ: ⁴²Այն ինչ նորա բանք 'ի բերան էին, և Յուդա զօրօքն Հասանէր յափն գետոյն. անդ՝ առ ափն գետոյն կացուցանէր զաշխարհամար դպիրսն, և տայր նոցա պատուէր, զի մի զգը ամենեւին թողցեն առ ափն գետոյն բանակել. այլ զամենայն գայր պատերազմող զկին նորա փողեցեն: ⁴³Եւ ինքն զՀասանելն զանցանելն դարձանակելն 'ի վերայ՝ մի առնէր, և նախ զգունդն նաճատակաց 'ի ներքս բեկանէր, զզօրսն ամենայն 'ի փախուստ դարձուցանէր. և ամենայն ազգք և ազինք զէնրնկեք փախստեայ գնային յամրակողմն, 'ի նուիրեալ տեղին մեհնին 'ի Կառնային: ⁴⁴Սոքա եկին Հասին պատեցին զքաղաքն, Հրճիգ արարին զամուրսն մեհնին Հանդերձ. և Կառնային նեղէր, և ոչ կարէր Հանդարտել ընդդէմ Յուդայ: ⁴⁵Հրաման ետ Յուդա խաղացուցանել զամենայն ազգս Հրէից որ էին 'ի կողմանս Գաղատադու, կանամբք և մանկուտով ամենայն կաշիւ Հանդերձ, ածել Հասուցանել յերկրին Հրեաստանի. և էին նոքա բանակք մեծամեծք: ⁴⁶Եւ եկին Հասին 'ի դուռն

11 Բաղու-մէ. Զամուրսս յոր: Ոսկան. Զօրագլուխ է նոցա: 12 Ոսկան. 'ի ձեռաց սոցա. զի: 16 Ոսկան. Եւ ճգնէին 'ի ձեռաց: 17 Ոսկան. Ընդ Հմատնայ եղբոր: Ելլէ. Եւ էրթ դու փրկել զեղ՝... 'ի կողմն Գաղատադու: 19 Ոսկան. Մինչև 'ի գալ մեր անտի: 21 Ոսկան. Հեթանոսք յերեսաց նորա: 23 Ելլէ. 'ի կողմանցն Գալիլեացոց: Ոսկան. Եւ ամենայն տան կարասեալ Հանդերձ: 25 Ոսկան. Եւ պատմեցին նոցա զամենայն... յերկրին Գաղատադու: 26 Ոսկան. Յաւարի երթեալք եղեն 'ի քաղաքս... և Սեփովր Մակեղեայ:

28 Ոսկան. Յանկարծակի յեղակարծումն ժամու... անտի 'ի սուր սուսերի իւր: 'ի լու-մ. 'ի բուռն անկաներ: Ուր ու-մանէ. 'ի բուռն արկաներ: 29 Ոսկան. 'ի վերայ ամրոցացն պաշարէ: 30 Ոսկան. Տեսանէին զօրս բազումս: Ոսկան. Սանդուղիս և մանգլիոնս... 'ի վերայ ամրոցացն: 32 Ելլէ. Ժիբք լերուք: 34 Ու-մանէ. Դիմաւալ կացուցանէին: Ամենայն գոյազիբ օրենակէ մեր աստուծոյ Համայնս մերոսն ունեն գլխի-ս, Գրեւով ՊՈՒ. կամ ութ ձ Հազար. և միայն Ոսկան գլխ. ութն Հազար: 38 Ոսկան. Միաժողով են... զմեք բնակեալ են: 39 Ոսկան. Եւ արուացիկս բազումս ածեալ է 'ի վարձու են յօգ: Ոսկան. Պատրաստ են գալ: 40 Ոսկան. Խօսել սկսաւ ընդ իշխանսն: Ոսկան. Լինել դիմա-կալ նմա: 42 Բաղու-մէ. Միտ առ ափին գետոյն: Ոսկան. Զկին նո-րա փողեցին: 43 Ոսկան. Մեհնին 'ի Կառնայիմ:

եփորն քաղաքի. և այս քաղաք է մեծ 'ի վերայ ճանապարհի յամուր վայրի. և ոչ գոյր նոցա այլ ճանապարհ խոտորել յաջ կամ յաճեակ, բայց երթալ ընդ մէջ քաղաքին: ⁴⁷Իբրև տեսին զօրք քաղաքին զամբոխ զօրացն, և զբազմութիւն բանակացն զդրոնան փակեցին, զդրանդան սեղմեցին վիմօք. և ոչ տային անցանել նոցա: Իբրև զայն ետես Յուդա. առաքեաց առ նոսա բանս խաղաղութեամբ: ⁴⁸Եւ ասէ. Թոյլ տուք անցից ընդ երկիր քո, երթալ անցանել ինձ յաշխարհ իմ, և ոչ որ ինչ մեղիցէ քեզ. բայց այնչափ որչափ ոտիք մերովք կոխեսցուք գերկիր քո: Եւ ոչ առին յանձն նոքա նմա բանալ զդրոնան: ⁴⁹Ապա Հրաման ետ Յուդա փող Հարկանել քարոզ կարդալ և ասել. Հապա՛ իւրաքանչիւր գունդ յորում վայրի և կացցէ 'ի ներքս խաղաացէ: ⁵⁰Եւ մատեան զօրքն յիւրաքանչիւր տեղում յորում կային 'ի մարտ պատերազմի, զամենայն տրին և զամենայն գիշերն 'ի մարտ, մինչև մատնեցաւ քաղաքն 'ի ձեռն նոցա: ⁵¹Անդ սատակեցին զամենայն արու մանուկ նոցա 'ի սուր սուսերի իւրեանց. խլեցին գնոսա յարմատոց, խաղացուցին զաւար քաղաքին, և ինքեանք անցին ընդ մէջ քաղաքին, գնային երթային 'ի վերայ դիականցն անկելոց. ⁵²Եւ անցին նոքա ընդ Յորդանան գետ 'ի տափակողմն 'ի դաշտ մի մեծ. և անդ բանակեցան դէմ յանդիման Բեթսոփայ: ⁵³Եւ անդ յանձնաձէր զկաց մնաց ժողովրդեանն, միսթարէր զամենեւին Յուդա ընդ ամենայն չուս ճանապարհին այսպէս առնէր մինչև ածէր Հասուցանէր յերկիրն Հրեաստանի: ⁵⁴Եւ եկին Հասին ելին 'ի լեռն Սիոն ցնծութեամբ և ուրախութեամբ. անդ մատուցանեին զողջակէզս և զպատարագս. զի ոչ ծախեցաւ 'ի նոցանէ, մինչև եկին Հասին անդրէն 'ի տեղի իւրեանց խաղաղութեամբ: ⁵⁵Եւ յաւտրսն յայտոսիկ էր Յուդա և Յովսափան յերկիրն Գաղաադու. և Հմանն եղբայր նոցա էր յերկիրն Գալիլեացոց, յանդիման Պողոմայ: Իբրև զայն քաջութիւնս պատերազմին լսէին ⁵⁶Յովսեպոս Զաքարիանց, և Զաքարի իշխան զօրացն մնացելոց, ⁵⁷ասեն. Եկայք և մէք երթիցուք տացուք մարտ պատերազմի ընդ Հեթանոսս որ շուրջ զմեք են, և արացուք և մէք մեզ անուն: ⁵⁸Ժամ ետուն զօրացն, խաղացին գնացին 'ի կողմանս Յամինայ: ⁵⁹Եւ էլ Գորգի 'ի քաղաքէ անտի զօրք Հանդերձ որ ընդ իւր էին 'ի մարտ պատերազմի, և Հարաւ 'ի դիմի նոցա: ⁶⁰Ի պարտութիւն մատնեցան Յովսեպոս և Զաքարիա, և Հալածականս երթային մինչև 'ի սաՀմանս երկրին Հրեաստանի: Յայնմ աւուր անկանեին 'ի նոցանէ արք իբրև երկու Հազարք. և եղեն կործանումն այն սաստիկ 'ի վերայ ժողովրդեանն: ⁶¹Զի ոչ անսացին նոքա Յուդայի և եղբարց նորա. խորհեցան թէ մէք իբրև զնա առցուք անուն քաջութեան. ⁶²բայց նոքա չէին 'ի զաւակէ անտի արանցն այնոցիկ, որոց տուեալ էր զգիրկութիւն Իսրայէլի 'ի ձեռն նոցա: ⁶³Եւ ինքն Յուդա և եղբարք իւր փառաւոր լինէին յաշ ժողովրդեանն առաջի ամենայն ազգաց Հեթանոսաց. ուր և լսէին զանուն նոցա, ⁶⁴ժողովէին և օրհնէին զնոսա: ⁶⁵Եւ էլ Յուդա եղբարքն Հանդերձ, տալ պատերազմ ընդ որդիսն Եսաւայ 'ի Հարաակողմ կուէ անդ: Անդ Հարկանէր գեթերոն քաղաք և զդատերս իւր. քակէր կործանէր զամենայն ամուրս նոցա, և Հրձիգ առնէր զաշտարակս նորա շուրջանակի ուր և գտանէր: ⁶⁶Եւ էլ դիմաց գնալ նա յերկիրն այլազգեաց, զայն Հասանէր 'ի կողմ Մարիայ: ⁶⁷Յաւուր յայնմիկ անկան քաՀանայք 'ի պատերազմի անդ, մինչ նա դեռ կամէր քաջութիւն ինչ առնել. զի էլ նա տալ պատերազմ առանց խորհրդոց: ⁶⁸Եւ դարձաւ Յուդա 'ի կողմն Ազովտայ յերկիրն այլազգեաց, աւերէր զմեՀեանս նոցա, և կործանէր զկուտս նոցա, և Հրձիգ առնէր զքաղաքս նոցա, 'ի գերութեան վարէր զինչս և զստացուածս նոցա, և դանայր գնայր յերկիրն Հրեաստանի:

Ժ 6 Եւ Աստիղոքոս կայսր գնայր նա ընդ վերնագաւառնս.

ապա լու եղև նմա եթէ է քաղաք մի 'ի կողմանս Դիմնեայ 'ի Պարսից աշխարհին, քաղաք փառաւոր, լի ոսկով և արծաթով. ²և մեՀեանս որ 'ի նմա, է մեծագանձ յոյժ, և կուտք ոսկեղէնք ձուլածոյք մեծամեծք 'ի նմա: Առ նա՛ զէն բազում, զրաՀ և պատեանք որ թողեալ էր Աղէքսանդրի կայսեր Մակեդոնացոց, որ թագաւորեաց նախ 'ի վերայ Յու՛նաց աշխարհին. ³եկն եՀաս նա 'ի քաղաքս յայն, և ինդրէր առնուլ աւարաբար: Ազգ եղև քաղաքացոցն. ⁴'ի մարտ պատերազմի պատրաստեցան, և ոչ ետուն մտանել: ԶաՀի Հարաւ խաղաց գնաց 'ի կողմանցն արևելից յերկիրն Բաբելացոց: ⁵Անդ գուժկան Հասանէր առ կայսր Աստիղոքոս 'ի կողմանցն Հարաւոյ, թէ 'ի պարտութիւն մատնեցան զօրքն որ ելեալ էին յերկիրն Հրեաստանի: ⁶Զի չոգաւ զառաջին նուագն Կուսի զօրք բազմօք, և 'ի պարտութիւն մատնեցաւ յերեսաց նոցա: Զօրացան զինուք, զօրք և լցան աւարա բազմաւ, կոտորեցին զբանակս նոցա. զինչս և զստացուածս նոցա 'ի գերութիւն վարեցին. ⁷զմեՀեանս աւերեցին. զկուտս կործանեցին որ շինեալ էր 'ի վերայ սեղանոյն յերուսաղէմ, և զսրբութիւնս փակեցին պարսպօք բարձրութեան որպէս զառաջինս, և ընդ նմին զքաղաքն Բեթսուր: ⁸Եւ եղև լուսն զբանս զայս թագաւորն, Հրացան զարմացաւ թմբեցան և խոտկեցան յոյժ. անկաւ 'ի մաՀիճս իւր և Հիւանդացաւ, զի ոչ կատարեցաւ խորհուրդ Հրամանի նորա: ⁹Եւ անդ դէնր նա բազում աւուրս, զի նորոգեցան 'ի վերայ նորա տրտմութիւնք բազումք: Աժ զմտաւ թէ մեռանիմ. ¹⁰կոչեաց զամենայն բաւեկանս իւր և ասէ ցնոսա. Բուն Հատաւ յերեսաց իմոց. պախեալ եմ 'ի սիրտ իմ Հոգոյ իմոց: ¹¹Սուեցայ ընդ սրտի իմում և ասեմ. Յոր վայր նեղութեանց Հասանես, և խոտկութեան բազմի, յորում այժմիկ պաշարեալ կամ. զի քաղցր և բարեխոր և սիրելի էի զօրաց իմոց: ¹²Արդ յոչ եղև ինձ չարիքն այն զոր գործեցի ես յերուսաղէմ, և առի ես զամենայն սպանս զայն զոսկու և զարծաթոյ, և զօրս ևս զամբարեցի տարապարտոց 'ի վերայ նոցա ջնջել գնոսա: ¹³Արդ գիտեմ եթէ վասն այսորիկ գտին զիս չարիքս այս ամենայն, և կորնչիմ աւասիկ տրտմութեամբ յօտար երկրի: ¹⁴Եւ կոչեաց նա զՓիլիպպոս մի 'ի բարեկամաց անտի իւրոց, կացոցն գնա 'ի վերայ ամենայն թագաւորութեան իւրոց. ¹⁵և ետ ցնա թագ և պատմունձան և զմատանին զիւր, ածէլ զորդի իւր զԱստիղոքոս, անուցանել և յիւր տեղի թագաւորեցուցանել զնա: ¹⁶Եւ մեռաւ անդ Աստիղոքոս արքայ, յամին Հարիպորդի քառամեբորդի իննեբորդի:

¹⁷Ազգ եղև Կուսիայ եթէ մեռաւ արքայ և կացոյց թագաւոր զորդի իւր Աստիղոքոս, և եդ անուն նմա Հօրա՛մոյն Աստիղոքոս: ¹⁸Եւ որ 'ի միջաբերդին էին արգելեալք որ նեղէին զԻսրայէլ, և շուրջ զսրբութեամբն ինդրէին զչարին Հանապազ, և զօրութիւն էին նոքա Հեթանոսացն. ¹⁹խորհեցան քաղաքացիքն ջնջել գնոսա: Եւ իբրև ժողովեաց զամենայն ժողովս զօրացն, ²⁰և եկին նստան շուրջ ցնդօք. և ժողովեցան 'ի մի վայր, և պաշարեցին զնա: Յամին Հարիպորդի յիննեբորդի, շինեցին պատուարս և նետակալս և մնեքնայս բազումս: ²¹Եւ եկին ելին նոքա յարգեալն անտի, և կցեցան յարս անօրէնս յԻսրայէլացոց անտի. ²²և գնացին նոքա առ արքայն և ասեն. Մինչև յերբ ոչ արացես դու զդատաստանս, և զվրէժ ինդրեցես եղբարցն մերոց. ²³մէք Հաւանեալ եմք ծառայել Հօր քում, և երթալ զՀետ Հրամանաց նորա: ²⁴Եւ նստէին գնովաւ որդիք ժողովրդեան մերոյ, վասն այսորիկ օտարանային բազումք 'ի մէջ. բայց զոր գտանէին 'ի մէջ՝ մաՀու մեռուցանէին, և ժառանգութիւնք մեր 'ի յափշտակութիւն մատնէին: ²⁵Եւ ոչ 'ի մեզ միայն ձեռա միեցին, այլ և յամենայն սաՀմանս իւրեանց: ²⁶Եւ այժմ եկեալ պաշարեալ շուրջ զմեք, և աւադիկ եկեալ փակեալ պաշարեալ պահես զմիջնաբերդն Երուսաղէմի առնուլ զնա, և զսրբութիւնս. և զԲեթսուրիս ամրացուցին: ²⁷Եւ եթէ ոչ վաճ աճապարեսջիք՝ ևս մեծա-

46 Ուսանք. Եւ եկին Հասին նոքա 'ի դուռն: 47 Ուսանք. Եւ զբազմութիւն զբանակացն: 48 Ուսանք. Եւ ոչ ինչ մեղիցէ քեզ: 50 Ուսանք. Յիւրաքանչիւր տեղում: 52 Յօրհանկէն պալատէր. Եւ անցին նոքա ընդ: 53 Ուսանք. Միսթարէր զամենեւին: 54 Ուսանք. Անդէն 'ի տեղին, կո՛ւ՛ 'ի տեղով իւրեանց: 55 Ուսանք. Ելին Յուդա և Յօսափան: 60 Յօրհանկէն. 'ի նոցանէ արք արք Ս: Ուսանք. Եւ եղև կործանումն: 61 Ուսանք. Թէ և մէք իբրև: 63 Ուսանք. Եւ եղբարք նորա: Լայլ. Զանուն նորա: 65 Ուսանք. Հուրջ ուր գտանէր: 68 Ուսանք. 'ի գերութիւն վարէր:

6.1 Ուսանք. Գնայր ընդ վերնա՛: Յօրհանկէն. Եթէ 'ի քաղաք մի: 2 Ուսանք. Զորս թողեալ էր: Ուսանք. Որ թագաւորեաց նա նախ 'ի: 5 Ուսանք. Որ երևեալ էին յերկիրն: 7 Ուսանք. Որպէս էր առաջին: 8 Ուսանք. Լուսն զայն բանս թագաւորն: 10 Ուսանք. Պաճեալ եմ 'ի սիրտ իմ: 11 Ուսանք. Եւ խոտկութեանց բազմաց: 14 Ուսանք. ԶՓիլիպպոս զմի 'ի բա՛: 15 Ուսանք. Եւ ետ նոցա թագ: 16 Լայլ. Բառաւորներդի ինձ՛: 17 Օրհնակ մի. Հօրանոյն Աստիղոքոս: 24 Լայլ. Բայց զոր գտա՛... մաՀու մեռանէին: Ուր Ուսանք. Բայց որք: 25 Ուսանք. Եւ ոչ 'ի մեզ մի՛ մեզ միայն ձեռամիեցին: 26 Ուսանք. Պաշարեալ շուրջ զմեք:

մեծ ինչ քան զայս գործիցեն, և դուք զառաջն ո՛չ կարիցեք ունել: ²⁸Իբրև զայն լուսա թագաւորն բարկացաւ յոյժ, հրամայեաց կոչել զբարեկամն իւր, և զիշխանս որ 'ի վերայ զօրացն էին: ²⁹Եւ յայլմէ թագաւորութենէ, և յայլոց կողմեաց եկին առ նա զօրք բազումք 'ի վարձու: ³⁰Եւ էր թիւ զօրաց նորա Հարիւր Հազար ասպար 'ի ձեռին տիգաւոր Հետևակ, և քսան Հազար Հեծեալ սպառազէն, երեսուն և երկու փիղք վառեալք երիվարիկք: ³¹Եւ եկին անցին ընդ Արտմ. ճակատեցան պատեցին զԲեթսուր քաղաք, և մարտ պատերազմի եղին շուրջ զնովա ատուրս բազում: Կազմեցին շուրջ զմանգոյիոնս և մենքնայս: Եւ ելին 'ի քաղաքէ անտի, այրեցին զմենքնայսն, և մարտ եղին ընդ նոսա քաջութեամբ: ³²Չուեաց խաղաց գնաց Յուդա 'ի միջնաբերդ ամրոցէ անտի, և եկն բանակեցաւ 'ի Բեթսակարիա, դէմ յանդիման բանակն արքային: ³³Կանխեաց ընդ առաւտն թագաւորն, առ զբանակն տարաւ բանակեցոյց 'ի միջոյ անտի րստ ճանապարհին Բեթսակարիա. և զգորնս սփռեաց ճակատեցոյց 'ի մարտ պատերազմի. փող Հարիւր, ³⁴կազմեցին պատրաստեցին զփիղն՝ ճաշակեցուցին յարին խաղողոյ, 'ի գրմուտս և 'ի գինիս: ³⁵Եւ կարգեցան բաշխեցին 'ի գունդս գունդս. և կարգեցին առ փիղ փիղ Հազար Հազար այր սպառազէն. և պաշտպան գլուխ գնդիցն Հինգ Հազար Հեծեալ վառեալ նոյնք 'ի ձեռն պաշտպան գնդիցն: ³⁶Պի ուր և կայցեն գազանքն կայցեն և նոքա. և ուր և գնայցեն գնայցեն և նոքա: ³⁷Եւ վանդակակապ մարտկոց մենքնայիւք 'ի վերայ փղացն կազմեցին, և զփղապանն 'ի վերայ գլխոյն նստուցին: ³⁸Եւ զայլ այրութիւն յաջ և յաւեակ թէւս գնդին կազմեցին: ³⁹Իբրև անտի արեգակն ծայրս արձակէր, առ Հասարակ 'ի զրաւաւոր պատենազէն պղնձապատ վաշտանացն նոյնքն զլերամբն փայլատակէին, և ճառագայթք Հատանէին իբրև 'ի փայլատականց Հրոյ: ⁴⁰Եւ երկայնէր ճակատն, զեղոյր որ զբարձամբք լերանցն, որ զձորովք և զխորովք և զդաշտովք: ⁴¹Եւ խաղային յառաջ՝ առ Հասարակ կարգեալք և կազմեալք. միաբան շարժէին առ Հասարակ ամենեքին որ լսէին զձայն բարբառոյ բազմութեանն, զշաշին գինու, զշառաշին զերիվարացն թողին, գոտնաձայն վաշտանաւոր վառելոցն: ⁴²Եկն էանս Յուդա իւրով գնդան, կարգեցան կազմեցան ճակատեցան պատրաստեցան, յարձակեցան, 'ի դիմի Հարաւ գնդի թագաւորին. յայնմ տեղոյ յանդիման թագաւորին վեց Հարիւր Հեծեալ սպառազէն դիմաւալ կացուցանէր յանդիման թագաւորին: ⁴³Եւ յայնմ վայրի դէտ ակն 'ի վեր ամբառայր: Եղիազար Աւարան տեսանէր մի 'ի գազանաց անտի վառեալ զարդարեալ 'ի գնէ արքունի վառեալ և նշանս արձակեալ, Համարեցաւ թէ արքայն իսկ 'ի նմին իցէ: ⁴⁴Յարձակեցաւ 'ի վերայ գնդին յաջ յաշտակ կոտորեաց, չոգան մինչև եհաս 'ի փիղ անդր նշանաւոր, զէն վերացոյց, ⁴⁵և եմուտ 'ի ներքոյ, եհար և անդէն կործանեաց: ⁴⁶Եւ էջ նստաւ փիղն 'ի վերայ և զնա անդէն ճմլեաց: ⁴⁷Նոքա իբրև տեսին զգորութիւն զօրաց թագաւորին խոյս ետուն 'ի նոցանէ: ⁴⁸Սակայն յոր կողմ և գային, ընդ առաջ լինէին նոցա գունդքն արքունի, մինչև եկին 'ի կողմանս Երուսաղեմի: Եւ եկն արքայն և բանակեցան 'ի Հրէաստանի, և 'ի լեանն Սիոն: ⁴⁹Եւ խօսեցան նա 'ի Հաշտութիւն խաղաղութեան Բեթսուր քաղաքին. և ելին սփռեցան նոքա 'ի քաղաքէ անտի, որ ոչ գոյին նոցա անդ Համբարք. զի բազում ժամանակաց արդեւեալ պաշարեալ էին. և ամն իսկ ընդ աշխարհս շաբաթ դիպեցաւ: ⁵⁰Եւ առ թագաւորն զԲեթսուր քաղաք, և Հրամայեաց զգորն 'ի ներքս տանել պաշտպան քաղաքին: ⁵¹Եւ ինքն պաշարեալ պաշտ Գսուր քաղաքն ատուրս բազում: Եւ շուրջ զնովա կանգուէին մանգոյիոնս և մենքնայս, Հրացանս և քարընկեցն ունեալս, և բալիստ, նետաձիգ աշտարակս, և աշտարակս պարսաւորաց: ⁵²Դարձեալ և նոքա 'ի քաղաքէ անտի սկսան կազմել մենքնայս առ մենքնայս նոցա մարտ եղեալ կոտլէին ատուրս բա-

զումս: ⁵³Բայց Համբար ինչ ո՛չ գտանէին. զի այն ամ եւթներորդ էր ընդ երկիրն, զի գաղթականք աշխարհին սպառեցին զՀամբարն մթերեալս: ⁵⁴Մնացեալ էին սակաւք 'ի սուրբ անդ. զի սփռեալ էին ընդ իւրաքանչիւր տեղիս, զի սովն սաստկացեալ էր 'ի վերայ նոցա. և ցրուեցան յիւրաքանչիւր տեղիս: ⁵⁵Իբրև լուսա Լիւսի եթէ Փիլիպպոս ուրում Հրամայեաց ինքնին Անտիոքոս մնուցանել զորդի իւր զԱնտիոքոս, զի կացուցէ զնա արքայ: ⁵⁶Իբրև դարձաւ նա 'ի Պարսից և 'ի Պարթևաց, եթէ զօրքն ամենայն 'ի նա Հատան. և ինքն կամի Հասանել 'ի վերայ իրաց աշխարհին: ⁵⁷Եկն և ասէ նա ցարքայն և ցամենայն մեծամեծս զօրացն. Նեղին զօրքս Հանապազ, Համբարք նոսազեալ էն, և կերակուր կարճեալ էն. և տեղիդ յորոյ վերայ պատերազմէ՞ ամուր է և անհարին է, և զորժ թագաւորութեան 'ի մեզ Հասեալ է: ⁵⁸Արդ եկալք 'ի Հաշտութիւն խօսեցարուք, դաշինս կռնեցուք, խաղաղութիւն արասցուք ընդ արս ընդ ազգիդ պղմիկ: ⁵⁹Բանս Հաստատեցուք մեք ընդ նոսա. կալ նոցա յիւրաքանչիւր օրէնս իբրև զառաջինն. զի վասն օրինացն իսկ իւրեանց յորում խոտվեցաւ զնոսա՝ բարկացան նոքա 'ի մէջ, 'ի վէզ եկին և արարին զայս ամենայն: ⁶⁰Հաճոյ թուեցաւ բանն առաջի թագաւորին և իշխանաց նորա. և արձակեաց նա Հրէաստան խօսել 'ի խաղաղութիւն: Եւ ընկալան: ⁶¹Երդումն երդուաւ նոցա թագաւորն և իշխանքն. և ապա նոքա ելին յամրոցաց անտի: ⁶²Եւ եմուտ թագաւորն 'ի լեանն Սիոն, և ետես զամրութիւն տեղոյն. և ստեաց զերդումն զոր երդուաւ. Հրամանս ետ վաղել շուրջանակի զպարիսպս նորա: ⁶³Չու արար վաղվաղակի 'ի կողմանս Անտիոքայ, և եգիտ նա զՓիլիպպոս տիրեալ քաղաքին. մարտեաւ ընդ նմա, և առ զքաղաքն ընտրութեամբ:

7 Յամին Հարիւրորդի յիսներորդի յառաջում, Համբար- ժԹ
ձաւ Դեմետրիոս Սեւեկեան 'ի Հոտմ քաղաքէ. և եկն նա սակաւ զօրք 'ի քաղաքն ծովեզերեայ, և թագաւորեաց նա 'ի նմա: ²Եւ եղև իբրև Եմուտն կամել Անտիոքոս 'ի տուն թագաւորութեան Հարց իւրոց. շուրջ եղեն պատեցին զնա զօրք բազումք, ձերբակալ արարին զԼիւսի, և զԱնտիոքոս կալեալ կապեալ ածին առ Դեմետր: ³Իբրև ցուցին Դեմետրի զբանսն, Հրամանս ետ և ասէ. Բնաւ գերեսս նոցա ինձ յակն մի՛ արկանէք: ⁴Եւ առին արտաքուստ արտաքս զօրքն, և տարան սպանին գնոսա: Եւ նստաւ յաթոռ թագաւորութեանն Դեմետր: ⁵Եւ եկին առաջի նորա արք անօրէք ամբարիշտք յազգացն Իսրայելի. և Յակիմոս գլուխ էր նոցա, զի ինքն իսկ անսայր քաշանայութեանն: ⁶Ամբաստան եղև զԺողովրդեանք, և ասեն. Կորոյս սպառեաց Յուդա զմեզ զեղբարս իւր, և զքո զբարեկամս, և զմեզ ցրուեաց յերկրէ անտի: ⁷Արդ առաքեն դու արս Հաւատարիմն որ եկեացն տեսցն զպարսպանս ազգին, և զսատակումն զոր Հասոյց 'ի վերայ մեր. զի սատակեաց նա զերկիրն արքունի, և վշտացոյց զօգնականս նոցա: ⁸Եւ ընտրեաց կայսր զԲաբելոն սիրելի զարքայի գիշխանս յայն կողմն գետոյն, իշխան մեծ Հաւատարիմ յարքայութեան իւրում. և արձակեցին զնա, ⁹և զանօրէն Յակիմոս ընդ նմա. և յանձն արարին նմա զքաշանայութիւնս. և ետ Հրամանս ինդրել զվրժ որդուցն Իսրայելի: ¹⁰Չու արար խաղաց գնաց Բաբելոն. և Հրէշտակս արձակեաց 'ի տեղոյ՝ զէ առ Յուդա և առ եղբարս նորա՝ խօսել ընդ նոսա 'ի խաղաղութիւն բանիւք նենգութեամբ: ¹¹Եւ նոքա ոչինչ անսացին բանից նորա, զի տեսին զնա Հասեալ զօրք բազմօք: ¹²Սկսան ժողովել առ Բաբելոն և առ Յակիմոս ժողովք դարաց որ ինդրէին զիրաւունս: ¹³Նախ Ասիդացիքն էին յորդուցն Իսրայելի որ ինդրէին զխաղաղութիւն: ¹⁴Չի այսպէս Համարեցան եթէ այր քաշանայ 'ի գաւակէ Աւարոնի եկեալ է ընդ զօրսն, ոչ ինչ տացէ մեղանչել մեզ: ¹⁵Եւ խօսեցան ընդ նոսա բանս խաղաղութեամբ, և երդմին եղև նոցա. եթէ ոչինչ տաց մեղանչել ձեզ. և ոչ բարեկամաց ձերոց: ¹⁶Եւ Հաւատացին 'ի նա. և նա առ 'ի նոցանէն արս վաթսուն, և սպան յաւոր միում ըստ բանին որպէս

30 Ոճանկ. Սպար 'ի ձեռն տեգաւոր: 31 Ոճանկ. Անցին ընդ եղում: 32 Լայլ. Յամրոցէ անտի: 34 Լայլ. 'ի գմուտս և 'ի գինի: 36 Ոճանկ. Կայցեն նոքա. ուր և գնայցեն գնացեն նոքա: 39 Ոճանկ. Ծայր արձակէր... 'ի վաշտանացն... իբրև փայլատականց: 40 Ոճանկ. Եւ զեղոյր զբարձամբք: 41 Ոճանկ. Թոյրին և զոտնաձայն: 42 Ոճանկ. Դիմաւալ կացուցանէր: (43) Յայնմ վայրի դէտակն 'ի վեր բառնայր եղիազար Աս: 44 Ոճանկ. Յաջ յաշտակ կոտորեաց մինչև եհաս 'ի փիղ անդ նշան: 51 Ոճանկ. Եւ նետաձիգ աշտարակս աշտարակս պարսպաւորաց:

52 Ոճանկ. Առ մեքենայս նորա: 53 Լայլ. Ջի գաղթականք աշ: 55 Ոճանկ. Իբրև լուսա Լիւսիս: 56 Ի Լուս. Զօրքն ամենայն 'ի նա Հարան. Համաշայն ոմանց 'ի քնալ: 58 Լայլ. 'ի Հաշտութիւն խօսեցուք: Ոճանկ. Ընդ արս ազգիդ պղմիկ: 62 Ոճանկ. Եւ ստեաց նա զերդումն զոր: 7.2 Ոճանկ. Կապեալ ածին առ Դե: 3 Ոճանկ. Ջերեսս նորա ինձ: 4 Լայլ. Արտաքս զօրքն, և տա: 10 Ոճանկ. յաթոռ. 'ի տեղոյձ անդի առ Յուդա, և առ: 11 Ի Լուս. Բանից նոցա. Համաշայն ոմանց 'ի քնալ: 13 Ոճանկ. Եւ յորդանն

և գրեալ է. ¹⁷Ընկեցին զմարմինս սրբոց քոց թոչնոց երկ-
նից, և Հեղին զարինս նոցա շուրջ զերուսաղեմաւ, և ոչոք
էր որ թաղէր զնոսա: ¹⁸Եւ անկաւ ա՛հ և երկեալ 'ի վերայ
ժողովրդեանն, զի ասացին թէ չի՛ք 'ի նոսա իրաւունք և
ոչ ճշմարտութիւն. զի անցին ըստ Հաստատութիւն, և ըստ
երդումն զոր երդուան: ¹⁹Չունէց Բաբիդ յերուսաղեմէ, և
եկն բանակեցաւ 'ի Բերաթթ. և առաքեաց կայաւ նա զբա-
զումս 'ի նոցանէ՝ յարանցն ինքնեկաց, և զբազումս 'ի ժո-
ղովրդեանն անտի. և Հրամայեաց փողոտել 'ի ջրՀոր անդր 'ի
Նեղբս: ²⁰Եւ եդ զաշխարհն 'ի ձեռն Յակիմայ. և եթող առ
Յակիմայ զօրս բազումս օգնական նմա. և զնաց Բաբիդ
առ արքայ: ²¹Եւ ջանայր Յակիմոս վասն քաճանայապե-
տութեան. ²²և ժողովեցան առ նա ամենայն խոռովիչք ժո-
ղովրդեանն, և յաղթահարեցին զերկիրն Յուդայ. և արա-
րին Հարուածս մեծամեծս 'ի վերայ Իսրայելի: ²³Իբրև ետես
Յուդա զշարինս զոր արար Յակիմոս, և որ ընդ նմա էին
որդիքն Իսրայելի. ²⁴յարձակեցան նա 'ի վերայ Հրեաստա-
նի շուրջանակի զաւանանջ նորա, և արար վրէժխնդրու-
թիւն 'ի վերայ արանցն որ ինքնակամ գնացեալ էին 'ի
Հեթմատս. և կարճեցան նոքա այնուհետև դառնալ անդ-
րէն յերկիրն Հրեաստանի: ²⁵Իբրև ետես Յակիմոս՝ եթէ
միաւանգամ ևս զօրացաւ Յուդա, և գիտաց թէ ոչ կարեմ
ժոյժ ունէլ նմա, դարձաւ անդրէն առ թագաւորն չարախօս
լինել զմանս: ²⁶Եւ առաքեաց թագաւորն զՆիկանովրայ, մի
'ի փառաւոր յիշխանաց անտի որ մանաւանդ ատեայր և
թշնամութեամբ կայր ընդ կողմն Իսրայելի. պատուէր ետ
նմա զի ջնջեցէ զժողովուրդն 'ի տեղուղէ: ²⁷Եւ եկն ե-
ււս Նիկանովր զօրօք բազմօք. և առաքեաց նա առ Յու-
դայ և առ եղբարս նորա բանս խաղաղութեան նենգու-
թեամբ: ²⁸Մի՛ եղիցի կռիւ ընդ իս և ընդ ձեզ. եկի՛ց ես
սակաւ արամիք տեսանել զերեսս ձեր խաղաղութեամբ:
²⁹Եւ եկն առ Յուդա, և ողջոյն ետուն միմեանց խաղաղու-
թեամբ. և զօրքն ճակատեալ պատրաստեալ էին յարձակել
և ձերբակալ առնել զՅուդա: ³⁰Իբրև անդ եղև բանս այն
առ Յուդա, եթէ նենգութեամբ եկեալ է զմանս, խոռվեցան
խորշեցաւ մերժեցաւ Հեռացաւ և այլ ոչ կամէր տեսա-
նել զերեսս նորա: ³¹Իբրև ետես Նիկանովր եթէ յայտնեցաւ
խորհուրդս նմա, խաղաց պատահել նմա պատերազմաւ 'ի
կողմանս Փարսաղայ: ³²Եւ անկաւ 'ի կողմանցն Նիկանով-
րայ իբրև արք Հինգ Հարիւր, և փախստեայ եղեն 'ի քա-
ղաքն Դաթի: ³³Եւ յետ այսց բանից՝ եկն ել Նիկանովր 'ի
լեւոն Սիոն: Եւ եկին ելին 'ի քաճանայից անտի սրբոց ընդ
նմա. ողջոյն տալ նմա խաղաղութեամբ, և ցուցանել նմա
զողջակէզս պատարագաց զոր մատուցանէին Հանապա-
զորդ վասն կեանք թագաւորին: ³⁴Նա անարգեաց զնոսա, և
ծիծաղէր զնոքօք. և պղծեաց զնոսա բանիւք Հայարտու-
թեամբ և ամբարտաւանութեամբ. ³⁵և եւար զնոսա. և ասէ
ցասմամբ. Եթէ ոչ 'ի ձեռս իմ տաջիք զՅուդա գնդաւն իւ-
րով, այժմ ա՛հա է որպէս իցէ. բայց թէ ընդ տոյն դարձայց
խաղաղութեամբ, զայն տաճարս Հրով դատեցայց, և 'ի ձէնջ
վրէժ ինդրեցից: Եւ անց գնաց սրտմտութեամբ և մեծաւ
բարկութեամբ: ³⁶Եւ քաճանայցն՝ եկին մոխն կացին յան-
դիման սեղանոյն և տաճարին, սկսան լալ և ասեն. ³⁷Դու
ընտրեցեր զտաճարս քո զայս՝ կոչել զանուն սուրբ քո 'ի
վերայ սորա. զի լիցի դա տուն ուխտից ինդրուածոց ժո-
ղովրդեան քոյ: ³⁸Դու ինդրեան զվրէժ յառնէ այտի յայդ-
մանէ, և 'ի բանակն դորա, և անկցին իբրեանս 'ի սուր
իւրեանց. յիշեալ դու զՀայՀոյութիւնս նոցա, և մի տար նո-
ցա դադար: ³⁹Եւ ել Նիկանովր յերուսաղեմէ, բանակեցաւ
'ի Բեթսորոփս. ընդ առաջ եղեն նմա զօրք Մտրեստան-
եայք: ⁴⁰Եւ Յուդա ինքն բանակեալ էր յԱղասայ երիւք Հա-
զար արամիք. սկսաւ կալ յաղթիւն և ասել. ⁴¹Յայնժամ որ

Իսրայելի որ:

17 Ոճանձ. Չարինս նոցա շուրջ: 19 Ոճանձ. Եւ եկն բնակեցաւ
'ի Բերաթթ: 20 Երբնակեցն յայտ՝ զայրի միայն՝ Բաբիդ-ն զԵրեմ-
կա- Բրի: Բաբիդ: 24 Երբնակեցն. Դառնալ յերկրն Հրեաստա-
նի: 25 Ուկան. Թէ ոչ կարէ ժոյժ ունիլ: 26 Ոճանձ. Եւ թշնամու-
թեամբ կեայր... զժողովուրդն 'ի տեղուղէ: 27 Ոճանձ. Առ եղբարս
իւր: 28 Ոճանձ. Ընդ իս և ընդ քեզ: 31 Ուկան. Խորհուրդն նմա: 32
Ուկան. Եւ անկան 'ի կողմանցն: 33 Ոճանձ. Հանապազ վասն կե-
նաց թմ: 35 Ոճանձ. Ահա և որպէս և իցէ, բայց եթէ ընդ այն
դարձայց... և անց գնաց սրտմտութեամբ և մե՛: 36 Ոճանձ. Սկսան
լալ և ասել: 37 Ոճանձ. Չայս սուրբ, կոչել զանուն քո սուրբ: 40
Եւ յիշ. Երիւք Հազարօք ար՝:

'ի թագաւորէ անտի եկեալ ՀայՀոյէին, ել Հրեշտակ քո և
եւար զնոսա 'ի Հարիւր ուխտուն և Հինգ Հազար, և անդէն
սատակեաց, ըստ այնմ՝ օրինակի սատակեալ դու զբանակս
զայս այսօր, և գիտացեն մնացեալքն թէ 'ի նանիւր խօ-
սեցաւ 'ի վերայ սրբութեան քոյ. և դատեալ դու զնա ըստ
իրում՝ չարութեան: ⁴²Հասին ճակատքն երկրքեան 'ի միմ-
եանս, և ընդ միմեանս բախեցան յաւուրն երեքտասան-
երորդի յամենանն Աղարայ. 'ի պարտութիւն մատնեցաւ,
խորտակեցաւ գոնդն Նիկանովրայ, և անկաւ նախ ինքն
'ի սուր սուրբի 'ի մէջ երկուց ճակատուցն: ⁴³Իբրև ե-
տես գոնդն եթէ անկաւ Նիկանովր՝ զՆիկանովր լինէին, 'ի
փախուստ դառնային: ⁴⁴Սոքա զՀետ երթային նոցա օր մի
յԱղասայ մինչև եկին Հասին յԱղբերա. և Հարկանէին զփողս
նշանաց զՀետ նոցա. ⁴⁵և ելանէին յամենայն քաղաքաց ան-
տի Հրեաստանի շուրջանակի, և կրճատէին զնոսա: Դար-
ձեալ անդրէն առ միմեանս միմեանց ընդդէմ՝ 'ի մի վայր
ժողովէին. և անկան յայնմ աւուր ամենեքին 'ի սուր սու-
րբի, և ոչ մնաց 'ի նոցանէ և ոչ մի: ⁴⁶Եւ եկին խառնեցան
ընդ աւար ընդ կապուտ ընդ զէն ընդ գանձ ընդ կաճ բա-
նակին: Եւ զգլուին Նիկանովրայ աշով ձեռամբն Հանդերձ
զոր իշխեաց ձգել նա Հպարտութեամբ 'ի տաճար անդր, և
բերին պրկեցին զնա յանդիման Երուսաղեմի: ⁴⁸Եւ ուրախ
եղև ժողովուրդն յոյժ: Եւ արարին զօրս զայն տարեկանս
մեծ. ⁴⁹և կարգեցին ամյամէ զօրս զայն օրն տարեկանաց,
զերեքտասաներորդ ամսոյն Աղարայ: ⁵⁰Եւ լուեաց երկիրն
Յուդայ աւուրս քանի մի:

8 Իբրև լուաւ Յուդա զանուն Հոռովայեցւոց, եթէ են նո- թԳ
քա Հզօրք զօրութեամբ իւրեանց. և նոցա բարուք թուի
թէ որ թիկունս առնէ զնոսա, և դաշնաւոր լինի նոցա. և
զի զորացեալ են զօրութեամբ 'ի վերայ երկրի: ²Եւ վասն
մարտից պատերազմի, զի Հարկանէին քաջութեամբ իւր-
եանց զկողմանս Գաղատացւոց, զի զօրացան 'ի վերայ նո-
ցա, և կացուցին զնոսա 'ի Հարկի: ³Եւ որ ինչ միանգամ
արարին նոքա ընդ կողմանս Սպանիացւոց, և թափեցին
'ի նոցանէ զբովն ուստի ոսկին և արծաթն Հատանի. և
ըմբռնեցին նոքա զտեղիսն զայն ամենայն խորհրդովք իւր-
եանց, և երկայնմութեամբ իւրեանց. զի էր տեղին կարի
բացարձակ 'ի նոցանէ. ⁴և 'ի թագաւորաց անտի որ եկեալ
էին 'ի վերայ նոցա 'ի ծագաց երկրի մինչև Հարին զնոսա:
Եւ Հարին զնոսա 'ի Հարուածս մեծամեծս, և ջնջեցին զնո-
սա, և զմնացորդսն 'ի Հարկի կացուցին տալ նոցա Հարկ
ամյամէ: ⁵Եւ զՓիլիպպոս, և զարքայն Կիսեացւոց որ յա-
րուցեալ էին 'ի վերայ նոցա, սատակեցին զնոսա 'ի պա-
տերազմի և յաղթեցին նոցա: ⁶Եւ զԱստիօքոս մեծ արքայն
Ասիացւոց, որ եկեալ էր 'ի վերայ նոցա մեծաւ պատե-
րազմաւ, ընդ իւր ունէր Հարիւր քսան փիղ. և կառաւ
և երկարս բազում յոյժ. և պարտեցաւ 'ի նոցանէ. ⁷զի ձեր-
բակալ արարին զնա կենդանոյն, և կացուցին զնա 'ի տե-
ղի մի Հարկ Հարկանել: ⁸Եւ զթագաւորս որ ըստ նմանէ էին
տալ պատանդս և գրաւականս. և զաշխարհն Հնդկաց, և
Պարթևաց, և Կիդացւոց, զընտիր ընտիր գաւառաց նո-
ցա: և առին զայնս և 'ի ձեռս ետուն ծախեսայ արքա-
յի: ⁹Իբրև զայն ևս լուան եթէ Յոյք խորհեցան զալ սա-
տակել զնոսա. և իբրև անդ եղև բանն նոցա. ¹⁰արձա-
կեցին մի 'ի զօրավարաց անտի, և եկն եւար սատակ-
եաց զնոսա մեծաւ պատերազմաւ, և արկին 'ի նոցա-
նէ 'ի սուր իւրեանց փրաւորս բազումս. 'ի գերութեան
վարեցին զկանայս և զորդիկ նոցա. յաւարի առին զնոցա
և զստացուածս նոցա: Կայան զերկիրն 'ի ծառայութեան.
զամուրսն քակեցին, զաշխարհն 'ի Հարկի ծառայութեան
կացուցին մինչև յօրս յայս: ¹¹Եւ զայլ թագաւորութիւնսն
և զկղզիսն որ խլրտէին սատակեցին և 'ի ծառայու-
թեան կացուցին: ¹²Բայց ընդ բարեկամս իւրեանց և որ
թիկունս առնէ զնոսա, Հաստատութեամբ սէր առնէր ընդ
նոսա: Եւ Հզօրացան նոքա 'ի վերայ ամենայն թագա-
ւորութեանց որ մերձ էին և որ Հեռի էին. և որ մի-
անգամ լսէին զանուն նոցա՝ երկնէին 'ի նոցանէ: ¹³Ում

41 Ուկան յա-Երեմ. 'ի թագաւորէ անտի Սենեփեթիմայ եկ-
եալ: 45 Ոճանձ. Մինչ եկին Հասին յա՛... փողս նշանակաց զՀետ
նոցա: 47 Ոճանձ. Եւ զգլուին Նիկանովրայ աշով ձե՛: 8.5 Եւ յիշ. Եւ
զարքայն Կիսեացւոց: 6 Ոճանձ. Եւ պարտեցաւ նա 'ի նոցանէ: 8
Ոճանձ. Տալ պատանդս և գրա՛... և առին զայն և 'ի: 10 Ո-
ճանձ. Մինչև ցօրս յայս: 12 Ոճանձ. Եւ որ թիկունս առնէր զնոսա:
Ուկան. Սէր առնէին ընդ նոսա:

կամէին տային զթագաստորութիւն, զո կամէին՝ Հանէին 'ի տէրութենէ. և բարձրացան յոյժ: ¹⁴Եւ 'ի վերայ այսր ամենայնի ոչ դը 'ի նոցանէ յանձն առ թագ առնուլ և ծորանիս արկանել զի Հաստատեցի տէրութիւնս: ¹⁵Այլ տունս խորհրդոց շինեցին, և Հանապաղ օր երեք Հարիւր և քսան այր 'ի խորհուրդ մտանէին վասն զօրաց զի զաշխարհն շէն կայցին: ¹⁶Եւ մի մի այր 'ի նոցանէն որ Հաւատարիմ էր իշխան, զլուի կացուցանէին տարւոյն, զի տիրեսցէ 'ի վերայ ամենայն երկրի նոցա, և ամենեքեան Հազանդութեամբ լսէին միում: և ոչ ինչ գոյր Հեռ և նախանձ 'ի մէջ նոցա: ¹⁷Ապա կարգեաց արս ընտիրս Յուդա յիւրաքանչիւր գնդէ անտի. զԱպողեմոս զԱկիոսեան զորդի Յոֆնաթանու, և զՅասոն զորդի Եղիազարու. և առաքեաց զնոսա 'ի Հռոմ քաղաք, ինդրել 'ի նոցանէ զՀաշտութիւն և թիկունս: ¹⁸Եւ զի բարձրէն զլուծն 'ի պարանոցէ նոցա. քանզի ծանրացուցեալ էր յունաց զլուծ ծառայութեան 'ի վերայ պարանոցին Իսրայէլացոց: ¹⁹Եւ գնացին 'ի կողմանս Հռոմայեցոց: Եւ էր ճանապարհն մեծ. եկին Հասին Հրեշտակքն, և յանդիման եղէն նոցա 'ի տաճարին խորհրդոց. կացին 'ի մէջ և սկսան տալ զպատգամս: ²⁰Յուդա Մակաբէ և եղբարք իւր, և ամենայն սպայ Հրեաստանայց. խօսել ընդ ձեզ 'ի Հաշտութիւն. առնել զձեզ թիկունս, և ինդրել 'ի ձէնջ խաղաղութիւն. զի և ձեզ ևս կամ լիցի, գրել ձեզ զմեզ նիզակակիցս և բարեկամս: ²¹Եւ Հաճոյ թուեցաւ բանն առաջի նոցա: ²²Եւ այս այն պատճէն է Հրովարտակի նոցա զոր գրեցին նոքա առ նոսա 'ի տախտակս պղնձիս և առաքեցին յերուսաղէմ. և առ իւրեանս թողին յիշատակ թիկանց և խաղաղութեան: ²³Խաղաղութիւն և բարիք լիցին ընդ Հրեաստան, և ընդ Հռոմայեցոց ընդ ամենայն ընդ ծով և ընդ ցամաք. սուր և թշնամի Հեռի լիցի 'ի նոցանէ: ²⁴Ապա եթէ Հասցէ պատերազմ նախ 'ի վերայ Հռոմայեցոց, կամ ուրեք բարեկամաց նոցա՝ ընդ ամենայն տեղիս տէրութեան նոցա, ²⁵'ի թիկունս վաղվաղակի Հասցէ գունդն Հրեաստանայց, որպէս ժամանակն ցուցանէ նոցա՝ մտադերս սրտի մտօք: ²⁶Եւ 'ի թշնամի ինչ մի տացեն, և մի՞ ձեռնտու լիցին արծաթով կամ ոսկով՝ կամ զինու՝ կամ նաւաք: Այսպէս Հաճոյ թուեցաւ Հռոմայեցոց. զի պաշտեցեն զպատուիրանդ զայդ առանց կաշառոյ: ²⁷Սոյնպէս եթէ 'ի վերայ ազգին Հրեից Հասանիցէ պատերազմ, 'ի թիկունս վաղվաղակի Հասցեն Հռոմայեցիք՝ միամտութեամբ սրտի մտօք. որպէս ժամանակն նոցա ցուցանիցէ: ²⁸Եւ 'ի թշնամի ինչ ոչ տացեն, ոսկի կամ արծաթ կամ զէն կամ նաւաք. որպէս Հաճոյ թուեցաւ Հռոմայեցոց: Պաշտեցեն զպատուիրանս զայս առանց նենգութեան: ²⁹Եւ ըստ բանիցս այսոցիկ այսպէս Հաստատեցին Հռոմայեցիք ընդ գնդին Հրեից: ³⁰Ապա եթէ յետ այդք բանից խորհուրդ ինչ 'ի մէջ մտցէ սոցա կամ նոցա՝ Հանել կամ յաւերույ, որ ինչ դէպն տացէ՝ կարգեցեն Հասարակ Հաւանութեամբ, և Հաստատուն կացցեն: ³¹Եւ վասն շարեաց արքային Դեմտրեայ որ Հասուցանէ նոցա, գրեսցուք առ նա. գողցուք. Հնդէր ծանրացուցանեք զլուծ 'ի վերայ պարանոցի նիզակակից բարեկամաց մերոց: ³²Զայս գիտաւ զի եթէ զքէն ամբաստան լիցին դոքա. դատաստան յիրաւի կայցուք, մարտ պատերազմի տացուք ընդ քեզ. եթէ ընդ ծով իցէ՝ եթէ ընդ ցամաք: ⁹ Եւ ոչ ինչ լուսա Դեմտրեայ. զի անկեալ կործանեալ էր Նիկանովր գնդաւն իւրով 'ի նոցանէ պատերազմաւ: Եւ նա դարձեալ անդրէն կրկնեալ յղեաց զԲաբելոն և զՅակիմոս, և զյառաջակողմն թեւոյն իւրոյ ընդ նոսա յերկրին Հրեաստանի: ²Եւ գնացին 'ի ճանապարհն Գաղգաղայ. և եկին ճակատեցան 'ի Մեսաղովթ յերկրին Արբեղացոց, և առին զնա, և սատակեցին անձինս բազումս մարդկան 'ի նմա: ³Յամեսանս առաջնում յամին Հարիւրորդի յիմնե-

րորդի երրորդի, բանակեցան մերձ առ յերուսաղէմ: ⁴Եւ շուեցին գնացին Հասին 'ի Բերթի քսան Հազար միտաւոր արամբք. և երկուք Հազարք Հեծեալ սպառազինաւ: ⁵Եւ Յուդա էր բանակեալ յեղիշ. և երեք Հազար սպառազէն ընտիրք. ⁶Իբրև տեսին զամբոխ բազմութեան գնդին, և երկեան յոյժ, և բազումք թթափեցան 'ի նմանէ. և ոչոք մնաց առ Յուդայի, բայց ութ Հարիւր Հեծեալ սպառազէն: ⁷Իբրև ետես Յուդա թէ թթափեցան զօրքն 'ի նմանէ, և պատերազմ նեղէր գնա, նեղեցաւ 'ի սիրտ իւր. զի ոչ էր ժամանաօղ միսանգամ ժողովել զնոսա. լուծաւ քաւ անկաւ: ⁸Սկսաւ խօսել ընդ մնացեալն և ասէ. Եկայք Հարցուք 'ի դիմի, թերևս կարասցուք կծանել ինչ 'ի նոցանէ: ⁹Եւ ինքն յարձակ յարձակ խաղայր. և զօրքն մատուցեալ պաշարէին դարձուցանել անդրէն. սկսան խօսել ընդ նմա՝ և ասէ. Այր դու նոցա ինչ մեք ոչ կարեմք ստնանել բայց այժմ՝ զանձն ապրեցուցանել ոչ դիցուք. Հապա դարձցուք ժողովեցուք զեղբարս մեր. ապա մարտիցուք. թէպէտ և իցեմք սակաւք: ¹⁰Պատասխանի ետ նոցա Յուդա՝ և ասէ. Զաւ լիցի ինձ առնել զիրսդ զայդ, 'ի փախուստ դառնալ ինձ 'ի նոցանէ. եթէ Հասեալ իցէ ժամանակ մեր մեռցուք քաջութեամբ 'ի վերայ եղբարց մերոց, և ոչ խառնեցուք զանուն վատութեան մերոյ ընդ արտութեան քաջութեան: ¹¹Եւ եկին զօրքն յիւրաքանչիւր բանակէ, և ճակատեցան դէմ յանդիման միմեանց. երկու գունդք լինէին գունդքն Բաբելոնեան սպառազինաւ: Պարսաւորքն և աղեղնաւորքն առաջի գնդին խաղային, և նաւաստակց յառաջագոյն խաղացեալ էին: ¹²Բայց Բաբելոն յաջում թեկի անդ ձեպէր զօրքն 'ի ձայն փողոյ տագնապալ յառաջ մատուցանել: ¹³Եւ գունդն Յուդայեան փող Հարեալ 'ի վերայ յարձակեալ զային, մինչև երկիրն շարժէր յամբոխ յաղաղակէ անտի յերկոցունց կողմանց: Եւ եղև պատերազմն խառնեալ անուրաք, յառաւուտ մինչև յերեկոյ: ¹⁴Իբրև ետես Յուդա՝ եթէ Բաբելոն ընտիր ընտիր զօրք յաջում թեկի անդ է, զընտիր ընտիր սպառազինաց յիւրմէ գնդէ անտի յառաջ կոչէր, քաջալերէր և անդէն 'ի վերայ յարձակէր: ¹⁵Ի նմին ժամանակի զաջակողմն թեկին բեկանել, և զձախտն արկանել. և անդստին առաջի արկեալ փախստեայս տանել մինչև 'ի կողմանս վերինս Հազովտայ: ¹⁶Եւ որ 'ի ձախակողմն թեկի անդ էին, իբրև տեսին թէ աջակողմն թեկին բեկաւ առաջի Յուդայեանց, զային խառնէին, և զՅուդայ գնդաւն Հանդերձ 'ի մէջ արկանէին: ¹⁷Յայնմ վայրի վիրաւորք յերկուց կողմանց անկեալ ընդ երկրի թաւայէին: ¹⁸Անդ անկանէր Յուդա՝ առաջին նաւաստակօքն. և որ մնացեալ էին 'ի փախուստ դառնային: ¹⁹Դարձան Յովնաթան և Հմառն եղբարքն երկոքին, բարձր զՅուդա, տարան թաղեցին 'ի շիրիմն Հարց իւրեանց 'ի Մովպիմ: ²⁰Լացին կոծեցան որդիքն Իսրայէլի կոծ մեծ. սուգ առին աւուրս բազումս, և սկսան խօսել: ²¹Եւ ասէն. Ջիւրդ անկաւ կործանեցաւ Հզօրն փրկիչն Իսրայէլի: ²²Այլ ուրեք ուրեք մարտ կամ ճակատ կամ միջ պատերազմի, կամ քաջութիւնս ինչ որ արարեալ է Յուդայի՝ գրեցաւ իսկ ոչ յայնմ մատենի. զի բազում էր կարի յոյժ:

²³Եւ եղև յետ մահուանն Յուդայի՝ բրեցին անօրէնքն ժողով զսահմանօքն Իսրայէլացոց, բոսան բղխեցին, և բազմացան որ գործէին զանօրէնութիւն: ²⁴Յաւարանս յայնոսիկ եղև սով մեծ, և ինքնակամ գնացին մարդիկն 'ի նոսա. և աշխարհն ձեռնտու էր 'ի նոսա: ²⁵Եւ ընտրեաց Բաբելոն արս անօրէնս, և կացոյց իբրև տեսարս 'ի վերայ նոցա, ²⁶որ քննէին և ինդրէին և ածէին զբարեկաման Յուդայի առ Բաբելոն, և ինդրէին վրէժ 'ի նոցանէ, տառապեցուցանէին և այսպէս առնէին. ²⁷Եւ նեղէին և ծաղր առնէին դիւրայել. զի ոչ երբէք լեալ էր այս յորմէ Հետէ երևեցաւ մարգարէ: ²⁸Եւ ժողովեցան ամենայն բարեկամքն Յուդայի, և չոգան առ Յոֆնաթան Ափուս և ասէն. ²⁹Եղբայր քո Յուդա մեռաւ, և այր չիք որ նման է նմա ելանել ընդդէմ թշնամոյ, տալ պատասխանի այդոցիկ որ եկեալ թշնամութեամբ նեղեն զազգս մեր: ³⁰Այլ զքեզ

16 Ոսկան. Իշխան և գլուխ կամ: 17 Ոճան. Զպաղոթմոս զԱկիոսեան: 19 Ոճան. Լացին 'ի մէջ, և սկսան: 20 Ոճան. Եւ ամենայն սպառ Հրեան: 22 Ոսկան. Եւ այս է պատճէն Հրո: 23 Յօրթնակն պակասէր. Հնդ ամենայն ընդ ծով և ընդ: 24 Ոճան. Կամ ումեք բարեկամաց նոցա: 25 Ոճան. Վաղվաղակի Հաստանիցէ... ցուցանիցէ նոցա: 27 Ոճան. Նոյնպէս... Հասցէ պատերազմ, 'ի թիկունս Հաստանից վաղվաղակի: 31 Ոճան. Հնդեր ծանրացուցէ: 32 Ոճան. Լիցիցին դոքա... եթէ ընդ ծով իցէ, և եթէ: 9.1 Յօրթնակն պակասէր. Անդրէն կրկնեալ յղեաց: Լայլ. Եւ զաջակողմն թեւոյն իւրոյ ընդ նոսա յերկրին:

4 Ոճան. Հասին առ Բերթի: Յօրթնակն. Եւ Բ-ք Ռ-ք Հեծեալ: 7 Ոճան. Եւ պատերազմն նեղէր զնոսա: 8 Ոճան. Կարասցուք ինչ կծանել: 9 Ոճան. Յանձն ապրեցու... ապա դարձցուք: 10 Լայլ. Հնդ արտութիւնս քաջութեան: 11 Ոճան. Առաջի գնդին խաղացին: 12 Ոճան. Յառաջում թեկի անդ: 14 Ոճան. Եւ անդրէն 'ի վերայ յար: 15 Ոճան. 'Ի կողմանս լերինս Աղովտայ: 17 Ոճան. Յերկոցունց կողմանց անկեալ յերկրի թաւ: 18 Յօրթնակն կարմաւորեալ շշանակ բանս. Անդ անկանէր Յուդա: 22 Լայլ. Որ արարեալ էր Յուդայի: 23 Ոճան. Յետ մահուն Յուդայի:

ընտրեցաք մեք 'ի տեղի նորա, զի եղիցես դու իշխան 'ի վերայ մեր. լինել մեզ առաջնորդ' և տալ պատերազմ ընդ թշնամիս մեր: ³¹Եւ յանձն առ Յովնաթան 'ի ժամանակին յայնմիկ զառաջնորդութիւն. և Համբարձաւ նա փոխանակ Յուդայի եղբոր իւրոյ: ³²Իբրեւ գիտաց Բաբելոն ինդերը սպանանել զՅովնաթան և զՀմառն զեղբայր նորա. ³³և փախեան նոքա յանապատն Թակովեայ. և եկին բանակեցան 'ի ջուր անդր Ակուասփառ: ³⁴Եւ գիտեաց Բաբելոն զօրն շաբաթուց, և եկն ինքն բանակեցաւ զօրօքն իւրովը յայնկոյս Յորդանան գետոյ: ³⁵Եւ առաքեաց առ նոսա զեղբայր մի զիւր զօրագլուխ զօրաց բազմաց, և աղաչեցին զՆաբատացիս զբարեկամս իւրեանց, յանձն առնէին նոքա զկաւ և զգրաստ և զամենայն ինչս որ մնացեալ էր 'ի բնի իւրեանց: ³⁶Եւ եկին որդիքն Յամբրեայ որ 'ի մէջ Դամասկոս էին, ըմբռնեցին զՅովնանէս, և առին գնացին կախի Հանդերձ ընդ իւրեանցն: ³⁷Յետ ժամանակացս այսոցիկ անդ եղև Յովնաթանու և Հմառնի եղբարց նորա, եթէ որդիքն Ամբրեայ Հարսանիս արարին. և առեալ ամէկն զՀարսն յԱրգաղաթայ՝ դուստր միոյ ուրումն 'ի մեծամեծաց առագաց Քանանացոց անտի, մեծաւ չուով անչափ Հանդերձի: ³⁸Եւ յիշեցին նոքա զՅովնանէս զեղբայրն իւրեանց. եկին մօտն նոքա 'ի դարան 'ի ծործոր լերին: ³⁹Եւ ամբարձին զաչս իւրեանց, տեսին զի գայր չու մեծ' և ամբոխ բազում. և էլ փեսայն փեսաւորօքն և եղբարքն Հանդերձ, և փողովք և թմբկաւ, և պէսպէս արուեստականօք, և բազում վառելովք: ⁴⁰Եւ եկին սոքա 'ի դարանէ աստի, սպանին զբազումս, և բազում վիրաւորս արձակեցին, և զվառեալսն փախատեայ արարին. և առին յաւարի զկաւ և զանդերձ. և զչոն աւար Հարկանէին: ⁴¹Եւ դարձան Հարսանիքն 'ի կոծ, և ձայն արուեստականացն 'ի սուգ և յողբս դարձաւ: ⁴²Եւ ինդրեցին սպառ սպառ զվրէժ արեան եղբօրն իւրեանց. և դարձան 'ի մարգն Յորդանան գետոյ: ⁴³Իբրեւ գիտաց Բաբելոն՝ առ զօրս և խաղաց 'ի վերայ նոքա, և եկն եհաս յանձանն Յորդանան գետոյ: ⁴⁴Ատ Յովնաթան ցգօրն իւր. եկաք յարիցոք մարտ դիցոք վանն ոգւոց մերոց. զի ոչ է այսօր իբրեւ զերեկն և իբրեւ զեռանտն: ⁴⁵Եւ ահաասիկ զօրք ճակատեալ յանդիման մեր. ոչ ամուր թաքստի ոչ դաշտ փախստի. և գետս Յորդանան շուրջ զմեզ պատեալ է: ⁴⁶Արդ եկայք ձայն բարձրօք յերկինս, յարձակեցոք 'ի վերայ, թերեւ ապրեսցիք 'ի ձեռաց թշնամեաց մերոց: Ջբանսն ասաց, և անդէն խառնեցաւ յարձակեցաւ 'ի վերայ Բաբելոնայ: ⁴⁷Այն ինչ լինէր զգոգինս 'ի գիրկս իւր թափել և ուր յետս կոյս կործանեցաւ. ⁴⁸և Հոսեան Յովնաթան և որ ընդ նմա էին 'ի դարձ անտի: ⁴⁹Արդ Հարին կոտորեցին Բաբելոնայն 'ի Յուդայի գնդէ անտի արս Հազար մի. և դարձան յերուսաղէմ: ⁵⁰Ական շինել քաղաքս ամուրս յերկրին Հրեաստանի, և զամուրսն Երիցովի, և զԱմաւեայ, և զԲեթորեայ, և զԲեթելայ, և զՄիսաթարովթայ, և զՍտեփայ. 'ի պարիսպս ամրացեալս, և 'ի դրոմն ճորս, և 'ի նիգս Հաստատունս: ⁵¹Եւ պաշտպանս կացուցին թշնամութեամբ 'ի վերայ Իսրայէլացոց. ⁵²և ամրացուցին զքաղաքն Բեթսուրայ, և զԳազերամ, և զախան. և կացոյց 'ի նմա զօրս բազումս և Համբարս յոյժ: ⁵³Եւ առ նա զորդիս իշխանաց երկրին 'ի պատանդս, և եղ զնոսա յակամն Երուսաղէմի 'ի պաշտն: ⁵⁴Յամին Հարիւրորդի տանտերորդի. յամենանն երկրորդում, Հրամայեաց Յակիմոս քակել զպարիսպսն սրահիցն սրբութեան ներքնոյ. և սկսան քակել զգործս մարգարեից: ⁵⁵'ի ժամանակին յայնմիկ Հարաւ Յակիմոս, և խափանեցան գործք

նորա. քակեցան երախք նորա. պապանձեցաւ և ոչ կարէր խօսել բան մի և Հրաման տալ վանն տան իւրոյ: ⁵⁶Եւ մեռաւ Յակիմոս 'ի ժամանակին յայնմիկ մեծաւ տանջանք: ⁵⁷Իբրեւ ետես Բաբելոն, եթէ մեռաւ Յակիմոս, դարձան անդրէն առ արքայն. և դադարեաց երկրին Հրեաստանի ամս երկուս: ⁵⁸Խորհեցան անօրէնքն և ասէն. Ահա աղիկ Յովնաթան և որ ընդ նմա են խաղաղութեամբ նստին բնակութեամբ յանդու. արդ եկայք անդուք զԲաբելոն, և ըմբռնեցէ զդոսա ամենեայն 'ի գիշերի միում: ⁵⁹Գնացին խորհեցան ընդ նմա: ⁶⁰Նա խաղաց գալ վաղարկալի զօրք բազմօք: Եւ առաքեաց նա Հրովարտակս գաղտն առ խորհրդակիցս իւր որ էին 'ի Հրեաստանի, զի ըմբռնեցեն զՅովնաթան և որ ընդ նմա էին. և ոչ կարէին, զի աղդ եղև նմա բանք խորհրդին: ⁶¹Եւ կալան նոքա արս յերկրին առաջնորդաց չարեացն յիսուն մի, և անդէն խոխողեցին: ⁶²Եւ խոյս ետուն Յովնաթան և Հմառն և որք ընդ նոսա էին 'ի Բեթբէս 'ի յանապատն. և խրամակարկատ արարին գնա, և ամրացուցին գնա: ⁶³Եւ իբրեւ ետես Բաբելոն, զօրահատոյց լինէր, և գայր պաշարէր. ⁶⁴մարտ եղեալ զԲեթբէսեաւ, և մարտնչէր ատուրս բազումս. և առնէին կանգնէին շուրջ զնովաւ մեքքենայս: ⁶⁵Եւ եթող Յովնաթան զՀմառն զեղբայր իւր 'ի քաղաքի անդ, և եկն ել նա 'ի գաւառ անդր. և եկն արթամ: ⁶⁶Էհար զՈղմերա և զեղբարս իւր, և զորդիսն Փասիրոնայ 'ի խորանի իւրեանց. և սկսաւ ելանել Հարկանէլ զգօրն: ⁶⁷Եւ Հմառն և որ ընդ նմա էին. եկին Հրձիգ արարին զմեքքենայս. ⁶⁸և մարտ պատերազմի եղին ընդ Բաբելոնայ. 'ի պարտութիւն մատնեցան 'ի նոցանէ. զի էր խորհուրդն այն և արշաւան նորին ընդունայն: ⁶⁹Եւ բարկացաւ սրտմտութեամբ 'ի վերայ արանցն անօրինաց, որ խրանն ետուն նմա արշաւել յերկիր նորա. սպան նա զբազումս 'ի նոցանէ, և խորհեցաւ նա դառնալ յերկիր իւր ուստի եկեալ էր: ⁷⁰Իբրեւ գիտաց Յովնաթանն առաքեաց զԼնի նորա Հրեշտակ, և խօսէր ընդ նմա խաղաղութեամբ, դնել ուխտ, և դարձուցանել նմա զգերին ամենայն: ⁷¹Յանձն առ և արար որպէս խօսեցաւ նա ընդ նմա. և երդուաւ նմա, թէ այլ ոչ ևս ինդրեցիք 'ի վերայ ձեր չարիս. մինչև կենդանի իցեմ: ⁷²Եւ դարձոյց անդրէն զգերին որ առեալ է յառաջու յերկրէն Հրեաստանի. և ինքն գնաց յաշխարհ իւր, և այլ ոչ ևս գիմեաց դառնալ 'ի սահմանս նոցա. ⁷³և դադարեաց սուր յիսրայէլէ: Եւ բնակեաց Յովնաթան 'ի Մաքմաս. և սկսաւ դատել Յովնաթան զժողովուրդ իւր, և սատակել զանօրէնսն յիսրայէլէ:

10 Յամին Հարիւրորդի վաթսնեորդի էլ Աղէքսանդրոս ժե Անտիոքեան Եպիփան, և առ նա զքաղաքն Պտղոմայեցոց. ընկալան գնա. և թագաւորեաց նա անդ 'ի նմա: ²Լուաւ Դեմետր արքայ, եթէ ժողովեաց զօրս բազումս, և էլ տալ ընդ նմա մարտ պատերազմի: ³Եւ յղեաց առ նա Դեմետր բանս խաղաղութեամբ, զի մեծարեցեն նոքա գնա. ⁴Ահա պարեցուք ասէ դնել ընդ նմա ուխտ խաղաղութեամբ, մինչև եղեալ իցէ ընդ նոսա ուխտ Աղէքսանդրեայ վանն մեր: ⁵Եւ գիտեմ յոչ լիցին նմա չարիքն զոր անցուցաք մեք ընդ նմա և ընդ եղբարս նորա և յազգս նորա: ⁶Եւ ետ նմա իշխանութիւն ժողովել զօրս, և պատրաստել զէն, զի լիցի նա նիգակակից նորա. և զպատանդսն որ էին յակամն Հրամայեաց տալ 'ի ձեռս նորա: ⁷Եւ եկն Յովնաթան յերուսաղէմ. ընթերցան նա զժողովմն առաջի ամենայն ժողովրդեանն, առաջի այնոցիկ որ յամրի անդ էին: ⁸Եւ երկեան նոքա երկիւղ յոյժ. զի լուան եթէ ետ նմա իշխանութիւն արքայն ժողովել զօրս: ⁹Սակայն ածին կալան զպատանդսն առաջի նորա, և ետ գնոսա ցրնտանիս իւրեանց: ¹⁰Եւ բնակեցաւ Յովնաթան յերուսաղէմ, սկսաւ շինել և նորոգել զքաղաքն. ¹¹և ասէ ցայնսոսիկ, որ գործէին

30 Ելք. Արդ զբեզ ընտրեցաք: 33 Ոման. Անդր Ակուասփառ. Կամ Ասկու Ասփառ: 35 Ոման. Եւ աղաչէին զՆաբատամ: 37 Ոման. Յովնանու և Հմառնի, և եղբարցն իւրեանց: Ուկան. Մեծաւ չափով՝ անչափ: 40 Ոման. 'ի դարանէ անտի: 41 Ոման. Եւ դարձան ձայն արու: 43 Բաղդա. Իբրեւ լուաւ Բաբելոն առ զօրս: 44 Ոման. Իբրեւ զերեկն և զչեռանդն: 45 Ելք. ճակատեալ են յանդիման... և ոչ դաշտ փախստի: 46 Ոման. Ապրեսցոք 'ի ձեռաց թշնամեաց ձերոց: 48 Ուկան. Եւ որք ընդ նմա էին 'ի դարանէ անտի: 49 'ի լու. 'ի Յովնաթանու գնդէ անտի. Լու. մայնցն անանց 'ի բնաք: Ուր անանց. և Յուդայի գնդէ անտի: Իսկ Ուկան. ԶԲաբելոնեանս, և Յուդայ 'ի գնդէ ան: 52 Ելք. Եւ զԳազերամ, և զախան: Ուր յօրնալէն. Զօր բազումս: 53 Ոման. Եւ եղ զնոսա յամրոցն Երուսաղէմի: 54 Ոման. Հարիւրորդի յիսնեորդի... սրբութեան 'ի ներքոյ: Ուր Ուկան յաւելու. Յիսնեորդի երրորդի: Եօթնական. Կակիմոս. այլ 'ի լու. ուղղագրէ՝ Յակիմոս. Լամայայն այլոց:

60 Ուկան. Աղդ եղև նմա վանն խորհրդոյն: 61 Ոման. Եւ նոքա կալան... չարաց... և խողխողեցին: 65 'ի լու. Եւ եկն Յովնաթան (66) Էհար զՈղմերա և զեղ. Լամայայն անանց 'ի բնաք: Ուր Ուկան. Եկն Արթամ: (66) Էհար զՈղմերայ: 67 'ի լու. Եւ նախակի երկիւղ. Եկն եկին: 69 'ի բնաք-մա պակաս. 'ի վերայ արանցն անօրինաց, որ: 70 Բաղդա. Եւ խօսէր ընդ նմա խաղաղութիւն: 71 Ոման. Զարիս. ցորչափ կենդանի իցեմ: 72 Ոման. Զոր առեալ որ յառաջ յերկրին: 10.1 Ելք. Զքաղաքն Պտղոմայեցոց: 3 'ի լու. Եւ յղեաց առ Յովնաթան Դեմետր. Լամայայն անանց 'ի բնաք: 4 Ոման. Ահա պարեցուք դնել ընդ նոսա ուխտ խաղաղութեան: 5 Ելք. Ընդ նա և ընդ եղբարս: 6 Ոման. Նիգակակից նմա: 7 Ոման. Զթողմն առաջի:

գգործն շինուածոց պարսպացն. Հինեցէք ասէ զպարիսպդ, և զլեւոնն Սիրն շուրջ, ՚ի չորս կոյս յորձաբար վիմաց: Եւ արարին այնպէս: ¹²Փախստեայ գնացին այլազգիքն՝ որ էին յամուրս անդ. որոց շինեաց յայնժամ Բաբելոն՝ և եթող զնոսա յիւրաքանչիւր տեղւոյ. և գնաց նա յերկիրն ուստի եր: ¹⁴Եւ ՚ի Բեթսուր մնացեալ էին ոմանք՝ որոց թողեալ էր զօրէնսն և զհրամանս. զի նա էր ամուր: ¹⁵Իբրեւ լուաւ Աղէքսանդրոս արքայ զաւետինս զոր ետ բերել Դեմետրիոս առ Յովնաթան, և պատմեցին նմա զպատերազմ քաջութեամբ, որ արարեալ էր եղբարք իւրովք, և զվիշտն որ անցուցեալ էր ընդ նոսա: ¹⁶Եւ ասէ. Սիթե կարեմք ուրեք գտանել այր մի այնպիսի. առէք առնեմք զնա մեզ բարեկամ և թիկունս: ¹⁷Եւ Հրամայեաց առնել առ նոսա Հրովարտակ ըստ բանիցս այսոցիկ: ¹⁸Արքայ Աղէքսանդրոս առ եղբայր Յովնաթան ողջոյն: ¹⁹Ազդեղ մեզ վասն ջո, եթէ այր քաջ գորովեամբ ես, և արժանի ես դու լինել մեզ բարեկամ: ²⁰Արդ կացուցաւ մեք զքեզ այսօր գլուխ քաշանայապետութեան ազգի ջոյ. և բարեկամ արքայի կոչել զքեզ: Եւ ետ տանել նմա պսակ ոսկի և ծիրանիս: Արդ կալ լիցի քեզ յովստի մերում, և պաշէլ զհաւատ բարեկամութեան առ մեզ. ողջ լեր: ²¹Եւ ան զգեցաւ Յովնաթան զայն ըստի պատմունս: Յամին Հարիւրորդի վաթմսերորդի եկեմսերորդի, ՚ի տօնին տարեկանաց տաղաւարաւարաց ժողովեցին զօրս, կազմեցին զէսս, և ուրախ եղեն: ²²Եւ լուաւ Դեմետր զբանս զայս, տրտմեցաւ յոյժ. ²³Եւ ասէ. Դիւշ գործ գործեցաք, զի ոչ մեք մեզ արարաք զնոսա թիկունս: Եւ արդ ամապարեաց Աղէքսանդրոս, և խօսեցաւ ընդ նոսա ՚ի Հաշտութիւն, և արար իւր ձեռն Հաստատութեան զՀրեաստան: ²⁴Արդ առէք և մեք գրեցուք առ նոսա բանս միսիթարութեան մեծարանաց և պարգևաց, զի եղիցին նոքա մեզ յօգնականութիւն: ²⁵Եւ ետ տանել նոքա Հրովարտակ ըստ բանիցս այսոցիկ. Արքայ Դեմետրիոս առ ազգն Հրեից ողջոյն. ²⁶քանզի պաշէլք դուք զուխտս և զգաշինս զոր ընդ մեզ եղիք. կացէք մնացէք դուք ՚ի մերում բարեկամութեան, և ոչ ձեռնտու եղէք ՚ի թշնամի. լուաք մեք և ուրախ եղեաք: ²⁷Եւ արդ կացէք մնացէք պաշէլք դուք առ մեզ զնոյն Հաւատ. ²⁸և մեք Հատուցուք ձեզ թողութիւնս բազումս, և տացուք ձեզ պարգևս բազումս: ²⁹Եւ արձակեցուք զձեզ և թողցուք զամենայն Հրեայ ՚ի Հարկաց, և զբաժ գաղտիցն և զպսակաց. և փոխանակ երրորդաց սերմանս: ³⁰Եւ զհասարակաց այգւոյն և զծառոյն որ գայր ինչ, թողում ձեզ յայսմ օրէ և առ յապա. և յերիցն օրինաց որ յաւելան ՚ի ձեզ. և ՚ի Համրտացիս, և ՚ի Գալիլեացիս. յայսմ Հետ և ՚ի յափտեանս ժամանակաց: ³¹Եւ յերուսաղէմ նուիրեալ ստրբ թողեալ կացցէ շուրջ զսահմանսք իւրովք Հանդերձ, և ՚ի տասանորդէ զմաքս ձեզ թողեալ լիցի: ³²Եւ զիշխանութիւն զամիրդ ՚ի ներքս տուեալ լիցի զքաշանայապետդ, և կացուցէ դա ՚ի նմա արս զոր ինքն ընտրեցէ պաշէլ զդա: ³³Եւ ամենայն անձն Հրեի որ ՚ի գերութեան գտցի՝ յերկրէն Հրեաստանի յամենայն թագաւորութեան իմում, արձակեալ ձրի առանց փրկանաց. զամենայն Հարկս Հասի և մաքսի և գրաստու: ³⁴Եւ յամենայն տօնս տարեկանաց, շաբաթք և գլուխք ամսոց, և աւուրք յառաջ քան զտօնս, և երեք երեք աւուրք զկնի տօնին, եղիցին ապաշարկ թողեալ ամենայն Հրեից որ իցեն ՚ի թագաւորութեան իմում. ³⁵մի՛ իշխեսցէ պաշանջել նեղել զդր վասն ամենայն իրաց իմոց: ³⁶Եւ առաջիւք գտցին նոքա ՚ի զօրս արքունի ՚ի վեց Հարիւր Հազար զօրական. և պարգևք ելցեն նոքա որպէս օրէն է ընդ առաջին զօրս արքունի՝ ընդ մեծամեծս: ³⁷Եւ ՚ի նոցանէ դարձեալ Հաստատեցի ՚ի ձեռնէ արքունի որ են Հաւատարիմ: Եւ իշխանք և վերակացուք եղիցին նոցունց:

11 Ոմանք. Զպարիսպդ... ՚ի չորեքկոյս յոր: 12 Լայլ. Փախստեայ գնացին: 14 Յօթնակն. Թողեալ էր զանօրէնսն և զհրամ: 15 Ոմանք. Եւ զվիշտն որ անցեալ էր ընդ նոսա: 16 Ոմանք. Ար մի այնպիսի, զի առնիցեմք զնա մեզ: 21 Ոմանք. Հինգերորդի, ՚ի տօնին... և կազմեցին... և ուրախ լինէին: 29 Ոմանք. Եւ զբաժ աղիցն և պսակաց: 30 Ի լուս. Որ գայր ինձ. Համաշայն ոմանց ՚ի քնաք: Լայլ. Եւ զհասարակուց այգւոյն... յայսմ օրէ և յապա: 31 Ոմանք. Զմաքս ձեք թո՛: 33 Ոմանք. Յամենայն ՚ի թագաւորութեան... արձակեալ լիցի ձրի: 36 Ի լուս. Եւ առաջիւք գրեցին. Համաշայն ոմանց ՚ի լուս: Յօթնակն թո՛սագրով այսպէս գրէն. Ի Ոմ գորական. ըստ որո՛ւս ոմանք և այլ օրինակ մի. և միս այլ ՚ի Զ Հարիւր Ոմ: Իսկ երկուս օրինակէ Համեմատ միմեանց գրէն. արքունի Զմ գորական. և Ոմանք. քան և վեց Հազար:

Եւ գնացեն նոքա ըստ օրէնս իւրեանց որպէս Հրամանս ետ արքայ երկրին Հրեաստանի: ³⁸Եւ զերիս օրէնս որ յառաջագոյն եղեալ էր Հրեաստանեայց, յերկրէն Համրտացւոց անդրէն դարձուցանել ՚ի Հրեաստան, և Համարել ընդ երկոսին մի օրէնս. զի մի այլ իշխան ձեռնաշնչս լիցի ՚ի վերայ նոցա, այլ քաշանայապետս: ³⁹Եւ զքաղաքն Պողոմայեցուց տուեալ լիցին նոցա պարգև ՚ի նուէրս սրբութեանցն որ յերուսաղէմն են, ՚ի պէտս ծախիցն որ ՚ի սուրբս անդր ծախիցին: ⁴⁰Եւ ես տաց ամ յամէ Հնգէտասան Հազար կշիռ արծաթոյ՝ յարքունի Համբարուէ, ՚ի կողմանց ուստի արժան իցէ: ⁴¹Զամենայն մթեր զոր նոքա ոչն կարէին ընդ յարքունուստ լիցի, որպէս ընդ առաջին ազգան, ⁴²յայսմ Հետ տացեն յարքունի տարազէ: Եւ ՚ի վերայ այսորիկ զՀինգ Հազար կշիռ արծաթոյն զոր առնուն ՚ի մոիցն սրբութեանս ըստ Համարոյ տարւոյն. և այդ թողեալ լիցի, զի անկ է այդ քաշանայից և պաշտօնէից: ⁴³Որ միանգամ դիմեցէն ոք փախստեայ անկանել ՚ի տաճար անդր յերուսաղէմ, կամ որ միանգամ ՚ի սահմանաց դուրս իցէ որ պարտիցի ոք ինչ յարքունիս, թողեալ լիցի նմա. և ինքեանք արձակեալ լիցին: ⁴⁴Եւ ամենայն ինչ որ արատեալ կործանեալ իցէ շինուածոց սրբոց, շինեցին նորոգեցին, և ծախ Համարոյն յարքունուստ վճարեցին: ⁴⁵Եւ շինեցեն զպարիսպն երուսաղէմի, ամրացուցանց շուրջանակի. և ծախ Համարոյն յարքունուստ վճարեցին: Եւ ամենայն պարիսպ ամրաց Հրեաստանի շինեցին: ⁴⁶Եւ իբրեւ լուաւ Յովնաթան և ժողովուրդն զբանս զայս, ոչ ինչ Հաստատեցին և ոչ յանձն առին, զի իշխեցին զպարիսպ մեծամեծս որ արարեալ էր յերուսաղէմ, և նեղութիւնս յոյժ զոր նեղեցին նոքա զնոսա: ⁴⁷Այլ Հաճեցան Հաւանեցան ընդ Հաշտութիւնն Աղէքսանդրի. զի նա եղև նոքա նախ առաջնորդ բանիցն խաղաղութեան. և էին նոքա նմա նիզակակիցք և թիկունք զամենայն աւուրս կենաց իւրեանց:

⁴⁸Զօրաժողով լինէր արքայ, և կուտէր զօրս բազումս զայ տալ պատերազմ ընդ Դեմետրեայ: ⁴⁹Եւ եկին բախեցան թագաւորն երկոցին ընդ միմեանս. ՚ի փախուստ դառնայր գունդն Դեմետրեայ, յաղթական լինէր նոքա Աղէքսանդրոս. ⁵⁰և սաստկացուցանէր զճակատ մարտին ՚ի վերայ նոցա մինչև արևուն մտանելոյ: Անդ յայնմ աւուր անկանէր Դեմետր առաջի Աղէքսանդրի. Հարկանէին վանէին և առ օրին զգործս վճարէին: ⁵¹Հրեշտակս արձակէր Աղէքսանդրոս յերկիրն Եգիպտացուց զի դարձաւ տէրութիւն իմ յիս, առ Պողոմէոս արքայ. պատգամ տայր ՚ի բանից ըստ օրինակիս ըստ այսմիկ. Այս ինչ յայտնի լիցի քեզ արքայդ Եգիպտացուց, ⁵²զի դարձաւ տէրութիւն իմ յիս, և նստայ ես յաթոռ Հարց իմոց, ՚ի ձեռն առի զիշխանութիւն իմ, Հարի վանեցի զԴեմետրիոս զօրք իւրովք, և նուաճեցի անդրէն զաշխարհս իմ: ⁵³Ի մարտ պատերազմի Հարի վանեցի զնա և զգօրս իւր, և նստայ յաթոռ թագաւորութեան նորա: ⁵⁴Արդ էկ Հաստատեցուք ՚ի միջի մերում զՀաստատութիւն խաղաղութեան. տուր ինձ դու զդուստր քո կնուկեան, զի արժանի լիցի ինձ, և ես քեզ եղէք արժանի փեսայութեան: ⁵⁵Եւ պատասխանի արքայն Եգիպտացուց և ասէ. Օրն յաւուրս բարութեան յորում դարձար դու յերկիր նախնեաց քոց, և նստար դու յաթոռ արքայութեան Հարց քոց: ⁵⁶Եւ ես պատրաստեալ եմ՝ ի կամս քաղցրութեան առնել զայս ամենայն որպէս գրեցեր դու առ իս. բայց էկ յանդիման լիցուք միմեանց ՚ի քաղաքն Պողոմացուց, զի տեսցուք զմիմեանս. և փեսայացուցիցք զքեզ ինձ՝ որպէս և ասացեր: ⁵⁷Եւ էկ Պողոմէոս արքայ յերկրէն Եգիպտացուց, ինքն կղէպատ-

38 Ոմանք. Եւ Համարել երկոսին ընդ մի օրէնս: 39 Ոմանք. Եւ քաղաքն Պողոմեաց: Ոմանք. Տուեալ լիցի նոքա ՚ի պարգևս ՚ի նուէրս սրբոցն: 40 Ոմանք. Յարքունի Համարուէ: 42 Ոմանք. Զոր առնուին ՚ի մոիցն սրբութեան: 43 Ոմանք. Դիմեցէ ոք... որ պարտիցէ ոք: 45 Ոմանք. Ամրոցաց Հրեաստանի: 46 Լայլ. Ոչինչ Հաւատացին, և ոչ յանձն առ: Ոմանք. Արարեալ էր ընդ երուսաղէմ: 47 Ոմանք. Հնդ Հաստատութիւն Աղէքսանդրեայ զի: Լայլ. Բանիցն ՚ի խաղաղութիւն: 48 Ոմանք յաթոռ. Արքայ Աղէքսանդրոս. և կուտէր: 50 Լայլ. Եւ սաստկացուցանէր զճակատամարտն ՚ի վերայ նոցա: 51 Ոմանք պակաս. Եգիպտացուց, զի քաղաքն Եգիպտոսն էր իմ յիս, առ Պողոմ: Պատգամ տայր բանից: 52 Ոմանք. Ի ձեռն առի զիշխ: 54 Յօթնակն պակաս. Եւ ես վեպ եղէք արժան: 55 Ոմանք. Յաւուրս բարութեամբ: 56 Ոմանք. Կիցուք մեք միմեանց ՚ի քաղաքն Պողոմեացուց:

րաւ դատերն ճանդերն 'ի քաղաքն Պտղոմէացոյց. յամին չարիւրորդի վաթմսերորդի երկրորդի: ⁵⁸Եւ յանդիման եղև թագաւորն երկրքեան միմեանց, և ետ զԳլէտպատրազդուստր իւր. և արարին չարասնիս մեծաւ պատրաստութեամբ մեծաւ փառք ըստ օրէնս թագաւորաց 'ի քաղաքին Պտղոմէացոյց: ⁵⁹Ետ Հրովարտակս Աղէքսանդրոս առ Յովնաթան, զի եկեացէ նա առ նա: ⁶⁰Խաղաց գնաց Յովնաթան մեծաւ փառք 'ի քաղաքն Պտղոմէացոյց, և եկն յանդիման եղև թագաւորացն երկրքոցն մեծապէս պատարազօք. և եգիտ շտրճն 'ի նոցանէ: ⁶¹Եւ կուտեցան 'ի վերայ նորա արք անօրէք յերուսաղէմէ, ամբաստան լինել գնմանէ. և ոչինչ անսայր թագաւորն նոցա: ⁶²Հրաման ետ արքայ մերկացուցանել զՅովնաթան 'ի ճանդերն իւրոց. և զգեցուցին նմա ծիրանիս, և ընդ իւր նստոյց գնա: ⁶³Եւ ասէ ցիշխանսն. Արդ երթի՞ցի դուք ընդ նմա, և ընդ ամենայն քաղաք քարոզ տա՞լիք կարգաւ. զի մի ոք իշխեացէ ամբաստան լինել վասն դորա. և մի ոք նեղեացէ զդա միսնչև բանիս միով: ⁶⁴Եւ եղև իբրև տեսանէին զփառս նորա, և լսէին զձայն բարբառոյ քարոյցին, և տեսանէին զի զգեցեալ էր ծիրանիս փախչէին, թաքչէին, կորնչէին ամենայն չարախօսքն: ⁶⁵Եւ փառաւորեաց զնա թագաւորն ընդ առաջին բարեկամն, և արար գնա սպարապետ կուսակալ: ⁶⁶Եւ գնաց Յովնաթան յերուսաղէմ լի ուրախութեամբ և խաղաղութեամբ:

ԺԷ ⁶⁷Իարձեալ յամին չարիւրորդի վաթմսերորդի Հինգերորդի. եկն Դեմետրիոս որդի Դեմետրեայ 'ի կողմանց Կրեւտացոյց յերկիրն չարց իւրոց: ⁶⁸Տրուեցան յոյժ Աղէքսանդրոս դարձաւ անդրէն 'ի քաղաքն Մատիգեացոյց: ⁶⁹Եւ կացոյց անդ Դեմետրիոս զԱպողոնիոս, որ էր յառաջ 'ի վերայ ստորին Ասորեստանեայց, և ժողովեաց նա զօրս բազում. և եկն բանակեցաւ նա զՅամին: Առաքեաց նա առ Յովնաթան քահանայապետ, և ասէ. ⁷⁰Դու միայն վերադեալ չարապետեալ կան 'ի վերայ մեր, և ես եղէ ծաղոր նախատանաց վասն քո. ընդէր դու նազիս 'ի վերայ մեր լերամբքդ: ⁷¹Արդ աղէ դու եթէ յուսացեալ ես 'ի զօրսդ քո. եկ է՞ջ դու 'ի դաշտ այսր առ մեզ զի յանդիման լիցուք միմեանց. զի գոն և աստ ընդ իս զօրք քաղաքաց: ⁷²Արդ Հանց փորձեալ դու տես ո՞ր իցեմ ես, կամ ո՞ր այն իցեն որ օգնականս իցեն ձեզ: Եւ ասէն. Ո՛չ գոյ ձեզ ուտից կուս առաջի մեր. զի երկիթս անգամ 'ի պարտութիւն մասնեցան չարքն ձեր յերկիրն իւրեանց: ⁷³Եւ արդ ոչ կարէք դուք զդեմ ոնել զայդպիսի պարտութիւն, 'ի դաշտի ուր ոչ գուցէ թուի թաքստի. և ոչ տեղի փախստեան. և ոչ վէմ ապակիս. և ոչ խիճ 'ի ձեռն 'ի քար ձգելոյ: ⁷⁴Իբրև լուալ Յովնաթան զպատգամն զայն զԱպողոնեայ բարկացաւ 'ի միտս իւր, յոտն եկաց վաղվաղակի. ընտրէր զընտիր ընտիր զօրացն իբրև արս տան չազար. և զայր 'ի դուրս յերուսաղէմէ. ընդ առաջ եղև նմա Հմառն եղբայր նորա, ձեռնառն լինէր նմա յօգնականութիւն: ⁷⁵Եւ եկին Հասիս 'ի քաղաքն Յովպէացոյց. քաղաքացիքն զդուրս ընդդէմ դնէին, զի պահապանք ոստիկանութեամբ կային Ապողոնեայ 'ի վերայ նոցա, Հարին մարտ պատերազմի եղին 'ի վերայ քաղաքին: ⁷⁶Նոքա առ երկիւղի բացին զդրոման. սոքա մտին և տիրեցին 'ի վերայ քաղաքին: ⁷⁷Եւ իբրև զայն լուալ Ապողոնիոս, կազմեցաւ պատրաստեցաւ առ ընդ իւր երիս չազարս սպառազէնս, և այլ զօրս բազում. ⁷⁸Եւ գնաց 'ի կողմանս Ազովտայ, մօտ քերէր առ դաշտին, զի յուսացեալ էր 'ի զօրս իւր: Ձկնի լինէր նորա Յովնաթան տալ մարտ պատերազմի: ⁷⁹Նա եթող չազար Հեծեալ 'ի դարանի զՀետ նորա: ⁸⁰Իբրև ետես Յովնաթան եթէ դարան գործեցին զՀետ նորա, եկին փակեցին պաշարեցին զամրոց դարանակալացն, և շուրջ գնդօք արկին պատնէշ, և կային պահէին յառաւօտէ մինչև յերեկոյ. որպէս Հրաման ետ նոցա Յովնաթան: ⁸¹Վաստակեցին տաժանեցան Հեծեալն, և լուծան: ⁸²Զգողողի կալաւ Հմառն գնդին իւրով, և զայր ձորակին 'ի վերայ, և անկանէր գնդօք մինչդեռ նոքա կային լուծեալք և ձանձրացեալք, անկանէր 'ի վե-

րայ. զբազումս անդրէն 'ի դարանի անդ սատակէր. ⁸³զբազումս Հեծեալազօրս ընդ երեսս դաշտին փախստեայ առաջի երեսաց իւրոց տանէր, Հատուցանէր մինչև 'ի կողմանս չազովտայ. այնչափ շտապ տագնապի 'ի վերայ Հատուցանէր, զի փախստեայն գնային 'ի մեհեանս Դագովտայ ամրանալ անկանէին: ⁸⁴Հասանէր Յովնաթան զօրքն Հանդերձ. պատէր զմեհեանս Դագնայ և զքաղաքն Ազովտացոյց, և որ շուրջ գնովաւ քաղաքն էին առնոյր յաւարի. զմեհեանս Դագովտայ ամրացելովն Հանդերձ այրէր Հրով: ⁸⁵Եւ եղև անկեալն 'ի սրոյ այրեցելովն Հանդերձ իբրև արք ութ Հարիւր Հազար: ⁸⁶Չուեաց խաղաց գնաց Յովնաթան անտի, և եկն բանակեցաւ 'ի կողմանս Ակալոնեայ, եկին ելին 'ի քաղաքէ անտի ընդ առաջ նմա փառք: ⁸⁷Եւ դարձաւ Յովնաթան յերուսաղէմ գնդաւն իւրով, և բազում աւարաւ. զի բերէր զկապուտ զկողոպուտ բազում զթնամեաց: ⁸⁸Եւ իբրև լուալ զայն Աղէքսանդրոս, յաւել փառաւորն առաւել ևս զՅովնաթան. ⁸⁹Եւ ետ տանէ նմա շինգը ոսկի գործրինակ օրէն էր ոնել եղբայր թագաւորին. և ետ նմա զԱկալոն ամենայն սահմանօքն Հանդերձ 'ի ժառանգութիւն:

11 Եւ թագաւորն Եգիպտացոյց զօրածոյով լինէր կուտէր ծԷ զօրս բազումս իբրև զաւազ առ ամին ծովուն, և նաւա բազում. և խնդրէր նա ոնել զարքայութիւնս Աղէքսանդրեայ նենգութեամբ, և յաւելու յիւր արքայութիւնս: ²Եւ ել ընդ կողմանս Ասորեստանեայց բանիս խաղաղութեամբ. և նոքա դուռն բանային նմա, և ընդ առաջ երթային նորա. քանզի պատուէր էր յԱղէքսանդրեայ արքայէ քանզի անէր էր նորա: ³Եւ իբրև մտանէր Պտղոմէոս 'ի քաղաքն, յիւրոց զօրացն պահապան թողոյր իւրաքանչիւր քաղաքաց: ⁴Իբրև եկին մերձեցան նոքա 'ի քաղաքն Ազովտացոյց, ցուցին նմա զմեհեանս Դագովտայ այրեցեալ, զքաղաքն և որ շուրջ զիւրև էին այրեցեալ 'ի ժամանակի պատերազմի. և զդիակունան որ այրեցեալ էր բերեալ կուտեալ էր կոյտս կոյտս 'ի վերայ ճանապարհէ: ⁵Եւ պատմէին առաջի արքային որ զինչ միանգամ գործեաց Յովնաթան, և յաչաց Հանէին գնա. և թագաւորն լիկ կայր: ⁶Եւ եկն յանդիման եղև Յովնաթան թագաւորին 'ի քաղաքն Յովպէացոյց փառք մեծօք. ողջոյն ետուն միմեանց, և եղևն այն օր առ միմեանս: ⁷Եւ գնաց Յովնաթան ընդ արքային մինչև 'ի կողմանս գետոյն որ անուանեալ կոչի Ազատ: Եւ դարձաւ Յովնաթան անդրէն յերուսաղէմ: ⁸Իսկ արքայ Պտղոմէոս տիրեաց 'ի վերայ քաղաքացն ծովեզերեայն մինչև 'ի քաղաքն Սելևկացոյց. և խորՀէր 'ի վերայ Աղէքսանդրեայ խորՀուրդ չարութեան: ⁹Եւ արձակեաց նա Հրովարտակս առ Դեմետր արքայ և ասէ. Եկ ուխտ դիցուք առ միմեանս և դաշինս կոեսցուք, և տաց քեզ զդուստր իմ զոր ոնի Աղէքսանդրոս արքայ, և տիրեսցես դու 'ի վերայ արքայութեան Հօր քոյ. ¹⁰զի զղծացեալ եմ թէ ընդէր ետու ես զդուստր իմ նմա կնութեան. զի խորՀեցաւ նա 'ի վերայ իմ մահ: ¹¹Եւ այսպէս յաչաց Հանէր գնա, զի իւր ակն եղեալ էր տրտութեան նորա: ¹²Եւ եհան զդուստր, և ետ Դեմետրի. և խոտորեցաւ յԱղէքսանդրէ, և յայտնեաց զթնամութիւն իւր: Եւ եմուտ Պտղոմէոս և տիրեաց նա 'ի վերայ քաղաքացն, և Սելևկեայ ծովեզերեայց: Եւ խորՀէր չարութիւն 'ի վերայ Աղէքսանդրոս: ¹³Եկն եմուտ 'ի քաղաքն Մատիգեացոյց. և եղաւ զթագ զԱսիացոյցն. և պահեցաւ կրկին թագաւն Ասիացոյց և թագաւն Եգիպտացոյց: ¹⁴Բայց Աղէքսանդրոս արքայ էր 'ի կողմանս Կիպիլեացոյց 'ի ժամանակին յայնմիկ. զի ապստամբէին մարդիկն 'ի նմանէ: ¹⁵Եւ լուալ Աղէքսանդրոս դիմեաց զալ 'ի վերայ նորա մարտի պատերազմաւ: Եւ ել Պտղոմէոս ընդ առաջ նորա զօրք բազմօք, և դարձոյց գնա 'ի պարտութիւն:

82 Ոճանձ. Եւ զայր ձորածրակին 'ի վերայ: Բազում. Մնդէն 'ի դարանի: 83 Ելլէ. Հասուցանէր մինչև 'ի կող: 85 Յօրինակն թագաւորն այսպէս գնի: Արք ՊՄ. Համաշայն այլոց երկուց օրինակաց: Լ: օրինակ մի: Լ Հարիւր Ռ: Իսկ երկու օրինակէ Համաշայն միմեանց ունին: ԼՌ: Լ: Ռակն. արք ութ Հարիւր: 86 Ոճանձ. Ընդ առաջ նմա մեծաւ փառք. կամ փառք մեծօք: 87 Ոճանձ. Զկապուտ կողոպուտ բազում թնամ: 11.2 Ոճանձ. Ընդ առաջ երթալ կուտէր յոյտս կոյտս: 5 Ոճանձ. Զոր քն միանգամ... և թագաւորն լիկ կայր: 6 Ոճանձ. Փառք մեծաւ: 8 Ոճանձ. Ծովեզերեայն մինչ 'ի քաղաքն: 9 Ելլէ. Եւ արձակեաց նա Հրեշտակս առ... ուխտ դիցուք ընդ միմեանս: 10 Ոճանձ. Զի զղծացեալ եմ ես: 12 Ոճանձ. Եւ եկն եմուտ Պտղմ: 14 Ոճանձ. 'ի կողմանս Կիպիլեացոյց:

58 Ոճանձ. Եւ ետ նմա զԳլէտ: Ունան. Ըստ օրինաց թագաւորաց: 65 Յօրինակն պակասէր. Եւ արար գնա սպարաւ: 69 Ոճանձ. Որ էր 'ի վերայ ստորին Ասորեստան... նա գլամենեալ: 70 Ունան. Դնդեր դու գինիս 'ի վերայ մեր: 71 Ոճանձ. 'ի դաշտ այսոր առ մեզ: 72 Ունան. Կամ ոչ այլ ոչ իցեն, որք օգնականք: Ի լուս. Զի երկիցս անգամ. Համաշայն միոյ Լեթի օրինակէ 'ի բնաբանի: Ուր այլ Զրբազիթէ միաբան Համաշայն միորոմն ունին երկիցս: 73 Ոճանձ. Ուրուք գուցէ թուի թագ... և ոչ խիճ ձեռն 'ի քար ձգ: 74 Ոճանձ. Զեռնառն լինել նմա: 79 Ոճանձ. 'ի դարանի գինի նորա:

¹⁶Եւ փախստեայ լինէր Աղէքսանդրոս 'ի կողմանս Արաբացոց. զի անդ թաքեցէ և ապրիցէ 'ի նմանէ: Եւ արքայ Պտղոմէոս բարձրացաւ: ¹⁷Եւ եկն Ջաբէէ Արուայիկ, եւնտ զգլուխն Աղէքսանդրեայ, և ետ տանել Պտղոմիոսի արքայի: ¹⁸Եւ Պտղոմէոս մեռաւ յաւուրս երրորդի, և որ էին զամբօքն սատակեցան յամրականացն:

ԺԺ ¹⁹Եւ թագաւորեաց Դեմետր, յամրն Հարիւրորդի վաթն-երորդի եւթներորդի: ²⁰Ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ ժողովեաց Յովնաթան զօրս 'ի Հրեաստան, զաւ մարտ ղնել զբերդան որ յերուսաղէմ էր. կազմեցին զնովա շուրջ էինքնեայ բազումս: ²¹Ապա գնացին ոմանք որ թշնամի էին ազգին Հրէից, անք անօրէնք պատմել թագաւորին, եթէ Յովնաթան մեքենայս կազմեալ շուրջ զբերդան պատեալ յառնու պատրաստեալ: ²²Իբրեւ լուաւ բարկացաւ յոյժ. չուեաց և եկն 'ի Պտղոմէոս, ետ Հրովարտակս առ Յովնաթան, զի մի՛ ևս զբերդն շուրջ պաշարեալ պահիցէ. այլ ինքն յարուցեալ վաղվաղակի առ նա Հասանիցէ: 'ի քաղաքն Պտղոմէացոց զի անդ յանդիման լիցին միմեանց: ²³Իբրեւ լուաւ Յովնաթան՝ և ս քան զես պնդել Հրամայեաց զպաշ բերդին. և ինքն առ արս ընտիրս իմաստունս 'ի ծերակոյտ ժողովորդէն անտի, և 'ի քաշանայից անտի: ²⁴Հանդերձեցաւ պատարագօք, ոսկով և արծաթով. և եղ զանձն 'ի մաշ, զնաց յանդիման լինել թագաւորին 'ի քաղաքն Պտղոմէացոց: Եւ եգիտ նա ՀնորՀն 'ի նմանէ: ²⁵Թեպէտ և բազումք էին յանօրինաց անտի ամբաստան գնմանէ: ²⁶Եւ մեծարեաց զնա թագաւորն որպէս առաջինքն իւր. և բարձրացոյց զնա յոյժ առաջի ամենայն բարեկամաց իւրոց: ²⁷Եւ կարգեաց նմա զիշխանութիւն քաշանա-յապետութեանն. և որ ինչ այլ ինչ պատիւ ունէր յառաջագոյն քան զնա: Կացոյց կարգեաց զնա ընդ առաջին բարեկամս: ²⁸Եւ աղաչեաց Յովնաթան զարքայն, զի ապաշարկ արացէ զՀրեաստան, և զերեսին կուսակալութիւնսն, և զՀամրին: Եւ յանձն առ նմա տալ նմա երեք Հարիւր քանքար: ²⁹Եւ Հաճոյ թուեցաւ թագաւորին. և վասն այսր ամենայնի Հրաման ետ Հրովարտակս տալ առ Յովնաթան օրինակաւ այսոսիկ: ³⁰Արքայ Դեմետր առ Յովնաթան եղբայր ողջիւն: ³¹Զպատճէն Հրովարտակս այսորիկ գրեցաք մէք առ Լասթենէս եղբայր մեր, նովին օրինակաւ և առ ձեզ գրեցաք զի գիտասցիք: ³²Արքայ Դեմետր առ Լասթենէս Հայր ողջիւն: ³³Ազգին Հրէից օգնական նիգակակիրք ուստակալ բարեկամաց մերոց, իրաւունս Համարեցաք դիւրել բարի առնել փոխանակ արդարութեան միամտութեամբ զոր պաշեցին նոքա առ մեզ: ³⁴Կարգեցաք մէք զսահմանս Հրեաստանի, և զերիս օրէնսն Ափարիմ, և Լուզա, և Ռաթափն, յաւելցին 'ի Հրեաստանի 'ի կողմանս Համրին. և ամենայն որ ինչ Հասի օրէն գայցէ 'ի նոցանէ լիցի այն պաշտօնէից յերուսաղէմ. փոխանակ արքունական մոիցն որ գայր 'ի նոցանէ ամ յամ յարմտեաց երկրին, և 'ի բերդ ծառոցն պտղոցն: ³⁵Եւ այլ որ ինչ տարագը արքունի, կամ տասանորդք, կամ մաքս, կամ ինչ որիսն մուտք յարքունիս իցեն. կամ բաժ աղտից, կամ տարագ պսակաց, ³⁶զայս ամենայն թողոցք 'ի նոսա. և մի մի ինչ մի յայս-ցանէ անարգեալ գտցի մինչև յափտեանս ժամանակաց: ³⁷Արդ ձեզ փոյթ լիցի առնել պատճէն մի Հրովարտակիր, և տալ առ Յովնաթան զի դիցի 'ի գանձն սրբութեան 'ի դիպան վայր 'ի նշանաւոր տեղով: ³⁸Իբրեւ ետես Դեմետր արքայ, եթէ Հնազանդեցան ամենայն երկիր առաջի նորա. և ոչինչ էր յաշխարհի որ ինչ ընդդէմ դառնայր Հրամանաց նորա, Հրաման ետ արձակել զզօրսն յիւրաքանչիւր տեղիս. բաց 'ի զօրաց յազգաց Հեռաւորաց, և 'ի մարդիկ գնդէ կղզեաց կղզեաց ոք:

Ի Եւ 'ի թշնամութիւն դարձան ամենայն զօրք ազգաց ընդ նմա: ³⁹Տրիփոն անուն էր Աղէքսանդրեան տոհմին, իբրեւ ետես եթէ զօրքն ամենայն տրուենք էն զԴեմետրեայ գնաց

նա առ Իմաղկուս Արուայիկ, որ սնուցանէր զԱստիոք զպատանեակն Աղէքսանդրի: ⁴⁰Եւ առ նմա կանխէր զի տացէ նա ցնա զմանուկն, և ածցէ թագաւորեցուցէ 'ի տեղի Հօր իւրոյ. և պատմեաց նմա որ ինչ միանգամ գործս գործեաց Դեմետր, և զամենայն թշնամութիւնսն որ միանգամ գոռային զօրքն. և անդ լինէր առ նմա աւուրս բազումս: ⁴¹Առաքեաց Յովնաթան առ Դեմետր արքայ, զի Հրաման տացէ իշուցանել զզօրսն որ 'ի միջնաբերդի անդ էին, և որ յամուրս անդ էին. զի էին նոքա թշնամութեամբ ընդ Իսրայէլի: ⁴²Եւ առաքեաց Դեմետրիոս առ Յովնաթան և ասէ. Ոչ զայդ միայն արարից քեզ և ազգի ըմբ, այլ փառօք փառաւորեցից զազգ քո՝ եթէ ժամանակ միայն գտից: ⁴³Արդ դու բարութ արասցես, առաքեսցես առ իս գունդ մի 'ի թիկունս, զի զօրքս աւասիկ յինէն յետս կացին: ⁴⁴Իբրեւ լուաւ զայն Յովնաթան, վաղվաղակի գունդ մի յերից Հազարաց արս ընտիրս սպառազէնս արձակեաց 'ի թիկունս թագաւորին 'ի քաղաքն Աստիոքացոց. և ուրախ եղև թագաւորն 'ի Հասանել նոցա 'ի ձեռս նորա: ⁴⁵Իբրեւ զայն լուան քաղաքացիքն. ժողովեցան յիւրաքանչիւր տեղով 'ի մէջ քաղաքին՝ իբրեւ բեւոք երկոտասան: Այն ինչ յարձակեալ էին 'ի վերայ թագաւորին, կամ էին անդէն սպանանել: ⁴⁶Նա խոյս ետ 'ի նոցանէ. և նոքա առին վաղվաղակի զկիրճն ամենայն գնացից քաղաքին. մարտ եղին և սկսան մաքառել: ⁴⁷Արդ եղև Իսրայէլեան գնդին. կուտեցան 'ի վերայ ապարանից թագաւորին, ձայն ետուն միմեանց, և սփռեցան ընդ ամենայն քաղաքն. ⁴⁸Իբրեւ Հարին սպանին կոտորեցին արս իբրեւ տանն Հազար. Հրձիգ արարին զամենայն փայտակերտն զապարանից նորա. և զինչս և զստացուածս նոցա առին յաւարի. արկին յիւրեանս զթագաւորն, և ապրեցուցին զնա 'ի ձեռաց նոցա: ⁴⁹Իբրեւ ետես մնացեալ գունդ քաղաքին, եթէ զօրացաւ գունդն Իսրայէլեան 'ի վերայ նոցա, և կամակար յաղթեցին նոցա. լքան նուազեցան, և տկարացան 'ի խորհուրդս իւրեանց. 'ի ձայն բարբառոյ ողորանաց սկսան աղաղակել առ թագաւորն և ասեն. ⁵⁰Ձեռն տուր մեզ, և դադարեացէ գունդս մոլեկան 'ի կոտորածէ քաղաքիս: ⁵¹Զայն բան ասէին, և զիւրաքանչիւր զէնս առ ոտս պատերազմողացն ընկենուին: Եւ բարձրանայր փառօք գունդն Իսրայէլեան առաջի թագաւորին, և առաջի ամենայն զօրաց նորա. և դառնային անդէն յերուսաղէմ անուամբ մեծաւ և բազում աւարաւ: ⁵²Եւ նստան Դեմետր արքայ յաթոռ տերութեան իւրոյ, և սարսեաց երկիրն ամենայն առաջի նորա: ⁵³Եւ ստեաց Իսրայէլացոցն յամենայնի որ ինչ խոստացաւ նա նոցա, և ամենեկն օտարացաւ յայն Յովնաթանու. և ոչ Հատոյց նմա ըստ միամտութեան փաստակոց նորա:

⁵⁴Յետ այսորիկ դարձաւ Տրիփոն, և պատանեակն Աստիոքոս ընդ նմա, թագաւորեալ և նստեալ յաթոռ տերութեան: ⁵⁵Եւ առ նա ժողովէին զօրքն ամենայն որ ցրուել էր 'ի Դեմետրեայ: Եւ ետուն մարտ պատերազմի ընդ Դեմետրեայ, և փախուցին զնա վատթարեալ: ⁵⁶Եւ եկն առ զգազանսն Տրիփոն. և կալաւ զքաղաքն Աստիոքացոց:

⁵⁷Հրաման ետ Հրովարտակ առնել մանուկն Աստիոքոսն ԻԲ առ Յովնաթան և ասէ. Կացուցեալ իմ զքեզ 'ի գործ քաշանայապետութեան, և Հաստատեալ իմ զքեզ 'ի վերայ չորիցն օրինաց, և կարգեցաք զքեզ ընդ բուն և ընդ առաջին բարեկամս մեր: ⁵⁸Եւ ետ տանել նմա նուագ ոսկիս, և սպաս տաճարին: Եւ ետ նմա իշխանութիւն ըմպել ոսկի նուագօք, արկանել ծիրանիս, և իշխել կրել նշան շգեղ ըստ նշանի թագաւորաց: ⁵⁹Եւ զՀմաւոն գեղբայր նորա Հրաման ետ իշխան զօրավար կացուցանել 'ի կողմանցն Տուրայ մինչև 'ի սահմանս Եգիպտացոց: ⁶⁰Եւ էլ Յովնաթան շրջել յայնկոյ Յորդանան գետոյ և ընդ քաղաքն, և ժողովեցան առ նա ամենայն զօրք Ասորոց 'ի թիկունս: Եւ եկն նա 'ի կողմանս Ասկաղոնեայ. և ելին նմա քաղաքացիքն ընդ առաջ մեծաւ գովութեամբ: ⁶¹Աստի գնաց էկն 'ի Գազայ, և Գազացիքն փակեցին նմա զդրոնունս. նստան շուրջ գնդօք, և Հրձիգ արար զաւանս նոցա. և զինչս և զստացուածս նոցա վարեցին 'ի գերութեան: ⁶²Ապա եկին

17 Ոմանք. Տանել Պտղոմէոսի. կամ Պտղոմէի ար: 21 Ոսկան. Յառնու պատրաստեալ է: 22 Ոմանք. Զուեաց և եկն Պտղոմէոս: Եւ ոմանք. եկն 'ի Պտղոմէցիս... 'ի Պտղոմէացոց քաղաքն: 24 Ոմանք. Եւ ետ գանձն 'ի մաշ: 27 Ոմանք. Ունէր յառաջ քան զնա: 28 Ոսկան. Եւ յանձն էառ նա տալ: 31 Յօրինակին. Առ Զասթենէս մեջ: 33 Ոմանք. Արդարութեան միամտութեան: 34 Ոսկան. 'ի կողմանցն Համրին... Հասի օրէն գայր: Ոմանք. Եւ 'ի բերդ ծառոցն պտղոց: 35 Ոմանք. Կամ որ ինչ մուտք յարքունիս: 36 Ոմանք. 'ի նոսա. և մի մի ինչ յայսցանէ: 37 Ոմանք. Տալ ցՅովնաթան... 'ի դիպան վայրի: Ուր Ոսկան. 'ի Յօնաթան, զի դիցէ 'ի գանձն: 38 Ոմանք. Որ ընդդէմ դառ... բայց 'ի զօրաց ազգաց:

39 Ոմանք. Տրիփոն ոմն անուն Աղէքսան: Ելլ. Մուցանէր զԱստիոքոս: 40 Յօրինակին. Զի տացէ նմա ցնա: Ոմանք. Զի ածցէ թագաւորեցուցէ: 42 Ոսկան. Ժամանակ միայն գտցի: 48 Ոմանք. Արկին իւրեանց զթագաւորն: 51 Յօրինակին. Եւ դատեցին անդէն յերուսաղէմ անուամբ մե: 52 Յօրինակին. Երկիրն արկանայ ամենայն: 55 Իսկան. Որ ցրուել էր Դեմետրեայ: Ուր Ոսկան. զոր ցրուել էր: 57 Ոմանք. Կացուցեալ էմ զքեզ... և Հաստատեալ էմ: 61 Ոսկան. նմա զդրոնուն Գազայ: Ոմանք. Եւ զինչս

Գաղափքին առաջի կացին՝ ձեռն ետուն նմա, և մատուցին զորդիս իշխանացն իւրեանց՝ ի պատանդութիւն, և նա առ ետ տանել զնոսա յերուսաղէմ։ և ինքն անց ընդ երկիրն ի կողմանս Դամասկեայ։⁶⁵ Եւ լուա Յովնաթան եթէ Լաւին իշխանը Դեմետրեայ ի Կադէս ի կողմանս Դալիւ-ացւոց զօրօք բազմօք. իբրեւ կամէին իմն թէ փոխեցուք զնա ի գործոյ անտի։⁶⁶ Եւ եթող զեղբայր իւր զՀամաւոն յերկիրն վերայ. և ինքն գնաց ընդ առաջ նոցա։⁶⁷ Եւ Համաւոն Հասանէր պատերազմաւ ի վերայ Բեթսուրայ, և պաշարէր զնա աւուրս բազումս, և յարգէլ արկանէր զնոսա։⁶⁸ Աղաչել սկսան նոքա զնա, զի դաշինս արասցէ ընդ նոսա. նա ետ ձեռն նոցա, և եւան զնոսա անտի. և կացոյց անդ նա պաշտպանս քաղաքին։⁶⁹ Եւ Յովնաթան զօրօքն իւրովը եկն բանակեցաւ ի վերայ Չուրցն Գենեսարեթայ, իսկինացն նա ընդ առաւուռն ի դաշտն Նասովրայ։⁷⁰ Եւ գունդ մի այլազգեաց ընդ առաջ եղև ի դաշտն անդ։ Եւ դարան գործեցին ի վերայ նորա. կէսն ի դարան մօտն, կէսն ի դիմի՝ Հարան նմա։⁷¹ Եւ յարեան դարանակալքն յիւրաքանչիւր տեղեաց՝ զՀետ եղեն նոցա, և զՅովնաթան ի մէջ արկին զօրօքն Հանդերձ։⁷² Եւ արարին զգօրսն Յովնաթանու փախստեայս. և ոչ մնաց առ նմա, բայց միայն Մատաթի Բեսաղոմեան, և Յուդա Սկափեան՝ զօրավարք զօրացն։⁷³ Զեռն զօձեօք արկանէր Յովնաթան, զպատմու-ճանն պատառէր, Հող ի գլուխ լինէր։⁷⁴ Ի վերայ յարձակէր բարկութեամբ մեծաւ, և ի պարտութիւն մատնէր զնոսա։⁷⁵ Յայնմ ժամանակի փախստեայքն ամենեքեան անդրէն ի նոյն դառնային, Հալաժական զթշնամիսն առնէին առաջի իւրեանց, մինչև ի բանակն իւրեանց ի Կադէս. և եկին անկան զբանական այլազգեաց։⁷⁶ Հարին կոտորեցին յաւուր յայնմիկ իբրեւ երեք Հազար Հեծեալ սպառազէնս։ Եւ դարձաւ Յովնաթան յերուսաղէմ։

Ի 12 Իբրեւ ետես Յովնաթան թէ ժամանակն աճողեալ է նմա, կոչեաց արս ընտիրս, առաքեաց զնոսա ի քաղաք Հոմայեցւոց, երթալ նորոգել զուխտ Հաշտութեան ընդ նոսա։² Եւ ընդ Սպարտացիս, և ընդ այլ տեղիս տեղիս արար Հրովարտակս ըստ նմին օրինակի։³ Գնացին Հրեշտակքն, և եկին Հափն ի քաղաքն Հոմայեցւոց. և յանդիման եղեն նոցա ի տաճարին խորհրդոց, և ասեն. Յովնաթան քաշանայապետ և ազգն Հրեից առաքեցին զմեզ առ ձեզ նորոգել զՀաշտութիւնն առաջինս. ինչեղ նիզակից և թիկունք ըստ օրինակին առաջնում։⁴ Յանձն առին Հաճեցան. և ետուն Հրովարտակս ի տեղիս տեղիս. զի յուղարկեցին նոքա խաղաղութեամբ յերկիրն Հրեաստանի։⁵ Եւ այս պատճէն Հրովարտակացն զոր գրեաց Յովնաթան առ աշխարհակալս, իշխանս, առ կուսակալս նոցա։⁶ Յովնաթան քաշանայապետ, ծերակոյտ ժողովրդեամբ Հանդերձ, և քաշանայք, գործող և սպառ ազգին Հրեաստանայց. առ Սպարտացիս եղբարս մեր ողջոյն։⁷ Քանզի յառաջ իսկ առաքեցան Հրովարտակք առ Ռսիա քաշանայապետ ի Դարեւէ արքայէ ի թագաւորէ ձերմէ, եթէ նիզակիցք եղբարք և բարեկամք մեր էք, որպէս մեզ պատճէնցն ցուցանեն։⁸ Հնկալաւ Ռսիա զայրն որ առաքեցաւ մեծաւ փառօք, և առ ի ձեռն Հրովարտակ մի ուր նշանակէր զմեզ նիզակակիցս և թիկունս իւր, և սիրելի բարեկամս։⁹ Արդ մեք քանզի լի և ոչ կարօտեալք միմիարեցաք ձերովը Հրովարտակօքս, առաքել նորոգել միւսանգամ զնոյն Հաւանութիւն Հարազատութեան, զի մի ստարասցուք մեք ի ձեռք. զի բազում են այն ժամանակը որ անցին ի վերայ Հին Հաւանութեանցն զոր դուքն առ մեզ արարէք։¹⁰ Արդ մեք անպակաս յամենայն ժամանակի ի տօնս տարեկանաց և յայլ աւուրս արժանաւորս յիշեմք մեք զձեզ, ի վերայ պատարագացն

ևս և զստացն։

67 Ոճանկ. Չուրցն Գենեսարեթ... ի դաշտն Նասովրայ. Կամ Ասովրայ։ 69 Թօրնակին ի բնաբանի քնի. Ձեւտ են նոցա. այլ ի լուսն. Թօրնակին եղեն. Համայնայն այլոց։ 70 Ոճանկ. Եւ Յուդաս Կափեան։ 72 Ոճանկ. Բարկութեամբ բազմաւ, և ի պար։ 73 Բաղդաճ. Մինչ ի բանակն իւրեանց։ 74 Ոճանկ. Իբրեւ երիս Հազարս Հեծեալս սպա։ 12.1 Ոճանկ. Ժամանակն յաճողեալ էր նմա... ի քաղաքն Հող։ 2 Ոճանկ. Եւ ընդ Սպարտեցիս։ 5 Ոճանկ. Հրովարտակացն է, զոր... և առ կուսակալք։ 6 Լայլ. Գունդ և սպայ. Կամ սպա։ 7 Ի բաղդաճ պակասի. Առաքեցան Հրովարտակք առ Ռսիա... եղբարք. և բարեկամք մեր։ 8 Ոճանկ. Եւ առ ի ձեռն Հրովարտակս, ուր։ 9 Ոճանկ. Այլ մեք քանզի լի և ոչ։ 10 Ոճանկ. Առաքեցաք նորոգել միւ։

որ մատուցանեմք. յիշեմք յաղօթն մեր որպէս արժան և օրէն է յիշել զեղբարս մեր։¹² Եւ ցնծամք մեք ընդ փառս ձեր։¹³ Արդ զմեզ պատեցան աւասիկ բազում ներդրութիւնք պատերազմաց. մարտ եղին աւասիկ թագաւորք որ շուրջ զմեզ են։¹⁴ Եւ մեք ոչինչ կամեցաք ցարդ նեղել զձեզ. և ոչ զձեզ, և ոչ որ շուրջ զձեզ բարեկամք նիզակակիցք մեր են յայս մարտս պատերազմի։¹⁵ Չի գոյր մեզ օգնութիւն յերկնից, և ապրեցաք մեք ի ձեռաց թշնամեաց մերոց. և ի պարտութիւն մատնեցան թշնամիք մեր առաջի մեր։¹⁶ Արդ ընտրեցաք մեք զնոմենիոս զԱւտիոքեան, և զԱւտիպարոս Յասոմիւեանց, և առաքեցաք առ Հոմայեցիս զի նորոգեցեն զառաջին Հաշտութիւն Հաւանութեանն, թիկունս բարեկամութիւն եղբայրութեան։¹⁷ Տուաք նոցա պատուէր անցանել առ ձեզ, տալ նոցա ձեզ ողջոյն. և մատուցանել թուղթն վասն նորոգման սիրոյ եղբայրութեան մերոյ։¹⁸ Արդ բարուք արասցէք Հրամանս տալ պատասխանի առնել մեզ։¹⁹ Եւ այս պատճէն Հրովարտակացն է որ արարին անդրէն առ Ռսիա քաշանայ։²⁰ Արքայ Սպարտացւոց Ռսիա մեծ քաշանայապետի ողջոյն։²¹ Գտան Հին մատեանք վասն Սպարտիացւոց և Հրեաստանայց, զի են եղբարք Հաւասարք և են յԱբրահամ։²² Արդ յորմէ Հետէ զայս այսպէս գիտացաք. բարուք արասցէք Հաւասարգորդ գրել առ մեզ, վասն խաղաղութեան և ողջունի ձեր առ մեզ։²³ Եւ մեր առ ձեզ։ Ինչք և ստացուածք և ամենայն անասուն մեր ձեր է, որպէս և ձերն մեր։ Արդ տանք զայս պատուէր, զի Հաւասարգ պաշտօնիք զայս առ մեզ։

Եւ լուա Յովնաթան եթէ դարձան իշխանք Դեմետրեայ զօրօք բազմօք քան զառաջինս, զալ ի վերայ նորա ի մարտ պատերազմի։²⁵ Չու արար յերուսաղէմ, խաղաց ի վերայ նոցա, եւսա ի դիմի, Հարաւ ի կողմանցն Ամաթիտայ վայրաց. քանզի չէտ թոյլ նմա Հասանել յուղէլ զերկիր իւր։²⁶ Արձակեաց նա դէտ ի բանակ նոցա, և պատմէին նմա այսպէս եթէ պատրաստեալ են գիշերայն անկանել ի վերայ մեր։²⁷ Եւ իբրեւ արեւ ի մօտս եղև, Հրամանս ետ Յովնաթան զօրացն զի վառեալք արթունք պատրաստեալք միագունդ կայցեն մինչև յառաւուտ, ի մարտ պատերազմի, պարեկապանս Հանին, շուրջ զիւրեամբք փակեցին. և ինքեանք կային պատրաստեալք ի մարտ պատերազմի։²⁸ Իբրեւ լուան թշնամիքն եթէ գիշերայն պատրաստեցան ի պատերազմ, երկեան զարհուրեցան բեկան ի սիրտս իւրեանց. խիտ առ խիտ խարոյկս վառեցին ընդ ամենայն տեղիս, և ինքեանք գիշերայն փախստեալք մեկեցան։²⁹ Եւ ոչ գիտաց Յովնաթան զօրօքն Հանդերձ զփախուստն նոցա. զի Հայէր ընդ խարոյկս բորբոքեալս, Համարէր թէ առ ետեղ իցեն։³⁰ Ապա թեպէտ և զՀետ եղև նոցա չկարաց Հասանել, զի անցեալ էր նոցա ընդ գետն Ազատ։

Ապա դարձաւ ի նոցանէ Յովնաթան ի վերայ Արաբացւոցն, որ անուանեալ կոչին Չաբդեցիք, Հարկանէր սատակել վանէր զբանակն նոցա, և առնոյր զինչս և զստացուածն նոցա յաւարի։³² Եւ դառնայր ի կողմանս Դամասկեայ։³³ Եւ Հասանէր յԱսկաղոն, և առնոյր զամուրսն ամենայն որ շուրջ զուղլաւ Էփն, և դառնայր ի կողմանս Յուպպեցւոց. արագէր զգօրս ի ներքս մուծանէր։³⁴ Զի լուա թէ ամրականքն ձեռն տային ի Դեմետրոյ, պաշտպանս ոստիկանս ի վերայ կացուցանէր։³⁵ Եւ դարձաւ Յովնաթան զօրնստի լինէր, զձերակոյտն ի խորհուրդն կոչէր. կամէր զամուրսն շինել Հրեաստանի, թէ բարձրացուցանել ի բարձրութիւն ի մէջ միջաբերդին. և քաղաքն ի բարձրութիւն մեծ, անցրպետել կամէր ընդ նոսա և ընդ քաղաքն, զի առանձինն լիցին. զի մի տայ-

11 Ուկան. Պատարագացն զորս մատու։ 13 Ոճանկ. Որ շուրջ զմեզ էին։ 14 Լայլ. Ձձեզ. ոչ զձեզ և ոչ որ։ 16 Ոճանկ. Ի թիկունս բարեկամութեան եղ։ 17 Ոճանկ. Վասն նորոգութեան սիրոյ։ 18 Երկու օրինակէ Հաւանութեան միմեանց. Բարուք արարէք. իսկ Ուկան. բարուք առնէք. առնիցէք։ 19 Ոճանկ. Եւ այս պատճէնք Հրովարտակացն և որ արաւ։ Ուր Ուկան. զոր արարին։ 20 Ոճանկ. Արքայ Սպարտիացւոց առ Ռսիա մեծ քաշանայապետ։ 22 Երկու օրինակէ Հաւանութեան միմեանց. Բարուք արարէք. իսկ Ուկան. բարուք առնէք. առնիցէք։ 23 Ոճանկ. Պաշտօնիք զայս առ ձեզ։ 25 Ոճանկ. Ի վերայ նորա... ի կողմանս Նամաթիտայ. Կամ Համաթիտայ։ 27 Ոճանկ. Մի գունդ կայցեն մինչ ի յառաւուտ։ 30 Բաղդաճ. Քանզի անցեալ էր նոցա։ 33 Ուկան. Ի կողմանս Յուպպեցւոց։ Ոճանկ. Չոր ի ներքս մուծաւ։ 35 Ուկան. Եւ դարձեալ Յովնաթան... ի խորհուրդ կո։

ցեն՝ և մի՛ առնուցուն, մի՛ գնիցեն և մի՛ վաճառիցեն: ³⁷Եւ ժողովեցան շինել զքաղաքն. և ինչ որ անկեալ էր 'ի պարսպացն յողիթաճուր Հեղեղատաց 'ի ծմակին կողմանց անտի, որ անտանեալ կոչի Փակիթա: ³⁸Եւ Հմառն սկսաւ շինել զՍեղեղա յԱփիղա. ամրացոյց զնա, և դրոճս եղ' նմա, և նրգօք Հաստատեաց զնա:

³⁹Եւ խնդրէր Տրիփոն թագաւորել կողմանցն Ասիացոց, և դնել թագ, և ձգել զձեռն 'ի վերայ արքային Անտիոքացոց: ⁴⁰Բայց երկեալ զանգիտեաց, թէ գուցէ յանձն ոչ անուցառ Յովնաթան, և խաղայցէ 'ի վերայ նորա մարտիւ պատերազմաւ. և խնդրէր նա Հնարս ըմբռնել զնա՝ և կորուսանել: ⁴¹Խաղաց զնաց՝ և եկն 'ի կողմանս Բեթանայ: Եւ ել ընդ առաջ՝ նորա Յովնաթան քառասուն Հազարաւ ընտիր վառելով պատրաստեալ պատերազմի, և եկն եհառ նա 'ի Բեթա: ⁴²Եւ ետես Տրիփոն եթէ Հասեալ է Յովնաթան զօրօք բազմօք, և զանգիտեաց ձգել զձեռս իւր 'ի նա. ⁴³սպա առ ընկալաւ զնա փառաւորութեամբ, և յանդիմանեաց զնա ամենայն բարեկամացն իւրոց. և ետ նմա պարգևս, և Հրաման ետ զօրացն իւրոց զի Հնազանդ լիցին նմա: ⁴⁴Խօսել սկսաւ ընդ Յովնաթանուն և ասէ. Հնդեր զայդչափ զօրս կոտորեցեր, զի ոչինչ գոյր 'ի միջի գործ պատերազմի: ⁴⁵Արդ արձակեալ դու զզօրսդ յիւրաքանչիւր տեղիս, և ընտրեալ դու ընդ քեզ արս սակաւ որ ընդ քեզ Հանապազ շրջիցին, և եկ դու ընդ իս 'ի քաղաքն Պողոմեացոց, և տաց քեզ զնա 'ի ձեռս, և զալլ ամուրս անօրքն Հանդերձ, որպէս 'ի ձեռն լիցի, և ես դարձայց գործես. զի վասն այսորիկ իսկ եկեալ էի: ⁴⁶Եւ Հաստաց նա 'ի նա, և արար որպէս Հրամայեաց նմա, և արձակեաց զզօրսն յիւրաքանչիւր տեղիս յերկիրն Հրեաստանի: ⁴⁷Եւ եթող առ իւր 'ի նոցանէ իբրեւ արս երիս Հազարս: Դարձեալ եթող 'ի նոցանէ զերկուս Հազարսն յերկիրն Գալիլեացոց. և ինքն զնաց ընդ նմա Հազարաւ միով: ⁴⁸Եւ իբրեւ եմուտ Յովնաթան 'ի քաղաքն Պողոմեացոց, առին զդրոճսն քաղաքացիքն և զնա 'ի ներքս արգելին, և Հանին ընդ սուր զամենեկին որ ընդ նմա մտեալ էին: ⁴⁹Եւ արար Տրիփոն զօրս 'ի վերայ զօրաց նորա որ էին յերկիրն Գալիլեացոց և 'ի դաշտին մեծի, զի երթիցեն սատակեցեն զամենայն զօրսն Յովնաթանու: ⁵⁰Նոքա իբրեւ գիտացին թէ նա 'ի ներքս արգելաւ, և ամենեքեան կորեան որ ընդ նմա էին, միսիթարեցին զանձինս, և զնացին միագունդ միաբանութեամբ 'ի մարտ պատերազմի: ⁵¹Իբրեւ տեսին զօրականքն որ 'ի վերայ երթեալ էին, թէ սրտի մտօք 'ի վերայ իւրաքանչիւր ոգւոց մարտնչէին. զանգիտեցին, թողին և դարձան: ⁵²Եւ սոքա եկին Հասին յերկիրն Հրեաստանիս խաղաղութեամբ: Կոճ առին լացին զՅովնաթան և զզօրսն որ ընդ նմա էին, և էին յերկիրի մեծի: Եւ նստէր 'ի սուգ ամենայն Իսրայել, և լային զՅովնաթան: ⁵³Սկսան խնդրել ամենայն Հեթանոսք որ շուրջ զնոքօք էին սատակել զնոսա, զի ասէին այսպէս, ⁵⁴Թէ չիք դժգուհի իշխան 'ի վերայ նոցա, որ տայ ընդ մեզ մարտ պատերազմի. արդ եկայք Հասցո՞ք 'ի վերայ, ջնջեցուք զիշխատակ նոցա յերկրէ:

13 Եւ լուաւ Հմառն՝ եթէ ժողովեաց Տրիփոն զօրս բազումս գալ Հասանել 'ի վերայ երկրին Հրեաստանի սատակել զնոսա. ²և ստուգեաց թէ յաճի յերկիրի մեծի է: Եւ ինքն եկն ել յերուսաղէմ, ժողովեաց և նա զժողովուրդսն. ³միսիթարեաց զնոսա և ասէ. Իոք ինքնին գիտեք որչափ գործ գործեցաք ես և եղբարք իմ, և տուն Հօր իմիդ. քանի մարտ պատերազմի մղեցաք, կամ իշխանի նեղութեան Համբերաք 'ի վերայ սրբութեանցն օրինաց և քաղաքին. ⁴զի վասն Իսրայելի՜ և ձեր ամենեցուն կորեան եղբարքն ամենայն, և ես մնացեալ եմ միայն: ⁵Եւ արդ քաւ լիցի անխայել ապաշաւել յանձն իմ, յամենայն ժամանակս նե-

ղութեան. արութեամբ ինչ՝ չեմ լաւ քան զեղբարսն, 'բայց սակայն զօրացայց խնդրել զվրժ զազգի 'ի վերայ սրբութեանցն օրինաց, 'ի վերայ կանանց և որդւոց. զի աւստիկ ժողովեալ են Հեթանոսքն ամենայն, Հասանել սատակել զիշխատակս մեր յերկրէ: ⁷Իբրեւ զայն խօսել յարթութեանցն՝ միսիթարէր զամենայն միտս ժողովրդեանն: ⁸Ետուն պատասխանի, սկսան խօսել 'ի ձայն մեծ՝ և ասեն. Ի՞նչ ես մեր առաջնորդ փոխանակ Յուդայի և Յովնաթանու եղբոր քոյ. ⁹մարտիր զպատերազմ մեր, և զամենայն որ ինչ ասիցեն՝ Հնազանդ լիցուք քեզ: ¹⁰Եւ ժողովեաց նա զամենայն արս պատերազմի, վաղկաղեաց՝ փութացաւ շինեաց զպարիսպս երուսաղէմի: ¹¹Եւ արձակեաց նա զՅովնաթան զԲիսաղոմեան զօրօք բազմօք 'ի քաղաքն Յուդայեացոց. և եհան նա անտի զպահապանսն, և ինքն եմուտ ամրացաւ, և պաշէր զնա: ¹²Յետ այսորիկ խաղաց գնաց Տրիփոն 'ի քաղաքն Պողոմեացոց զօրօք բազմօք զալլ յերկիրն Հրեաստանի. և ամէր ընդ իւր զՅովնաթան 'ի զգուշութիւն պահպանութեան: ¹³Եւ Հմառն բանակեալ էր 'ի Դիդա յանդիման դաշտին: ¹⁴Եւ գիտաց Տրիփոն թէ Համբարձաւ Հմառն փոխանակ Յովնաթանու եղբոր իւրոյ, և պատրաստեալ է նա 'ի մարտ պատերազմի. արար Հրեշտակս՝ և արձակեաց առ նա և ասէ. ¹⁵Վասն արձաթոյն որ պարտէր Յովնաթան յարքունիս՝ արգելեալ կայ աստ. ¹⁶արդ տո՛ւր բերել զարծաթն Հարիւր քանքար, և երկուս որդիս յորդւոց սորա տո՛ւր ամէլ առ իս. զի մի՛ յորժամ արձակեցուք՝ ապստամբ լիցի սա 'ի մէջ: ¹⁷Եւ գիտաց Հմառն, եթէ նեղութեամբ խօսի ընդ նմա, ետ տանել զարծաթն և զպատանեակսն. գուցէ ինչ թշնամութիւն լինիցի ընդ ժողովրդեանն և ընդ նմա. ¹⁸և ասիցեն, թէ ազաճեաց յարծաթն և չե՛տ տանել զպատանեակսն, և այրն կորեաւ: ¹⁹Ապա ետ տանել զպատանեակսն՝ և զՀարիւր քանքարն. և սակայն ստեաց, և ոչ արձակեաց զՅովնաթան: ²⁰Եւ յետ այսորիկ եկն Տրիփոն 'ի կողմանս երկրին, շրջել և սատակել զնոսա, և պատեցին զանապարհս Աղովրայ: Եւ Հմառն բանակաւ Հանդերձ զառաջս ոճուր նորա՝ յոր կողմ՝ և երթայր առ նա: ²¹Եւ որք 'ի միջնաբերդին էին յերուսաղէմ. յղեցին առ Տրիփոն Հրեշտակս՝ ստիպել զնա, զի եկեցաւ նա նոսա ընդ անապատն, և Համբարս բերդին արացել: ²²Եւ պատրաստեցաւ Տրիփոն գնդան Հանդերձ՝ գալ մտանել 'ի գիշերին յայնմիկ. և ձինաբեր եղև յոյժ, վասն այնորիկ ոչ կարաց մտանել. չու արար եկն 'ի կողմանս Գաղաադու: ²³Իբրեւ մերձեցաւ նա 'ի Բասկանա՝ անդ սպան զՅովնաթան, և անդէն թաղեցաւ: ²⁴Դարձաւ անտի Տրիփոն և եկն յաշխարհ իւր: ²⁵Եւ առաքեաց Հմառն՝ բարձ անտի զոսկերսն Յովնաթանու եղբոր իւրոյ. և բերին թաղեցին զնա 'ի Մովզիիմ 'ի քաղաքն Հարց իւրոց: ²⁶Կոճ եղին, լացին զնա ամենայն Իսրայել, և սուգ առին աւուրս բազումս: ²⁷Եւ անդ շինեաց շինուած 'ի վերայ գերեզմանի Հօր իւրոյ և եղբարց իւրոց. և բարձրացոյց զնա գործ քարիդի քարկոյի շուրջանակի. ²⁸և կանգնեաց 'ի վերայ նորա բրգունս դէմ ընդդէմ: և կացոյց անդ երիս վառեալս՝ Հօրն և եղբարցն դէմ ընդդէմ: ²⁹Սեամբք բարձրութեան վանդակապատ. և արար իւր անուն յափտեսից: Եւ եղ զկողիք վանդակին գործ քանդակի՝ նաւաց նմանութեան. զի երևելի կացցեն որ անցանեն ընդ ծով նաւօք, ³⁰առ շիրմօքն զոր արարին 'ի Մովզիիմ մինչև յօրս յայս:

³¹Եւ Տրիփոն գնայր նեղութեամբ ընդ արքայի Անտիոքայ մանկան. սպան զնա, ³²և թագաւորեաց ընդ նորա. և թագ առ նա զԱսիացոց, և արար Համարս մեծամեծս յերկրի: ³³Եւ շինեաց Հմառն զամուրսն Հրեաստանի, բարձրացոյց պարսպօք, և կանգնեաց զաշտարակս, դրամբք և նգօք Հաստատեաց. և պնդեաց զամուրսն Համ-

36 Ոճանկ. Եւ զքաղաք 'ի բարձ'. Կա՞մ և քաղաքին 'ի բարձ': 38 Ուկան. ՉԱղեղայ յԱփիղայ: 41 Ոճանկ. Հետիւր ընտիր վառելով: 42 Իսկա՞մ. Զանգիտեաց ձգել զձեռն իւր: 44 Ոճանկ. 'ի միջի մարտ պատերազմի: 45 Ոճանկ. Ի՞նչ քեզ արս սա՞... զի վասն այսր իսկ եկ': Զօրքնակնն պակասե՞ր. Եւ տաց չէ՞լ զնա 'ի: 48 Օրքնակ մի. Եւ Հանին ընդ նոսա զամենեւեան: 49 Ոճանկ. Եւ 'ի դաշտին մեծ. զի եր': 51 Ոճանկ. Որ 'ի վերայն երթեալ էին: 54 Ուկան. Գլուխ և իշխան 'ի վերայ: 13.2 Ուկան յա-եղւ-... Թէ թաղու-որդն յաճի և յեր': և ինքն եկեալ յերուսաղէմ ժողովեաց զժողովուրդն: 3 Ոճանկ. Որչափ ինչ գործ գործէ': Իսկա՞մ. Եւ նեղութեան Համբերեցաք... օրինաց և քաղաքին: 4 Ուկան. Եղբարքն իմ ամենեքեան:

5 Ոճանկ. Ապաշաւել զանձն իմ: Ուկան. Քան զեղբարսն իմ: 6 Ոճանկ. Կանանց և որդւոց ձերոց: 8 Ոճանկ. Եւ Յովնաթանու եղբարց քոյ: 10 Ոճանկ. Զպարիսպսն երուսաղէմի: 13 Բանակեալ էր 'ի կողմանս Դիդայ յանդիման դաշտին: 15 Ուկան. Զոր պարտ էր Յօնաթան: 17 Ոճանկ. Խօսի նա ընդ նմա... լիցի ընդ ժողովուրդն և ընդ նա: 20 Լյլլ. Յոր կողմ՝ և երթայր նա: 22 Լյլլ. Զու առաւ և եկն: 23 Ոճանկ. Մերձեցաւ նա 'ի Բասկանայ: 25 Ոճանկ. Եւ արձակեաց Հմառն՝ բարձ անտի: 27 Ոճանկ. Գործ քարկոյի քարակոյի: 28 Ուկան. Բրգունս դէմ յանդիման: 29 Ոճանկ. Նմանութեամբ. զի երևելի կացցեն... ընդ ծով նաւօք: 30 Ոճանկ. Մինչև յաւուրս յայս:

բարձր: ³⁴Եւ կոչեաց Հմառն արս ընտիրս, և առաքեաց առ Դեմետր, զի արասցէ թողութիւն երկրին. զի ամենայն գործքն Տրիփոնաց յափշտակութիւնք էին: ³⁵Եւ առաքեաց Դեմետր թագաւոր ըստ բանիցս ըստ այստեցիկ պատասխանի ետ նմա, և գրեաց Հրովարտակս ըստ օրինակիս ըստ այսմիկ: ³⁶Դեմետր արքայ առ Հմառն քահանայապետ առ բարեկամ թագաւորաց, և առ ամենայն ծերակոյտ ազգիդ Հրէից ողջոյն: ³⁷Պատկոյ ոսկի և զօրջնութիւնդ որ ետողք բերել մեզ ընկալաք, և պատրաստ եմք առնել խաղաղութիւն մեծ. և գրել առ իշխանս Հարկահանաց, զի թողցին ձեզ պարտիքն: ³⁸Եւ զոր միանգամ Հաստատեցաք առ ձեզ Հաստատուն կացցէ. և ամուլքդ զոր շինէք այդ ձեզ իսկ լիցի: ³⁹Եւ թողեալ լիցի 'ի մեջ ձեզ մեղք կամայ և ակամայ մինչև յայսօր ժամանակի: Եւ զպատմի որ պարտիք և ինչ այլինչ որ մարս երանէ յերուսաղեմ՝ այլ մի՛ ելցէ: ⁴⁰Եւ թէ որ պիտանիք իցեն ձեր, և արժանի իցեն 'ի մեր գիր մտանել մոցեն Համարձակ: Եւ եղիցի մեզ ընդ ձեզ խաղաղութիւն: ⁴¹Յամին Հարիւրորդի եւթնամաներորդի, բարձաւ լուծն Հեթանոսաց յարայեղեան տուձմէ անտի: ⁴²Եւ սկսաւ ժողովուրդն գրել 'ի մատենան իրեանց, և 'ի կտակս վաճառաց իրեանց: Յամին առաջնորդի յամն Հմառնի մեծի քահանայապետի և առաջնորդ զօրավար ազգին Հրէից: ⁴³Յաւուրսն յայնտիկ պատեաց նա զքաղաքն Գաղացոց, և պաշարեաց զնա զօրք, և արար անդ մեքենայս և մատոյց 'ի պարիսպ անդ, և կործանեաց աշտարակ մի: ⁴⁴Եւ ելին 'ի մեքենայէ անտի և յարձակեցան 'ի ներքս 'ի քաղաքն, և եղև խռովութիւն յոյժ 'ի քաղաքի անդ: ⁴⁵Եւ դիմեցին առ Հասարակ քաղաքացիքն կանամբք և մանկատուք Հանդերձ, ճիշ առեալ և զօձիս պատատեալ և զարդակ բարձեալ կարգային առ Հմառն: ⁴⁶Եւ աղաչէին ձեռն տալ նոցա. զի մի դատեցեն զնոսա ըստ չարութեան նոցա. այլ ըստ ողորմութեան իւրում գժնացի 'ի վերայ նոցա: ⁴⁷Եւ կակզացաւ Հմառն, և ցածոյց զպատերազմն. և Հրամայեաց Հանել զնոսա արտաքս քան զքաղաքն: Եւ սրբեցին զպարսմանս յամենայն աղտեղութենէ պղծութեան կոռց նոցա. և ապա եկն եմուտ 'ի ներքս ցնծութեամբ և օրջնութեամբ: ⁴⁸Եւ սրբեաց 'ի նման զամենայն պղծութիւնս, և բնակեցոյց 'ի նմա արս որ զօրէնս պահեցին. ամրացոյց ևս զնա, և շինեաց 'ի նմա բիրաբարձի գործած ապարանից: ⁴⁹Իսկ որ 'ի միջնաբերդին էին յերուսաղեմ, արգելեալ նեղեալ պաշարեալ կային. զի ոչ էր նոցա՝ ոչ էլ և ոչ մուտ, և ոչ գին և ոչ վաճառ, և նեղեալ սովամահէին. և բազումք 'ի նոցանէ սատակեցան: ⁵⁰Աղաղակեցին առ Հմառն, աղաչէին կալ առաջի նորա: Նա ետ նոցա՝ ձեռն, և եւան զնոսա անտի. և սրբեաց նա զմիջնաբերդն յամենայն պղծութեանց նոցա. ⁵¹և եկն եմուտ նա անդ 'ի քաներորդ ամսոյն յերկրորդում ամսեանս. յամին Հարիւրորդի եւթնամաներորդի մտանէր անդ՝ օրջնութեամբ գոճութեամբ, ոստովք արմաւենեք. 'ի ցնծութիւն փողոյ և սրբնգի. զի խորտակեցաւ մեծ թշնամի 'ի տանէն Իսրայելի: ⁵²Եւ Հրաման ետ նա առնել զտօնս զայն ամի ամի ըստ աւուրն ըստ այնմիկ ուրախութեամբ և ցնծութեամբ: ⁵³Ամրացոյց նա զեւան տաճարին առ միջնաբերդան. և բնակեալ էր ինքն 'ի ներքս սեպականս գնդանս Հանդերձ: ⁵⁴Եւ ետես Հմառն զՅովնաթան զորդի իւր, եթէ այր կատարեալ և 'ի չափ Հասեալ է, առ կացոյց զնա իշխան զօրավար առաջնորդ 'ի վերայ ամենայն զօրացն. և կացոյց զնա 'ի կողմանս Գաղարայ:

ԻԸ 14 Յամին Հարիւրորդի եւթնամաներորդի երկրորդի, զօրածողով լինէր Դեմետր արքայ, և անցանէր 'ի կողմանս Մարացն և Պարթևացն 'ի խնդրել իւր անտի թիկունս. զի եկեցէ տացէ մարտ պատերազմի ընդ Տրիփոնեայ: ²Իբրև զայն լւեր Արշակ արքայ Պարսից և Պարթևաց թէ եկն ե-

33 Ոճանի. Եւ շինեաց աշտարակս: 37 Յօրինակն պակասէր. Եւ զօրջնութիւնդ որ ետողք: Ուր ոճանի. Եւ զօրջնութիւնն զոր ետողք: 38 Եւ լիցի. Զեզ իսկ լիցին: 39 Ի Բաղա-մա պակասի. Մեղք կամայ և ակամայ: Ոճանի. Մարս երանէ յերուսաղեմ: 40 Ոճանի. Եթէ ողք պիտան... և արժանի իցեն: 42 Ոճանի. Առաջնորդի և զօրավարի ազգին: 46 Ոճանի. Զի մի՛ դատեցէ զնոսա: 48 Ոճանի. Բիր ազգի ազգի գոր: 49 Ոճանի. Ի միջնաբերդն էին... ոչ գին, և ոչ: 50 Յօրինակն պակասէր. Եւ սրբեաց նա զմիջնա: Ոճանի. Յամենայն պղծութեանց նորա: 51 Ոճանի յա-եւ-լու. Ի քաներորդ երրորդ ամսոյն: Ոճանի յա-եւ-լու. Եթնամաներորդի առաջնորդն մտանէր: 14.1 Ոճանի. Եւ Պարթևաց խնդրել իւր ան:՝

մուտ Դեմետր 'ի սահմանս աշխարհի նորա, արձակեաց նա մի յիշխանաց իւրոց՝ երթալ ձերբակալ առնել զնա: ³Գնաց նա եւ Հար սատակեաց զգօրսն Դեմետրայ, և առար զնա ձերբակալ. եկն ած՝ կալաւ զԴեմետր առաջի Արշակայ. և Հրամայեաց կապել զնա 'ի կապանս ոստիկանս և դնել զնա 'ի բանտի: ⁶Եւ դադարեաց 'ի խաղաղութեան երկիրն զամենայն աւուրս Հմառնի, և յաւելոյր բարիս 'ի բարեաց վերայ ազգին իւրեանց. տիրէր նա 'ի վերայ գաւառացն. ⁷և ժողովէր զգերիս բազումս. տիրէր 'ի վերայ կողմանցն Գաղարիսայ և Բեթսամիայ, և ակառանց: ⁸Եւ գործէին զերկիր իւրեանց խաղաղութեամբ. և երկիրն տայր զպտուղ իւր, և ամենայն փայտ ծառատունկ տայր զգեր իւր առատութեամբ: ⁹Մեղք 'ի Հրապարակս նստէին, ճանա արկեալ զբանից բարութենէ ընդ միմեանս խորհէին: Երիտասարդք զփառս զգեցեալ՝ զարդարեալ 'ի զարդ պատերազմի: ¹⁰Ջքաղաքս պնդէին Համբարօք, և զանձինս պատրաստէին 'ի պատրաստութիւն զարդու ամրութեան զինու. մինչև երթայր անուն փառաւորութեան նորա մինչև 'ի ծագս երկրի: ¹¹Եւ առնէր խաղաղութիւն: Եւ ցնծայր Իսրայել յուրախութիւն մեծ. ¹²Եւ նստէին իւրաքանչիւր ընդ այգւով իւրեանց և ընդ թցենեալ իւրեանց, և ոչ ոք զարհուրեցուցանէր զնոսա: ¹³Եւ պակասեցին ամենեքեան որ մարտնչէին ընդ նոսա՝ յերկրէ. և թագաւորն խորտակեցան յաւուրս իւրեանց: ¹⁴Եւ նա Հաստատեաց զօրացոյց զխոնարհ ժողովրդեանս, խնդրէր զվրէժս օրինացն. և զամենայն չարս և զանօրէնս ցնջեաց յերկրէ: ¹⁵Փառաւորեցոյց զարթութիւնս, և բազմացոյց զապաս սրբութեանն: ¹⁶Լու եղև 'ի Հոռովայեւոց քաղաք, և մինչև 'ի կողմանս ԻԹ Սպարտացոց, եթէ մեռաւ Յովնաթան. և տրտմեցան յոյժ: ¹⁷Այլ իբրև լուան եթէ Հմառն եղբայր նորա կայ 'ի գլուխ քահանայութեան ընդ նորա, և տիրեալ Հաստատեալ ունի զգաւառս և զքաղաքս որ 'ի նոսայն էին: ¹⁸Հրեշտակն արարին, և Հրովարտակս գրեցին 'ի տախտակս պղնձիս, նորոգել զՀին բարեկամութիւնն զոր ուխտեցին Հաստատեցին առ Յուդա՝ և առ Յովնաթան եղբայր նորա: ¹⁹Եւ իբրև բերին ընթերցան առաջի ժողովրդոցն Երուսաղեմի: Եւ այն պատճեն Հրովարտակացն զոր առաքեցին Սպարտացիք. ²⁰Սպարտացոց իշխանք և առաջնորդք՝ մեծաւ քաղաքան Հանդերձ, առ Հմառն մեծ քահանայ և առ ծերակոյտը Իսրայելացոց՝ և առ քահանայս, և առ ամենայն գունդդ Հրէից եղբարս մեր՝ ողջոյն: ²¹Հրեշտակք որ արձակեցան 'ի ձեռն առ մեզ, պատմեցին մեզ վասն փառաց և պատուի ձերոյ. և ուրախ եղեալք 'ի զայստեան դոցա: ²²Եւ գրեցաք մեք զպատգամն ձեր 'ի մատենանս խորհրդոց գնդի մերոյ՝ օրինակ զայս. Նումենիոս զԱնտիոքեան, և Անտիպատրոս Յասոնեան Հրեշտակք Հրէից, որ եկին առ մեզ նորոգել զբարեկամութիւնն ընդ ազգի մերում: ²³Եւ Հաճոյ թուեցաւ ամենայն Սպարտացոց ընդունել զարսն մեծաւ փառք, և զպատճեն բանից նոցա դնել 'ի տեղի յերեւելի 'ի մատենանս խորհրդոց գնդի Սպարտացոց: Եւ պատասխանի արարին Հրովարտակացն առ Հմառն մեծ քահանայ: ²⁴Դար-

3 Ամենայն Գրքադիր օրինակէ Համայն մերո-մա ունին՝ 'ի կապանս ոստիկանս: Իսկ Ուկան 'ի կարգին պանց արարեալ ոստիկանս, 'ի լուսանցան այսպէս կարգէ պանն. Եկն և կալաւ զԴեմետր, և եւծ առաջի ոստիկանս: Օրինակ մի. Ոստիկանս, և դնել 'ի բերդի: 4 Ոճանի. 'ի խաղաղութիւն երկիրն... և յաւելոյր 'ի բարիս 'ի բարեաց 'ի վերայ ազգին իւրոյ: 7 Ոճանի. Եւ ակառանց. կամ ակառանց: 9 Եւ լիցի. Զառ արկեալ զբանից: 10 Ոճանի. Պատրաստութեամբ զարդու ամրութեամբ զինու: 12 Ոճանի. Ընդ այգեալ իւրեանց: Իսկ Ուկան. ընդ որով իւրէ: 14 Ոճանի. Ժողովրդեան իւրոյ, խնդրել կամ խնդրեաց զվրէժ օրի: 16 Ոճանի. 'ի Հոռով քաղաք, մինչև 'ի կողմանս Սպարտացոց: 17 Ոճանի. Կայր 'ի գլուխ քահանայ: 21 Ոճանի. Եւ պատուոյ ձերոյ: 22 Թերեա յառաջնէ Գաղարիսս սխալմաք Գրքն աղա-աղալ՝ և միամիտեալմ Ընդունել 'ի միմեանց ընդօրինակեալ երե-տ այսօր յամենայն Գրքադիրս որ առ մեզ՝ միմեանս այսպէս Գրեալ էան. 'ի մատենանս խորհրդոց գնդի մերոյ օրինակ զԱնումենիոս զԱնտիոքեան, և այլն: Ուր մեր գլուխ երթեալ երկո-յ Գրքադիրոյ. որդ 'ի վերայ կարգի գրելոցն անդրէն ողաւորեալ նոյնն Գրքա-՝ յապոց-ցանէն. Օրինակ զայս. Նումենիոս զԱնտիոք. Եւ Դաւիթ-դոյնն ըստ պատրանն, որպէս և ունի Ուկան. Երեւել և Թողեալ պանդիրն զ 'ի վերայ Անտիոքեան. որպէս ունին ամեն երկեան. Կոր և ունան յա-եւ-լու և 'ի վերայ Անտիպատրոսի:

ձեռք յետ այսց ժամանակաց, Հմարտն Հրեշտակս առնէր անդրէն 'ի Հոռմ մեծաւ պատարագաւ, և ոսկւով վաճանաւ 'ի Հազար քանքարէ. զի երթիցէ Հաստատեացէ զառաջին բարեկամութիւնն և թիկունս: ²⁵Իբրև լուան զայն գունդն Հոռմայեցեաց, սկսան խորհել և ասել. Իսկ արդ զինչ ե-րախտեաց երախտիս դարձուցորք Հմարտն 'ի որդւոց նորա. ²⁶զի Հաստատեաց նա և եղբարք իւր և տուն Հօր իւրոյ զայն որ առ մեզ բարեկամութիւն. Հարկանելով եւ Հար զթշնամիս իւր. և Հաստատելով Հաստատեաց զմեզ ընդ իւր 'ի բարեկամս և 'ի թիկունս: Եւ Հաստատեցին նմա ազատութիւն, և գրեցին զայս 'ի տախտակս պղնձիս: Եւ կանգնեցին նմա արձան 'ի լերինն Սիրոն: ²⁷Եւ այս պատճեն գրոյն զոր գրեցին. Յամին Հարիւրորդի եւ իմանասներորդի, որ օր ութուտասն էր ամսոյն, 'ի վերայ ամին երրորդի առ քաշանայապետութեամբն Հմարտն, 'ի Սամարեք: ²⁸Առաջի մեծաց ժողովորոց քաշանայեցի ժողովորդեան իշխա-նաց՝ ազգաց՝ և ծերանորոյ գաւառաց բազմաց: Ազդ եղև մեզ քանզի բազում մարտք պատերազմի միջեան յերկ-րի անդ: ²⁹Այլ Հմարտն որդի Մատաթեայ քաշանայապե-տի որդւոցն Յովարիմ, եղբարքն Հանդերձ եղ զգլուխ իւր 'ի Լիւիս, և ետ զանձն իւր 'ի ճգնութիւն մարտի պատե-րազմի. դիմակալ եղև թշնամեաց ազգի նոցա, զի սրբու-թիւնն իւրեանց և օրէնքն մի՛ պղծեցին. և փառք մեծօք փառաւորեաց զազգս նոցա: ³⁰Եւ ժողովեաց Յովնաթան զազգսն նոցա, և եղև նոցա քաշանայապետ, Հանգեաւ նա և ժողովեցաւ առ Հարս իւր: ³¹Եւ կամեցան թշնամիք նո-ցա Հասանել 'ի վերայ երկրի նոցա, և ձգել զձեռս իւր-եանց 'ի սրբութիւնս նոցա: ³²Յայնմ ժամանակի յարեաւ Հմարտն, և ետ մարտ պատերազմի 'ի վերայ ազգին իւր-եանց, և ծախեաց նա զանձն բազումս յիւրմէ և արար նա Հանդերձն զինու զարդու արանցն պատերազմողաց ազգին իւրում, և կուտեաց նա Համբարս և թոշակս զօրականին: ³³Եւ ամրացոյց զքաղաքն Հրեաստանի: ՉԻԵթուրա՞ն որ 'ի սաշմանս Հրեաստանի եր, ուր Հանդերձնալ դնէր զգէնն ամենայն՝ զէն և զարդ առաջին զօրաց թշնամեաց նո-ցա. և կացոյց նա անդ արս Հրեաստանեայս պաշապանս: ³⁴Եւ զքաղաքն Յոպպեացեաց ամրացոյց որ 'ի վերայ ծո-վուն եր. և զԳազարայ՝ որ 'ի վերայ սաշմանաց Աղուտայ եր, զոր յառաջ թշնամիքն ունէին. և բնակեցոյց անդ արս Հրեաստանեայս, և որինչ միանգամ պէտք էին իւրեանց Հաստատութեամբ յօրինեաց զնոսա: ³⁵Իբրև զայս ամենայն զգործս տեսին Հմարտն ժողովորդքն, և զփառսն զոր խորհէր 'ի վերայ ազգին, և կացոցին զնա իշխան քա-շանայապետ զի զայս ամենայն արարեալ էր նորա նոցա. և զարդարութիւնն և զՀաւաստ զոր պաշէր նա 'ի վերայ ազգին իւրոյ, և ինդրէր նա յամենայն Հանգամանս բարձ-րացեցանել զժողովորդ իւր: ³⁶Եւ յաւուրս նորա աշուղեցաւ 'ի ձեռս նորա ջնջել Հեթանոսացն յերկրէ նորա, այնոցիկ որ 'ի միջնաբերդին էին յերուսաղէմ: Ելանէին մոռնէին և պղծէին յոյժ շուրջ զսրբութեամբն, և Հարուածք մեծամեծք լինէին 'ի սրբութեան անդ, արգել զնոսա և ջնջեաց զնո-սա: ³⁷Նստոյց և ամրացոյց անդ պաշապանս վանս զգու-շութեան երկրին և քաղաքին, և բարձրացոյց զնա: ³⁸Սա-կայն և Դեմետր արքայ բարձրացոյց զքաշանայապետու-թիւն նորա. ³⁹վասն այսր ամենայնի ընդ բո՞նս բարեկամս փառաւորեաց զնա 'ի փառս մեծութեան: ⁴⁰Ձի լու եղև նմա եթէ անուանեալ կոչին Հրեայքն բարեկամք Հոռմա-յեցեաց, եղբարք և թիկունք և նիզակակիցք. և զի ընկալան զհրեշտակսն Հմարտն փառաւորութեամբ: ⁴¹Ձի Հրեայքն իբրեանք և քաշանայքն Հաճեցան, յանձն առին իշխան քաշանայապետ կացուցանել զնա յաւիտեանս ժամանակի. մինչև կանգնեցի մարգարէ Հաւատարիմ. ⁴²զի լիցի նոցա զօրավար յառաջնորդութեան. և զի փոյթ լիցի նմա վասն սրբոցն, և կացուցանել 'ի նորա ձեռանէ 'ի վերայ գործոց նոցա, 'ի վերայ գաւառաց նոցա, 'ի վերայ զինու զարդու նոցա, և 'ի վերայ ամրոցաց նոցա: ⁴³Վասն զի փոյթ լի-ցի նմա վասն սրբոցն. և Հաւաքանդեցին նոցա ամենայն

ազգք, և յանուն նորա կնքիցին ամենայն մուրհակք աշ-խարհի: Ձի իշխան լիցի արկանել ծիրանիս, և զարդա-րել ոսկւով: ⁴⁴Եւ մի՛ դք իշխեսցէ 'ի ժողովորոց անտի կամ 'ի քաշանայից ընդդէմ դառնալ Հրամանաց նորա, և կամ ժողովել ժողովս յերկրի նորա առանց նորա. և կամ՝ զգե-նուլ ծիրանիս, կամ արկանել շիգղ ոսկի: ⁴⁵Ձի եթէ դք մի ինչ յայսցանէ անցցէ և կամ անարգեացէ՝ մահապարտ լի-ցի: ⁴⁶Եւ Հաճոյ թուեցաւ 'ի ժողովորդեանն առնել Հմարտն ըստ բանիցս այսոցիկ: ⁴⁷Առ յանձն Հմարտն, և Հաճեցաւ կալ՝ 'ի գլուխ քաշանայապետութեան. լինել սպարապետ զօրավար՝ գնդին Հրեաստանի, և կալ գլուխ քաշանայից, և առաջնորդել ամենեցուն: ⁴⁸Եւ զգիրս զայս գրել 'ի տախ-տակս պղնձիս, և Հրամայեցին դնել յամի 'ի նշանատր և յերեւելի տեղոյ՝ 'ի մէջ սրբութեանցն. ⁴⁹և զպատճենս նոցա դնել 'ի գանձ. զի Հմարտն և որդիք նորա զայն առ իւր ունիցին անապաղ:

15 Եւ առաքեաց Մատիոքոս որդի Դեմետրեայ արքայի՝ և Հրովարտակս 'ի կղզեաց անտի առ Հմարտն քաշանայա-պետ և կուսակալ ազգին Հրեից՝ և առ ամենայն ազգս նորա. ²և էին Հրովարտակքն օրինակ զայս. Արքայ Մա-տիոքոս՝ առ Հմարտն մեծ քաշանայապետ և առ կուսա-կալ ազգին Հրեից՝ ողջոյն: ³Քանզի ոմանք անօրէք եկին բոստն եղևն արքայութեան Հարցն իմոց. և արդ՝ ես անա-սիկ 'ի ինդիր եմ՝ անդրէն շինել կանգնել Հաստատել գնդին արքայութիւն որպէս էր զառաջինս: Արդ՝ ես՝ զօրաժողով եմ՝ զօրօք բազմօք պատրաստեալ նաւս պատերազմի, ⁴Ե-լանել ինդրել զվրէժ Հարցն իմոց յազգաց միասակարաց երկրին մերոյ, և որ աւերեցին զքաղաքս մեր զմեծամեծս: ⁵Արդ Հաստատեալ իմ՝ զքեզ, զամենայն ուխտ Հարկին զոր թողին ձեզ թագաւորքն առաջինք, և որ ինչ այլինչ Հաս-օրէն Հարկի իցէ՝ թողեալ լիցի քեզ: ⁶Եւ Հրամանս ես տուաք, զի իշխան լիցիս Հատանել առանձինս դաշեկանս յաշխարհի քում. ⁷և Երուսաղէմ: Եւ սրբութիւնդ ազատ լիցին յամեն-այնս. և զենդ և զարդդ զոր գործեցեր, և զամուրսդ որ ամրացուցեր՝ քեզ լիցին այդ: ⁸Եւ ամենայն պարտք ար-քունի, Հաւք և օրէք որ այստի գային՝ քեզ լիցին յայսմ՝ Հետէ մինչև յաւիտեանս ժամանակաց: ⁹Այլ իբրև Հասցօք 'ի տերութիւն մեր, փառաւորեցուք զքեզ և զազգդ քո, և զտաճարդ 'ի փառս մեծութեան. զի յայտնի լիցին փառքն ձեր ընդ ամենայն երկիր: ¹⁰Յամին Հարիւրորդի եւ իմա-նասներորդի չորրորդի եկն եւ Հաս Մատիոքոս երկիրն Հարց իւրոց: Ժողովեցան առ նա ամենայն զօրք, և սակաւք ինչ մնացին առ Տրիփոնեայ: ¹¹Եւ Հալաճեաց զնա Մատիոքոս, և ած արկ զնա 'ի Դովրա ծովեղբերաց. ¹²և թողին զնա ամենայն զօրքն. և իբրև տեսին զչարհան որ անցին ընդ նա: ¹³Մատիոքոս եկն բանակեցաւ շուրջ գԴովրա երկուտասն Հազարաւ՝ մարտիկ պատերազմող արամք, և ութ Հազար Հեծեալ սպառազինաւ. ¹⁴և զծովակողմն փակեաց նաւօք. և 'ի նեղ արկ զքաղաքն 'ի ծովէ և 'ի ցամաք կուսէ. և ոչ զրք թողուին ելանել:

¹⁵Եւ եկն Նոմախոս և որ ընդ նմա էին, բերին Հրո-ւ վարտակս 'ի Հոռմ վաղաքէ առ թագաւորս երկրին, յորս գրեալ էր այսպէս. ¹⁶Ղեկիոս Հիւպատոս Հոռմայեցեաց՝ առ արքայ Պտղոմէոս ողջոյն: ¹⁷Ծերքդ 'ի Հրեաստանէ եկին առ մեզ նորոգել զառաջին սէր բարեկամութեան, նիզա-կակիցս և թիկունս մեզ. զորս արձակեալ առ մեզ Հմա-րտն քաշանայապետի և գնդին Հրեից. ¹⁸բերին մեզ վա-ճան ոսկի 'ի Հինգ Հազար քանքարէ: ¹⁹Վասն այսորիկ Հա-ճոյ թուեցաւ մեզ գրել առ թագաւորս երկրիդ և ամե-նայն ազգացդ, զի մի՛ դք ինչ յոռի խորհիցի 'ի վերայ նոցա. և մի՛ տայցեն մարտ պատերազմի ընդ քաղաքս դոցա՝ և ընդ երկրի. զի մի՛ դքաւ ընկեր լիցին մար-

26 Ոճանձ. Զայն առ մեզ բարեկամ... 'ի լերինն Սիրոն: Ուկան. Եւ Հաստեցին նմա ազատ: 27 Ուկան յաւելու. Եթանասներորդի երկրորդ: 28 Ոճանձ. Առաջի մեծաց ժողովորդ: 29 Ոճանձ. Յորդ-ուցն Յովարիմ... և եղ զանձն իւր: 34 Ոճանձ. Եւ զքաղաքն Յոպ-պայեցեաց... 'ի վերայ ծովուն է... Աղուտայ է, զոր: 35 Ոճանձ. Տե-սին զՀմարտն... զոր խորհէր նա 'ի վերայ ազգ... իշխանքն քա-շանայապետ: 36 Ոճանձ. Եւ այնոցիկ որ 'ի միջնաբերդն էին: 42 Ոճանձ. Ձի փոյթ լիցի նոցա... և 'ի վերայ ամրոց նոցա:

44 Ոճանձ. Կամ զգէնու... շինել ոսկի: 46 Ոճանձ. Հաճոյ թուեցաւ ժողովրդ: 49 Ոճանձ. Դնել 'ի գանձի: Ուկան. Զայն առ իւրեանս ունիցին: 15.1 Ոճանձ. Եւ առ ամենայն ազգս նոցա: 2 Ուկան. Եւ ունէին Հրովար: Ոճանձ. Զօրինակ զայս... առ կու-սակալ: 3 Ոճանձ. Անասիկ ինդրեմ շինել: 5 Օրջնակ մի. Արդ պատրաստեալ իմ՝ զքեզ: Ուր՝ Ուկան. Հաստատեալ եմ՝ քեզ զա-մենայն: 6 Ոճանձ. Յաշխարհի քում (7) յերուսաղէմ... ազատ լի-ցին յամենայն... զոր ամրացուցեր՝ քեզ լի: 11 Ոճանձ. Եւ արկած գնա 'ի Դով: 13 Ուկան. Մարտիս պատերազմող ա՛: 14 Յօրջնա-կն. Փակեաց նոքօք և 'ի նեղ արկ զցամաքն 'ի ծովէ և 'ի ցա՛մ... թողին ելանել: Ոճանձ. Թողուին ելանել կամ մոռնել: 15 Ոճանձ. Առ թագաւորն երկրին: 16 Ուկան. Ղեկիոս Հիւպատոս: 18 Ոճանձ.

տի թշնամեաց: ²⁰Հաճոյ թուեցաւ մեզ առնուլ զվաճանն 'ի դոցանէ: ²¹Արդ եթէ իցեն որ արք անօրէնք փախուցեալ յերկրէ նոցա՝ 'ի ձեռն տաջիւ Հմառնի քաճանայապետի. զի ինդրել մարթասցէ զվրէժ ըստ օրինացն իւրեանց: ²²Եւ այսպէս գրէր առ Դեմետր արքայ, և առ Աթաղա, և առ Արիարէթ, և առ Արշակ: ²³Յամենայն գաւառս՝ որ ինչ բարուք թուիցի Սպարտիացոց, և 'ի Դեղոս, և 'ի Միդոնիս, և 'ի Սիկիոնիս, և 'ի Կարադա, և 'ի Սամոն, և 'ի Պամփիլիա, և 'ի Կիդիա, և 'ի յԱղիկառնակոս, և 'ի Ռուդոն, և 'ի Փասեղիդա, և 'ի Սիդէն, և 'ի Սարադոն, և 'ի Պորտոնիա, և 'ի Կսիդոս, և 'ի Կիւպրոս, և 'ի Կիւրէն: ²⁴Եւ 'ի պատճէն Հրովարտակացն գրեցին առ Հմառն քաճանայապետ:

18 ²⁵Եւ Անտիոքոս արքայ եկն պաշարեաց գԴովրա. և 'ի վարդա անդր մատուցանէր առ նա մենքենայա, և ձեռն արկանէ 'ի նա. և 'ի ներքս արդեւալ պաշարեալ պաշէր զՏրիփոն, և ոչ ել ումք գոյր 'ի ներքուտ արտաքս՝ և ոչ մոտ արտաքուտ 'ի ներքս: ²⁶Եւ յղեաց Հմառն 'ի թիկունս նմա արս ընտիրս մարտիկ պատերազմօղ՝ երկու Հազար սպառազէս, և պատարագս Հանդերձեալ յոյժ՝ ոսկի և արծաթ: ²⁷Այլ անարդեաց զամենայն բանսն որ ուխտեաց նմա, և օտարանայր 'ի նմանէ: ²⁸Եւ առաքեաց նա զԱթենոքիոս՝ մի 'ի բարեկամաց իւրոց, խօսս 'ի մէջ առնել ընդ նմա՝ և ասել. Դուք իշխեալ զօրացեալ ունիք զբաղաբար թագաւորութեան իմոյ. զբաղաբար Յոպպեացոց, և Գազարացոց, և զվիճարեբոն երուսաղէմի: ²⁹Չաւանսն նոցա աւերեցէ դուք, և Հարուածս մեծամեծս Հասուցէ 'ի վերայ երկրին նոցա, տիրեցէ դուք կողմանցն բազմաց, և գաւառս բազումս Հատէ զիմոյ տէրութեան: ³⁰Արդ տո՛ւք 'ի դուրս զբաղաբար և զգաւառս և զկողմանս, և զՀարկս նոցոն. և որ ինչ միանգամ բռնութեամբ կալեալ է ձեր 'ի մէջ արտաքոյ սահմանացն Հրեաստանի: ³¹Ապա թէ ոչ տո՛ւք փոխանակ այնորիկ Հինգ Հարիւր քանքար արծաթոյ, և զխափանած Հարկաց քաղաքացն, որ ցայսօր խափանեցէ՛ք այլ Հինգ Հազար քանքար: Ապա թէ ոչ եկեսցիք Հարցուք վանեսցիք զերկիրն սատակեցուք: ³²Եւ իբրեւ եկն Աթենոքիոս բարեկամ արքայի յերուսաղէմ, ետես զփառան Հմառնի, և զսպաս զոսկոյ և զարծաթոյ, և զՀանդերձս պատրաստութեան զօրաց բազմաց, յո՛ւն կայր առաջի նորա, և շքով տայր զպատգամ թագաւորին: ³³Պատարանի ետ նմա Հմառն՝ և ասէ. Ոչ յերկիր օտար ուրուք մտեալ եմք, և ոչ 'ի բաժին յուրուք տարապարտուց ձեռն բռնութեամբ մխեալ է. զվիճակս ժառանգութեան Հարցն մերոց վարդանդի լեալ յանպարտ թշնամեաց տարապարտուց, ³⁴քաջութեամբ ժամանակ գտեալ խնդրեցաք: ³⁵Այլ վանս Յոպպեացոց քաղաքին, և Գազարայ զոր դուքն խնդրէք, փասս բազում գործեցին 'ի մէջ աշխարհին մերոյ, վրէժ խնդրեցաք. վանս այնորիկ տուժեցուք Հարիւր քանքար: Եւ ոչ ետ նմա բանիցն պատարանի. ³⁶և դարձաւ բարկութեամբ առ թագաւորն, և պատմեաց նմա զփառան Հմառնի, և զամենայն պատրաստութիւն զոր ետես սպասուց նորա: Եւ բարկացոյց յոյժ զթագաւորն: ³⁷Եւ Տրիփոն փախեալ յորթոսիա: ³⁸Եւ թագաւորն գուժարեաց զԿենդեքոս ծովեղերեայց սպարապետն, և զօրս բազումս Հեծեալս և Հետեակս ընդ նմա. ³⁹պատուէր ետ նմա զի բնակեցէ դէմ յանդիման Հրեաստանի. և շինեացն զամուրսն 'ի պատրաստութիւն մարտի պատերազմի ընդ զօրսն Իսրայէլացոց: Եւ ինքն թագաւորն զՀետ եր Տրիփոնեայ: ⁴⁰Իսրայէլացն Կենդեքոս, եկն եՀասս 'ի կողմանսն Յամնեայ, և սկսաւ գրգռել զզօրսն, և մխել 'ի Հրեաստան, գերել և սպանանել: Եւ շինեաց նա զԿեղորոն,

⁴¹և գումարեաց անդ Հեծեղազօրս բազումս, զի միւսեցին 'ի Հրեաստան, և պաշարեցեն զՀանապարէս նոցա որպէս Հրաման ետ թագաւորն:

16 Եւ եր Յովհանն 'ի Գազարայ, և եկն պատմեաց Հմառնի Հօր իւրում. որպէս և գնայր Կենդեքոս: ²Եւ կոչեաց Հմառն զերկոսին որդիսն զՅուդայ և զՅովհանն, և ասէ ցնոսա. Ես և եղբարք իմ՝ և տուն Հօր իմոյ՝ մարտ պատերազմի տուաք ընդ թշնամիսն Իսրայէլացոց, 'ի մանկութեանէ մերմէ մինչև ցայսօր ժամանակի, և աշողեցան զօրծքն ամենայն 'ի ձեռն մեր, փրկել զբազումս զազգաղ Իսրայէլացոց: ³Բայց արդ ծերացայ, և դուք Հերիք եք յամն իմ, փոխանակ իմ՝ և եղբօր իմոյ. արդ ելէ՛ք մարտերո՛ւք 'ի վերայ ազգիդ մերոյ. և զօրութիւն օգնութեանց յերկնից եղիցի ընդ ձեզ: ⁴Եւ ընտրեաց նա յաշխարհէ անտի իբրեւ քանս Հազար Հեծեալ սպառազէս, և խաղաց 'ի վերայ Կենդեքեայ: ⁵Եւ եկին ագանս այն օր 'ի Սովդի-իմ. ընդ առաւօտն կանխեալ՝ լիսեկն դաշտամուխ: Անդ տեսանէին զօրս բազումս Հեծեալս և Հետեակս, որ գային ընդդէմ նորա. և Հեղեղատ մի էր 'ի մէջ երկոցոն: ⁶Եւ ճակատեցաւ յանդիմանս նոցա ինքն և զօրքն: Իբրեւ Հայեցաւ ետես զզօրսն թէ դանդաղեցան անցանել ընդ Հեղեղատն, յառաջ՝ ինքն նաՀատակեցաւ, Հնապ՝ զօրքն միազուճ զկնի փողեցան: ⁷Եւ բաժանեաց յերկուս գունդս զՀեծեղազօրն 'ի մէջ Հետեակացն. և էր Հեծեղազօրն կարի յոյժ: ⁸Փո՛ղ Հարին՝ խրախոյս բարձին, 'ի վերայ յարձակեցան. 'ի պարտութիւն մատնեցաւ Կենդեքոս. և անկաւ 'ի նոցանէ յաւուր յայնմիկ վիրատուք բազումք: Եւ որ մնացեալ էին փախստեայ անկանէին յամուրսն: ⁹Յաւուր յայնմիկ խոց մնայր Յուդա. բայց Յովհանն զՀետ լիսեկ փախստեացն, մինչ աճէր արկանէր գնոսա 'ի կողմանս Կեղորոնայ զոր շինեաց: ¹⁰Եւ մեկնեցին նոքա ընդ բրգունսն 'ի կողմանսն Աղովտայ: Եւ Հրձիգ արար գնոսա. յայնմ՝ ամրի այրեցան արք 'ի Հոյ իբրեւ երկու Հազար: Եւ ինքն դարձաւ 'ի կողմանս Հրեաստանի իսրայէլութեամբ:

¹¹Եւ Պտղոմէոս Աբբուբեանց՝ էր կացուցեալ 'ի կողմէ մանցն դաշտին յերեքով. և ոճնէր նա արծաթ և ոսկի յոյժ. ¹²զի էր նա փեսայ քաճանայապետին: ¹³Եւ Հպարտացաւ 'ի սիրտ իւր, մեծամտեաց 'ի խորհուրդս իւր, և կամէր տիրել 'ի վերայ կողմանցն գաւառին, և խորհուրդ խորհէր նենգութեամբ 'ի վերայ Հմառնի և որդւոց նորա, ջնջել գնոսա 'ի միջոյ: ¹⁴Եւ Հմառն շրջէր 'ի կողմանս գաւառացն. ինամէր և տեսանէր զպէտս նոցա. և եկն էլ յերեքով, ինքն և Մատաթի և Յուդա՝ և որդիք նորա. յայնմն Հարիւրորդի եկթանասներորդի եկթներորդի, յայնմն մետասաներորդի՝ այս ամիս չարաթ է: ¹⁵Եւ ընկալաւ գնոսա Պտղոմէոս 'ի մեծարանս նենգութեամբ 'ի քաղաքի անդ Դովտայ զոր շինեաց, և արար ուրախութիւն կոչոցն: Անդ՝ 'ի դարանի առնէր արս: ¹⁶Եւ իբրեւ կերան և արբին Հմառն և որդիք իւր, արբեցան. յարեան Պտղոմէոս թաքուցելովն Հանդերձ, առին զէս իւրեանց, և մոխն 'ի վերայ Հմառնի. և սպանին անդէս 'ի տաճարի անդ գնաւ և զորդիս իւր՝ և զծառայսն որ ընդ նմա էին: ¹⁷Եւ արարին անօրէնութիւն մեծ. և Հատուցին չար փոխանակ ընդ բարոյ: ¹⁸Եւ գրեաց Պտղոմէոս առ արքայն զի զօր 'ի թիկունս արձակեցէ նմա, զի 'ի ձեռն տացէ նոցա զբաղաբարս իւրեանց և զՀարկն: ¹⁹Չկենս արձակեաց 'ի կողմն Գազարայ բառնալ անտի զՅովհաննեայ: Եւ գրեաց նա առ զօրագլուխսն զի եկեսցեն՝ և առցեն 'ի նմանէ ոսկի և ար-

մանս Յամնեայ:

16.2 Ոճնէ՛ք. Չորդիսն զՅուդա և զՅովհաննան... մինչև յայսօր ժամանակի, և յաշողէ՛ք... զբազում զազգս Իսրայէլացոց: 3 Ոճնէ՛ք. Հերիք էք յամն ձեր... արդ ելէք և մարտերուք... օգնականութեան յերկնից: 4 Ոսկան. 'Ի վերայ Կենդեքոսեայ: 5 'Ի լուսն. Գային ընդդէմ նոցա. Համաձայն ոճանց 'ի ընաթ: 6 Ոսկան. Հայեցաւ և ետես զզօրսն եթէ... զկնի փոխեցան: Ուր ոճանէ. Չկնի նորա փողեցան: 8 Ոսկան. Եւ անկան 'ի նոցանէ: 9 Իսրայէլացի. Յամուրսն: յայնմիկ խոց մնայր և Յուդա: 10 Ոսկան. Եւ մեկնեցան նոքա ընդ: Ոճնէ՛ք. Յայնմ այրեցան արք 'ի Հոյ իբրեւ արք եր: 11 Ոճնէ՛ք. Աբուբեանց՝ էր կացուցեալ կողմանց: Ուր Ոսկան. Դաշտին երկրով: 13 Ոճնէ՛ք. Եւ Հպարտացաւ սիրտ իւր: 14 Ոսկան. Այս է ամիս չարաթոյ: 15 Ոճնէ՛ք. 'Ի քաղաքի անդ Դովտայ զոր... անդ 'ի վարանի առնէր արս: 16 Ոճնէ՛ք. Կերան արբին Հմառն որդիք իւր՝ և արբէ՛ք... առին զզէս իւրէ: 17 Ոսկան. Փոխանակ բարոյ: 18 Ոճնէ՛ք. Նմա. և 'ի ձեռն տացէ նոցա... և զՀարկս: (19) Չկենս արձակեաց:

Վաճան ոսկի 'ի Ռ. քանքարէ:

19 Ոճնէ՛ք. Խորհիցի 'ի վերոյ դոցա: Ոսկան. Ընդ քաղաքս դոցա՝ և ընդ երկիր: 21 Ոսկան. Եթէ իցեն արք անօրէնք: Ընդ. Յերկրէ դոցա: 23 Ոճնէ՛ք. Եւ որ ինչ բարուք... և 'ի Միդոնիս և 'ի Սիկիոնիս... և 'ի Պորտիսայ... և 'ի Կիարոս: 24 Ընդ. Եւ պատճէն Հրովար: 25 Ոճնէ՛ք. Եւ ձեռնարկեր 'ի նա: 26 Ոճնէ՛ք. Երկուս Հազարս... և 'ի պատարագս Հան: 27 Ոսկան. Չոր ուխտեաց նմա: 28 Բօքի՛նակն. ՉԱթենոքիոս մի 'ի բա: Ոճնէ՛ք. Խօսս 'ի մէջ առնել նմա... զբաղաբար Յոպպայեցոց... երուսաղէմի: 29 Ոճնէ՛ք. Հասուցէք դուք 'ի վերայ: 31 Ոսկան. Փոխանակ այնորիկ Հինգ... զօրս ցայսօր խափանեցիք՝ այլ ևս Հինգ Հա: 32 Բօքի՛նակն. Եկն Աթենաքիոս: 33 Ոսկան. 'Ի բաժին ուրուք... բռնութեամբ մխեալ եմք: 35 Ոճնէ՛ք. Վասսս բազում գործեցին 'ի մէջ աշխարհին մերում: 39 Ոճնէ՛ք. Չի բանակեցէ դէմ յանդի: 40 Ոճնէ՛ք. 'Ի կող-

ծախ է պարգևս բազումս: ²⁰Եւ այլս արձակեաց յերուսաղեմ, զի անապարեսցեն՝ Հասցեն առցեն զլեւոն տաճարին: ²¹Այր մի պնդեցաւ յառաջագոյն 'ի Գազարա, գոյժ ետ Յովհաննոս թէ կորեաւ Հայր նորա և եղբարք իւր, և զքէն ևս յղեալ է նենգութեամբ զի սպանցէ զքեզ: ²²Իբրև լուսն զարմացաւ յոյժ և յիմարեցաւ, և ըմբռնեաց զարան զայնս և անդէն սպան զնոսա, իբրև գիտաց թէ նենգութեամբ եկեալ են կորուսանել զնա: ²³Եւ այլ ինչ բանք որ իցեն զՅովհաննոս՝ վասն մարտի պատերազմաց կամ այլոց քաջութեանց, կամ շինածոց պարսպաց, կամ գործոց բարութեան. ²⁴այն ամենայն գրեալ է 'ի մատենան քաճանայից, յորմէ Հետէ եկաց նա քաճանայապետ զինի Հօր իւրոյ:

Վարարեցաւ Լուսնն Մակարայեցիին:

ՆԱԽԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱԿԱՐԱՅՅԵՑՑԻՈՑՆ

Բազումք 'ի Հրէից իջին յեգիպտոս ոչ միայն 'ի մնացելոցն յորժամ գերեաց Նարոջոդոսոտր, այլ և յետ դարձին զլինի յորով ժամանակի. նախ քան զգրուին նոցա յերեսաց երևելոյ Աստիղծայ՝ Պտղոմէոս Նագոսեանց զբազումս 'ի Հրէից խարդախութեամբ իջոյց յեգիպտոս, առ որս զայս գրեն 'ի Հրէաստանէ: Իսկ ժամանակս զոր յետ սկզբան գրոցս նշանակէ, թուի թէ նոյն է Յունացն զոր և Առաջին գիրքն 'ի կիր առնու. կամ թէ աստ զեգիպտացեացն ասէ, որ տան ամա յառաջ սկսանի յետ մահոն Աղէքսանդրի: Այլ Դեմետրիոս Աստրոնոմ թագաւորեաց. յետ Աստիղծայ եպիփանեայ և որդւոյ նորա: Իսկ Յասոն եղբայր Ռեսայ առ Աստիղծաւ եպիփանեաւ շորթեաց զքաճանայութիւնս յինայ, զոր յետոյ յիւրով տեղւոյ պատմէ: Քանզի զժամանակս զոր իսկզբան աստ դէտ ոչ զիրացն լինելոյ, այլ զգրոցս գրելոյ պարտ է իմանալ. վասն որոյ զկանուխ եղելոց իրացն յետ ժամանակի գրելովս 'ի կարճոյ նշանակէ: Իսկ Արիստարքոս Հրէայ և փիլիսոփոս վարդապետ էր Փիլոմետոր Պտղոմէայ եգիպտացոց արքայի, որ առ Աստիղծոք և Դեմետրեաւ Աստրոնոմ թագաւորոք, և ևս աւելի եկեաց. և որք ընդ Արիստարքոյեայ, առ որս զայս գրեն 'ի Հրէաստանէ: Նախ 'ի կարճոյ յիշեցուցանեն զվիշտն զոր Հասոյց Աստիղծոս եպիփանես՝ կողոպտելով և պղծելով զտաճարն, զոր և Առաջին գիրքն պատմեաց, և այս գիրք յիւրով տեղւոյն պատմելոց է: Բայց զոր ասէս թէ սատակեցին զմտեայնս 'ի տաճարն զառաջնորդն գնդան, ոչ զԱստիղծոս, այլ 'ի նորայոցն զայլ դք: Իսկ իբրև պղծեաց զտաճարն Աստիղծոս յետ երից ամաց ամայութեանն՝ 'ի չուեն Աստիղծայ 'ի Պարսս՝ ուստի ոչ դարձաւ. իբրև յաղթեաց Յուդա զօրաց նորա՝ սրբեաց զտաճարն, զոր մօտ 'ի սկիզբն գրոցս յիշէ աստ 'ի կարճոյ. և դարձեալ յիւրով տեղւոյն պատմելոց է ըստ առաջնոյ գրոցն: Եւ զի յիշէ աստ 'ի սկզբանս զճանգամանս Հրոյ սեղանոյն վառման, զայն ասէ, զոր յետ դարձի գերութեանն նախ քան զիսեղ զտաճարն միայն սեղան կանգնեալ, ջրովն վառեցաւ և լուրն, որպէս առ Մովսիսի և Սողոմոնի: Իսկ Նեեմիս, զոր աստ ասէ, այլ Նեեմի է. կամ զՅեսուայ Յովսէփեկեանց ասէ, թերևս երկնասուն էր, կամ մանաւանդ զեղբէր է կարծել, զորմէ ասէ թէ զամենայն մատենան մարգարէիցն և զպատմութիւնս 'ի մի վայր գումարեաց. ըստ որում և յետոյ Յուդա Մակաբէ յետ սրբելոյ զտաճարն՝ ժողովեաց զգրեանսն, զորս օրինակ տալ ասէ պատմագիրս որոց յեգիպտոս Հրէից. զի ակն ունէին ժողովելոյ ցրուեալ Հրէիցն: Յայն վայր Հասուցեալ զպատմութիւնս, խոստանայ այժմ պատմագիրս վասն Յուդայի Մակաբեայ և եղբարց նորա. զորոց ոչ այս Յասոն 'ի Հինգ գիրս բովանդակեալ զպատմութիւնս, 'ի մի գիրս աստ Համառօտել վասն դիւրահասութեան: Սկիզբն առնէ 'ի ժամանակն Ռեսայ քաճանայապետի և Սելևկեայ Աստրոնոմ արքայի, որ մետասան ամ թագաւորեաց նախ քան զԱստիղծոս եպիփանես: Ձի զայս մետասան ամ կանխագոյն սկսանի այս պատմագիրս քան զԱռաջին գրոցն Մակաբայեցոց, այսինքն զժամանակս Սելևկեայ. ուստի իջուցեալ զգրոցն յԱստիղծոս եպիփանես, է ինչ զոր Համաձայն Առաջնոյ գրոցն պատմէ, և է ինչ, զոր աւելի, որպէս զեղիագրայ քաճանայի, և զելմն որդւոցն Համոնեայ, և զայլ քաջութիւնս Յուդայ մինչև ցապանուսն Նիկանովրայ 'ի պատերազմին, զոր մղեաց Յուդայ, ուր և աւարտէ զգիրս զայս. զի ոչ Հասուցանէ զպատմութիւնս մինչև ցՅովսէփեան և ցՀմաոն՝ որք յետ Յուդայի տիրեցին:

21 Եւ այլ. Ձի սպանցեն զքեզ: 'Ի վաճառն ոճանալ. Կատարեցաւ Գիրք Առաջին Մակաբայեցոց. և ոճանալ. Կատարեցաւ Առաջին գլուխս Մակաբայեցոց:

Գլուխք Երկրորդ Մակաբայեցոց

Ա. Աղօթք Հրէաստանեայց 'ի վերայ Հրէից որք յեգիպտոս: Բ. Ձի յատուր Դեմետրի գրեցին վասն չարեացն Յասոնեայ որ առ Աստիղծաւ, և պղծելոյ զտաճարն. զոր սրբեալ տօնեցին, զի և նոցա տօնեցեն զքսան և Հինգն Քասող ամսոյ: Գ. Վասն Հրոյն զոր թաքուցին 'ի ժամանակի գերութեանն և տապանակին. և թէ որպէս գտաւ և վառեցաւ 'ի սեղանն յետ դարձին, և զի ցանգեաց Կիւրոս զտեղին: Դ. Ձի 'ի մի գիրս աստ ժողովէ զՀինգ գիրսն Յասոնի վասն Մակաբայեցն: Ե. Ձի զառաջինս պատուէր զտաճարն Սելևկիոս արքայ, իսկ 'ի բանաստեղծելոյ անօրէն Սիմոնի՝ խորհրդով Ապողոնի, առաքեն զՀեղիոդորոս կողոպտել զտաճարն. և եթէ զինչ անցք յԱստուծոյ անցին ընդ Հեղիոդորոս: Եւ զի դեռ ևս Սիմոն ընդ Հակառակս էր Ռեսայ արդարոյ, մինչև արգելով զնա յամուրն Դափնէ: Զ. Թագաւորեաց անօրէն Աստիղծոս, 'ի նմանէ Յասոն եղբայր Ռեսայ առ իշխանութիւն քաճանայութեան. և զՀրէայն ինքն 'ի Հեթանոսական օրէնս մարգէր. զոր և Առաջին գիրքն պատմէ: Է. Աստիղծոս յետ յաղթելոյ Փիլոմետոր Պտղոմէի իբրև դարձաւ եւնան զքաճանայութիւնս 'ի Յասոնայ և ետ Մենեղաւեայ եղբոր Սիմոնի, և Յասոն փախստեայ յԱմոնացիսն անկանել: Ը. Անօրէն Մենեղաւոս կաշառեաց զԱստիղծիկոս և սպան զՍիւսիս. իսկ 'ի բողոքել բազմաց վասն այնր առ Աստիղծոս՝ Հասոն զգլուխն Աստիղծիկեայ: Թ. Ձի 'ի ձեռն Լուսինայեայ մեծամեծ չարիս գործեր Մենեղաւոս. ընդ որում 'ի սուտ Համաւ զԱստիղծայ վստահացեալ Յասոն, 'ի մարտ եկեալ ընդ Մենեղեայ, մեծամեծ չարեաց պատճառք Հրէից լինէին. յորում և Յասոն փախստեայ յեգիպտոս սատակիւր: Ժ. Մեծամեծ չարիքն զոր Հասոյց Աստիղծոս Հրէից և տաճարին սպանմամբ և վաճառելով և յատուր շարաթու կոտորմամբ: ԺԱ. Յուդա Մակաբէ փախստեայ լինի յամապատ. և Աստիղծոս բռնադատեր զազգն 'ի կռապաշտութիւն: ԺԲ. Վայաբանութիւն Եղիագրու. և եթմն որդւոցն Համոնի: ԺԳ. Ջօրս ժողովեալ Յուդա Հարկանէր զՅիսայիսն ընդ Տիմոթեայ և Գեորգեայ, և Նիկանովրայ ճակատ տուեալ յաղթել. յորմէ Նիկանովր փախստեայ եղեալ՝ պատմէր զօգնութիւնս Աստուծոյ առ զօրսն Հրէից: ԺԴ. Աստիղծոս վատթարեալ դառնայր 'ի Պարսից սպանալով Հրէից. և 'ի բարկութեւ Աստուծոյ որդնեանց ախտի. Հարեալ գրէ աղաչանս առ Երայեցիս. և ինքն դառն մահուամբ սատակի: ԺԵ. Սրբեաց Յուդա զտաճարն յետ երից ամաց պղծութեանն. զնով օր տօնելով ըստ աւուրց տաղաւարաճարացն: ԺԶ. Թագաւորեաց Աստիղծոս Աստիղծեան. և Մակաբէ Եւար զեղովմայեցիս և քակեաց զամուրս նոցա: Եւ ընդդէմ Տիմոթեանց ճակատեալ՝ երկնաւոր Նիզակակցօք յաղթէր, և զՏիմոթեան կալեալ սպանանէր: ԺԷ. Գայր Լիսիաս ութ բիւրօք 'ի վերայ Երուսաղեմի. և անդէն Հեռուալ Հասեալ՝ զօրացան Մակաբեանք. Լիսիաս մագապուր փախստեայ եղեալ՝ միջնորդ Հաշտութեան առ թագաւորն և խաղաղութեան թղթոց առիթ Հրէիցն լինէր, զոր և Հոռմայեցիք որ անցին առ Աստիղծոս զնոյն Հոգացան: ԺԸ. Իշխանքն Աստիղծոս ոչ տային Հրէիցն Հանգել. և Յուպլեացիք դաւաճանեալ զՀրէայն որ ընդ ինքեանս 'ի ծով ընկուցին. իբրև գիտաց Յուդա, այրեաց զնաւահանգիստն Յուպլեացոց և զՅամֆեացիս: ԺԹ. Դիմեալ Յուդա 'ի վերայ Տիմոթեայ՝ արար ընդ Հանդիպեալ Տաճիկն խաղաղութիւն, և զքաղաք մի Դեկասպ անուն չարաս սատակեաց, և զգօրսն Տիմոթեայ Հարեալ՝ զՏիմոթեան ձերբակալեաց. իսկ նա խոստացեալ բարի առնել Հրէից զերծաւ. և ստեալ ուխտին չար ընդ բարւոյ Հատոյց: Ի. Հարկանէ Յուդա զԲիրոն քաղաք, յորում էր Լիսիաս. և ապրեցուցանէ զՍկիւթուպոլիս զերախտաւորս Հրէից: ԻԱ. Պատերազմեալ Յուդայ ընդ Գեորգեայ՝ բազում կոտորածք եղեն, և 'ի թաղէն զդիակունս Հրէիցն՝ գտին 'ի սպանեալն յուռովն ուղուն և այլ բժժօրեանս Հեթանոսաց. և 'ի յոյս յարութեան վասն մեղացն այնոցիկ տայր պատարագս յերուսաղեմ: ԻԲ. Հրէաստան Հասեալ Աստիղծոս՝ զՍիմոն Հրէայ միտրաւ Հեղձուցանէ, և ինքն կամէր ջնջել զՀրէայս. զորոյ զգէմ ունի Հզօրապէս Յուդա, մինչև լուեալ Աստիղծայ զպատմամբն Փիլիպպոսի Հաշտեալ ընդ Հրէայս պատուեանց զտաճարն և զՅուդա, և դարձաւ անդրէն: ԻԳ. Դեմետր արքայ դիմեալ 'ի վերայ Աստիղծոս, Աղկիմոս մերժեալն 'ի քաճանայութեան, չարախօսեր առ նա զՅուդայէ. և նա առաքէ զՆիկանովր ըմբռնել զՅուդա, և ունել զաշխարհն:

Պարտեալ Նիկանովը՝ ի Յուդայէ փեսայացոյց զնա՝ Նենգաւ ըմբռնել։ և յոչ կարեն զգուշ գրաւանայսն, և սպառնայր տաճարին։ ուր և վասն նախանձու տաճարին Հոաքնն զիւրովի չողաւ։ այլ պատերազմ տուեալ Յուդայի և յաղթեալ սպանաւ Նիկանովը, և կախեցաւ ձեռն նորա զաշտարակէ տաճարին։

ԳԻՐՔ ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱԿԱՐԱՅՅՑԻՈՑ

Ա 1 Առ եղբարս Հրեաստանեայս, որ ի կողմանս եգիպտացւոցդ էն։ յեղբարց Հրեից՝ յերուսաղեմացւոց, և յեղբարց Հրեաստանեայց առ ձեզ ողջոյն։ Խաղաղութեամբ բազմաւ շառատասցի ի ձեզ Աստուած։ Եւ յիշեսցէ նա զուխտն զոր եղ ընդ Աբրահամոն, ընդ Սահակայ, ընդ Յակոբայ, ընդ Հաւատարիմ՝ ծառայս իւր։³ Եւ տացէ ձեզ սիրտ յամենայնի պաշտել զնա, և առնել զկամս նորա յանձինս մտադերս, և ի սիրտս կամակարս։⁴ Բանալ զաշտ և զականջս սրտից ձերոց յօրէնս իւր և ի Հրամանս, առնել խաղաղութիւն՝⁵ և լսել ինդորոտեաց ձերոց։ Հաճեսցի ընդ ձեզ, և մի՛ ի ձեռաց թողցէ զձեզ ի ժամանակս նեղութեան։⁶ Եւ արդ այժմիկ կանխեմք մեք յաղօթն մեր վասն ձեր։

Բ Յամն թագաւորութեանն Դեմետրի յամին Հարիւրորդի վաթններորդի իններորդի։ մեք Հրեայք գրեցաք զայս առ ձեզ, ի նեղութեանն որ Հասեալ էր ի վերայ մեր։¹ Ի ժամանակի անդ յորում եկաց յետս Յասոն և որ ընդ նմա էին ի սուրբ գետնոյ և յարքայութենէ անտի։² Եւ Հրձիգ արարին զդուռնս, և Հեղին զարինս անբիծ, աղօթն մատուցաք մեք Տեսոն, և լուսն մեզ։ և մատուցաք մեք ուխտս և խոնկս՝ և պատարագս նաշնօք, և եղաք մեք զՀացն յաճախաց առաջի։³ Եւ արդ արասցիք դուք զատուրն տաղաւարաւորաց յամենանն Քասղէ։⁴ Յամին ութններորդի ութներորդի՝ որ յերուսաղեմացւոց, և ի ձերակոյտ Հրեաստանեայց, և ի Յուդայէ՝ առ Երիտասարդոս վարդապետ Պողոմեայ արքայի, որ է ինքն յազգէ քահանայիցն օծելոց սակի, որ էն ի կողմանս եգիպտացւոց Հրեայք։ ողջոյն ընդ ձեզ և խաղաղութիւն։⁵ Ի մեծամեծ վշտացս ապրեալքս յԱստուծոյ, մեծապէս գոհանամք զնմանէ։ որպէս զի՝ զիւրոյ՝ ի մարտ պատերազմի պատրաստեալ էաք ընդ առն թագաւորի։ զի նա ինքնին եռացոյց, և եհեղ զայնոսիկ⁶ որ եկեալ պատեալ պաշարեալ պահէին զսուրբ քաղաքն։ Քանզի ի ժամանակի իբրեւ դիմեաց ինքնին իշխանն ի կողմանս Պարսից, ինքնին անհամար զօրօքն Հանդերձ։ և անդէն անկան կործանեցան շուրջ զԱստանայ տաճարան։ և ի խորհուրդ յիմարութեան խորհեցան նոքա զՆեմեայ տաճարան։⁷ Զի իբր բնակութեամբ իմն Հասեալ կայր ի տեղի անդր ինքնին Աստիոքոս և որ ընդ նմա բարեկամքն էին առնուլ զգանձան ամենայն իբրեւ ի պատճառս վարձկանաց Համարի։⁸ Առաջի արարին քահանայք տաճարին զամենայն։ եւ նա յօժարեաց զայ մոռնել սակաւաք ի ներքս։ իբրեւ եղև միջամուտ սրահիցն՝ Համարձակ զգրոնսն առին զարտաքինս պարսպացն ընդ որ եմուտ Աստիոքոս։⁹ Եւ բացին զպատուհանսն գաղտնիս որ ընդ առաստաղակալօքն էին, և ընդ այնոսիկ սկսան Հոսել վիրգս մեծամեծս, և անդէն զառաջնորդն գնդան Հանդերձ սատակեցին։ Իբրեւ զնոսա ի ներքս յօշեցին, Հանսին զկառաւորնսն և ընկեցին ի պարսպէն ի մէջ զօրացն։¹⁰ Կանս այսր ամենայնի օրհնեալ է Աստուած որ ետ ի ձեռս զամպարիշտս։¹¹ Արդ մեք իբրեւ կամեցաք ի քսաներորդի Հինգերորդի ի Քասղէ ամենանն սրբել զտաճարն։ լաւ Համարեցաք զայս և ձեզ ցուցանել, զի և դուք առաստաղ զայս իբրեւ զօրէնս օրհնիցն տաղաւարաւորացն, և Հրոյն որպէս շինեաց Նեմի զտաճարն և զսեղանն, յո-

րում մատուցանէր զպատարագսն ողջակիզացն։

¹² Քանզի ի ժամանակի յորում վարեցան Հարքն մեր ի Կողմանս Պարսից որ այնք ժամանակաց պաշտօնասէր քահանայք էին, առին ի սեղանոյ անտի զՀուրն ի ծածուկ, և տարան թաքուցին ի խորշս կողմանցն անջուր ջրհորոցն։ անդ զգուշութեամբ զտեղին Հետախաղաղ ծածկէին, զի ամենայն տեղին աներևոյթ լիցի։¹³ Իբրեւ անցին անք բազումք, իբրեւ կամք եղև Աստուծոյ, առաքեաց Նեմի զՀրոյն Հրամանաւ Պարսից արքային, զԹոռոնս քահանայապետիցն այնոցիկ։ որոց ծածկեալ էր թաքուցեալ զՀուրն զի բերցեն։ Նոքա իբրեւ եկին, պատմեցին և ասեն։ Բայ Հուր ինչ մեք անդր ոչ գտաք, բայց գտաք մեք անդ ջուր դանդաղամաճ թանձրացեալ։¹⁴ Ապա ետ նոցա Հրամանս երթալ միտցան առնուլ և բերել։ Եւ իբրեւ եղև ժամ պատարագացն ողջակիզաց, Հրամանս ետ քահանայապետն Նեմի ցանել զայն ի վերայ փայտիցն և պատարագացն։¹⁵ Եւ իբրեւ զայս արարին՝ փոքր մի ժամանակ անց ի վերայ։ և արեգակն շող ամպազոյն ի վերայ ծագեաց, բորբոքեաց բոց Հրոյն ի վերայ փայտից սեղանոյն և մաշեաց զողջակէզն, որ քսանացեալ էին ամենեքեան։¹⁶ Հայն առին սկսան օրհնել քահանայքն միջոցեւ ողջակէզն կատարէին։ բայց առաջնորդէր Յոնիաթան իբրեւ ի բերանոյ Նեմեայ, և այլքն զինի կցէին։¹⁷ Եւ արդ թիցն օրինակ՝ այս։ Տէր Տէր Աստուած ամենայն արարածոց, աշեղ, Հօր, Ճշմարիտ, արդար և ողորմած։ դու միայն թագաւոր քաղցր։¹⁸ դու միայն ես որ մատակարարես ամենայնի զամենայն։ դու միայն ես արդար և ճշմարիտ, ամենակալ յաւիտենից։ որ ապրեցուցանես զԻսրայէլ յամենայն չարեաց, որ արարեր զՀարմս այնպէս ընտրեալ, և սրբեցեր զնոսա։¹⁹ Եւ կալ զպատարագս զայս փոխանակ ամենայն ժողովրդեան քոյ, և պահեն դու գոտաւորութիւն քո։²⁰ Սրբեալ և ժողովեալ զցորումս գերութեան մերոյ։ ազատեալ զայնոսիկ որ կան ի ծառայութիւն անարգելոց և պղծոց։ Հայեաց ի ծառայս քո։ ծանիցեն Հեթանոսք թէ դու ես Աստուած մեր։²¹ Հար Հարուածովք քովք զայնոսիկ որ բռնադատեցին զմեզ Հեթանոսք պիղծք և անարգեալք, որ այժմ Հպարտացեալ և ամբարտաւանեալ են ի վերայ մեր։²² Եւ տնկեն դու ժողովուրդ քո ի տեղի սրբութեան քոյ, որպէս ասացն Մովսէս։²³ Եւ քահանայքն օրհնէին զօրհնութիւնս իւրեանց։²⁴ Եւ ողջակէզն տակաւ վառեալ բորբոքեալ մաշէին։ Եւ իբրեւ վախճան եղև պատարագացն, զՀուրն մնացեալ Հրամայեաց Նեմի զվիմօքն արկանել։²⁵ Եւ իբրեւ այն եղև, առաւել բոցն ի վերայ բորբոքեցաւ։ և իբրեւ բոցոյն նշոյլք եղև, դարձեալ միաւնագամ վառեցաւ բորբոքեցաւ սեղանն, և որ ինչ էր մնացեալ և այն մաշեցաւ։²⁶ Եւ իբրեւ իրքն այն Համարձակ յայտնեցան, և բանքն ի թագաւոր անդր Հասին, և եկին տեսին զտեղին յորում զՀուրն թաքուցեալ էր քահանայիցն գերելոց, ջուր բղխեաց։ ուստի և քահանայքն որ զՆեմեայն էին զողջակէզն իւրեանց կատարեալ սրբեցին։²⁷ Ապա իբրեւ եհաւ թագաւորն յիրացն Հաստատութեան վերայ Հրամայեաց շուրջ փակել զտեղին, և տաճար շինեցին։²⁸ Եւ ում կամեր շնորհս առնել թագաւորն անտի տայր պարգև։ և ում տայր բազում ինչս մատուցանէին նմա։²⁹ Եւ անոն եղին նմա որ զՆեմեան էին Նեփթէ, որ թարգմանեալ կոչի սրբիչ։ Այլ կարդային զանոն նորա բազումք, Եփրաթա։

2 Եւ գտանի այս գրեալ ի մատենան առաջինս։ եթէ Երեմիա մարգարէ Հրամանս ետ առնուլ ի Հրոյ անտի յայնմանէ յետոյ նոցա՝ որպէս ցուցանի։ և ետ պատուէր մարգարէն զաւակի նոցա որ յետ նոցայն էին։³⁰ Եւ օ-

Չվերանագիր Գրոցն ամենայն օրինակէ ունին Համբարտ մերոս, Բայ ի միջի որ գնէ՝ Գլուխ երկրորդ Մակարեացւոց։ 1.1 Թմանս պակասի։ Հրեից յերուսաղեմացւոց, և յեղբարց Հրեաստանեայց առ ձեզ յեղ ողջոյն։ Ուստից մերոց... և ի Հրամանս իւր։ 10 Ուստի յաւելան։ Յամին Հարիւրերորդի ութններորդի։ Բայ և այլով Գրոցն նշանակի ի յոսանց մերոս։ Ուստի։ Առ Արիստարքոս... և որ էն ի կողմ։ 11 Ուստի։ Ի մեծամեծաց վշտացս ապրեալքս Աստուծոյ... զի նա ինքն եղաւ։ 13 Ուստի։ Հուր զՆեմեայ տաճարան։ 14 Ուստի։ Ի պատճառս վարձանաց Համարի։ 16 Ուստի։ Եւ ընդ այն սկսան Հոսել զվիրգս։ Ի լուսն։ Հարին զկառաւորնսն։

18 Ուստի։ Ի Հինգերորդի Քասղէ ամս... արասցիք իբրեւ զօրէնս տօնիցն և տաղալ։ Յօրինակին։ Հինեաց Նեմէի։ 19 Ուստի։ Թաքուցին ի խորս կողմանց... զի ամենակն տեղին անէ։ 20 Այլ։ Որոց ծածկեալ թաքուցեալ էր։ Ուստի։ Զի բերցեն... մեք անդ ոչ գտաք։ բայց գտաք մեք անջուր դան։ 21 Ուստի։ Երթալ միտց առնել և բէ։ 22 Ուստի։ Եւ արեգակն շողամպազոյն ի վերայ ծագ։ 23 Ուստի։ Զայն առին սկսան օրհնել։ 25 Ուստի։ Որ Մատակարարես ամենայն զամենայն... զՀարմս զայնս ընտրեալ։ 27 Ուստի։ Ի ծառայութեան անարգել... և ծանիցեն։ 29 Ի Բարոսն պակասի։ Բայ, որպէս ասացն Մովսէս։ 32 Ուստի։ Բոցն ի վեր բորբոքեցաւ։ 33 Ուստի։ Եւ բանքն ի թագաւորէ անդր Հա։ 34 Ուստի։ Հաստատութեամբ ի վերայ։ 36 Ի լուսն։ Նեփթա։ Համալայն ուսանց ի Բնաթ։ Ուստի։ Այլ կարդային զաւ։ 2.1 Ուստի։ Յետնոց նոցա, որպէս ցուցանէ... որ յետ նոցայն էին։

րէնս եղ 'սոցա զի մի՛ մոռացին զՀրամանս Տեառն, և մի՛ մոլորեցին 'ի խորՀուրդս իւրեանց, յորժամ տեսանիցեն կուտ. քանդակեալս, պատկերս կերպարանեալս ոսկեղէնս և արծաթեղէնս, և որ զնորք զարդ ինչ իցէ. ³աղաչէր պատուիրանսն, մի՛ մոռանալ զօրէնս 'ի սրտից իւրեանց: ⁴Եւ էր՝ գրեալ 'ի մատենաս անդ՝ այսպէս. իբրև զի զվրան ժամուն՝ և զտապանակ կտակարանացն Հրամայեաց մարգարէն ըստ երկնաւոր Հրամանին ընդ իւրեանս շրջեցուցանել. իբրև ելանէր Մովսէս 'ի լեանս անդր տեսանել զժառանգութիւնն Սատուած: ⁵Արդ եկն եհաս Երեմիա մարգարէ 'ի տեղի՛ անդր. և անդ եգիտ այրս ամուրս անտառախիտս. զվրան ժամուն, և զտապանակն կտակարանաց, և զսեղանն ինկող անդ տարեալ դնէր 'ի ներքս, և զգրուանն ինքնին առարկանէր: ⁶Եւ անդէն մատենս որ ընդ նմայն իսկ էին նշանակել զտեղին, և ամենևին ճանապարհ 'ի տեղի անդր ոչ կարացին գտանել: ⁷Իբրև զգաց Երեմիա՝ պատուհասել սկսաւ զնոսա՝ և ասէ. Իբր ոչ գիտէք՝ եթէ անծանօթ Հրաման է զտեղիդ կացուցանել, միսչև Հաճեսցի Տէր տերանց ընդ արարածս իւր, և ժողովել Հրամայեցէ Սատուած զժողովս ժողովրդեան իւրոյ: ⁸Եւ ապա Տէր յայտնեցէ զայս. և երևեսցին փառքն Տեառն 'ի սին ամպոյ, որպէս 'ի ժամանակն Մովսիսի: Որպէս և Սողոմոն աղաչեաց զի տեղին սրբեցի մեծապէս Տեառն: ⁹Յայտ իմն այսպէս առնէր, թէ իմաստութեան խորՀորով մատուցին զպատարագս նաւակաւուեաց և զկատարելեաց տաճարին: ¹⁰Որպէս և Մովսէսն եկաց յաղօթն առ Տէր, և էջ Հուր յերկնից և մաշեաց զփայտն, և զողջակեզս պատարագացն. սոյնպէս և Սողոմոն եկաց յաղօթն, և էջ Հուր և մաշեաց զողջակեզն 'ի վերայ սեղանոյն: ¹¹Ձի Մովսիսի չէր Հրամայեալ ուտելի առնել զվանս մեղացն, իծանէր Հուր և մաշէր զպատարագսն. ¹²սոյնպէս և Սողոմոն առնէր զայն զովժ օրն 'ի գլուխ: ¹³Եւ ինդրէին 'ի Հին մատենանս 'ի գիրս Հարցափորձից, որ առ ամօքն նեւմեայ եղեալ. և իբրև զիւր եղեալ զայս ամենայն ժողովէր, և զայլ մատենանս թագաւորաց և մարգարեից, և զԴաւթի ինքն 'ի գլխովին, և զայլ Հրովարտակս թագաւորաց որ վանն ինչ ինչ 'ի պատիւ տաճարին տուեալ էր, զամենայն 'ի մի վայր կուտէր: ¹⁴Սոյնպէս և Յուդա զամենայն կործանեալս 'ի պատերազմաց անտի և զգրուեալն 'ի մի վայր ժողովեաց. և այժմ առ մեզ բովանդակեալ պահի: ¹⁵Եւ արդ որպէս զիարդ և պիտոյ իցէ ձեզ՝ յղեցիք, և մեք տացուք բերել ձեզ: ¹⁶Եւ զայն ինչ բարի գործեսցիք, եթէ զաւուրս տօնիցն Հանապազորդ առնիցիք: ¹⁷Այլ ինքն Սատուած որ փրկեաց զամենայն ժողովուրդ իւր, և դարձոյց զամենայն 'ի ժառանգութիւն, զարքայութիւն և զքահանայութիւն՝ և զսրբութիւն. ¹⁸որպէս և խոստացան 'ի ձեռն կտակարանացն. յուսմբ 'ի Տէր եթէ Հուպ ընդ Հուպ ժողովեացէ 'ի սուրբ տեղին: ¹⁹Ձի փրկեաց իսկ զմեզ 'ի մեծամեծ չարեաց, և զտեղին 'ի սրբութիւն դարձոյց:

Դ ²⁰Այլ վանս Յուդայ Մակաբեանց, և եղբարցն սորին, և տաճարին մեծի սրբութեան, և սեղանոյն նաւակատեաց. ²¹և կամ վանս ընդ երևեալ Մատիթայ, կամ ընդ քաջահայր որդի նորա ճակատամարտս. ²²կամ որ ինչ յերկնից յայտնութիւնք եղեն. այն որ ինչ վանս քաջութեան պնդութեան օրինացն, և կամ որ զքաջութիւն 'ի մոի դնել և սակաւօք զբազումն որ զաշխարհս յաչս դնէին, զխուժարութ ազգս Հալաճէ: ²³Կամ զՀոյակապ ընդ ամենայն տիեզերս զքեզ տաճարն վերատին շինել. կամ զմեծ քաղաքն ամենայնիւ յամենայնէ յազատութիւն Հասանել. կամ զի ամենայն քաղցրութեամբ Հեզութեամբ, խա-

ղաղութեամբ Տեառն Սատուոյ ընդ մեզ Հաճ լինել: ²⁴Զայն ամենայն որ ինչ միանգամ 'ի ձեռն Յասոնեայ Կիւրենացւոյ 'ի Հինգ գլուխս դպրութեանց ցուցեալ է. զայս ամենայն ջանասցուք 'ի մի գլուխ Հրովարտակիս կարճ 'ի կարճոյ ցուցանել: ²⁵Ձի Հայեցաք մեք 'ի խուռն մեծաթիւ Համարոյ բանիցդ, և որ 'ի ներքս ծանրութիւն թոփցի՝ որ կամիցին միտել 'ի բանս մատենիցդ. ²⁶այդրէն 'ի դոյն թաւալել վանս թանձրութեան Հիւթոյ խորութեան բանիցդ. Հոգացաք մեք առնել ընթերցանեցեացն զբօսանս իմաստոցն՝ յիշատակ առանց աշխատութեան, և ամենեցուն անելձ անարատութեան: ²⁷Եւ մեզ որ զաշխատութիւնս զայս յանձն առաք վանս Համառօտ բանիս, մի՛ դիւրին ինչ ջան Համարիցիք, կամ սակաւ քրտանց և տքնութեանց արժանի: ²⁸Որպէս որ զի պատրաստիցի առնել ուրախութիւն կոչնոց ընկերաց. մեծահաց գործիցէ զընկերացն ուրախութիւն, և ոչ զիւր դիւրութիւն խորՀիցի. սակայն վանս բազմացն Հաճութեան ջան յանձն առաք: ²⁹Զճոյն և զճմարտեն՝ զայն առաջնոյն թողաք. զեղչէն և զբազկէն, և զկարճառօտ բանն 'ի Համառօտ կացուցանել, զայն մեք ոչ դանդաղեցաք: ³⁰Որպէս վանս Հասարակաց շինութեան ապարանից բազմաց զգործ բաժանեալ բայց սկիզբն և կատարածն շինուածոցն 'ի բուն ճարտարապետ անդր Հայի. այլ ծեփելն և գունեկն և արձնելն և նկարելն, այն 'ի զարդարիչ անդր Հայի: ³¹Սոյնպէս և մերս. Հարցանելն և փորձելն և քննելն, և զՀետ վարել ճմարտութեան բանիցն, և զխորին խորՀուրդս խորագիտութեամբ 'ի վեր բերել. որ առաջնորդ եղև այնց դպրութեանց 'ի նմանէ խնդրելի է. ³²այլ զՀամառօտ կարճառօտ բանից՝ որպէս այժմիկ պատմելոյ յանձն առեալս իցէ, յիսէն պահանջելի է: ³³Արդ աստի սկիզբն արասցուք բանիցդ պատմել խոստացելոց, այսչափ ինչ զօգեցուք յառաջին անդր: Բայց սակայն և այս անագորոյն մտաց է, զճառս մատենին յառաջագոյն երկայնել և զմատենան 'ի գլխովին Համառօտ կարճառօտ պատմել:

3 Սրբոյ քաղաքին ամենայն խաղաղութեամբ բնակելոյ, և օրինացն ճմարտութեան, իբրև զի գեղեցիկ իմն պահեցելոյ՝ վանս Մեսայ քահանայապետի բարեպաշտ չարտեաց սրբութեան: ²Ձի իբրև Հարկ իմն լինէր և թագաւորացն ինքնին մեծարել գերեւելի տաճարն, Հրովարտաւօք պատարագօք և տրօք բազմօք: ³Միսչև Սեբեկոս արքայ կողմանցն Ասիացոց 'ի սպաս պաշտաման կայր, և յիւրոց մոից զամենայն սպաս պաշտաման 'ի պատարագս ողջակիզացն ծախէր: ⁴Սիմոն ոմն անուն 'ի Բաղդեղ գնդէ անտաշտորդէր տոճմին իւրոյ, ընդ անտաշտակս ել քահանայապետին վանս իւր 'ի քաղաք անդր անօրինեալ: ⁵Իբրև յաղթել ինչ և առնել Մեսայ ոչ կարաց, եկն եկաց առաջի Ապողոնի Դրասեանց որ ըստ այնմ ժամանակի Ստորին Ասորոց և Տաճկաստանի սպարապետ էր. ⁶և պատմեաց նմա թէ՛ բազում էն այն գանձք որով լցեալ պահն գտուն գանձուցն յԵրուսաղէմ, և ազգի ազգի գանձիցն զթիւ իսկ և զՀամար ոչ մարթէ որ ունել. և պարտ այնպէս էր ասէ, ընդ ձեռամբ արքայի 'ի սպաս զոհիցն պաշտել զայն: ⁷Յանձն առին Ապողոնիոս և թագաւորն, որպէս և նմա պատմեցաւ վանս գանձուցն ցուցանել: Նա յառաջ կոչեաց զՀեղեղորոս զՀանդերձապետ իւր, Հրաման ետ նմա՝ զայսչափ գանձն Հանել բերել 'ի քաղաքէ անտի: ⁸Վաղվաղակի չու առնէր խաղալոր գնայր Հեղեղորոս, պատճառանօք իբրև Ստորին Ասորոցն և Տաճկաստանի քաղաքացն զաշակերտութեամբ շրջել, բայց 'ի սրտէ զՀրաման թագաւորին վաղվաղակի կատարէր: ⁹Իբրև եկն եհաս յԵրուսաղէմ, անդ սիրով քահանայապետն և քաղաքն ամենայն առատութեամբ ընկալան գնա: Սկսաւ նա պատմել

2 Ոճանձ. Եւ օրէնս ետ 'սոցա: 3 Ոճանձ. Աղաչէր պատուիրանսն: 4 Ոճանձ. Իբրև զվրան ժամ... ընդ իւրեանց շրջեցուցանել: 5 Ոճանձ. Մնոր տարեալ դնէր... ինքնին առականէր: 6 Ոճանձ. Ճանապարհ տեղի անդր: 7 Ոճանձ. Իբրև ոչ գիտէիք եթէ: Ոճանձ. եթէ յանծանօթ Հրամանս: 8 Ոճանձ. 'Ի սին ամպոյն որպէս և 'ի ժամանակս... սրբեցի Տեառն: 13 Ելլ. Եւ զԴաւթի ինքնին գլխովին: Ոճանձ. Հրովարտակս 'ի թագաւորաց... 'ի պատիւ թագաւորաց 'ի տաճարին եղեալ էր: 'Ի լու. Տաճարին տուժէր. Համեմատ ամենայն 'ի բնանց. որ ունէն՝ տուժեալ էր: 14 Ոճանձ. Եւ զգրուեալս... և այժմ բովանդակեալ պարհի: 16 Ոճանձ. Բարի գործիցիք: 18 Ոճանձ. Որպէս խոստացաւ նա 'ի ձեռն: 21 Ոճանձ. Եւ վանս ընդ երևել Մատիթայ: 22 Ոճանձ. Որ զաշխարհս յաչս դնէին, զխուժ րուժ ազգս:

23 Ոճանձ. Յազատութիւն Հանել: 25 Ոճանձ. Թուեսցի, որ կամի միտել: 26 Ոճանձ. Այդրին ընդ դոյն թաթաւեալ վանս թանձ: 30 Ոճանձ. Զգործ բաժանել... և կատարածն շինածոյն: 31 Ոճանձ. Որ առաջնորդ եղեն այցն: 32 Ելլ. Բանից, որ այժմիկ: 33 Ոճանձ. Համառօտ և կարճ: 3.1 Ոճանձ. Բնակելոց. կամ բնակեցելոյ... պարհեցելոց... 'ի բարեպաշտ չարատ': Ուր Ոճանձ. չարեաց սրբութեան: 2 Ոճանձ. Եւ գործք բազմօք: 4 Ոճանձ. 'Ի լու. անոց 'ի վերայ՝ Բաղդեղ. նշանակելն՝ Բեհիսմոնի: 5 Ոճանձ. Ապողոնիայն Դրասէ: Ուր Ոճանձ. Դրասեանցն ըստ այնմ ժամ... որ և Տաճկաս: 6 Ոճանձ. Բազում էն գանձք... ընդ բոլոր արքայի: 7 Ոճանձ. Յանձն առ Ապողոն... որպէս նմա պատմեցաւ վանս գանձիցն... զայսչափ գանձ:

նոցա որպես ցուցին արքայի և ասէ. Ո՛ր, կամ ընդէր, և կամ իրպէս ամբաստան եղեն զձեռն առ արքայի, և կամ արդարեւ այնչափ գանձք իցեն զոր ասացինն: ¹⁰Եկաց յառաջ քաշանայապետն և ասէ. Թե՛ն էն արքարեւ ամանդը այրեաց և որոցոց ի պահ եղեալ: ¹¹Իցեն ևս և Որկանայ Տուբեանց առն առագի. այլ ոչ եթէ այնչափ որչափ ամբաստանող նամակագիրն անօրէն Սիմոն խօսեցաւ: Ընդ ամենայն թէ քայլ իցեն քանքարը արծաթոյն չորեքհարիւր, և քանքարը ոսկոյ երկերիւր: ¹²Այլ զրկել զՀաւատացեալս վասն մեծապատիւ ջրի ընդ ամենայն աշխարհ ամուր անխաբ տաճարին չիք ինչ չնար: ¹³Նա իբրեւ լուսա զբանս քաշանայապետին զարքունի զՀրամանն ի մէջ առնոյր և ասէր. ի սպան և ի պէտս արքունի երթալ Հրամանն է գանձիդ այրմիկ: ¹⁴Օր և ժամ յայտ առնել, մտանել Համարել առնուլ պատարաստը ըստ Հրամանին արքունի: Եւ անդ լինէր ոչ սակաւ ջան և վտանգ խռովութեան քաղաքին: ¹⁵Քաշանայքն ինքնին թաւալեալ անկանէին առաջի սեղանոյն նովին սրբութեան պատմութեանս. աղաչէին զայն որ վասն աւանդապահ զգուշութեան զօրէնս Հաստատեաց. որ զայս ողջ անարատ յիւրաքանչիւր աւանդատուս Հաստատեալ մարթոսեցն: ¹⁶Անդ էր տեսանել գտնել քաշանայապետին, և զհալել ի միտս իւր. զի տեսին և գոյն երեսացն ցուցանէր զարտին թախմութիւն: ¹⁷Ձի իջեալ մածեալ պատեալ պաշարէր զնա ահ և երկիւղ և սոսկումն մարմնոյ. յայնմ ամենայնէ յայտնի էր տեսանելեացն զարտին տարողութիւն: ¹⁸Դարձեալ յիւրաքանչիւր ապարանիցն դասադաս մտանէին ի Համաշխարհի խնդրուածս. զի մի յարձանարձանս պատիւ մեծի տաճարին գնացէ: ¹⁹Եւ կանայք քրճազգածք ընդ Հրապարակս աշխարհին. արգելականք կուսանաց ի կուսաստանաց անտի ի դրունս և ի պարիսպս ընթանային. և կէսք ընդ պատուականս արտաքս կարկառէին: ²⁰Եւ ամենեքեանս առ Հասարակ արթմից բարբառով զձեռս Համբարձեալ յերկինս մատուցն տատանէին: ²¹Եւ անդ էր ողորմ տեսիլ տեսանել. զի առ Հասարակ անկեալ մարդկանն զաղօթն թաւալելով յերկինս մատուցանել. զմեծապէս սքանչելի շտապ տագնապի ըստ քաշանայապետին կարծեաց: ²²Եւ նոքա այնպէս թաւալելով անկեալ առ Ամենակալն կարողային, զաւանդս Հաւատացելոցն ի Հաւատացեալն ողջ անարատ Հաստատեցն: ²³Եւ Հեղիոդորոս զյայտնութեան վճիռն գտանէր: Եւ մինչդեռ նա սպասատրան Հանդերձ ընդ գանձի տուն շրջէր. ²⁴որ ի վերայ ոգւոց և ամենայն իշխանութեանց զօրութիւն ի ձեռս իւր ունի, երևոյթ մի նշանի մեծ արար, զի ամենեքեան որ իշխեցին մտանել ընդ նմա, լուծանք քան ընդարմացան ի պարտութիւնս վատթարութեան մատնեցան յԱստուծոյ զօրութեան անտի: ²⁵Ձի երևեցաւ նոցա յանկարծակի երկվար մի մեծաշուք Հեծելով Հանդերձ, երևելի զարդու ի զէն ոսկի վառելով. ²⁶և այլ երկու արք երիտասարդք զօրեղք ի զարդ գեղեցիկ զարդարեալք առաջի Հեծելոյն. որք մատենս վաղկաղակի յաջմէ և յաշեկէ, ի մեծամեծ Հարուածս Հարկանէին զՀեղիոդորոս, ²⁷մինչև անկեալ յանգագայ թմբեալ մերձ ի մահ, բառնային զնա ²⁸որ այնչափ շքով և պատուով և սաստիւ և սպասատրօք մտեալ ճեմեր ի տան գանձին. արդ բարձեալ բերէին յանգագայ զչափ առեալ. ²⁹զի յայտնապէս զօրութիւնքն Աստուծոյ ի վերայ Հասեալ անմոռնայ անբարբառ պակասեալ յամենայն լուսոյ փրկութեան, ընկեցեալ յերկիր կիսամահ դնէր: ³⁰Իսկ որ շուրջ զմեծան էին, զՏէր օրհնէին. որ յամենայնի փառաւորէր զիւր տեղիս սրբութեան: Եւ զայն որ փոքր մի յառաջ խռովութեամբ լցեալ էր զտաճարն, յերևել փառաց ամենակալ Տեառն, ինդութեամբ և ուրախութեամբ ինուլ, և անպակաս զուարթութեամբ: ³¹Յայնժամ փութապէս ումանք յեկելոց անտի բարեկիրք աւագք ընկերք զօրավարին, յոտս Հասանէին Ռեսայ խնդրել ի Խարձրելոյն գոնէ

զշունչն շորձել նմա. այնպէս անկեալ չարաչար ի վերայ յետին ժամանակի այրն ցամաքեալ դնէր: ³²Խորհուրդ կալալ քաշանայապետն գուցէ կարծիս ինչ տացէ թագաւորին, իբրեւ դատով ինչ ի նմանէ, կամ ի Հրեից անտի զայրն փնտսեալ. ի խնդրուածս լինէր, պատարագս մատուցանէր վասն առնն փրկութեան: ³³Այն ինչ քաւութիւնքն ի ձեռս քաշանայապետին մատչէին վաղկաղակի նոյն երիտասարդք զայն իջանէին առաջի Հեղիոդորոս նովին Հանդերձի զարդարեալ և ասէին. Բազում շորձն դու Ռեսայ քաշանայապետի կալիւր. վասն նորա քեզ Տէր ի ձեռն նորա զոգիսդ շորձեաց: ³⁴Այլ դու վասն նորա այդչափ տանջանք պատուականեալ պատմեցիր զայդչափ մեծութիւն զօրութեանցն Աստուծոյ առ ամենեւեան: Եւ զայս իբրեւ ասացին անդէն վերացան: ³⁵Հեղիոդորոս իբրեւ անձին զգաց յոտն կացեալ վաղկաղակի, ողջակեզ պատարագաց մատուցանէր Տեառն. ուխտս և արդիւն մեծամեծ կատարէր Տեառն որ շորձեաց նմա զորիսն. և անդէն ի նոյն չափ յառաջինս զօրացոյց: Եւ զքաշանայապետն զմիտս մեծապատիւ մեծապարզ և մեծարէր. և ինքն չու արար խաղաց գնաց անդրէն առ թագաւորն. ³⁶և ընդ ամենայն տեղիս խոր զսքանչելիսն Աստուծոյ վկայութեամբ, զոր ինքն իսկ իւրով աչք տեսեալ լինէր: ³⁷Թագաւորն իբրեւ սկսաւ Հարցանել զՀեղիոդորոս. թէ իրպէս զիսդ յոր գործ երթեալ էիր զինչ վճարեցեր: Սկսաւ տալ զորոցս քանքատելով և ասէ. Ո՛հ. յերուսաղէմ երթեալ երթիցէ ³⁸որ ոք ձեր թշնամի և իրաց մեծաց ձերոց փասակար իցէ, զնա Հրամայեցիք յղել. և գտցիք զնա անտի այսր գանալից չարագան, թէ ապրել միայն կարապտ: ³⁹Ձի այնպէս ճշմարտ մեծ զօրութիւնս նստի անդ: Ձի ինքն իսկ որոյ զօրութիւնս յերկնից երկինս է, այցելու և օգնական է նմա. և որ միանգամ թշնամութեամբ, կամ թէ արձանարձանս յայն տեղի Հասէ, մեծամեծ Հարուածովք Հարեալ թէ արձակեցէ և եթ: ⁴⁰Վասն Հեղիոդորոս և գանձին տանն պաշարելոյ այնչափ բանք եղեն:

4 Այլ վասն Սիմոնի որ գանձին և գաւառին նամակագիր էր, առաւել ևս յաճախէր ամբաստան լինէր վասն Հոնեայ, եթէ նա ինքնին զլխովին որ զՀեղիոդորոսն շարժեաց և լլկեաց. և ամենայն չարեաց ինքն է առաջնորդ և գործելի: ²Եւ զբարերար քաղաքին և զայցելու, և զերախտաւոր զազգին, փախսանայոյց զվրժիսդիւր զօրինացն, իբրեւ զփասակար իրաց արքունի իշխէր ի ներքս արկանել կշտամբելով: ³Եւ այնչափ վարէր զՀոն գնախանձ թշնամութեան, մինչև ոմանց զոր ի գործ կացուցեալ էր Սիմոն մահու պարտ առնէր նոցա զսուրբ: ⁴Իբրեւ զայնչափ անհարկն տեսանէր Հակառակութեամբ Հոնիա, դարձեալ ի մոլորութիւն անդր Հայէր Ապողոնիս որ Ստորին Ասորոց և Տաճկաստանի սպարապետն էր, զի և նա չարեաց ընկեր գործող կցորդէր Սիմոնի. յայնչափ զմիտս թագաւորն բորբոքէին: ⁵Անհարկն Համբարեալ այնուհետեւ զՀասարակաց օգուտ ի մէջ մատուցանել առանց օգնականութեան թագաւորի առն Հրամանի. ⁶մանաւանդ զի տեսանէր զՍիմոն անդադար ի վերայ խարդախութեանց խորամանկութեամբ անհանգիստ ջանացեալ:

Իբրեւ Սեւեկոս փոխեցաւ յաշխարհէ, և առ զթագաւորութիւնն Անտիոքոս, որ անուանեալն կոչէր Երեւալ. Յասոն անուն ոմն եղբայր Հոնեայ, ջանացաւ Հնութեամբ մտանել Հանել զքաշանայապետութիւնն յՌեսայ. խոստա-

էին... զիւր տեղին սրբութեան... և անպակաս զօրութեամբ:

31 Ոճանձ. Յետին ժամանակի այրն ցամաք: 33 Ոճանձ. Հեղիոդորեայ. նովին Հանդերձով: 34 Ոճանձ. Անդրէն վերացան: 35 Ոճանձ. Անդրէն ի նոյնչափ յառաջին... մեծարեաց. և ինքն չու արարեալ խաղաց: 36 Այլ. Ձոր ինքնին իսկ իւրով: 37 Ոճանձ. Բանքատելով և ասէ. Ո՛հ. յերուսաղէմ երթալ. (38) որ ոք ձեր թշնամի: Ուր օրինակ մի՞ ընդ Ռեսայ. Բանքատալով և ասէ... (38) ձեր թշնամի իցէ և: 39 Ոճանձ. Նստի ի տեղւոյ անդ... որոյ զօրութիւն յերկինս երկնից է... օգնական է նորա... Հարեալ է, եթէ արձակէ և եթ: Այլ. Յայն տեղի Հասանէ... թէ արձակէ: 4.1 Ոճանձ. Վասն Սիմոնի և գանձին... լինէր վասն Հոնեայ... նա ինքն զլխովին: Ռեսայ. Հարժեաց և լլկեաց... առաջնորդ և գործող: 2 ի լուս. Ի ներքս առնել կշտամբ. Համայնայն ոմանց ի ընալ: 3 Ոճանձ. Եւ յայն չափ վարէր զՀոն նախանձ թշնամութեամբ... կացուցեալ էր Հմաւոյն ի մահու պարտ առնէր նոցա: սուրբն իբրեւ: 4 Ոճանձ. Ընկեր գործակից լինէր Սիմոնի: 5 Ոճանձ. Անհարկ Համարեցաւ: 6 Ոճանձ. Տեսանէր Սիմոնին անդալ: 7 ի լուս. Ի

9 Ոճանձ. Եւ քաղաքն ամենայն ընկալան զնա ամենայն առատութեամբ: 11 Ոճանձ. Եւ քանքարս ոսկոյ: 12 Ոճանձ. Աշխարհամուր անխաբ տաճարիդ չիք: 13 Ոճանձ. Նա իբրեւ լսէր զբան: 15 Ոճանձ. Ինքնին անկեալք թաւալէին... աւանդատուրս: Ուր օրինակ մի. ամանդաւ: 16 Ոճանձ. Եւ զհալելի միտս իւր: Իսկ օրինակ մի. Եւ զհալել ի միտս իւր: 17 Ոճանձ. զարտին տաղտկութիւն: 18 Ոճանձ. Դաս դաս մտանէին ի Համար աշխարհի ինչ: 19 Ոճանձ. Արգելականք կուսանաց անտի ի: Յօրինակին. Ի դրուն և ի պարիսպս ըն: 24 Ոճանձ. Նշանի մեծի արար, զի ամենեքին: 25 Ոճանձ. Յանկարձ երկվար մի: 26 Ոճանձ. Երիտասարդք զօրեղք: 28 Ոճանձ. Հըով և սաստիւ և սպասատրաւ: 30 Ոճանձ. Իսկ որ զնեմեան

ցաւ տալ յարքունիս վաթսուն քանքար 'ի վերայ երեք Հարիւր քանքարոյ. և յայլոց մոից ութսուն քանքար. ⁹ և այլ ևս Հարիւր ևս մատուցից ասէ թե՛ գործն աշողեսցի. զքաղաքն 'ի ձեզ նուաճեցից, թեալորոնս և կրկեսս շինեցից ասէր, և Երուսաղեմացւոցն 'ի ձեր անուն Աստիղծացիս գրեցից: ¹⁰ Իբրեւ յանձն առ թագաւորն, եգիտ նա զիշխանութիւնն զոր ինդրէր՝ Հետ ընդ Հետ վաղվաղակի 'ի Յուսանց: 'ի Հեթանոսութիւն անդր զրնտանի օրէնսն դարձուցանէր: ¹¹ Զպարգևնս զառաջինսն զարքունի որ 'ի ձեռն Յովհաննու, և Փոտղոմեայ Հօր 'ի ժամանակի Հրեշտակութեանն որ վասն Հասարակաց սիրով օգնականութեան կատարեցան և զկրօնսն օրինաւորս 'ի բաց քակեցին, և անօրէնութեան նոր օրէնս 'ի ներքս արկանէր: ¹² Զի 'ի ներքս ընդ բերդան իսկ թեալորոնս և երիտասարդանցս շինէր. Ժիրաժիր մանկունս ընտրանաւ զայն յուսումն արուեստականացն տային: ¹³ Եւ այնպէս իմն եռանդն ածէին, սկիզբն արարեալ այլազգութեանն և Հեթանոսութեանն վասն ամպարիշտ և քրահանայապետ Յասոնեայ անձնաւորին մոլորութեանն: ¹⁴ Զի այնուհետեւ թողեալ էր զպաշտօնս պատարագաց սեղանոյն, և զպատաս տաճարի, և արհամարհեալ էր զգողակեզս պատարագացն. յօժարագոյնս տային զանձինս իւրեանց ազգք քահանայիցն 'ի մարձիչս և 'ի բռնամարտիկս, և յանօրէնս բաշխոյս կաքաւազ, և արդնրակեց տեգընկեց ձայնատու ժամանական: ¹⁵ Եւ զհայրենի պատին առ ոչինչ Համարէին, բայց զանօրէն Հեթանոսութեան փառս քան զօրնութեան փառս լաւ Համարէին: ¹⁶ Վասն այսորիկ իսկ և վաղ Հասանէին 'ի վերայ նոցա նեղութիւնքն որ շուրջանակի Հասեալ պատեալ պաշարեալ պաշէին: Զի որոց ընդ բարս և ընդ գնացս նախանձէին, և կամէին ամենայնիւ նմանել նոցա, գնոսին իսկ դաշինս և թշնամիս և տանջիչս անձամբ անստի ինքեանք իսկ պատրաստեցին: ¹⁷ Զի անօրինել զք յաստուածեղէն օրէնսն դիւրին մի Համարիցի. այլ զայս ամենայն ժամանակ որ առաջի կայ յայտնապէս պատմեացէ: ¹⁸ Արդ էր ժամանակ եկեալ Հասեալ էր դից պաշտօնն Հինգամեակ պաշտաման 'ի Ծուր քաղաքի առաջի թագաւորին: ¹⁹ Յայն պաշտօն անօրէն Յասոն խաղաղիկս և Հանդիսականս 'ի սուրբ յերուսաղեմ քաղաքէ անտանեալս Աստիղծացիս յղէր. 'ի ձեռն տայր նոցա երեք Հարիւր սատեր 'ի գինս զոճից Վահագնի պաշտաման: Իբրեւ եկին բերին որ բերէին՝ աղաչեցին զի մի խառնեցեն զայն արծաթ 'ի զոսն կողց պաշտաման. զի ոչ էր պարտ և պատշաճ 'ի սուրբ տեղոյնէ անտի գանձ երթնել զոճից կողց դից պաշտաման: ²⁰ Նոքա որ առինն՝ առնուլ առին վասն այնորիկ որ ետն բերել յանուն զոճիցն պաշտաման. բայց վասն բերելեացն աղաչելոյ՝ անդր ինչ ոչ խառնեցին, այլ ետուն 'ի գործ արքունի վարձ նաւաց գործելոյ: ²¹ Այլ յետ Հրեշտակութեանն Ապոլոնեոս թագաւորն երկրիկն Եգիպտոսացաւ անց Փոտղոմեոս թագաւորն Եգիպտացոց, և առ զթագ փոխանակ նորա Աստիղծոս. և իբրեւ օտարացեալ իմն Համարէր զանձն կողմանցս այսոցիկ: Դարձ արար խաղաց գնաց եկն 'ի քաղաքն Յուպպեացոց, անտի եկն յերուսաղեմ: ²² և անդ մեծապէս մեծարեցաւ 'ի Յասոնէ՝ և 'ի քաղաքէ անտի, մեծամեծ սպանչելեօք ջաշիւք և բոցաճաճանչ սպասուք. ապա անտի խաղաց գնաց 'ի կողմանս Տաճկաստանի ամենայն զօրօքն Հանդերձ: ²³ Ապա յետ երից ամաց ժամանակի, արձակեաց

Յասոն զՄենեղաւոս զեղբայր մոլեկան Սիմոնի, 'ի ձեռն ետ նմա տանել առ արքայ զգանձս զարքունի: ²⁴ Նա՛ իբրեւ յանդիման եղև արքային, և մեծարեցաւ 'ի նմանէ, յանձն իւր սկսաւ կորզել զքահանայութիւնն. և զյանցանել զՅասոնեալ յաւել ևս 'ի սակ գանձին այլ ևս երեք Հարիւր քանքար. ²⁵ և առեալ գայր զՀրամանս իշխանութեանն զարքունի: Եկն եհաս. քահանայապետութեան ինչ արժանի գործ ոչ գործեաց, այլ սրտամոլութիւն դառնութեան չարաշար գազանապէս վարեալ բերէր: ²⁶ Եւ Յասոն որ դատով զիւրոյ եղբօր զքահանայութիւնն ինքն չնացաւ, դարձեալ զնորա քահանայութիւնն նոյնպէս այլ տարաւ. և նա փախստեալ յերկիրն Ամոնացոց Հալաժական անկանէր: ²⁷ Իսկ Մենեղաւոս առնուլ առ 'ի ձեռն զիշխանութիւնն քահանայութեան. բայց զայն ինչ որ թագաւորին խոստացեալ էր որդի ոչ կարէր առնել: Իբրեւ ստիպել տագնապել պահանջել սկսաւ Հազարապետն դղեակ բերդին. ²⁸ զի նմա էր յանձն Հանել Հարկ զաշխարհին. վասն այնորիկ իսկ և երկղբին 'ի միասին 'ի դուռն կոչեցան: ²⁹ Եւ իբրեւ ետես Մենեղաւոս թէ չէ՛ զՀարկն 'ի դուրս Հատուցանելոց, եմուտ ընդ փոխանակաւ, և կացոյց փոխանակ զԼիւսիմաքոս զեղբայր իւր. և Սուստրատոս կայր 'ի վերայ գործոցն Կիւրացոց: ³⁰ Իբրեւ այս իրք այնպէս Հաստատեալ կային, դէպ եղև Տարսացոց և Մաղովտացոց ժամանակն 'ի գրգիռ վայրի դիպել. վասն զի տուեալ էր գնոսս յուտեստ Աստիղծիկեայ Հարճի թագաւորին: ³¹ Փոյթ կալաւ չու առնել Հասանել ցածուցանել գնոսս. և թող 'ի տեղոյն իւրում փոխանակ իւր զՄնդրոնիկոս 'ի նմին պատուի: ³² Իբրեւ ժամանակ իւր պարապոյ գտեալ Մենեղաւոս, մեղմով սպաս ոսկի գողացաւ 'ի տաճարէ անտի. և ետ նա Մնդրոնիկեայ. նա և այլ ևս վաճառեալ էր նորա 'ի Ծուր և յայլ քաղաքն որ շուրջ գնովա էին: ³³ Որպէս յանդիմանութեանն յայտ առնէր Ռիսա յամրէ անտի, յոր անկեալ էր 'ի Դափնա Աստիղծացոց. ³⁴ վասն այնորիկ Մենեղաւոս իբրեւ իւր արարեալ զՄնդրոնիկոս՝ աղաչէր զնա, և նուաճանայր զբռնմբ արկանել զՌիսա: Նա գնաց եկն առ Ռիսա, և Հաստացուցանէր զնա նենգութեամբ և դաշինս Հաստարիմն կոէր ընդ նմա ծանր ծանր երդմամբք. սակայն Հասանեցոյց գնա ելանել յամրէ անտի, թեպէտ և էր ինքն 'ի միտս կասկածոտս: Եւ անդէն իբրեւ եհան խողխողեաց, ամենսին ոչ զանգիտեաց յիւսանցն արդարութեան: ³⁵ Վասն այսորիկ ոչ միայն Հրեայք՝ այլ և Հեթանոսք բարկացեալ էին. և կարի՛ առաւել վասն առնն տարապարտոց մահուանն: ³⁶ Այլ թագաւորն իբրեւ դարձաւ 'ի կողմանցն Կիւլիկեայ, առաջի անկանէին քաղաքաց քաղաքաց Հրեայքն, և Հեթանոսք սրտացաւութեամբ, վասն առնն զուր մեռելոյ, տարապարտոց կորուսելոյ: ³⁷ Յայնր վերայ սրտի մոռք Աստիղծոս դժգուցեալ, 'ի գուր զարձաւ և արտասուեաց յոյժ 'ի վերայ սրբութեան և բազում իմաստութեան առնն: ³⁸ Եւ ջեռաւ բորբեցաւ 'ի սրտմոլութիւն բարկութեան իւրոյ. և անդէն Հրամայեաց զգլխով ածել զժիրանիսն Անդրոնիկեայ. և զՄնդրոնիկոս մերկացեալ 'ի Հանդերձ իւրմէ, շուրջ ածեալ զքաղաքան, և 'ի նմին տեղոյն ուր զՌիսայն անօրինեցին Հրամայեաց զկառապին Հարկանել զանօրէն մահապատիւն. 'ի Տեառնէ զարժան տանջանս 'ի վերայ չարագործին Հաստեցելոյ: ³⁹ Իբրեւ բազում գաղտագողօք լինէին գանձին 'ի ձեռն Լիւսիմաքեայ Մենեղեայ խորհրդով, և Համբան 'ի դուրս յաճախէր, ժողովեցան զօրքն 'ի վերայ Լիւսիմաքեայ. քանզի բազում նուագս ոսկիս կորուսեալ 'ի միջոյ Համարուէն: ⁴⁰ Իբրեւ սկսան զօրքն տագնապել, և լի բարկութեամբ 'ի վերայ յարձակել. վառեցոյց Լիւսիմաքոս արս իբրեւ երիս

վերայ՝ երեւեալ նշանակի՝ Եգիպտոս: Ուր ոմանք. Կոչէր յերեւելի: Ոմանք. Հանել զքահանայութիւնն:

9 Ելլէ. Եւ այլ Հարիւր ևս մատու: Ոմանք. Թատրոնս... շինեցից ասէ: Թորնակնն պակասէր. 'ի ձեր անուն Աստիղծա: 10 Թորնակնն. Վաղվաղակի 'ի Յոնեայ 'ի Հեթանոս. որ 'ի լուս. ուղղագրի Համաշայն այլոց երեւալ՝ Յունաց: 11 Օրինակ մի. Զառաջինս դարձուցի որ 'ի ձեռն Յովհ: Ոմանք. Սիրոյ օգնակա՛... նոր կրօնս 'ի ներքս ար: 13 Ոմանք. Եւ քրահանայապետութեան 'ի Յասոնայ: 14 Ելլէ. Զի յայնմ Հետէ թողեալ էր: 'ի լուս. 'ի մարդիչս և 'ի բռնա՛. Համաշայն ոմանց 'ի քնաբ: Ուր ոմանք. Եւ 'ի բռնամարտիկ մարտիկս, և յանօրէն բաշ... ձայնատուր ժամանական: 16 Ոմանք. Վասն այնորիկ իսկ... անձին իսկ ինքեանց պատրաստ: 17 Ոմանք. Արդ զայս ամենայն ժամանակ: 18 Ուկան. Արդ է ժամանակ եկեալ: 19 Ոմանք. 'ի ձեռն տայր նոցա... սատեր գինս զո՛: Ուկան. Կոց դիւացն պաշտա՛: 20 Ուկան. Վասն բարեացն աղաչէ՛: 21 Ոմանք. Համարեալ զանձն իւր 'ի կողմանցս այսո՛: 'ի լուս. 'ի կողմն Յուպպեացոց. Համաշայն ոմանց 'ի քնաբ:

23 Ոմանք. Սիմոնի մոլեկանի: 24 Ոմանք. Եւ զանցանել զՅասոնաւ: 25 Ոմանք. Գործ ոչ գործէր... գազանապէս վարարեալ բերէր: 26 Ոմանք. Եւ Յասոն այն որ դատով... փախստական անկանէր: 27 Ոմանք. Առ 'ի ձեռն զքահանայութիւնն: 28 Ոմանք. Վասն այնորիկ և երկղբին: 29 Ոմանք. 'ի դուրս Հատուցանելոյ... և կացոյց փոխանակաւ: Թորնակնն. Եւ Սուստրատոս: 30 Ոմանք. Եւ Մաղովտացոց ժամանակին: 33 Թորնակնն պակասէր. Անկեալ էր 'ի դափ: 34 Ոմանք. Իբր իւր արարեալ... նմա նենգութեամբ... անդէր ընդ նմա... և անդէն իբրեւ եհաս... և ամենակին ոչ: 35 Ոմանք. Բարկացեալ և կարիս առնէին վասն առն: 36 Ոմանք. Սրտացաւութեամբ: 37 Ոմանք. Գժդմեցաւ. Իսկ Ուկան գլխ. Գժդմեցաւ: 38 Ոմանք. Եւ անդէն Հրամայեաց... զժիրանիսն զՄնդրոնիկոս մերկացեալ... ետ շուրջ ածել զքա՛... 'ի Տեառնէ զարժան տանջ՛... Հաստացանելով: 39 Ոմանք. Կորուսեալս 'ի միջոյ

Հազարս: Սկսաւ ձեռն 'ի գործ արկանել, և սկիզբն առնել գործոցն չարութեան. արամբ միով որ խոժաղուժ ևս էր տեսանելով քան զմտօքն թանձրութեան: ⁴¹Իբրև տեսին զխախմբեայ զդանն և զնենգութիւն որ եղև խոնեցան վաղվաղակի, ձեռն 'ի գործ առնէին, ոմն վէմ, ոմն վիրգս, կէպն զաւանդն զխոն Հողախաւն առ Հասարակ յարձակելոցն 'ի վերայ արկանէին: ⁴²Չոմանս վիրաւորս, զոմանս կառապինատս արձակէին, զբազումս սպանանէին, և զամենեսին առ Հասարակ 'ի փախուտ դարձուցանէին. զնոյն ինքն զսեղանագերծ զտաճարակապտո՞ զգանձի տամբն արկանէին փախստեայ: ⁴³Վասն այսր ամենայնի լինէին դատաստանք ընդ Մենեղայայ: ⁴⁴Իբրև եկն էջ թագաւորն 'ի Ծուր, յանդիման նորա իսկ էին դատաստանք. զի եկին անք երեք 'ի ծերակոյտ ժողովրդենէ անտի ցուցանել զիրաւունս: ⁴⁵Իբրև 'ի պարտութիւն մատնեցաւ Մենեղաւոս, խոստացաւ գանձ բազում տալ Փողոկեայ, զի Հաճեցէ զմիտս նորա: ⁴⁶Վասն այսորիկ առեալ զթագաւորն մեկուսի իբրև զքօսանաց պատճառաւ շրջեաց զմիտս նորա: ⁴⁷Գամենայն չարեացապարտ Մենեղաւոս արձակել 'ի պարտեաց անտի: Եւ զայն տառապեալս, որ թէպէտ առաջի ինքնապէս դատ վարէին, իրաւ գտանէին, արձակեալք գտեալք անարատք երթալին, զնոսա մահապարտոս արարին: ⁴⁸Եւ վաղվաղակի զանիրաւութեան պատիժս գնդօք արկանէին, որ վասն քաղաքի և գնդին և սպասուն սրբութեան գուժել եկեալ էին: ⁴⁹Եւ վասն այսր ամենայնի Ծուրացիքն չարատեացք առատապէս սրտացաւութեամբ Հանդերձեցին զնոսա, ⁵⁰և յղարկեցին զՄենեղաւոս վասն իշխանացն ուրժողութեան և ագահութեան: Հաստատեալ կայր չարախօսութիւն մեծ, եղևն փաստս քաղաքացւոցն իւրոց կացուցանել:

5 Եւ ժամանակօք երկրորդ գալստեանն Մատիոքոս յերկիրն եգիպտացւոց առաքել 'ի կողմանցն Մատիոքացւոց: ⁶Իբրև ղէպ լինել ընդ ամենայն քաղաքն յաւուրք քառասուն երևել ընդ երկինս և ընդ երկիր, արս Հեծեալս տիգաւորս, 'ի զարդ ոսկի ⁷վառեալ՝ զարդարեալս, արշաւեալս յարձակեալս խառնեալս ընդ միմեանս. անդ էր լսել թրնդիւն վաճանաց, զկահին զողեղանաց, շողին սուտեաց, շաչին նշանաց, շառաչին նետից, զփայլին գողկեղէն վառելոց: ⁸Եւ ամենեքեան անկեալ աղայէին զայն նշանս 'ի բարի ինչ կատարել: ⁹Իբրև շոխնոյն իմն յանկարծուտ Համբաւի Հարկանէր, իբրև թէ Մատիոքոս փոխեալ իցէ յաշխարհէ. առնոյր Յասոն ոչինչ պակաս քան զքսան Հազար վառեալ և յարձակել 'ի վերայ քաղաքին. և նոքա վասն յանկարծ դառնել 'ի կարսպէ անտի մերժէին: Եւ Մենեղաւոս արշաւեալ 'ի քաղաք անդր Հասանէր. ¹⁰ուր Յասոնն մղեգին յանինայ անկեալ գործել մեծամեծ կոտորած քաղաքացեացն իւրոց, իբրև 'ի մէջ թշնամեաց գործել. և ոչ ածել զմտաւ զտոհմային քաղաքակից ընկերութեանն բարեկանդանութիւն, զի 'ի թշնամութիւն դարձուցանէր. այլ Համարել իբրև 'ի մէջ թշնամեաց անկեալ սպէպ ստեպ տաքնապել և 'ի վերայ միատոհմի գնդին իբրև 'ի վերայ թշնամոյ նշան յաղթութեան կանգնել: ¹¹Ապա իշխանութեան ինչ ոչ կարաց Հասանել բայց 'ի կատարած գամոթ դառն ժառանգել. և ինքն փախստեայ անկանէր 'ի կողմանս Ամոնացւոց. ¹²յորմէ չարաչար կատարած վախճանի ընդունել, արգելեալ 'ի բանտի Արեւոյ Արաքացւոց արքայի: Դարձեալ 'ի քաղաքէ 'ի քաղաք փախստեայ լինել, ատելի Հալաճական յամենեցունց իբրև ապստամբ յօրինացն, պղծեալ գարշեցեալ իբրև գաւառի և քաղաքի և գնդի մատնիչ և դահիճ, յերկրին Ե-

գիպտացւոց եռացեալ թքաւ: ¹³Բազումն և անթիւս յիւրմէ աշխարհէ օտարացոյց, և ինքն օտարացեալ 'ի մէջ օտարաց կորեաւ: ¹⁴Անսուգ, անխնամ, անՀանդերձ, և գերեզմանացն Հայրենեաց չեղէ՛լ արժան:

¹⁵Իբրև անդ եղև արքային վասն իրացն եղելոց, ապրտամբ Համարեցաւ թագաւորն զՀրեաստան յիւրմէ. վասն այսորիկ փութացաւ գնաց յերկրէն եգիպտացւոց զազանացեալ սրտիւ, եկն՝ առ զքաղաքն 'ի սուր սայր սուտերի և 'ի տէգ նիզակի: ¹⁶Եւ Հրամանս ետ զօրացն որ 'ի բուռն անկանիցին յանինայ կոտորեցին, և որ յապարանս ամրացին՝ անդէն 'ի ներքս սատակեցին: ¹⁷Եւ անդ լինել տղայոց և ծերոց առ Հասարակ կոտորած, կանանց և մանկանց առ Հասարակ սատակումն, կոտորել և կոտանաց առ Հասարակ կոտորած: ¹⁸Եւ ութ բեր յայն երիս աւուրս միանգամայն կոտորեցին. և չորս բերս 'ի վաճառի ոչինչ պակաս լաւութեամբ քան զսպանեալսն վաճառեցին: ¹⁹Եւ իբրև այսու չարեօք ոչ յագեցաւ, իշխեաց ձեռնամուխ լինել 'ի սուրբն ամենայն աշխարհաց, իշխեաց մտանել 'ի տաճար անդր. առաջնորդ 'ի ձեռն ունէր զՄենեղաւոս, որ օրինացն և աշխարհին և գնդին մատնիչ և դահիճ եղեալ էր: ²⁰Եւ պիղծ և անօրէն ձեռք զտուր սպաւ սեղանոյն, և որ յայոց թագաւորաց և յայոց քաղաքաց եղեալ էր 'ի սրբութիւն յաճումն և 'ի փառս տեղւոյն, զայն առեալ պղծոց բաշխէին: ²¹Թերևս Հպարտացեալ յամառեալ էր 'ի միտս իւր Մատիոքոս և ասել. Եթէ վասն մեղաց անօրէնութեան բնակչաց քաղաքիս բարկացեալ է սոցա Տէր, վասն այսորիկ եղևն արՀամարՀանք 'ի վերայ տեղւոյն սրբութեան: ²²Ձի եթէ ոչ մեղօք մեծօք պաշարեալ էին, լինէր որպէս Հեղիոդորոսն որ առաքեցաւ 'ի Մեկեկայ արքայէ. զի նա առաքեցաւ Համար առնել գանձուն. և սա արդեւ փաղվաղակի մտեալ՝ կործանել 'ի Հպարտութենէ իւրմէ: ²³Այլ ոչ վասն տեղւոյն զագգն, այլ վասն ազգին գեղին ընտրեաց Տէր: ²⁴Բանգի և տեղին ինքն ժառանգեաց զագգին խոտորութիւն, որպէս և յետոյ բարեացն կցորդ լինիցի, 'ի միասնագամ Հաճել մեծի Աստուծոյ փառօք ուղղութեան: ²⁵Այլ Մատիոքոսն ութՀարիւր քանքար 'ի վերայ իննՀարիւրոյն բարձեալ բերել 'ի տաճարէ անտի. արագ Հասանել 'ի քաղաքն Մատիոքացւոց, Հպարտացեալ մտօք Համարել զծով՝ 'ի ցամաք, և զցամաք՝ 'ի ծով փոփոխել: ²⁶Եւ անդ թողոյր վարդապետս խիստս, չարաբէլ զմնացորդսն Երուսաղէմացւոց, և զՓիլիպոս յագգէ Փրանգ, բայց 'ի բարուց խժոժագոյն ևս էր քան զայն որ եթող գնա անդ: ²⁷Եւ 'ի Գարգիղին զԱրքադոնիկոս. և 'ի վերայ սոցա զՄենեղաւոս, որ չարաչար ևս քան զնոսա 'ի վերայ Հասեալ դատել զքաղաքն: ²⁸Բայց զի ունէր սակաւ մի գութ ընդ Հրեայնս, առաքեաց նա մաշուէ զԱպողոնիոս երկուք բիւրուք զօրօք, թող զՀազարն զառաջին. զի զամենայն մարդ Հասարակաչափ կոտորեցէ, և զկանայս և զմանկունս վաճառեցէ: ²⁹Սա իբրև եկն յերուսաղէմ, նախ զառաջինս խաղաղութեամբ դաւով եմուտ, և եղև անդ մինչև յօրն սուրբ յօրն շաբաթուց. իբրև յաւուրն շաբաթուց եգիտ զՀրեայնս դատարկացեալս, Հրամանս ետ զօրացն իւրոց վառել: ³⁰Որ միանգամ 'ի զին տեսլեանն եկին, սուր 'ի վերայ եղեալ կոտորեց. և ընդ քաղաքն ընդ ամենայն զինու Հանդերձ այսր անդր վառեալք ընթալային, առ Հասարակ տարածեալ դիմաւալ կացուցանէին: ³¹Եւ Յուդա Մակաբէ՝ որ տամսերորդն եղեալ էր, փախստեայ լինել յանապատ երանէր, զազանակեաց կեանս 'ի լերինս անցուցանէր. և այնպէս գնդաւն որ ընդ նմա էին խոտաբուտ կերակուր կերակրեալ անցուցանէին զժա-

Համարին էին:

40 Ոճանձ. Արս իբրև վեց Հազարս... ձեռն 'ի գործ առնել... զմտօքն թանձրութեամբ: 41 Ոճանձ. Ձեռն 'ի գործ արկանէին, ոմն վէմ: 42 Ոճանձ. Եւ զամենեսին Հասարակ: 44 Ոճանձ. 'Ի ծերակոյտ ժողովրդենէ: 45 'Ի լւս. Չմիտս թագաւորին: 46 Ոճանձ. Զքօսանաց պատճառաւ: 47 Օրինակ մի. Զամենայն չարեաց անպարտ զՄենեղաւոս: Ոճանձ. Իրաւունս գտանէին ար: 48 Ոճանձ. Զանօրէնութեան զպատիժսն գնդօք: 49 Ոճանձ. Սրտցաւութեամբ: 50 Ոճանձ. Եւ յղարկեցին զՄենեղաւոս վասն իշխանացն գտողութեան... մեծեղեն փաստս: 51 Ոճանձ. Եւ ժամանակօք երկրորդ գալստեանն: Մատիոքոս յերկիրն է: 2 Ոճանձ. Իբր ղէպ լինել: Ոճանձ. Յաւուրք քառասուն: 5 Ոճանձ. Իբրև շոխնոյն իմն... իբրև Մատիոքոս փոխեալ յաշխարհէ... քան զՀազար վառեալ: 6 Ոճանձ. Քաղաքացւոցն իւրոց... ընկերութեան բարեկամութիւն... 'ի մէջ թշնամեաց անկանել... միատոհմն գնդին:

8 Ոճանձ. Յոմմէ չարաչար կատարած... պղծեալ

գարշացեալ... եռացեալ թքաւ: Ուր Ուկան. Հեռացեալ թաքեաւ: 9 'Ի լւս. 'Ի մէջ օտարաց մեռաւ. Համայնս ոմնաց 'ի քնաք: 10 Ոճանձ. Չեղև Հայրենեացն արժանի: 11 Ոճանձ. Եւ 'ի տէգս նիզակաց: 12 Ոճանձ. 'Ի բուռն անկցի յանինայ կոտոր... անդէն սատակեցին: 15 Ոճանձ. 'Ի սուրբս ամենայն աշ... որ օրինաց աշխարհին... մատնիչն և դա: 17 Ոճանձ. Հպարտացեալ յիմարեալ էր 'ի... և անօրէնութեան քաղաքիս բնակ: 18 Ոճանձ. Համար առնել գանձին, զի սա արդեւ: 20 Ոճանձ. Եւ տեղին ինքնին... կցորդ լինիցին... մեծի փառօք ուղղութեամբ: 21 Ոճանձ. Արագ արագ Հասանել 'ի քա: 22 Ոճանձ. Յագգէ Փրանգ. կամ Փրանգս. և նոր օրինակ մի. Փռանկ: 23 Օրինակ մի. Եւ 'ի Գարգիղին զԱնդր: Ուր Ուկան. և 'ի Գարգիղին: 24 Ոճանձ. Երկու բիւրուք. թող զՀազար զօրն զառաջինս. զի զամենայն մարդ Հասարակաչափ կո: 25 Ոճանձ. Եւ իբրև յօրն շաբաթուց եգիտ:

մանակն, զի մի՝ ՚ի պղծութիւնս մերձեցցին:

6 Յետ բազում ժամանակաց առաքեանց թագաւորն զվթենեբիոս ծերունի, ստիպել տապնապել զՀրեայնս, անցանել զՀարցն օրինաբ, և յօրէնսն Աստուծոյ այլ մի՝ ևս յամենալ: ²Եւ պղծել զտաճարն Երուսաղեմի, և անուտեմել զնա յայնմ Հետն որմնդական դիցն Ողմպիացւոց որ ՚ի Գարգարիցին էին. որպէս որ զտեղին բնակեալ նստէին. Հիւրասէր որմնդական դիցն վանատրի: ³Եւ Հարաշար դժուարին նեղութիւն չարեաց ՚ի վերայ Հասուցանէին: ⁴Չտաճարն սուրբ պղծութեամբ արուեստականօք Հեթանոսաց ընդոր, և սրբութեան սրաճն արամբք և կանամբք միմեանց խառնակութեամբ յաղտեղութիւն դարձուցանէին. և որ ինչ ոչ ևս արժան ինչ էր զայն ՚ի ներքս Համարձակ տանէին. ⁵Եւ զսեղանն ինքնին ՚ի գլխովին անարգելովք յօրինացն և խոտելովք ընդին: ⁶Եւ անդ էր ոչ զօրէնս շաբաթուօք տեսանել և ոչ զտօնս տարեկանաց զՀայրենիս պաշէլ, և ոչ բնաւ ամենեւին Հրեայն անուն անուանել իշխել: ⁷Վարէին ամէին ստեպ ստեպ տագնապաւ յամաւոր յօր տօնի ծննդեան թագաւորին՝ զի զոհեցնէ: Իբրեւ տօն Հասանէր սպանդարամետական պաշտամանն, տագնապաւին գնոսա՝ պատկեալս թաւ ոստօք սպանդարամետին կաքաւէ: ⁸Հրաման առաքեցին յամենայն մօտաբաղաբս պաշտօնատարս լինել և իբրեւ բանս ՚ի բերան եղին Փողոմայեցիքն, յոր Հասուցն զոհիւք զպաշտօնս պաշտիցն: ⁹Եւ այն որ ոչ յանձն առնուցուն զոհել անդէն սուր ՚ի վերայ դնել: Եւ անդ էր տեսանել շտապ տագնապի տատապանս չարչարելոցն: ¹⁰Նամակագիր եղէն զերկուց կանանց վասն զօրդիս իւրեանց թրխատելոյ. ածին վաղվաղակի՝ զմանկունսն զստեանցն կախեցին զմարցն, և գնոսա ընդ Հրապարակսն առառակէ շրջեցուցանէին. ապա ՚ի պարսպաց անտի ՚ի վայր Հոսեցին: ¹¹Կէսքն երթեալ զաղտուկ յայրսն մօտաւորս՝ զշաբաթուօք աւուրսն անցուցանէին. իբրեւ ՚ի վերայ Հասանէին, կենդանւոյն խանձատեալս Հրով սպանանէին. վասն երկիւղածութեան ատուրն փափկութեան և օրինացն սրբութեան: ¹²Այլ եւ աղաչեմ զամենեւեան, որ զգիրտդ յակն արկանիցէք մի ինչ վասն ազգին խղճիցէք, և զվիշտս զայս ամենայն առ սատակման տոհմին Համարիցիք, այլ ՚ի խրատ ազգին մերոյ: ¹³Եւ ոչ առ բազում ժամանակս ինչ թողուլ զանօրէնս. այլ վաղվաղակի զնշանս իւր և զարուեստս իւր յայտնէ: ¹⁴Զի ոչ էթէ որպէս առ այլ Հեթանոսս երկայնամիտ լինի Աստուած՝ մինչև լցցեն զչափ մեղաց իւրեանց, և եկեացն Հասցեն ՚ի դատաստանս անձարինս. ¹⁵այնպէս և առ մեզ կատար զամենայն, զի Հասցուք մեք ՚ի տեղի դատաստանի. ¹⁶այլ մօտ առ մօտ խրատէ, և արագ աղագ ածէ ՚ի վերայ զողորմութիւն: ¹⁷Զայս բանս ընդ ձեզ վասն յիշատակի բանիցդ խօսեցաք. արդ անդրէն ՚ի գլուխ պատմելոյն մատիցուք:

ԹԲ ¹⁸Եղիազարոս այր մեծ ընդ առաջինսն ՚ի գնդի անդ. լցեալ աւուրբք ծերացեալ Հասակաւ, գեղեցիկ երեսօք. ածեալ զայլ ՚ի բերան ստիպելին ուտել խոզենի: ¹⁹Նորա ՚ի մտի եղեալ յամուտակ պնդեալ սրտիւ յանձն առ ընդունել զմահ քաջ անուամբ քան զկեանս խղճիւ, և ընկերաց ըստգտանելով: Հարեաց ինքնակամ Հասանել ՚ի տանջանս. ձեռներէց լինել, թքանել անարգել զպաշտօնս նոցա. ²⁰որպէս օրէն և Համբերողաց բացէ ՚ի բաց անարգել ինչ զոր ոչ է օրէն յանձնս մատուցանել: ²¹Իսկ այն որ պատրաստեալ եկեալ էին, ինքեանք առ տկարութեան մտացն, վասն անձնասէր բարոյից զոհից ՚ի պաշտօն, ծանօթ ևս էին առնն սաագութեան. առեալ մեկուսի իւրեանց տկարութեան մտօքն զՀաստատեալ միտան ՚ի Հրապոյրս ցոփութեան դարձուցանել ջանային: Յանձն առ

6.1 Ի լոս. Յետ ոչ բազում ժամանակաց. Համաշայն ոմանց ՚ի քնաք: Ոմանք. Չվթենեբիոս: 2 Ոմանք. Ողմպացւոց, և որ ՚ի Գարգա: Ուր Ուկան. Ողմպիացւոց որ ՚ի Գարիգին: Ոմանք. Դից վանատրի: 4 Ոմանք. Արժանի էր ինչ զայն ՚ի: 5 Ի լոս. Եւ խոտորելովք ընդին. Համաշայն այլոց ՚ի քնաք: 7 Ոմանք. Իբրեւ տօն Հասեալ էր սպան: Ուր Ուկան. Սպանդարամետական... սպանդարամետին: 8 Ոմանք. Կինել. իբրեւ բանս... Պողոմայեցիքն: 9 Ուկան. Եւ այնք որք ոչ յանձն: 10 Ոմանք. Ընդ Հրապարակսն առակէ շրջէ: 11 Ոմանք. Չշաբաթուօք աւուրս... խանձատեալ սրով սպան: 12 Ոմանք. Յակն արկիցէք... և վիշտս յայն 13 Ոմանք. Թողուլ զօրէնս. և ոմանք. թողուլ զանօրէնս: 19 Ոմանք. Եւ նորա ՚ի մտի... յանձն առեալ զմահ քաջ: 20 Ոմանք. Ինչ զոր ինչ ոչ է օրէն. կամ ինչ որ զինչ ոչ է օրէն:

ասէն զՀրաման թագաւորիդ՝ ²²Եւ քեզ այլ միս մատուցուք զի լուծցես զկարծիսն, և ՚ի մահուանդ ապրեցցին: ²³Նա գեղեցիկ խորհուրդս Հաստատունս յանձն եղեալ, զարժանի Հասակին ըստ ծերութեան մեծութեանն, ըստ երևելի վախճանութեանն, ըստ զուարթածաղիկ պեանցն զուարճացելոց, ըստ գեղեցիկ ՚ի մանկութենէ մինչև յաւագոյթ մանդեանն. մանաւանդ առաւել ըստ աստուածագործ սրբութեան օրինադիր կրօնից, ամենայն կարգօք լի, արագ արագ առնէր զպատասխանին: ²⁴Ոչ արժան ոչ պատշաճ, ասէ՛ մերոյ չափոյ Հասակի՝ կեղծաւորութիւն մտանել ընդ սրբութեան խոտորմանութիւն: Իցէն բազումք ՚ի մանկուտոյ այստի որ ընդ ակամբ Հայիցին. կարծիս ՚ի մտի գնիցեն և ասիցեն. Եթէ եղիազարոս ինքնամեան անցեալ ծերութեամբ Հասեալ ՚ի դուռն վախճանի, յայլազգութիւն դարձաւ: ²⁵Եւ նորա վասն իմ կեղծաւորեալ զայնմագրեցին. և զայն իսկից մտաց և կեղտ անուն ծերութեանս յաշխարհի թողից: ²⁶Իսկ արդ՝ Եթէ ամենեւին նոյնչափ ժամանակս կենաց շնորհիցն ինձ, և ՚ի ձեռս մարդկան բնաւ այլ ոչ մատնիցիմ. սակայն յաւիտենից ՚ի մշտնջենաւոր ձեռաց անտի ոչ կենդանեալ և ոչ յետ կենդանութեան ուրեք փախչել կարիցեմ: ²⁷Վասն այսորիկ քաջութեամբ փոխեցայ յաշխարհէ աստի, զի արժանի իմոյ ծերութեանս երևեցայց: ²⁸Եւ օրինակ բարեաց և առաքինութեան մանկաւոր թողից, զի յօժարութեամբ և քաջութեամբ ՚ի վերայ սրբութեան օրինացն մահու չափ ջանալ մարթասցեն: Զայս ամենայն իբրեւ ասէր ինքնակամ՝ դիմագրաւ կամակար ՚ի վիշտս մահուն և տանջանացն դիմել: ²⁹Նոքա որ յառաջագոյն շնորջ մատուցեալ միսթարէին, զբանս միսթարութեանն ՚ի թշնամութիւն դարձուցանէին, և զիմաստութեան խորհուրդսն իբրեւ մոլորութիւն Համարէին. առաւել մատուցեալ ՚ի տանջանս տագնապէին: ³⁰Նա իբրեւ մերձ եղև ՚ի տանջանաց անտի ՚ի վախճան, երաց գրեւան իւր Հեծեծելով սկսաւ խօսել ՚ի Տէր որ ունի զգիտութիւն սրբութեան խորհրդոց և ասէ. Այս մի ինչ յայտ եղև, Եթէ ՚ի ձեռս իմ էր արձակել ՚ի մահու վշտաց. զայս խստութեան տանջանս մարմնոյ ընկալեալ Համբերեմ. այլ Հոգւով քաջ բաղդրութեամբ վասն ահի սաստիցն Տեառն ընդունիմ: ³¹Եւ սա զայս օրինակ պատերազմեալ յաշխարհէ փոխեցաւ:

7 Դէպ եղև եղբարս եւթն մարքն Հանդերձ կայեալս, ածել յատեան թագաւորին, ՚ի խոշտանգանս զանի տագնապէին ուտել խոզենի: ²Մի ՚ի նոցանէ նաՀաստակեցաւ Ս. յառաջագոյն, սկսաւ խօսել և ասէ. Զի կայք անցեալ, կամ զմեզ զինչ Հարցանելոց էք. մեք պատրաստ եմք ՚ի մեռանել քան անցանել ըստ օրէնս Հայրենիս: ³Բարկութեամբ սրտմտութեամբ լի եղև թագաւորն. Հրամայեաց ջեռուցանել տապակս, և կատսայս, և անիւս, և պէտպէս գործարս տանջանաց պատրաստել: Զայն իբրեւ վաղվաղակի ջեռուցին պատրաստեցին, ⁴Հրամայեաց զնաՀաստակս յառաջ կացուցանել. և նախ զլեզուն կտրեցին, և զգլխոյն մորթն զերեսօքն դարձուցին. ապա զոտս և զձեռս առաջի մօրն և եղբարցն ծայրաքնդս առնէին: ⁵Եւ ապա իբրեւ ՚ի բանից և ՚ի ձեռաց անպիտան առնէր Հրամայէր կենդանւոյն ՚ի տապակսն ջեռուցեալս իժուցանել: Ապա իբրեւ ձեռներն ընդերկար այնպէս ՚ի տապակէ անտի ելեալ դիզացեալ ծառանայր, սկսան եղբարքն ընդ միմեանս մարքն Հանդերձ միսթարել և ասել. Քաջութեամբ մեռցուք, զանուն և զզգիս ժառանգեսցուք. ⁶Հայի Տէր Աստուած ՚ի ճգնութիւն պատերազմիս մերոյ, և ՚ի ծառայս իւր միսթարի՝ որպէս յայտ յանդիմանութեամբ ասաց Մովսէս յօրհնութեան իւրում. և ՚ի ծառայս իւր միսթարի: ⁷Իբրեւ առաջինն զօրինակ զայս յաշխարհէ փոխեցաւ. Զերկրորդն ՚ի տեղի տանջանացն մատուցանէին, և զգլխոյն մորթն

Սա-
կար

23 Ոմանք. Նաև զգեղեցիկ խորհուրդն. կամ խորհուրդս Հաստատունս յանձն: 24 Ոմանք. Եւ ոչ պատշաճ է ասէ... կեղծաւորութեամբ մտա՞... ինքնամեայն... և Հասեալ ՚ի դու: 26 Ոմանք. Հնորհիցին ինձ... սակայն ՚ի յաւիտենից: 28 Ոմանք. Բարեաց և քաջութեան մանկուտոյ թողից, և յօժարութեամբ... ՚ի վերայ սրբութեանց: 30 Ոմանք. Զբերան իւր Հեծելով. սկսաւ խօսել զտերուսի զգիտութիւն սրբութեան... Եթէ ՚ի ձեռս էր իմ: 7.1 Ոմանք. ՚ի խոշտանգանս տագնապի զանէին ուտել: 2 Կարանօք ՚ի լոս-անցն ամենայն Գրչագիր օրինակաց մերոց նշանակէն անոնք նաՀաստակ եղբարցս մարքն Հանդերձ. զոր և մեծ պարշաճ Համարեցաւ որնել ըստ այնմ կարգի: Ոմանք. Մեք եմք պատրաստեալք ՚ի: 3 Ոմանք. Հրաման ետ ջեռուցանել... տանջանաց պատրաստեալ: 5 Ոմանք. Անպիտանս առնէր: 6 Լայն. Եւ ՚ի ծառայս իւր միսթարեցի:

վարսիքն Հանդերձ գերեսաքն արկանէին. և անդէն Հար-
ցանէին. Կերիցեն խողեսի միս, մինչև զամենայն մարմինդ
անդամ անդամ լուծեալ է: ⁸Նա էտ պատասխանի իւրեանց
բարբառովն և ասէ. Ոչ: Վասն այսորիկ և սա 'ի նոյն
տանջանսն տանջեալ վախճանէր: ⁹Իբրև յողոցն պարզել
ապաստան եղև. սկսաւ խօսել և ասէ ցթագաւորն. Այ
սեգ Հպարտ և ամբարտաւան, դու զմեզ յայցս կենաց աշ-
խարհիս կարծել Համարիս. իսկ այն որ աշխարհաց թա-
գաւորն է՝ թէպէտ և մեռանիմբ մեք վասն օրինացն, 'ի
կենանս յախտնից 'ի միսանգամ ծնողեանն ժամանա-
կի՝ կենաց 'ի կեանս դարձուցանէ: ¹⁰Յետ նորա գերորդն
ածին, և զլեզուն խնդրէին. նա վաղվաղակի մատուցա-
նէր, և զձեռնս քաջախիտ տարածանէր: ¹²Ջի և թա-
գաւորն ինքնին իսկ զարմացեալ լինէր վասն պատանւոյն
ուշի մտացն, և սրտին քաջութեան. զի առ ոչինչ գցաւն
Համարեցաւ: ¹³Եւ սա իբրև փոխէր՝ Չորրորդն 'ի տեղի
մատուցեալ 'ի նոյն տանջանս չարչարէին: ¹⁴Իբրև շունչն
վախճանի Հասանէր, խօսել սկսաւ այսպէս. Մեզ լաւ է
զի փոխիմք աստի 'ի մարդկանէ. և յուսոյն անն ունիմք
միսանգամ ծնողեանն յարութեան մեռելոց, քան քեզ 'ի
կենդանիս. զի արգելեալ փակեալ է 'ի քն յարութիւն մե-
ռելոց: ¹⁵Յետ սորա զհինգերորդն մատուցին 'ի տանջանս
չարչարանացն. իբրև զաչս 'ի վեր եբարձ Հայեցաւ ընդ
թագաւորն, սկսաւ խօսել ընդ նմա՝ և ասէ. ¹⁶Իշխանու-
թիւն առեալ մարդկան, և դու մարդ մահկանացուն գործես
զինչ և կամիս. բայց մի՛ 'ի վատութիւն ինչ և զմեր ազգս
Հատանիցես, կամ՝ քեզ թողեալ ինչ 'ի ձեռաց Աստու-
ծոյ Համարիցիս: ¹⁷Կաց մնա՛ դու և տեսցես զգործութիւնս
մեծամեծ սքանչելեացն. որպէս զի զքեզ և զազգատոհմն
քո չարաչար Հարուածուլք չարչարիցէ: ¹⁸Յետ այսորիկ ած-
եալ զիմք վեցերորդն և իբրև մերձ եղև 'ի մեռանել՝ ա-
սէ. Ջի՛ միլորեալ ես տարապարտուց. ընդ մեզ այս անցք
որ անցանես վասն մեր՝ մեղաց. զի մեղանշեմք առ Աստ-
ուած արժանի զարմանալոյ. ¹⁹բայց դու մի՛ ակնոնիցիս
ողջանդամ բարեմիտ ապրել յաստուածամարտ մատուց-
եալ: ²⁰Եւ առաւել բարեաց յիշատակաց արժանի՝ մայրն
սքանչելի. որ զայնպիսի զեթն որդի յիւրմէ կորուսեալ 'ի
միում աւուր 'ի միում ժամանակի՝ վասն յուսոյն Աստուծոյ
²¹քաջալերեալ սրտապնդեալ զմի՛ մի՛ 'ի նոցանէ քաջալե-
րէր միսթարէր իւրեանց բարբառովն, և զսիրտն և զմիտան
զիգութեան առնապէս վառեալ. ²²քաջութեամբ յառաջ մա-
տուցեալ ասէր. Չգիտեմ՝ որպէս բնաւ դուք յարգանդիս ե-
րևեցարուք. և ոչ ես ինչ զողիսդ կամ զկենանդ ձեր շնոր-
հեցի, և ոչ զհասակսդ ձեր ծնեալ և սնուցեալ: Այսուհետև
ես իմ ինչ ոչ Համարեցայց. ²³այլ որ աշխարհի արարիչն
է, որ ստեղծ գծնունդա մարդկան, զկենանդ և զողիսդ 'ի
զայտեսն իւրով իւրով ողորմութեամբք 'ի ձեզ դարձու-
ցանէ: ²⁴Մտորդոս թեպէտ և արձամարձեալ զինքն Համա-
րեցաւ վասն բարբառոյ նահատակացն, սակայն մինչդեռ
ողիքն կրտսերոյ մանկանն առ իւր կային,սկսաւ ոչ մի-
այն բանիւք միսթարութիւն մատուցանել, այլև արդեամբք
Հաստատէր 'ի մեծութիւնս յաւագութիւնս Հասուցանել
Երանելի՛ առնել յաշխարհի. յայն թէ՛ 'ի նախնեացն օրի-
նաց փոփոխեցի. գործ 'ի ձեռին տալ և բարեկամ ան-
ուանել թագաւորաց: ²⁵Իբրև ետես թէ ամենեկն պատա-
նին 'ի բանս թագաւորին ոչ խտորեցաւ, կոչեաց թա-
գաւորն զմայրն, և աղաչէր լինել պատանւոյն կենաց նո-
րին խորհրդական զի փրկեցի: ²⁶Իբրև կարի շատ ստիպ-
եաց, յանձն առ խօսել ընդ որդոյն. խոնարհեցաւ 'ի նա,
²⁷սկսաւ ծաղր առնել զՀպարտ զամբարտաւան թագաւորն,

և ասէ: Ողորմեաց ինձ որդեակ իմ. յոչ լիցի քեզ զի
կրեցի զքեզ ինն ամիս յարգանդի, և սնուցի զքեզ զերիս
ամս 'ի գիրկս ստեամբք, և Հասուցի զքեզ յայդպիսի մե-
ծութիւն Հասակի: ²⁸Արդ աղաչեմ զքեզ որդեակ, Հայեցես
դու յերկինս և յերկիր, և որ 'ի նոսա արարածք իցեն.
յոչ լիցի քեզ զի յոչնչէ արար գնոսա Աստուած. սոյնպէս
և ազգք մարդկան ստեղծան 'ի նմանէ: ²⁹Մի՛ զարհուրի
դու 'ի չարաշուք դաճէ պտի, այլ եղբարցն արժանի եղ-
եալ՝ ընտրեալ զմահ քան զկենան աշխարհի. զի ընդ այն
եղբարս ընկալայց զքեզ 'ի ձեռս ողորմութեան մեծին Աս-
տուծոյ: ³⁰Եւ մինչդեռ մայրն զայն միսթարութիւնս մատու-
ցանէր 'ի միտս Հաստատունս, սկսաւ խօսել պատանեակն
և ասէ. Ու՛մ կայք, զի՛ յապաղէք. չեմ ինչ լսելոց Հրամա-
նի թագաւորիդ. այլ Հրամանաց Տագաւորեալ եմ՝ օրինաց
Հարցն մերոց որ տուան 'ի ձեռն Մովսիսի: ³¹Այլ դու՛ որ
զամենայն ինչ չարիսդ խորմանգեցեր 'ի վերայ որդւոցդ
Եբրայեցոց, դու ոչ ապրեսցիս 'ի ձեռաց Աստուծոյ: ³²Ջի
եթէ առ խրատու պատուհասի՝ ³³կենդանի Տէր մեր առ
փոքր մի ինչ բարկացեալ իցէ, դարձեալ Հաճեսցի ողոր-
մութեամբ ընդ ծառայս իւր: ³⁴Այլ դու անօրէն, ապաստմբ,
պիղծ, վատարանց. զի՛ զուր Հպարտանաս յուսով քոյով
մտոտեան 'ի վերայ ծառայից նորա: ³⁵Սակայն չես ինչ ապ-
րելոց յամենագետ յամենակալ դատաստանացն Աստուծոյ:
³⁶Ջի այժմիկ մեր եղբարք սակաւ ինչ ցաւոց Համբերեալ
վասն կենացն յախտնից, և 'ի վերայ ուխտի կտակարա-
նացն Աստուծոյ, անկեալ կան մահու տարածեալ: ³⁷Այլ ես
Հաւասար եղբարցն իմոց զոչնչ և զմարմին մատնել պատ-
րաստեալ ունիմ՝ 'ի վերայ Հարցն օրինաց. յուսացեալ կար-
դամ առ Աստուած, քաւութիւն ազգին ամենայնի գտանել.
և զքեզ մեծամեծ տանջանք Հեծեծութեամբ խոստովանել
զի՛ նա միայն է Աստուած, և այլ ոք չիք. ³⁸ինև և եղբարքն
իմով զամենայն նիւթեալ սրտմտութիւն բարկութեան ջնջել
և 'ի բաց անցանէ: ³⁹Յայնչապի քաջութեան սրտի ման-
կանցն իւթանեցոնց՝ սրտաբեկ լինէր թագաւորն, առաւել
'ի վերայ կրտսերոյն դաճնապէս տանջանս մատուցանէին:
⁴⁰Սակայն և սն անարատութեամբ և սրբութեամբ յուսաց-
եալ՝ 'ի Տէր մեկնեցաւ յաշխարհէ: ⁴¹Չէտ որդւոցն և մայրն
Երանելի 'ի նոյն օրէնս կատարեցաւ: ⁴²Այն որ ինչ վասն
Հարցմանց զոչիցն, և վասն անշնարին տանջանացն ցայս
վայր ցուցեալ լիցի:

8 Այլ Յուդա Մակաբէ՝ և որ ընդ նմա էին. ոչք աստ ԺԳ
անդ զաղտագողացեալ մտանէին 'ի գեղս՝ 'ի քաղաքս
և յազարակս. յինքն արկանէին զազգատոհմն, և նուաճէր
գէրեայնս որ կացեալ էին Հաստատութեամբ յուխտին իւր-
եանց. գնով լինէին յաւելովն բազմանային, լինէին իբ-
րև վեց Հազար այր. ²կարդային առ Տէր այց առնել
Հայել 'ի Ժողովուրդ անդր որ կոխեալ եղև 'ի Հեթանո-
սաց, գթալ՝ 'ի վերայ տաճարին որ յամպարշտաց ձեռացն
պղծեցաւ: ³Ողորմել՝ 'ի վերայ քաղաքին որ յապականութիւն-
թիւն և 'ի սատակումն յատակացն Հասուցանելոց եր, և
Հայել 'ի գոչումն արեանցն. յիշել զանմեղ մանկանցն կո-
րուստ տարապարտուց. ածել զմտաւ զՀայհոյանս անուանն
սրբոյ: ⁴Իբրև կազմէր լինէր զօրաժողով Մակաբէ, դի-
մակալ ինչ ոչ լինէին նմա Հեթանոսքն. զի սրտմտութիւն
բարկութեան մեծութեանցն աստուածութեան յողորմութիւն
դարձաւ: ⁵Հասանէր 'ի վերայ գիւղից և քաղաքաց, Հոճիգ
առնէր զամուր ամուր տեղիս թշնամեացն. անդրէն նուա-
ճէր դարձուցանէր զըմբռնեալսն 'ի թշնամեացն. մեծա-
մեծ սաստիկ Հարուածս 'ի վերայ թշնամեացն Հասուցանէր:
⁷Մանաւանդ զգիշեր ևս իւր օգնական գործակից գտանէր.
և Համբաւ քաջութեանն ընդ ամենայն կողմանս ընթանայր:

7 Ունան. Տանջանացն մատուցին... կերիցես խողի միս:
Ունան. Մինչև ամենայն մարմինդ: 9 Ունան. Յայց կենաց
յաշխարհէս... յախտնից միսանգամ ծնողեան ժամանակ կենաց
'ի կենանս դարձուցանէ: 10 Ունան. Յետ սորա գերորդն ածէին...
և նա: 12 Բապտիսմ. Ուշիմ մտացն: 14 Ունան. Եւ իբրև շունչն: 15
Լայլ. Եւ իբրև զաչս: 17 Ունան. Եւ տեսցես... որպէս զքեզ և
զազգատոհմն քո չարչարիցէ: 18 Ունան. Ածեալ զվեցերորդն...
զի՛ միլորեալ ես ընդ մեզ 'ի տարապարտուց: 20 Բապտիսմ. 'Ի
միում աւուր ժամանակի: 22 Ունան. Չգիտեմ բնաւ որպէս դուք
յարգանդի իմ երևեց... զկենանդ ձեզ շնորհեցի... և զհասակդ
ձեր... ես ինչ ոչ Համարեցայց: 23 Բապտիսմ. Ողորմութեամբ 'ի ձեզ
դարձուցէ: 24 'Ի լեռն. Վասն բարբառոյ նահատանացն. Հասա-
լայն ունան 'ի բնաւ: Ուր և ունան. 'Ի բարբառոյ: Բապտիսմ.
Այլ և երգմամբ Հասալ: Ունան. Գործ 'ի ձեռն տալ և բարեկամ
առնել թագաւորաց:

27 Թորքանկն պակասէր. Ծաղր առնել զՀապարտ զամբարտաւ:
Ունան. Ջինն ամիս յարգանս... յայդ չափ մեծութեան: 29 Ունան.
Հնտրեալ զմահ: 31 Ունան. Չչարիս խորմանսկեցեր: 32 Ունան
յաւելոյ. Պատուհասի պայս վասն մեղաց մեղոց կրեմ: Կեն: 34
Ունան. Պիղծ, վատ արանց... յուսով քով մտոտով: 36 Ունան. 'Ի
վերայ ուխտին կտակաւ: 37 Ունան. Եւ զմարմին մատնեալ պա:
Ունան. Հեծութեամբ խոստո՞: 38 Բապտիսմ. Եւ 'ի բաց անցուցա-
նել: 39 Ունան. յաւելոյ. 'Ի վերայ կրտսերոյ որդւոցն դաճան: 42
Ունան. Այն ինչ որ վասն Հարցմանց: 8.1 Ունան. Եւ որ ընդ նման
ոք էին, աստ... 'ի գեղս և 'ի քա՞... զազգատոհմն: Թորքանկն
պակասէր. Գործ լինէին յաւելոյն՝ բազմանային: 2 Ունան. Կար-
դային առ Աստուած... որ և կոխան եղև 'ի Հէ... որ յամպարշտաց
ձեռն պղծեցաւ: 6 Ունան. Տեղիս թշնամոյն... 'ի վերայ թշնամոյն
Հասուցանէր:

⁸Իբրև զայն տեսանէր Փիլիպպոս, զի գամքան զգամ իրը արնն յառաջադէմ ածողէին, արթունի Հրովարտակօջ առ Պողոթմէոս սպարապետ Ստորին Ստորոց և Տաճկաստանի Հրեշտակս անէր, օգնականն ի թիկունս զօրս ի ձեռն Հասուցանել: ⁹Նա վաղվաղակի իբրև անոյր զՀրովարտական զնիկանովր Պատրիկեանց զառաջին սիրելի աւագաց իւրոց ի ձեռն գումարէր ոչ ինչ պակաս քան զքառասուն Հազարաւ առ Հասարակ բառնալ ի միջոյ ջնջել զազգն Հրեից: Յանդիմանեաց նմա զԴորգի սպարապետ զայր քան իրաց պատերազմի, տեղեակ ամենայնի Հմուտ: ¹⁰Յանձն առ Նիկանովր զՀարկն առաջին զոր տային Հռոմայեցոց Հարիւր քանքար ի Հրեից գերութենէ անտի խուլ: ¹¹Անդ Հրաման տայր շուրջ զծովեզերօքն, կոչէր զվաճառականն մարդագին ի Հրեաստան. խոստանայր ինստն ինստն մարդ տալ նոցա ի քանքար մի. յայն ինչ ոչ Հայեր որ յերկրաց դատաստանն յմենակալէ կանխեալ պատրաստեալ կայր ի վերայ նորա: ¹²Յուրայի էին ոմանք որ գուշակ լինէին վասն Նիկանովրայ արշաւանին: ¹³Նոքա առ վատաստեղ իւրեանց այսր անդր խուսափէին: ¹⁴Եւ որ ինչ իւրեանց մնացեալ էր վաճառէին. և առ Հասարակ զՏէր ամենակալ աղաչէին, ապրել յանօրէն յանարժան ձեռնէ Նիկանովրայ. որ մինչև տեսեալ էր նորա, ընդ վաճառականս անձանց նոցա գինս Հատանէր: ¹⁵Իսկ արդ եթէ ոչ իսկ վասն նոցա, բայց սակայն վասն ընդ Հարսն ուխտիցն և կտակարանացն, և վասն մեծի և սրբոյ անուանն իւրոյ փրկէր գնոսա ի նմանէ: ¹⁶Զօրաժողով լինէր Մակաբէ որ զիւրեան էին արամբ իբրև վեց Հազարաւ. միսիթարէր գնոսա՝ զի մի պակասիցեն յայնչափ զօրաց բազմութենէ, և մի վատեսցին զո՛ր տարապարտուց ի վերայ եկելոց կոտելոց բազմութեան Հեթանոսաց գնդին. այլ կալ և մարտնչել քաջութեամբ: ¹⁷Նախանձ ի մտի դնել զսրբութեան տեղւոյն զկատարեալ անարգանս, և զՀարեալ քաղաքին գերութեան զարշարանս. գնախնեաց սրբութեան զկարատել օրինացն: ¹⁸Եւ նոքա ասէ՝ ի զէնս յուսացեալ են և ի զօրութիւնս իւրեանց. մեք յամենակալն Աստուած որ կարօղ է զայնտիկ որ զվեզ յաշն դնեն և զաշխարհ ամենայն, ի մի շունչ ոգոյ զօրութեան սատակել: ¹⁹Եւ սկսա յոչ առնել զմիոյ միոյ զառաջնոց զքաջութիւնս, և զօգնականութիւնս որ եղեալ էին ի Տեառնէ: Յիշեցէր զԱնեքեթիմ, և զուծուտանս բիւրուն սատակումն միանգամայն: ²⁰Յոչ լիցի ձեզ պատերազմն Հռոմայեցոց ընդ Գաղատացիս. զի ամենեքին առ Հասարակ ի գործ անդր Հասեալ էին երկոտասան բիւրու. սորա ելին վեց Հազարաւ, առ Հասարակ ի միոմ ժամանակի զերկոտասան բելոն առ Հասարակ կոտորեցին, օգնականութեամբ լցեալ Բարձրելոյն: ²¹Եւ այսու միսիթար քաջալեր բանիւք վառէր պատրաստէր գնոսա ի վերայ օրինացն և աշխարհին իւրեանց մտադելո մարտնչել Համարձակ մեռանել: ²²Յերիս գունդս զգորսն բաժանէր, երկոցունց գնդացն՝ զերկոսին զեղօրսն զՀմուտն և զՅովսէպ զօրավար կացուցանէր: ²³Իարձեալ առ քաջալերութեան առ միսիթարութեան զօրացն բերեալ զսուրբ զեղրեայ մատեանսն առաջի ընթեռնոյր: Իւրաքանչիւր զօրացն յանուն Տեառն նշանս բաշխէր. և առաջնոյ գնդին ինքնին զօրագլուխ պատրաստեալ յարձակէր ի զմի Հարկանէր Նիկանովրայ: ²⁴Իբրև օգնականութիւն յմենակալէն նոցա ի վերայ իջանէր, Հասանէին Հարկանէին ի զօրաց անտի թշնամեացն աւելի քան զինն Հազար սպառազէս, յառաջնում յարձակել անդ պակաս անէին: Եւ զայն խոց և խեղս և վիրաւորս անէին. և շուրջ զքանակաւն պահ արկանէին:

²⁵Եւ զինչս և զգանձս մարդագին վաճառականացն իւրեանց անուովն. և զմնացեալ զօրսն Նիկանովրայ առաջի իւրեանց փախստականս անէին, մինչ օրն տարաժամէր: ²⁶Իբրև ժամ ատուրն ի տարաժամել անկանէր, այսրէն վաղվաղակի տագնապաւ դառնային, և ոչ ընդերկար Հալածէին գնոսա զի ի վաղի անդր շարաթ էր: ²⁷Այլ Հասեալ այսրէն՝ ոնէին զճակատոն տեղի. զզէս քաղէին զանկելոցն, դիագերծ անէին զվիրաւորսն. և ինքեանք շարաթմուն պատրաստէին: Օրճնէին խոստովան լինէին փառաւոր անէին զՏէր, զի փրկեաց գնոսա ի նոցանէ յատուր յայնմիկ: Չայն օր ողորմութեան անէին և նշան յաղթութեան: ²⁸Յետ շարաթմուն նեղելոց և այրեաց և որբոց ման անէին յաւարէ անտի. և ապա ինքեանք ընդ բաժինս աւարին խառնէին: ²⁹Իբրև զայս գործեցին առ Հասարակ աղօթս անկեալ մատուցանէին առ ողորմաճն Աստուած. աղաչէին մինչ ի վախճան Հաշտ լինել ընդ ծառայս իւր: ³⁰Տիմոթէոս և Բադիգէս յոր գործ Հասեալ էին. Հասանէին բախէին Հարկանէին սպանանէին ի նոցանէ աւելի քան զերկուս բելոս. ամուրս բազումն և զբարձունս քաջութեամբ ոնէին, բազում գանձս ընչից և ստացուածոց նոցա յաւարի տանէին. բաժանակիցս իւրեանց զտնանկ և զորբս և զծերս աւարին իւրեանց անէին: ³¹Զզէս սպանանելոցն քաղէին, ի պիտոյս տեղիս թողուին. և ինքեանք աւարսն յերուսաղէմ առ նաՀապետս ազգացն գաւին: ³²Անդ սպանեալ լինէր նոցա զՏիմոթէոս, որ բազում շարարանս ի վերայ ազգին Հրեից Հասուցանէր: ³³Ժողովեցին զմարդիկ գաւառացն. օր ուրախութեան անէին, նշան յաղթութեան կանգնէին. ածէին զկալիսթենէս փախստեայ և որ գնովան էին, որոց զորոնսն լուցեալ էր կենդանւոյն այրէին: ³⁴Իսկ յամենայն կողմանց թշուառացեալ Նիկանովր. որ զՀազար վաճառականսն ի մարդագին ածէր որդւոց Հրեիցն. ³⁵մեծան տառապանք թշուառութեամբ անկեալ ի փառացն Հանդերձէ Հրամանաւ Տեառն, զձձեալ ընդ մուրօղս անկեալ, մեծ սուգ առեալ վասն զօրացն կորստեան, փախստեայ կորացեալ ի քաղաքն Անտիոքացոց անկանէր: ³⁶Եւ որ զՀռոմայեցոցն խոստանայր զՀարկն յերուսաղեմացոց գերութենէ անտի խուլ, ինքնին նովին բերանով պատմէր թէ յայտնի Աստուած է նոցա օգնական. վասն այսորիկ ողջանդամբ և առանց խոցոտելոյ ի պատերազմէ ելանեն. զի Հաստատութեամբ ուրեմն պահեն զօրէս որ ի նմանէ կալեալ է:

9 Ընդ այն ժամանակս դէպ եղև դառնալ Անտիոքայ ժ՛Ի մեծաւ անարգանք ի կողմանցն Պարսից. քանզի էր երթեալ նա ի քաղաքն ի բռն նոցա, խորճեցաւ ձեռն արկանել զգանձին. և թէ Ջսարեցի զքաղաքն իսկ աներել ջանայր: Իբրև զայն զգացին զօրք քաղաքին, առ Հասարակ ի զէնս իւրեանց ընթացան. և զայն որ մեծաւ սաստկութեամբ ի վերայ երթեալ էր. անարժան կորակոր յանձանց ի բաց մերժէին: Իբրև չու անէր խաղայր գնայր ամօթալից Անտիոքոս ի կողմանցն Պարսից, գայր Հասանէր ի կողմանս եկբաստնայ. ազդ լինէր նմա որ ինչ անք մնցեալ էին ընդ նա: Զմտաւ ածէր զստահակութիւն քաղաքացոցն որ զնա ի փախուստ դարձուցին: Լցեալ սրտմտութեամբ՝ զերկոցունց կողմանցն զմտաւ ածէր յերուսաղեմացիս անդ յազեցուցանել զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ. վասն այսորիկ Հրամանս տայր կատակարին, ստէպ տագնապաւ անդադար տայր վարել. միտ եղեալ ճանապարհին: Չայն ինչ ոչ ածէր զմտաւ, թէ յերկնից իրաւունք ինչ ոչ երթային. բայց ինքն մեծամեծա վերայր ի Հպարտութիւն ամբարտաւանութեան իւրոյ, և ասէր անմարդի զերուսաղէմ Հրեից Հասուցանել: Իսկ ամենակալ

8 Ոճանձ. Զօրս ի ձեռն Հասուցանել: 9 Յօրննակն. Պատրիկեանց: Ոճանձ. ԶՀրովարտակն. զՆիկանովրայ զՊատրիկ... յառազաց իւրոց... քան զքառասուն Հազար: Ոճանձ. Տեղեակ աւմենայնի: Ընդ մուտ (10) յանձն առ: 11 Ոճանձ. Անդ Հրաման տայր... խոստանայր ինստն մարդ տայր նոցա... որ երկնից դա... կայ ի վերայ նորա: 14 Ոճանձ. Ապրել ի յանօրէն... ձեռացն Նիկան... գին Հատանէր: 15 Ոճանձ. Իսկ եթէ ոչ վասն նոցա, բայց սակայն վասն ուխտիցն Հարցն և կտա՞: 16 Ոճանձ. Որ զիւրեն էին... զի մի պակասեցեն. և ոճանձ. զի մի պակասէն յայնչափ զօ՞: 17 Ոճանձ. Եւ զվարատել: 19 Ոճանձ. Որ եղեալ են ի Տեառնէ... և զերկոսեան բիւրուն. զոր ոճանձ Զորեն և զԲԺ-ան բիւրուն: 21 Ոճանձ. Եւ այսու միսիթարէր, և քաջալեր բանիւք վարէր: 22 Բաղդաւ. Եւ զՅովսէպ զօրավար: Ի լոս. Եւ զՅովսէպան զօրա՞: 23 Ոճանձ. Առ քաջալերութիւն զօրացն: 24 Ոճանձ. Ի

զօրաց անտի ի թշնամեաց: Ուսան. Եւ զայն խոցս և խեղս:

25 Ոճանձ. Յիւրեանս անուովն... փախստականս տանէին: 26 Բաղդաւ. Եւ այսրէն վաղվաղակի: 27 Ոճանձ. Չայն օր ողորմութեան Հաստէին: 30 Ոճանձ. Տիմոթէոս իւր և Բա՞: 31 Բաղդաւ. Զզէս սպանելոցն քա՞: Յօրննակն. Ի պիտոյս տեղիս թողէին: 33 Յօրննակն. Զորոնսն լցեալ էր կեն՞: 35 Ոճանձ. Զգեալ ընդ մուրօղս անկեալ: 36 Ոճանձ. Ինքն նովին բերանով... ի պատերազմէ ելանէին: 9.1 Լչլչ. Անտիոքայ մեծաւ. Կամ մեծի կորանք ի կողմանցն: Ոճանձ. Եր երթայն նորա ի քա՞... և թէ Ջսարեցէ քաղաքն... իբրև զայն զգային... սաստկութեամբ ի վերայ ընթացեալ էր, անար՞: 3 Բաղդաւ. Զմտաւ ևս ածէր զստահա՞: 4 Ոճանձ. Զմտաւ ևս ածէր յերուսաղեմա՞: Ի լոս. Եւ միտ եղեալ ճանապարհին: Չայն ինչ ածէր զմտաւ, թէ յերկնից իրաւունք ինչ

Բարձրեանք Տէր Աստուած Իսրայելի եւար զնա աներեւոյթ Հարուածովք. այն ինչ բանքն 'ի բերան նորա էին, ցաւք սաստիկք և անհարկին ոսկերաց 'ի վերայ Հասանէին, և դառնութեան խիթք 'ի փոր անկանէին: ⁶Կարի յիրատնաս. զի որ բազում նորանոր չարաչար ցաւս յայլոց մարմինս տանջանօք Հասուցանէր, նոյն սաստկութեան ցաւք զնովաւ անկեալ պաշարեալ պաշէին: ⁷Սակայն և այնպէս ոչ կասէր 'ի Հպարտութենէ անտի, այլ առաւել բորբոքէր ամբարտաւանութեամբ բարկութեամբ 'ի վերայ Հեբրայեցեաց. ստիպէր ձեպել 'ի ճանապարհ, մինչ դէպ եղև նմա անկանել 'ի կառաց անտի մինչդեռ գայր նա տազնապաւ: Մնդ անկանել 'ի չարաչար տանջանս. զի ամենայն ոսկերքն առ Հասարակ խորտակէին: ⁸Եւ այն որ այնինչ կամէր 'ի վերայ ալեաց ծովու սաստել վասն անօրէն Հպարտութեանն, և զվերին լերանցն ներքին առնել, և զներքին վերին. զնա ինքն յերկիր Հողեալ, շաղկաւ քրջեցուցանէին. յայտնապէս Աստուծոյ զօրութեանցն երևեցելոց: ⁹Մինչև յաչաց անտի անօրինին եռանդն որդանց բոխեալ սորսորել. և կենդանութեամբ իւրով ակտիւ ցաւոց զանդամն 'ի միմեանց յօշել: Եւ 'ի նեխոյն Հոտոյ զօրացն ամենայնի նեղել տագնապաւ: ¹⁰Եւ որ յառաջն Հպարտացեալ մօռք զաստեղս երկնից ամփոփել Համարել, այսր անոր շրջըրջել ոչոք կարէր վասն նեխոյն Հոտոյ տազնապաւ: ¹¹Յայնմ վայրի սկսաւ բեկանել 'ի Հպարտ յամբարտաւան խստութենէ անտի, և 'ի միտս իւր իծանել առ տանջանացն Աստուծոյ. միով միով ցաւօք 'ի վերայ Հարեալ մարմնոյն զայրացելոց: ¹²Գի ինքն իսկ ոչ կարէր ժոյժ ունել 'ի նեխոյն Հոտոյ անտի: Սկսաւ այնպէս խօսել. Պարտ և պատշաճ է Հնազանդ լինել Տեառն Աստուծոյ, և մի 'ի մարմինս մաշկանացու աստուածակերպ օրինակ բարձրանալ: ¹³Աղաչէր, ուխտս դնէր առ այն որ չէր նմա ողորմելոց: ¹⁴Վասն զսուրբ քաղաքն Հարթ յատակ և անմարդի կացուցանել, զայն մարդաշատ և ազատ ցուցանել: ¹⁵ՉՀեբրայեցիս ուրոց սպաննայր՝ ոչ պատանաց և ոչ թաղելոյ արժանի առնել, այլ կանամբք և մանկտուղ 'ի Հաւակերի՝ դնել գազանաբէկս արարեալ, զոսա քաղաքակիցս իւր Հաւասարս Աթենացոց գրով մուրհակօք կացուցանել: ¹⁶Եւ զտաճարս սուրբ՝ զոր յառաջ սպաննայր կապողտ կողպուտ թողուլ, գեղեցիկ պատարագօք զարդարեցին, և զզարդ և զսպաս տաճարին որ յառաջ անտի տարեալ իցէ, բազմապատիկ անդրէն դարձուցանել. և զկարգս մոից պիտոյ պատարագաց յարքունուտ ընդ: ¹⁷Եւ 'ի վերայ այսր ամենայնի Հեբրայեցի ևս լինել. և յամենայն մարդաշէն տեղիս Հասանել պատմել զգործովին մեծութեանցն Աստուծոյ: ¹⁸Իբրև ոչինչ էր Հնար ցաւոյն դարդարել, զի Հասան էր 'ի վերայ նորա պատուհանս 'ի Տեառնէ արդար դատաստանաւ. իբրև ակն ինչ ոչ կալաւ այնուհետև ապրելոյ իւրոյ. Հրովարտակա առնէր առ Եբրայեցիսն մեծաւ խոնարհութեամբ՝ օրինակաւս պստիկ: ¹⁹Առ քաղցր Հեբրայեցիս. առ ընկերս եղբարս քաղաքակիցս, ողջոյն յոյժ: ²⁰Հնար յոյժ ունիմ վասն ձեր յԱստուծոյ: ²¹Եւ ես 'ի տկարութեան իմում յանձնարին Հիւանդութեան մեծաւ գծով յիշեցի զձեզ: Դարձեալ եմ ես 'ի կողմանց Պարսից, և անկայ 'ի Հիւանդութիւն դժուարին. և այսպէս լաւ Համարեցայ 'ի մոի իմում վասն օգտի Հասարակաց և շինութեան: ²²Եւ իմ՝ ոչ եթէ յոյս ինչ Հատեալ է վասն կենաց, այլ ակն ունիմ ապրել 'ի դժուարին Հիւանդութենէ աստի: ²³Բայց և յայն վայր Հայեցայ, եթէ Հայրն 'ի ժամանակի յորում վերակողմն կողման չուեալ գնացեալ երթայր՝ ցոյց նա զփոխանակն իւր. ²⁴զի եթէ որ ինչ անցք անցցեն ընդ նա, կամ Համբաւ ինչ

դժուարին եկեսցէ՝ գիտիցեն ում պաշեալ կայ և յանձն է տեղին, և մի խոռվեցին: ²⁵Եւ թող զայս Հայեցայ ես շուրջ զմեզ 'ի մերձաւորս արքայութեան մերոյ, և որ շուրջ զմեզ ընդ ակամբ Հայէին 'ի մեզ. յայտ արարի ես զորդի իմ զԱնտիոքոս 'ի տեղի իմ թագաւորութեան. զոր բազում անգամ արդեւ իբրև չու արարեալ իմ գնայի, 'ի վերին կողմանս երթանայի. բազմաց ումեք 'ի ձեռն յանձն արարեալ 'ի 'ի ձեռն եղեալ երթայի: Այլ ես և առ նոսա գրեցի պատճենիւր պղտիկ, զոր առ ձեզդ 'ի ներքոյ գրեցի: ²⁶Արդ աղաչեմ զձեզ յիշել ձեզ գերախոսինս զառ Հասարակ բարեացն. և սեր օգուտ առ իւրաքանչիւր պաշել ընդ իս զՀաւանութիւն միաբանութեան և առ որդիդ իմ: ²⁷Գի զայս ինչ Հաստատեալ Հաւատացեալ գիտեմ, թէ քաղցրագոյն մարդասիրագոյն ևս յանկիցէ 'ի ձեզ՝ զիմոց բարուց զկնի Հայեցեալ: ²⁸Եւ մարդախոշոյն՝ անօրէն Հայհոյին, զայս օրինակ անկեալ կործանեալ սատակամաշ լինել, յօտար լերինս չարաչար տանջանօք զոր ընդ այլս անցոյց կարճէր 'ի կենաց անտի: ²⁹Իսկ Փիլիպպոս դայեկորդի իւր որ առեալ տանէր զմարմին նորա՝ երկեալ յորդոյն անտի. առ Պողոժմէոս յերկիրն Եգիպտացոց Հաստուածով փախստեայ լինել:

¹⁰ Մակաբէոս և որ ընդ նմա էին յօգնականութենէ Տեառն ԺԵ զօրացեալ գերեզարձ առնէին քաղաքին և տաճարին: ²Եւ զբազինսն որ 'ի մէջ քաղաքին էին, որ յայլազգեացն արարեալ էր, և զտեղիս պաշտամանց քակէին. ³և զտաճարն սրբէին, և այլ սեղան շինէին սրբեալ զվեման Հրով, և դարձեալ 'ի նոցոցն Հուր առնուին, և մատուցանէին զողջակեզն պատարագաց յետ երկեամ ժամանակի. ճրագոնս և խոնկս, և զդնել զնուէրս Հանապագորդս յաճախաց Հացին: ⁴Եւ զայս իբրև արարին, անկեալ տարածեալ 'ի վերայ երեսաց իւրեանց զՏէր աղաչէին՝ զի այլ մի կրկնեսցին 'ի վերայ նոցա նոյն չարիք. այլ թէպէտ և երբէ յանցանիցեն ինչ՝ 'ի ձեռն իւր Հեզութեամբ խրատել և մի 'ի ձեռն Հայհոյիչ խուժարուժ Հեթանոսաց մատնել զմեզ: ⁵Արդ յորում աւուր տաճարն 'ի ձեռն Հեթանոսաց պղծեցաւ՝ դէպ եղև 'ի նմին աւուր 'ի նոյն ժամանակի զարբութիւնն անդրէն նորոգել 'ի քանեբորդի Հինգերորդի՝ ի ամուրոյ որ անտանեալ կոչի Բաաղը. ⁶ցնծութեամբ և ուրախութեամբ առնել զտոն աւուրցն զովժ օր, ըստ բանի աւուրցն տաղաւարաւարաց: ⁷Զի յոյժ լիցի նոցա՝ որպէս յառաջ զտոն տաղաւարաւարացն 'ի լերինս պաշտէին յայրս և 'ի քարածերպս, զօրէն երեւոյ խոտաճարակ շրջել: ⁸Վասն այսորիկ ոստս առեալ գեղեցիկս 'ի թաւ ծառոց, և ոստս արմատն՝ այնմիկ որ աշողեաց նոցա սրբել զիւր տեղին: ⁹Հրաման տուաք ածել զաւուրս զայս 'ի տոն տարեկանաց բարեկենդանութեան ցնծութեամբ և ուրախութեամբ՝ 'ի Հասարակաց Համարուէ ազգին Եբրայեցոց ածել զայս տոն տարեկանաց 'ի կարգի աւուրց իւրոց: ¹⁰Այլ վասն Աստիղբայ երևեալն անուանելոյ մաշտանն այսպիսի բան: ¹¹Բայց վասն Հօրամոյն Աստիղբայ անօրէն զաւակի, ցուցցորք Համառօտ որ ինչ անցք ընդ քաղաքսն անցանէին:

¹¹ Իբրև առ թագ Աստիղբոս, կացոյց 'ի վերայ իրացն ԺԶ արքունի կողմանցն Ստորին Ասորոց և Տաճկաստանի գլխահաս, ¹²և զՊողոժմէոս որում բարձրանձնս ասէին. զիւրաւունս Հաստատուն պաշել առ Եբրայեցիս, վասն ուխտիցն եղելոց և իրաւանցն զրկելոց՝ ջանայր խաղաղութեամբ անցանել: ¹³Վասն այսորիկ ամբաստան լինէին զմանէն ընկերքն իւր առ Աստիղբոս. և մատնիչ կոչէին զնա յայն սակս, զի կողմանքն Կիպրացոց 'ի ձեռն էին նորա 'ի Փիղովմիտովայ Հրամանէ. թող զնա և եկն

երթային, Համաշայն ոմանց 'ի Բնաք: Ուր և ոմանք. Իրաւունք ինչ ոչ օգնէին:

5 Ոմանք. Այն ինչ նորա բանք 'ի բերան լինէին: 7 Ոմանք. Բորբոքէր յամբարտաւանութեան... ձեպել զճանապարհս... 'ի չարաչար տանջանաց: 8 Ոմանք. Եւ զներքին վերին առնել... Աստուծոյ զօրութեանցն երևելոց: 10 Ոմանք. Վասն նեխութեան Հոտոյ. և օրինակ մի. Վասն Հոտոյն նեխի: 11 Ոմանք. Յայնմ վայրի... ի ջանքն առ տանջանաց... Հարեալ մարմնոցն զայրացելոց: 12 Ոմանք. Աստուածակերպ օրինակաւ բարձրաւ: 13 Ոմանք. Աղաչէր և ուխտս: 14 Ոմանք. Վասն զի զսուրբ քա՛... յարթատակ... և ազատացուցանել: 15 Ոմանք. Զի զոսա քաղաքակիցս: Ոմանք. Քաղաքակիցս Հաւասար Մ... մուրհակացն կա՛: 16 Ոմանք. Զոր յառաջ անտի: 18 Ոմանք. Պատուհան... դատաստանօք: 19 Ոմանք. Եղբարս քաղաքացիս: 21 Նշ. Գծով յիշելի զձեզ: 23 Ոմանք. Եթէ

Հայրենի ժամանակի յորում վերակողմ կոչման չու առեալ գնացեալ էր:

25 Ոմանք. Նայէին 'ի մեզ... գնացի, 'ի վերին կողմանս երթայի, բազմաց: 26 Ոմանք. Զառ Հասարակացն բարեաց: 27 Ոմանք. Յանկ իցէ... զիմոց բարուց: 29 Ոմանք. Դայեակորդի իւր... առ Պողոժմէայ... Հաստուած փախստեայ լինել: 10.1 Օրինակ մի. Մակաբայեայ, և որ ընդ նմա: 2 Ոմանք. Որ այլազգեացն արարեալ էր: Ուր Ուկան. Զորս այլազգ: 3 Ոմանք. Յաճախեաց Հացին: 4 Ոմանք. Եւ մի 'ի ձեռն Հայհոյիչ: 5 Եգիպտոս պաշտել. Դէպ եղև 'ի նմին աւուր 'ի նոյն ժամանակի: Ոմանք. Հինգերորդի ամսնանս: 6 Ոմանք. Ըստ տոնի աւուրցն տա՛: 7 Ոմանք. Որ յաշողեաց նոցա զիւր սուրբ տեղին սրբել: 8 Ոմանք. Ածել զօրս զայս 'ի տոն: 9 Ոմանք. Երևելին անուանելոյ: 12 Ոմանք. Հաստատուն պաշել ընդ Եբրայեցիսն: Նշ. Եղելոց և իրացն զրկելոց:

առ Անտիոքոս. նա իբրև ոչ Համբերեր նախատանացն, դեղս առ անձամբ իւրով և մեռաւ: ¹⁴Գորգիսա զօրա-վար վայրացն զօրաժողով լինէր Եղովմայեցւոյն Հան-դերձ, Հասանէ՛լ Հարկանէ՛լ խոյզէ՛լ զամուր ամուր կող-մանսն: ¹⁵Հնդեղանէին ընդելուզանէին փախուցանել գնո-սա յերուսաղեմէ, գոնդ գործէին, մարտի պատրաստէին: ¹⁶Իսկ որ զՄակաբեացւոյն էին՝ ինդորուածս առ Աստ-ուած առնէին, օգնական ՚ի ձեռն կոչէին. զի ինքեանք կանխեսցեն Հարկանէ՛լ զամուրսն Եղովմայեցւոյն: ¹⁷Իբրև ե-կին Հասին պատեցին, խոնձ արարին, առ Հասարակ ՚ի վերայ յարձակեցան, զամուրսն փուլցին, Հարին կոտորե-ցին, զոր ՚ի ձեռն առին առ Հասարակ սատակեցին: ¹⁸Է-ին ոմանք որ փախստեայ գնացին, և եկին ամրացան ՚ի բերդս երկուս ամուրս: Եւ նոքա ընդ իւրեանս ոռնէին զա-մենայն կաճ մեքենայից, շորք պաճ եղին, և զմեքենայսն առ պարսկասն կանգնեցին: ¹⁹Եւ Մակաբէոս եթող ՚ի վերայ բերդին զՀման, և զՅովսէպ, և զԶաքէ, և որ ընդ նոսա զօրք էին վասն բերդիցն պաշարման. և ինքն գնաց: ²⁰Իսկ Հիմոնեանք որ զբերդան նստէին՝ ՚ի պատգամն անկա-նէին, կաշառագնաց լինէին. առնուին յամրականաց անտի եւթն բերս սատեր կրկին արծաթոյ, և թոյլ տային նոցա ե-լանել սփռել յամրոցաց անտի: ²¹Իբրև ազդ եղև Մակաբեայ վասն իրացն որ եղեն, ժողովէր զիշխանսն ամենայն, ամ-բաստան լինէր, յայտ առնէր՝ զի արծաթոյ վաճառեցին զեղբարսն, և արձակեցին զթշնամիսն: ²²Չայնոսիկ որ այն-պէս մասն եղեն օրինացն, ածին սատակեցին գնոսա. և ինքեանք ՚ի բերդն արշաւեցին: ²³Հասին պատեցին պաշա-րեցին, զի յաջողումն ՚ի ձեռն նորա լինէր. և յայնմ աւուր կոտորեցին անելի քան զքսան Հազար: ²⁴Եւ Տիմոթէոս որ յառաջ ՚ի պարտութիւն մատնեցաւ ՚ի ձեռաց Հերայեց-ւոցն. դարձեալ զուարթանայր, դարձեալ զօրաժողով լի-նէր յօտարակողմն կուսաց. բազում զայրուձի զԱսիացեաց կուտեալ, ՚ի մտի՛ եղեալ՝ զայր ՚ի տեգս նիգալաց վարել ՚ի գերութիւն գերկիրն Հրեաստանի: ²⁵Իսկ որ զՄակաբա-յեցւոյն էին ընդ մերձեանս նոցա ՚ի ինդորուածս պնդէին առ Աստուած. Հող ՚ի գլուխ քրձագգաճ լինէին. ²⁶առա-ջի սեղանոյն անկեալ զաշտիճանօքն թաւալէին. ինդրե-ին յայսմ Հնոտ Հաշտ լինել ընդ նոսա, վանել զթշնամիս նոցա. Հակառակ կալ ընդ Հակառակորդս նոցա. և զա-մենայն աղօթն որպէս օրեւն Հրամայէին աղաչէին: ²⁷Իբ-րև զաղօթն կատարեցին առ Հասարակ ՚ի զէն դար-ձան, վառեցան կազմեցան պատրաստեցան, Հարուստ մի ըստ քաղաքն արտաքս էին. իբրև մերձ եղեն ՚ի գունդն թշնամեաց, կարգեցան կազմեցան օրինօք ծակաւեցան: ²⁸Այն ինչ վարդապոյսն ծայրակարմիր արեգակն ընդ եր-կիր ծաւալել կամեր, և նոքա կողմանքն երկրքին ընդ միմ-եանս խառնէին. կիսոցն՝ օր բարենշան՝ զուարթութեամբ պատրաստեալ, զյաղթութիւն զուարճացեալ մատուցանէր. զի փառն զօրութեանց յերկից օգնականութեան Տեառն իւրեանց լուով իջեալ շուրջանակի պատեալ Հաստա-տեալ պաճէին: Կիսոցն սրտմտութիւն բարկութեան ըստ Հը-պարտութեան զօրավարացն ածեալ պնդեալ շտապ տագ-նապի ՚ի տեղին Հասուցանէին: ²⁹Այն ինչ լինէր նորա զա-նաչառ զանողորմ՝ ձեռն պատերազմի ՚ի գործ արկանել. և երևեցան յերկից արք Հինգ Հեծեալ սպառազէն վառել ՚ի զէն ոսկի և ՚ի զարդ ոսկի, որ եկին իջին առ գնդան թշնամեացն. զային խառնէին ՚ի գունդ Երայեցւոյն: ³⁰Որք ՚ի մէջ առեալ զՅուդա Մակաբէ, յառաջ խաղային իւր-եանց զինուքն ծածուկ վառեալ, առաւել յառաջ տանէին քան իւրով զինուքն. զի յամենայն կողմանց նեղը և տեղք որ զային ՚ի վերայ առ Հասարակ ՚ի բաց թօթափէին. և ինքեանք իւրեանց նետիւք լի բարկութեամբ զաշս թշնամ-եացն՝ բռնն դէպ կալեալ առ Հասարակ ՚ի կուրութիւն դարձուցանէին. և խոռվեալ զօրքն թշնամեացն ընդ միմ-

եանս խառնէին: ³¹Յայնժամ յայնմ՝ աւուր անկեալ գտա-նէր ՚ի գնդէ անտի թշնամեացն առաջի նոցա քսան Հա-զար և Հինգ Հարիւր սպառազէն: ³²Եւ ինքն Տիմոթէոս պրծեալ ընդ ամբոնն ՚ի փախուստ դառնայր. եկն անկա-լ ՚ի Գազար քաղաք մի ամուր, ուր ինքնին Քերեաս զօրա-գլուխ էր: ³³Եւ Մակաբէ զօրքն եկն փակեաց պաշարեաց զամուրն ՚ի չորս աւուրս: ³⁴Իսկ այն որ ՚ի ներքս անդ է-ին, յամրութիւն քաղաքին յուսացեալ էին, այսն կատակ լինէին Երայեցւոյն. և բանս կսկծելիս թշնամանաց առ իւրեանց չարի ՚ի նոսա արձակէին: ³⁵Իբրև օրն Հինգօրեայ շաբաթօց լուսանալ կամեր, արք ընտիրք քսան ՚ի գնդէ անտի Երայեցւոյն Մակաբէի Հանդերձ՝ լի նախանձու բարկութեամբ զէնս առեալ ընդ գունդ քաղաքին ՚ի ներքս յարձակեցան քաջութեամբ զազանաբար: Չորս առ դրանս գտին առ ոստ իւրեանց կոտորեցին: ³⁶Եւ զօրքն առ Հա-սարակ շուրջ զպարսպօքն յարձակեցան. և զայն աղմուկ և զաղաղակ ՚ի վերայ քաղաքին Հասուցանէին, զի որ զօրք պարսպապաճ ՚ի վեր անդ կային, որ ՚ի ներքս՝ որ ար-տաքն քան զտեղ քան զտարափ թանձր և արագ վե-րուստ ՚ի վայր թօթափէին. և ինքեանք առ Հասարակ ՚ի ներքս անկանէին. զաշտարակս բերդին և զամենայն փայ-տակերտ քաղաքին Հրձիգ առնէին. զգրոնսն այրէին և զմեքենայսն. և զամենայն երևելի և երևելի գործի՝ ՚ի բաց ապականէին: Ապա խաղայկս ՚ի մէջ քաղաքին արկա-նէին, և զՀալոյիշ թշնամանօղսն ՚ի նմա այրէին: ³⁷Եւ զա-մենայն զինչս և զստացուածս և զօրէն և զկարգս քաղա-քին, զայն ՚ի ձեռն առնուին. մինչև զՏիմոթէոս եկին գտին փախուցեալ թաքուցեալ ՚ի գգի միոյ. գնա և գրեւոր եղ-բայր նորա, և զԱպողոփանէս ՚ի նոյն գուր փողտեցին: ³⁸Չայս ամենայն իբրև գործեցին կազմեցին օրշնութեամբ ցնծութեամբ գոհութեամբ ուրախութեամբ օրշնէին զՏէր, որ մեծաւ քաջութեամբ քաջ անուամբ զյաղթութիւն պատ-րաստեաց ՚ի ձեռն Իսրայէլի:

11 Յետ սակաւ ժամանակաց Հազարապետն արքայի Լիւ-ծի սիսա իբրև լուսա, մեծաւ բարկութեամբ լի նախանձու ծանրացեալ տրտմէր ՚ի վերայ գործոցն եղելոց: ²Չօրա-ժողով լինէր, կուտէր ութսուն Հազար. և զամենայն զօրսն Հեծելազօր՝ ութ բիւրուն Հանդերձ ընդ իւր առնուր. ընդ իւր առեալ խաղայր ՚ի վերայ Երայեցւոյն, ՚ի մտի եղ-եալ զքաղաքն գլխաւոր բնակութիւն առնել Հեթանոսաց: ³Եւ զտաճարն սրբութեան դրամաժողով ՚ի վարձու կա-ցուցանել իբրև զայլ մեհենաս. և զքահանայապետութիւնն ինքնին վարձկան գանձուն կացուցանել ամյամ: ⁴Չմուտս ինչ ոչ ածէր զգործութիւնն Աստուծոյ՝ Հպարտացեալ մտօք ՚ի բերս բիւրուց զՀետեակն և զՀեծելազօրն, և զգիղսն աղխաղխեալ տանէր: ⁵Այլ իբրև ՚ի Հրեաստան միսեցաւ, և մերձ եղև յամուրսն Բեթսոմրայ որ մերձ է յերուսա-ղեմ իբրև ասպարիսօք Հինգ, պատէր բիւրուքն, և ՚ի նեղ մեծ զամուրն Հասուցանէր: ⁶Իբրև ազդ եղև Մակաբեաց-ւոցն պաշարումն ամրոյն իւրեանց, ողորմք և արտաս-ուօք անկեալ ժողովրդովն Հանդերձ աղաչէին զԱստուած, Հրեշտակ բարութեան առաքել ՚ի փրկութիւն Իսրայէլաց-ւոց: ⁷Եւ ինքն Մակաբէ նախ յառաջագոյն ՚ի զէն ընթա-նայր. և զօրացն Հրաման տայր վառել կազմել պատրաս-տել աշխատութիւնս յանձն առնուլ, լինել օգնական եղ-բարցն որ ՚ի ներքս թշնաման էին. ⁸յայնմ ժամանակի՝ միաբան միաՀաւան վառեալ պատրաստեալ յառաջ մատչէին: Այն ինչ լինէր նոցա մերձ ՚ի կողմն քաղաքին Երուսաղեմաց-ւոց Հասանել. եկն էջ առաջի նոցա այր մի սպիտակաձի յոսկիազէն վառեալ, ճօճէր գնիգակն և պատրաստէր յար-

13 Ոմանք. ՚ի ձեռն նորա էին ՚ի Փիղեոսիմիտովայ Հրամանէն: 15 Ոմանք. Հնդեղուզանէին ընդելուզանէին փախուցա-նէին գնոսա: 17 Ոմանք. Չամուրսն փուլցին: 19 Ոմանք. ՚ի վերայ բերդին զՀման և զՅովսէպ և զԶաքէ: 22 Ոմանք. Որ այնպէս մատնեալ եղեն օրինաց... ՚ի բերդսն արշա՛: 23 Այլ. ՚ի ձեռն նո-րա լինէր, և յայն ամուրս կոտորեցին: 24 Ոմանք. Վարել ՚ի գե-րութեան: 25 Ոմանք. Բարձագեցեաց լինէին: 26 Ոմանք. Խնդրէին յայնմ Հնոտ: 28 Ոմանք. Բարենշան զօրութեամբ պատեալ, զպաղ-թութիւնն զուարճացուցեալ մատու: Այլ. Հտապ տագնապաւ ՚ի տեղի Հասու: 29 Այլ. Այն ինչ լինէր նոցա... երևեցան յերկ՝... զային և խառնէին առ գունդն Երայ:՝

30 Ոմանք. Յառաջ տանէին գնոսա իւրեանց զինուքն... և տեղք որդայթին առ Հասարակ... բռնն դէտ կալեալ առ Հասա-րակ: 32 Ոմանք. ՚ի Գազար անուն քաղաք մի... զօրագլուխ է: 34 Ոմանք. Այսնակատակ լինէին Երայեցւոց ՚ի բանս կսկծ... առ իւրեանց չարին ՚ի նոսա յարձակէին: 36 Ոմանք. Եւ զօրքն ամե-նայն առ Հասարակ... զի որ զօր պարսպա՛... ՚ի վերուստ ՚ի վայր թօթա՛... և զամենայն երևելի երևելի գործ ՚ի բաց ապա՛: Որ օ-րինակ մի. Եւ զմեքենայսն յերևելի գործ: 37 Ոմանք յա-եղաւ. Եւ զամենայն զինչս և զքահանայ և զստաց՝ 11.1 Ոմանք. Յետ սա-կաւ ժամանակի 2 Ոմանք. Եւ զամենայն զգորսն Հեծելազօրս: 3 Ոմանք. Ինքն վարձկան գան: 4 Ոմանք. Եւ զմուտս ինչ ոչ ա՛... այլ Հպարտացեալ: 5 Ոմանք. Եւ ՚ի նեղ մեծ զամուրսն: 6 Ոմանք. Պա-շարումն ամրացն իւր: Ոմանք. Հրեշտակ բարկութեան առաքել ՚ի բարկութիւն Իսրայէլաց՝:

ձակեյ: ⁹Եւ առ Հասարակ ամենեքին խրախոյս բարձեալ օրէնէին զողորմածն Սատուած. և այնպէս քաջալերեալք և զօրացեալք էին, 'ի մոտի եղեալ յարձակեալ երթային. իբրև ոչ եթէ մարդկան 'ի դիմի Հարկանեղոց երթային, այլ թէ և զազանք ինչ անհնարին պատահեցեն, և կամ պարիսպք երկաթիք, Հարկանել սատակել կործանել թափ անցանել. ¹⁰Համարձակ յարձակեին. նիզակակից զերկնաւորն ողորմութեամբ իւրով յանձինս ընկալեալ: ¹¹Եւ այնպէս վարազարխառն առիւծաբար յարձակեցան 'ի վերայ գնդին թշնամեաց. և անդէն 'ի նմին տեղոյ Հարին տապաւտ արկին մետասան Հազար զինտիր զօր, և Հազար Հեծեալ 'ի վերայ Հազարացն: ¹²Եւ զամենայն զօրսն 'ի փախուտ դարձուցանէին. և բազումք 'ի նոցանէ խոց վիրաւորք և ապիկար մերկանդամք փախստեալք ապրեցան: Եւ ինքն Լիւսիաս կորակոր փախուցեալ մազապոյր լինէր: ¹³Իբր ոչ եթէ անմիտ ինչ լինէր յանձն իւր վասն իւրոյ վատթարութեանն. 'ի մոտի եղեալ խօսէր անհնարինս առ յաղթութիւն ասէր զԲերայեցիսն, Հզօրին Սատուոյ օգնական լինել նոցա. և առաքեաց զնոսա: Եւ յլեաց զկնի նոցա Հաշտութիւն առնել 'ի վերայ ամենայն իրաւանցն: ¹⁴Եւ թագաւորն ևս յանձն առ. և զթագաւորին միտ Հաճեաց, բարեկամ լինել ընդ նմա: ¹⁵Յանձն առ Յուզա զոր միանգամ Լիւսիաս աղաչեաց զնա, վասն օգտի ուխտի խորհրդոցն Հասարակաց. և որչափ միանգամ Մակաբէ նամակեաց Լիւսիաս վասն Հրեիցն, թողաքոյցն նոցա արքայն: ¹⁶Եւ էին առ Հրեայս թուղթք գրեալ օրինակաւս այսուիկ. Լիւսիաս առ գունդն Հրեից ողջոյն: ¹⁷Յոհաննէս և Աբեսաղով որ առ մեզ 'ի ձեռն առաքեցան, մատուցին մեզ իբրև 'ի ձեռն գիրն էր, և աղաչէին որ ինչ 'ի նմա գրեալ էր: Եւ որչափ ինչ թողուլ արժան էր թողիլ. ¹⁸և որչափ ինչ ցուցանել էր թագաւորին ցուցի. զի թոյլ լիցի ձեզ վասն ձերոց իրաց. ¹⁹ինչ որ գրեալ էր մեզ ընդ ձեզ ինչամ անկցի: Եւ յայսմ Հետէ առաւել ևս ջանացայց լինել ձեզ պատճառք բարեաց. ²⁰և որ յայպ ինչ իցէ, պատուէր տուաք խօսել ընդ ձեզ. ²¹և դուք ողջ լիջիք: Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի, յորմզդական տօնին, որ օր քսանուորք էին: ²²Իսկ Հրովարտակք արքունի գրեալ էր այսպէս. Արքայ Անտիոքոս առ եղբայր Լիւսիաս ողջոյն: ²³Հայրն մեր իբրև 'ի դիցն պաշտօն փոխեցաւ, կամեցաւ զի որ ընդ մերով թագաւորութեամբ իցեն՝ առանց խռովութեան լիցին: ²⁴Ո՞ր այլ զոք առաւել քան զՀրեայսդ. զի նախ նոքա ոչ Հաճեցան զօրն 'ի Հեթանոսութիւն դառնալոյ. վասն այսորիկ աղաչեցին թողութիւն առնել զօրէնսն իւրեանց: ²⁵Յանձն առաք և զայս ազգ առանց խռովութեան լինել. Հրաման տուաք զտաճարն անդրէն նոցին դարձուցանել. և զնոսա զրգել ըստ օրէս նախնեաց իւրեանց: ²⁶Արդ լաւ և բարձր արասցես. առաքեցես դու առ նոսա, ուխտ արասցես, և դաշինս կռեցես. զի գիտացես նոքա զմեր առ իւրեանս զինամ կամաց, և խրախամիտ լիցին. մտադիրագոյն շրջիցին, օգնականութիւն գտեալ զիւրեանցն օրինաց: ²⁷Հրովարտակն արքունի օրինակաւս այսուիկ գրեալ էր. Արքայ Անտիոքոս առ ձերակոյսն Հրեից, և առ զօրս և առ գունդս Հրեից ընտանի ողջոյն: ²⁸Ողջ լիջիք. և եղիցի ամենայն որպէս և մեք կամիմք. և մեք իսկ ողջ եմք: ²⁹Եցոյց այսպէս մեզ Լիւսիաս, եթէ կամիցիք դուք իջանել առ Հրեայսդ որ են յերուսաղէմ: ³⁰Այն որ այսուիկ գնաւ ունիցին՝ մինչև յերեստնս Ալեկսանի ամենան ձեռն տուեալ լիցի. դաշինս Հաստատեալ ³¹թողու-

թեան դիւրութեան քաղցրութեան ընդ Հրեայսն, կալ դոցա յիւրեանց օրէնս և 'ի կրօնս որպէս յառաջն, և մի ումեք նեղել զնոսա միով իւրք օրինակաւ: ³²Այլ մեք արձակեցաք զԼիւսիաս, և զՄենեղաւոս միսիթարէլ զձեզ. և դուք ողջ լիջիք: ³³Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի, յամենան Ալեկսանի, որ օր ընգետասան էր: ³⁴Առաքեցին և Հոռմայեցիքն օրինակաւս այսուիկ. Կոյինդոս Մեմիոս, Տիտոս Մանիոս՝ գլխաւորք Հոռմայեցոց, առ ժողովորդդ Հերայեցոց ողջոյն: ³⁵Վասն որոյ իրաց Լիւսիաս եղբայր թագաւորին թողութիւն արար ձեզ, Հաճեալ եմք և մեք: ³⁶Այլ ինչ որ գինչ արժան է 'ի մեզ մատուցանել արքայի ինչ տուք արագագոյն բերել խորհեցեալ իմաստութեամբ, զի դիցուք օրէնս մի որպէս արժան իցէ օգտել վասն ձեր. զի մեք աւագիկ յառաջագոյն երթամք 'ի քաղաքն Անտիոքացոց. ³⁷վասն այսորիկ փութացարուք, և յղեցէք դուք զոք, զի և մեք գիտացուք յորպիսի խորհուրդս կայք դուք: ³⁸Ողջ լիջիք: Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի, յորմզդական տօնին եդան դաշինքս այս:

12 Լիւսիաս անց գնաց անդրէն առ թագաւորն. Հրեայք անդրէն զգործովք զարարով: զարդեամբք պատաղեցան:

Որ զօրացն զօրավարն էին Տիմոթէոս և Ապողոնիոս Քաջեան, և Յերոնիմոս, և Դիմոփոն, և 'ի վերայ սոցա Նիկանովր՝ ամենեկն ոչ տային դալ և դադարել նոցա: ³Այլ Յոպպեացիքն այնչափ ինչ Համարձակեցան անօրէնութիւն գործել. եկին բարեխօսք ստիպէին որ շուրջ գնալք Հրեայք էին կանամք և մանկտով ածել զնոսա նաւով՝ առ Հասարակ քաղաքին միաբանութեամբ: Եւ նոքա յանձն առին իբրև թէ՝ 'ի խաղաղութիւն միաբանութեան ածել զնոսա. սոքա յանձն առին իբր ոչ ինչ կասկած կամ կարծիս 'ի մոտի ունել. ածին զնոսա ընկլուզին 'ի ծով ոչինչ սակաւ քան զերկերիւր մարդ: ⁴Իբրև զգաստ եղև Յուզա վասն անօրէն խաղաղութեան վնասին որ եղև, էտ պատուէր զօրացն որ զիւրեան էին, կարողալ առ արդար դատաւորն: ⁵Յայն վայր վաղվաղակի Հասանէր 'ի վերայ մահապարտացն, և գիշերայն գնաւահանգիստն Հրձիգ արարին, և գնաւսն այրեցին, և որ 'ի նոսա ապաստան եղէն՝ անդէն խոցոտեցին: ⁶Եւ զամուրսն 'ի պաճ զգուշութեան փակեալ դարձեալ ժամակալ լինէր 'ի դարձին միաւանգամ առ Հասարակ սատակել զազգն Յոպպեացոց: ⁷Եւ նա 'ի վերայ Յամենացոցն, իբրև զնոյն գործ կամէին գործել և 'ի վերայ իւրեանց քաղաքակից Հերայեցոցն: ⁸Գիշերախառն Հասանէր 'ի վերայ Յամենացոցն և գնաւահանգիստն նաւովն Հանդերձ Հրձիգ առնէր. մինչև ճառագայթք Հրոյն յերուսաղէմ երևէին. զի էր անտի անդր վտանք իբրև չորեքշաբիս ութսուն:

Եւ անտի կարթեցին իբրև քսան վտանասա 'ի վերայ Տիմոթէի, և անկանել կամեցան. ընդ առաջ եղէն նմա Տաճիկք իբրև Հինգ Հազար և Հինգ Հարիւր Հեծեալ: ¹¹Եւ իբրև մարտն սաստկացաւ, գունդքն 'ի միմեանս Հասին, գունդն Յուզայեան յուսացեալ յօգնականութիւն Տեառն զբարենշան նշան յաղթութեան առաջի շաշց տեսանէին: Իբրև 'ի պարտութիւն մատնեցան Արօտականքն, առաջի կացին գնդին Յուզայեան, և Հնազանդեալ առաջի անկեալ դաշինս Հաստատել ինդրէին. և խոստացան ևս խաշինս տալ նոցա. և 'ի բազում պէտս պէտս օգտակար լինել նոցա: ¹²Խորհեցաւ Յուզա եթէ շատ ինչ իրք են յորում օգուտ են նոքա նոցա. յանձն առ, ներեաց և արար ընդ նոսա խաղաղութիւն: Նոքա իբրև դաշինս Հաստատեցին, յիւրաքանչիւր բանակս սփռեցան: ¹³Սոքա ասպատակ եղին 'ի կողմն մի, զքաղաք մի ամրացեալ պարսպօք, լցեալ պէս-

8 Ոճանձ. Յառաջ մատնութիւն... եկն եկաց էջ առաջի նոցա: 9 Ոճանձ. Եւ զօրացեալ լինէին... կործանել թափանցանց ելանել: 10 Ոճանձ. Նիզակակից զողորմածն զերկնաւորն յանձինս ընկալեալ: 11 Ըլլի. Առիւծաբար յարձակեին... և վեց Հարիւր Հեծեալ 'ի վերայ Հազարացն: 12 Ուկան. Մազապուրծ լինէր: 14 Ուճանձ. Եւ զթագաւորին ևս զմիտս Հաճել: 15 Ոճանձ. Վասն օգտի խորհրդոցն Հասարակաց: Ըլլի. Մակաբէ նամակ էտ ցԼիւսիաս: 17 Ոճանձ. 'ի ձեռն առաքեցան... իբր 'ի ձեռն: 'ի Բապտիստ պակասի. Գրեալ էր. և որչափ ինչ թողուլ արժան էր թողիլ: 21 Յօրթնակն թոսագործ գրիլ այսպէս. Որ օր Ի՞նչ էին: 22 Ոճանձ. Իսկ Հրովարտակն արքուն: 24 Ոճանձ. Ոչ Հաճեցան Հօրն 'ի Հեթան... այլ վասն այսորիկ աղա՞: 26 Ոճանձ. Զի գտցեն նոքա զմեր... խրախամիտ լինիցին: 27 Ոճանձ. ԶՀրովարտական արքունի օրի: 29 Ոճանձ. Եթէ կամիցիք դուք իջանել առ Հրեայսն: 30 Ոճանձ. Մինչև յերեստնս Ալեկսանի ամենան... դաշինս Հաստատել (31) թո՞:

31 Ոճանձ. Թողութիւն դիւրութեան... նեղել զնոսա: 34 Ոճանձ. յաւելումով. Եւ Հոռմայեցիքն առ նոսին օրինակաւ... Կայինդոս: 35 Ոճանձ. Վասն որոյ Լիւսիաս եղ՞: 36 Ոճանձ. Այլ որ ինչ գինչ արժան իցէ 'ի մեզ մատուցանել: 37 Ոճանձ. Վասն այսորիկ փութարուք և: 38 Ոճանձ. Տօնին եղէն դաշինքս այս: 12.1 Ոճանձ. Եւ Հրեայքն անդէն զգործով զարարով զարդեամբ: 2 Ոճանձ. Քաջեանն... և Դեմոփոն, և 'ի սոցա վերայ Նիկանովր... դալ և դադարել: Ուր օրինակ մի. դողալ և դա՞: 3 Ոճանձ. Այսչափ ինչ Հա՞... կանամք և մանկամք ա՞: 5 Ոճանձ. Որ զիւրև էին, կարողալ առ դատաւորն: 6 Ոճանձ. 'ի գիշերայն գնաւահանգիստն Հրձ՞: Ըլլի. Անդէն խոցեցին: 7 Ոճանձ. Փակեաց. դարձաւ ժամակալ լինէր 'ի դարձէ միաւանգամ սատակել առ Հասարակ: 8 Ըլլի. Եւ նա 'ի վերայ 9 Յօրթնակն. Վտանք իբրև Նձ: 11 Ոճանձ. Եւ իբրև 'ի պար՞... արատականքն... գնդին Յուզայեանց... 'ի բազում պէտս իւրեանց օգտա՞:

պէս խառնիճաղանճ ազգան բնակեցեալ զօրօք՝ Դեկասայ անուն. և զայն պատեալ պաշարեալ պաւէին: ¹⁴Իսկ որ 'ի ներքս անդ էին՝ 'ի պարսպացն ամրութիւն յուսացեալ էին, և 'ի Համբարտոցն բազմութիւն Հայէին. Հայրտաբոյնս ար- Համարանօք ընդ Յուդա և ընդ զօրսն Հայէին. և բանիւք ևս նախատանաց կսկծելեօք Հայհոյէին զնոսա, և խօսէին զայն ինչ զոր ոչ էր արժան: ¹⁵Իսկ նոքա զամենազօրն զմեծն զՀզօրն երկնից և երկրի օգնական կոչէին. որ առանց Հոյոց մանազօրնից մեքենայից զերեքոյն կործանեաց 'ի ժամանակն Յեսուայ որդւոյ Նաւայ: Խնամք արարին, առ Հասարակ 'ի վերայ պարսպացն գազանաբար յարձակեցան, ¹⁶Հասին առին զամրացեալ քաղաքն կամօքն Աստուծոյ. և անդ 'ի նմա բազում՝ կոտորածս զօրացն գործեցին. մինչև ծովակն որ զնովա շուրջ էր, զի էր ինքն որչափ քան զերկուս վտաւանս խառնեալ արեամբ երկեր: ¹⁷Եւ անտի պարզեցան մեկնեցան 'ի կողմն Քարալի, իբրև վտաւանօք Հինգ Հարիւր և յիսուն, առ անուանեալ Տուբեական Հրեայն մերձանային: ¹⁸Եւ անդ գտանէին զՏիմոթէոս՝ ոչ ինչ գործ 'ի ձեռն յաջողեալ լուծեալ քեալ 'ի զօրութեան իւրմէ. սակայն թողեալ էր պաշարանս զօրս 'ի տեղոյ միոյ ռոճիկն ամրացեալ: ¹⁹Ապա՝ Դովսիթեոս և Սոսիպատրոս արք Հզօրք զօրավարք 'ի Մակաբայեցոց գնդէ անտի, իբրև արտաքս ըստ զօրսն ելեալ շրջէին գնդանս իւրեանց, եկին դիպեցան ամրոյն այնմիկ, Հարին սպանին կոտորեցին 'ի նմա իբրև աւելի քան զտանն Հազար այր: ²⁰Իսկ Մակաբէոս զզօրն ամենայն 'ի գունդս գունդս բաժանէր. և ինչն իւրով գնդանս 'ի վերայ Տիմոթէոսի Հասանէր: Եւ գնովա էին զօրք վաճան 'ի ձեռն երկուստանս բեր, և Հեծեալք իբրև երկու Հազար և Հինգ Հարիւր: ²¹Տիմոթէոս իբրև զգայր զարշաւանս Մակաբէացոց 'ի վերայ նորա, արձակեաց վաղվաղակի զկաճ և զգանձ, և զկին և զմանուկ զօրացն որ ընդ իւրն էին, յամուր անդր Կառնացոց յուղարկէր. և ինքն ամուրն անհարին էր առ պաշարել վասն դժուարամատոյց նեղութեան ամրութեան վայրացն: ²²Այլ իբրև երեւցաւ գունդն Յուդայեան, յառաջ զեռեալ սկսան զօրքն թշնամոյն. զի աճ Ամենակալին 'ի վերայ անկեալ սրտաթափս անդէն և անդ մրկեալ ընդ միմեանս պողէր պղտորէր. և առ Հասարակ ընդ ամենայն կողմանս 'ի փախուստ դարձուցանէր: Եւ այնք բազում էին որ առ աճին յիմարութեան ընդ իւրեանց զէսս ելանէին: ²³Իսկ գունդն Յուդայեան սաստկագոյն Հալաճանօք բուռն 'ի վերայ եղեալ զփախստեայնս տանէր, խառն խոցել խառն Հարկանել: 'ի նմին տեղոյ տապատ արկանէին իբրև երիս բերս այր պատերազմի 'ի մարտիկ զօրէ անտի: ²⁴Եւ ինքն Տիմոթէոս դիպէր առաջի գնդին Դովսիթեան և Սոսիպատրեայ: Արդ 'ի ձեռն անկեալ նոցա՝ աղաչէր գնուս մեծաւ դիւրութեամբ թողոյ զնա կենդանի. զի ասէր. Բայ՝ բազման 'ի ձէնջ ևս ընդմանիք առ մեզ և եղբարք. զամենայն գնուս ողջս բովանդակս փոխանակ միոյ զվոյս իմոյ 'ի ձեզ արձակեցից: ²⁵Եւ այնու բանիւք Հաստատեալ փոխանակ իւր զբազումս արձակելոյն. թոյլ ետուն նմա վասն եղբարցն փրկութեան: ²⁶Նա իբրև ել անկաւ յամուր անդր, կշիռ 'ի բնի 'ի շուրջանան վերայ, ած կոտորեաց յայնցանք զոր խոստացան արձակել աւելի քան զերկուս բերս մարդկան:

Ի ²⁷Նոքա նոյն Հետայն արշաւեցին 'ի քաղաք մի ամուր Եփրոն անուն. յորում էր բնակեալ ինքնին Լիախաս: Եւ

Հովսաղեցիք բազումք արտաքս պարսպացն ապաստան յամուրն և 'ի Հանդերձ մեքենայից նետիցն և 'ի զինոն պատրաստութիւն Հաստատեալ կային, մտադիրագոյնս ներքուստ արտաքս մարտնչէին: ²⁸Իսկ սոքա զամենակալ Հզօրն յօգնականութիւն կոչէին, որ կարող է խորտակել զպատերազմողաց զօրութիւն. վաղվաղակի զքաղաքն ամրութեամբն Հանդերձ 'ի ձեռն առնուին. անդ 'ի ներքս Հարկանէին կոտորէին տապատս արկանէին՝ իբրև երկուս բերս և Հինգ Հազար այր: ²⁹Անտի սապատակ դնէին 'ի քաղաք մի Սկիւթացոց որ 'ի բացեալ էր յերուսաղեմէ իբրև վեց Հարիւր վտաւանաւ. որք զանձինս իւրեանց երախտաւորս Համարէին առ ազգն Հրէից: ³⁰Եւ ինքեանք ևս Հրեայն որ 'ի ներքս բնակալ էին վկայութիւն տային երախտեացն որ նոցա 'ի քաղաքացեացն գտեալ էր 'ի ժամանակի նեղութեան իւրեանց: ³¹Նոքա իբրև խաղաղութեան պատահար 'ի Մակաբայեցոց գնդէ անտի աշողեցաւ, ձայն բարձեալ 'ի գունդ անդր. յայտմ Հետէ յառաջ առաւել ևս յազգս նոցա Հնազանդութիւն պաւելոյ: Սոքա զանցին գնդօք փութացեալ 'ի քաղաքն Երուսաղեմացոց. զի տօնք եւթներորդ շաբաթակրօնիցն մե՛րձ 'ի վերայ Հասեալ կային:

³²Այլ իբրև կատարեցաւ տօն պենտակոստեիցն. դիմեցին Նաւայ 'ի վերայ Գորգեայ, որ կողմնապաճ կայր կողմանցն Երովմայեցոց: ³³Նա՛ ել ընդ առաջ նոցա երիւք բիրտք վաճանաւոր զօրու, և չորիւք Հազարօք Հեծեալօք գնդաւ: ³⁴Իբրև յայսկոյս յայնկոյս միմեանց ընդդէմ՝ ճակատեցան. դէպ եղև սակաւուց յերայեցոց գնդէ անտի անկանել 'ի մէջ երկուք ճակատուցն: ³⁵Դովսիթեոս ոմն անուն 'ի Տովբեկէնացոց գնդէ անտի, այր Հզօր սպառազէն պատերազմող յարձակեալ գայր 'ի վերայ Գորգեայ. և այն ինչ կամէր զանօրէնս ձերբակալ կալեալ կապեալ առաջի Մակաբէացոց գնդին պատարագ մատուցանել. և անտի վառեալ մի 'ի Թրակայ գնդէ անտի զուս Հարկանէր, 'ի վայր քարշէր. և զԳորգին 'ի ձեռաց նորա թափէր, մագապուր ճողոպրեալ յամուրն Միմարէն փախստեայ անկանէր: ³⁶Այլ եղբեայ նոցա իբրև երկայնագոյն լինէր նոցա մարտ պատերազմի, և բազում կոտորածք 'ի միջի լինէին: Յայնմ ժամանակի գունդն Մակաբայեցոց կռուեալօք զամենակալն Աստուծոյ յօգնականութիւն կոչէին, երեւել առաջնորդել պատերազմին: ³⁷Եւ այնպէս խրախոյս բարձեալ իւրեանց բարբառովն, ձեռն 'ի գործ առնէին. և 'ի նմին ժամանակի Գորգի Հանդերձ զօրօքն 'ի փախուստ դարձուցանէին: ³⁸Եւ Յուդա զզօրսն առնուց, 'ի քաղաք մի Սոդոմ անուն Հաստանէր. և իբրև շաբաթն մերձենայր ըստ իւրեանց օրինացն սրբեալք և լուացեալք զշաբաթն անցուցանէին: ³⁹Ի վաղիւն գային ընդ կողմն Հրեաստանի ամփոփել զմարմինս անկելոցն 'ի պատերազմի. և տոճմային եղբարք Հանդերձ յիւրաքանչիւր շիրիմս առ Հարսն իւրեանց ծածկիցեն: ⁴⁰Եւ իբրև Հասանէին 'ի ճակատուն տեղի, գտանէին զիւրեանց եղբարց դիակունան, և 'ի ներքոյ Հանդերձից նոցա յուռնութ իւրունս, և բժրժանս յամենայն կողոց, ուրնդանութ ունէին. ուստի մանաւանդ գարշէին օրէնքն, և զՀերայեցիսն յայնպիսի գործոց ամենակն 'ի բաց մերժէին: Ապա իբրև զայն գտին, ստուգեցին 'ի միտս իւրեանց եթէ կոտորած նոցա յայնց պատճառաց լեալ իցէ: ⁴¹Ապա ամենեքին առ Հասարակ օրշէկն գարդար զգատաւորն զՏէր, որ զգաղտնի ծածկեալսն 'ի յայտնութիւն դարձուցանէ: ⁴²Եւ անկեալ ինդրուածս առնէին, զեղեալ անցեալ զմեղսն զայն սրտի մտօք թողոյ նոցա: Քայիկ ևս Յուդա միսթարէր զզօրսն, և աղաչէր զգոյշ լինել վասն նորին մեղաց. Զի ձերութեալ աչօք տեսէր ասէ զպատուհանօք եղեալ վասն մեղացն եղելոց: ⁴³Քանութեամբ խորհողովք չորս սատերս կրկին ժողովէր, և տայր տա-

13 Ուկան. Խառնիճաղանջ ազգօք բն՝... Դեկկասպին անուն: 14 Ուման. 'ի պարսպացն յամրութիւն... և 'ի Համբարացն բազ՝... և բանիւք ևս նախատանս և կսկծելովք... զայն ինչ զոր ինչ ոչ էր: 15 'Ի լուսն. Որ առանց խոյոց մանգ: 16 Ուման. Որ գնովա շրջէր... արեամբ երեւեալ: 19 Ուման. Արտաքս ընդ զօրսն եղեալ: 20 Ուման. Եւ ինքն իւրով զօրան Հասանէր 'ի վերայ Տիմոթէոսի. և որ գնովա էին զօրք բազումք վաճանաւոր երկուստանս բեր: 'Ի լուսն. Վաճանաւոր 'ի ձեռն. Համաշայն ոմնաց 'ի բնաց: 21 Ուման. Չօրացն որ ընդ իւր էր... անհարին էր պաշարեալ վասն... նեղութեան վայրացն: 22 Ուկան. Յառաջ զեռալ սկսան: Ուման ումն լու. Ընդ միմեանս պողէր. և ոմնաց լու. Ընդ միմեանս պողորէր: 23 Ուման. Խառն Հարկանել... տապատ արկանել իբրև: 'Ի լուսն. 'Ի մարտիկ զօրաց անտի. Համաշայն ոմնաց 'ի բնաց: 24 Ուման. Արդ 'ի ձեռն եկեալ նոցա, աղաչէր գնուս մեծաւ թողութեամբ. կամ՝ դիւրութեամբ թողու: 26 Ուման. 'Ի շուրջանան 'ի վերայ ած և կոտոր':

27 Ուման. Եւ 'ի Հանդերձ մեքէ... և զինուն պատ: 28 Զօրիւնաւ. Անդ 'ի ներք Հարկանէին: 29 Ուման. Որ 'ի բացէ էր: Ուկան. Առ ազն Հրէից: 30 Ուման. Որ նոցա 'ի քաղաքացն գտեալ էր: 31 Ուման. Իբրև խաղաղութեամբ էին պատահար... յայնմ Հետէ յառաջ... Հնազանդ պաւելոյ... շաբաթու կրօնիցն մերձ 'ի վերայ կային: Ուր ոմնաց. Հաբաթկրօնիցն: 34 Ուման. Երկուց ճակատուցն: 35 Ուկան. Այր ոմն Դովսիթեոս Հզօր սպառաւ... մագապուր ճողոպրեալ յամուր մի Մարես: 'Ի լուսն. 'Ի Թրակաց գնդէ անտի, զուս Հատանէր: Օրբնակ մի. Յամուր Միմարեան: 36 Ուման. Երեւել առաջնորդ պատերազմի: 39 Ուման. 'Ի վաղիւ անդր գային... շիրմի առ Հարսն իւրեանց ծածկէին: 40 Օրբնակ մի. Յուստոյնիւրուն... և զՀերայեցիսն յայնպէս գործոց: 42 Ուման.

նեկ յերուսաղէմ, մատուցանել պատարագս վասն մեղացն. կարի բարութիւնս իմաստութեամբ. զի վասն յարութեան մեռելոց խորհել անէն զոր անէր: ⁴²Զի եթէ յարութեան ակն ոչ ունէր, անկեղցն 'ի պատերազմէն զոր տարապարտոց լինէր վասն մեռելոցն աղօթս մատուցանել: ⁴³Այլ Հայեր նա ուղիղ, ննջեցելոցն գեղեցիկ պահեալ գշորհս պարգևաց. ⁴⁴արութեամբ քաջութեամբ վասն մեռելոցն զմտաւ ածէր այց լինել մեղացն թողութեան:

Ի 13 Յամին Հարիւրորդի բառասներորդի իններորդի. դէպ եղև առ ժամանակօք Յուդայ, եկն Մնտիղքոս բազում զօրօք ¹Լիսիաւ Լանդերձ 'ի Հրեաստան՝ մետասան բիւրու վաճանաւոր զօրօք. Հինգ Հազար և երեք Հարիւր Հեծելազօր գնդաւ, և քսան և երկու փղօք. երեք Հարիւր գերանդազէն կառօք: ²Անկեալ էր և Հիմն 'ի նոսա 'ի խելս կերպարանեալ իբրև թէ բարեխօս էր 'ի խաղաղութիւն աշխարհին, բայց սրտի խորհրդով ցանկացեալ էր քաշանայապետութեան աշխարհին: ³Իսկ արքայ՝ արքայից արքայ, յոյժ յուզեաց զսրտմտութիւն բարկութեան Մնտիղքայ 'ի վերայ անօրէն Հիմնի. մանաւանդ Լիսի և ցուցանէր, թէ սա է պատճառք ամենայն չարեաց որ լինին յաշխարհի անդ. Հրաման տայր ըստ օրինի 'ի նմին տեղով կայեալ կորուսանել: ⁴Եւ էր 'ի տեղով անդ աշտարակ մի յիսուն կանգուն շինեալ լի մոխրով, գործած բոլորչի յամենայն կողմանց. ⁵դռնն առ 'ի շեղ 'ի ներքսակողմ 'ի մոխիր անդ առ լեզ շինեալ, յայն արկանէր զգնասակար տաճարին. և կամ զպարտ այլոց մեծամեծ չարեաց ընկենուլ Հասարակ Լաւանութեամբ շուրջ լինել մէն ձեռն մատուցեալ: ⁶Այսպիսի օրհասաւ Հրամայեցին զանօրէն Հիմն 'ի միջոյ ջնջել. ⁷զի մի՛ Հողոյ և մի՛ պատանաց յիւրում բնակութեան աշխարհին արժանի լիցի: Քանզի բազում չարիս էր ցուցեալ նորա 'ի սեղան անդ, ուր Հուրն սրբութեան կայր և աճիւնն. վասն այնորիկ մոխրաճեղձոյց մահու գկատարած իւր վախճաններ: ⁸Մնտիղքոս արքայ՝ առաւել վայրենացեալ խորհրդովք գայր՝ պատրաստեալ չարաչար տանջանս քան որ առ Հարբն եղեն Հասուցանել 'ի վերայ Հեբրայեցոց: ⁹Իբրև զայն զգայր Յուդա, պատուէր տայր ժողովրդոցն ցայգ և զցերեկ կարդալ առ Տէր. զի որպէս այլ երբեք, և արդ օգնական լիցի այնոցիկ, ¹⁰որ 'ի Հարցն օրինաց և 'ի սրբոյ տաճարէն մերժել կամին. և մի՛ յանձն առցէ Հեթանոսաց անօրինաց 'ի ձեռն տալ: ¹¹Իբրև ամենեքին առ Հասարակ միաբանութեամբ յայսմ ուխտի կային արտասուօք և պաճովք, առաջի անկեալ թաւալէին անպակաս գերիս աւուրս, միսիթարեանց գնոսա Յուդա անձին զգալ: ¹²Եւ ինքն անոնոր զծերակոյտ ժողովրդեանն առանձին 'ի խորհուրդ մտանէր. ¹³Պոլեւսոք ասէ զքաղաքս, մինչև՝ զօրաց թագաւորին 'ի ներքս 'ի Հրեաստան մտեալ է: ¹⁴Եւ մեք եցուք քաջութեամբ կամօքն Աստուծոյ, մահու չափ մարմնել 'ի վերայ օրինացն, քաղաքին և տաճարին աշխարհի և տերութեան: Իբրև զայն ասէր պնդէին վաղվադակի 'ի կողմն Մովսիսիմ քաղաքի զօրօքն Լանդերձ: Բանակ Հարկանէր. ¹⁵զնչան բաշխէր. յանձն առնէր Աստուծոյ զանձն և զգործն, և զյաղթութիւն գնդին: Եւ առնոյր զԼիսիսիդէն ընտիր ընտիր երիտասարդ վառելովք. անկանէր գիշերի ընդ բանակս թագաւորին 'ի ներքս զսրահակօքն, կոտորէր զգիշերապահ դռնապաշտն իբրև չորս Հազար այր. և զգլխաւոր փղացն փղապետան

Վասն նորին իսկ մեղաց:

43 Ունալ. Խորհրդովք ԺԲ-ան Հազար սատեր... մեռելոց խորհեալ անէր: 44 Ունալ. Անկեղցն 'ի պատերազմի: 46 Ունալ. Չմտաւ ածեալ այց լի: 13.2 Ունալ. Բիւրաւ վաճանաւոր զօրու, և Հինգ Հազար... և 3 գերանդալ: 3 Ունալ. Իբրև բարեխօս... բայց 'ի սրտ խորհրդով ինքն անցեալ էր քաշմ: 4 Ունալ. Իսկ արքայից արքայ յոյժ: Ունալ. Եթէ սա էր պատճառք... որ լիսի յաշխարհի անդ... կալեալ կորուսանէր: Երբնալ. Ի նմին տարւոյ կալեալ կ: 6 Ունալ. Դուր քաշել 'ի ներքսակողմն 'ի մոխիր անդ առլեւի շինեալ... և կամ զպարտս այլոց... լեալ մէն: Ուր Ունալ. Դուրս քաշել 'ի ներքսակողմն 'ի մոխիր անդ... և զպարտականն այլոց մեծամեծ չա՛... շուրջ լեալ մենեւաւուս ձեռն մատուցեալ: Ի լուս. Առ լեւի շինեալ Համաշայն Բապան 'ի Բնալ. Ուր օրինակ մի՛ տալ: 7 Ունալ. Եւ այսպէս օրհասաւ: 8 Ունալ. Մի լիցի արժանի... ցուցեալ նա 'ի սեղան... վասն այսորիկ միս: 9 Ունալ. Քան առ Հարբն որ եղեն Հասուցանել Հեբր: 10 Ունալ. Չցայգ և... զի որպէս և յայլ ժամանակն և արդ: 11 Ունալ. Եւ 'ի սրբոյ տաճարէ անտի մեր: 12 Ունալ. Թաւալէին գերիս աւուրս: 14 Ունալ. Եւ տաճարին և աշխարհի:

Լանդերձ անդէն սպանանէր. և այնպէս զդռնապաշտն տապաստ արկեալ պարէն դիմէր: ¹⁶Յայնմ ժամանակի զամենայն բանակն խռովութեամբ և դողութեամբ խոյր: ¹⁷Եւ ամենեքին լեալք և լուծեալք և սպառեալք և տարակուսեալք յայն առաւօտն Հասանէին: ¹⁸Իսկ թագաւորն վասն յերկնից օգնականութեանն, այսպիսի ճաշակս քաջասրտութեան քաջութեան զբերայեցւոց գնդին առնոյր խելօք, միասնգամ փորձ փորձէր. 'ի կորէս ելանէր ¹⁹և 'ի Բեթանովր սապատակեալ պաճ պատնել պաշարումն մատուցանէր: Սակայն և անդ յարձակեալ մարտուցեալ 'ի պարտութիւն մատնէր: ²⁰Զի որ 'ի ներքս անդ էին, ինքնին Յուդա՝ նետ և զէն և Համբարս ընդ աներկոյթ կողմանս 'ի ներքս մատուցանէր: ²¹Այս խորհրդոց առ թշնամի անդ՝ Ռոդոկ անուն 'ի Հրէից գնդէ անտի մանտ և գուշակ լինէր. քննեցաւ, խնդրեցաւ, գտաւ, պատժեցաւ, 'ի սուր սպառեցաւ: ²²Իբրև ազդ զգուշութեան եղև ամրականացն բռնութիւն թագաւորին. սկսան թողեալ զգորութիւնն, նենգաւ ջանալ ընդ ամրականսն. դաշինս կոէր, և յառնուլ առնէր զամուրսն: ²³Անդէն անդուտ յարձակէր 'ի կողմն Յուդայեանց. և յերկոցունց կողմանց 'ի պարտութիւն մատնեալ վատթարեալ գտանէր: Ապա ազդ եղև նմա մղեգին գնացցն Փիլիպպեայ, զի բռնութեամբ տիրաբար 'ի վերայ իրացն արքունի Հասեալ շրջէր յաշխարհին. լուծաւ լքաւ տրտմեցաւ, աղաչեաց զբերայեցիս և Հաւանեցաւ նոցա. ուխտ եղ, երդմնի արար զամենայն իրաւունս նոցա անդրէն դարձուցանել, զխաղաղութիւն Հաշտութեան 'ի մէջ Հաստատեաց. մատոյց պատարագ, և մեծարեաց զտաճարն. 'ի գովթ սեր քաղցրութեան մարդասէր լինէր ընդ ամենայն տեղիս նոցա: ²⁴Փառաւորեաց զՄակարէ, և ճոխագոյն և և կացոյց զնա 'ի վերայ նոցա քան զառաջինն: Եւ եթող անդ սպարապետ 'ի վերայ աշխարհին զՀեգեմիստըս 'ի Դովրայ մինչև 'ի Գերար. ²⁵Ինքն եկն եմուտ 'ի Պոլոմայիս: Բարկացեալ յոյժ էին քաղաքացիքն վասն ուխտիցն Հաշտութեան. ոչ Լանդարտէին, այլ 'ի նմին խռովութեան կային, զի անդրէն լուծցէ զՀաշտութիւն Հաւանութեանն: ²⁶Մատեաւ ինքնին Լիսիաս, առաջի եկաց իմաստաբար, Հաճեաց զմիտան, մեղմացոյց: Դարձ արար անդրէն 'ի կողմնսն Մնտիղքացոց: Մյն արշաւան սապատակի թագաւորն՝ այսպիսի դարձիւ վճարեցաւ:

14 Յետ երից ամանց ժամանակի դէպ եղև դիմել Դեմետրեայ Սելեւկեանց 'ի վերայ Հեբրայեցոց ընդ երեք քաղաքեան նաւաճանգիստ մեծաւ գնդաւ, բազում զօրօք 'ի ներքս յաշխարհամիջի անդր արշաւել, մերժել զՄնտիղքոս և գնորուն եղբայր Լիսիաս: ³Աղկիմոս ոմն անուն էր քաշանայապետ լեալ յառաջ կամօք իւրովք պղծեաց զառաջինս խառնակութեամբ ժամանակաց: Խորհեցաւ 'ի միտս իւր և ասէ թէ՛ Որպէս և է, սակայն անշնար է նմա գտանել փրկութիւն, և ոչ այլ գոյր նմա մերձեւալ առ սեղանն սրբութեան: ⁴Եկն եկաց առաջի արքայի Դեմետրեայ 'ի Հարիւրորդի իններորդի յառաջումն աւի, մատուցանէր նմա պակաս ոսկիս և արմաւենիս, և ոստս թաւ 'ի պատիւ մեճենին: Եւ զայն օր լուս լինէր. 'բայց ժամանակի սպասէր իւրում անմտութեանն օգնական գտանելոյ: Իբրև դէպ եղև օր մի 'ի խորհուրդ կոչել զնա Դեմետրեայ. սկսաւ Հարցանել զնա արքայն. Յինչ օրէս, յինչ կամ, յինչ խորհուրդս կան ընդ մեզ Հեբրայեցիքդ որ 'ի Հրեաստանի: ⁵Այսպէս ետ պատասխանի. Ասիդացիքդ որ անուանեալ են 'ի մէջ Հրէիցդ որոց սպարապետ և զօրավար Յուդա Մակարէ Համբարձեալ է, զօրաժողով են 'ի մարտ պատերազմի պատրաստեալ են, յուզեն Լանապագ զժողովս նոցա. և ոչ տան

15 Ունալ. Եւ առնոյր զԱրստիդէս... դռնապանսն իբրև զորս Հազարս այր... և այսպէս զդռ: Ուր Ունալ. զարս Տիդէս... դռնապաշտն իբրև: 17 Ունալ. Յայն յառաւօտուն Հասանէին: 18 Ունալ. Եւ միասնգամ... և 'ի կորէս: 21 Օրինակ մի. Եւ պատժեցաւ, 'ի սուր պատեցաւ... (22) և յառնուլ առնոյր զամուրսն: 23 Ունալ. Կողմանց անտի 'ի պար... մղեգին գնացն Փիլ... և աղաչեաց զբերայեցիս և Ջնազանդեցաւ նոցա... և զխաղաղ: 24 Երբնալ. ԶՀեղեմիսիդէս 'ի Դովրայ: 25 Ունալ. Եւ ոչ Լանդարտէին: 26 Այլ. Առաջի եկաց իմաստաբար: Ունալ.

Յայն արշաւան... այսպիսեաւ դարձիւ: 14.1 Երբնալ. Կողմանց անտի անդ արշաւել և մեր: 3 Ունալ. Պղծեալ զառաջին խառնակութեան ժամանակաց խորհեցաւ 'ի միտս իւր, և ետես եթէ որպէս և է: 5 Ունալ. Անմտութեան օգնական լինելոյ:

խաղաղութեամբ Հնազանդել ձերում տերութեանդ: ⁷Վասն այսորիկ իմ աւասիկ թողեալ 'ի բաց զփառան Հայրենի գրահանայութիւն, եկեալ Հասեալ եմ առ քեզ. ⁸Նայն վասն իրաց արքունի սրտացաւութեամբ ցուցանել, և ապա վասն մեր. զի մեծաւ ծիփանօք մտախոհ Հասի առ քեզ վասն արանցն անմտութեան. որպէս ամենայն ազգն մեր յանպարտ անպարտ կան 'ի խտովութեան: ⁹Այլ որպէս ընդ կողմանս կողմանս և ընդ աշխարհն ամենայն խորհուրդս խաղաղութեան և կան մարդասերս ոնիք, զայն ամենայն տեղեկացեալ գիտեմ: ¹⁰Այլ մինչ Յուդա կենդանի է՝ անհնար է խաղաղութիւն առնուլ իրաց արքունի 'ի Հրեաստանի: ¹¹Իբրեւ նա այսպէս սկսաւ խօսել վասն նորա, այլ աւագանին որ թշնամութեամբ ոխս պաշէին Յուդայ, առաւել ևս շուրջ զայրացուցին զթագաւորն: ¹²Մինչ անդրէն վաղվաղակի Հրամայեաց կոչել զփղապետն Նիկանովր, էտ զօրս 'ի ձեռն, և կացոյց սպարապետ կողմանցն Հրեաստանի. արձակեաց մեծաւ Հանդերձաւ, ¹³բազում պատուիրանաւ զի զՅուդայ ինքնին 'ի գլխովին զբռնմբ արկանել, և զգունդն ամենայն յայսկոյս յայնկոյս ցրել. անդ կացուցանել զվիկիմոս քահանայապետ մեծի տաճարին: Այն որ 'ի Հրեաստանէ ¹⁴անտի ազգքն փախստական գնացեալ էին վասն Յուդայ, զային պառակտեալք և անդէն խառնելն 'ի գունդն Նիկանովրայ. զՀրեցն թշուառութիւն իրեանց փառաւորութիւն Համարէին: ¹⁵Սոքա իբրեւ լսէին զՆիկանովրայ զարշաւանն. և զայնչափ յոյզն Հեթանոսաց. Հող 'ի գլուխ լինէին, առաջի թաւալէին, որ իսկզբանէ յափտեանց Հաստատեաց զիւր ժողովուրդ, և յամենայն ժամանակի յայտնապէս ձեռնկալն լինի իւրոյ վիճակին: ¹⁶Իբրեւ Հրաման տայր զօրավարն փութանակի ընդ առաջ եղն նմա 'ի գեօղ մի Դեսաում աւտուն: ¹⁷Հմաւոն եղբայր Յուդայ, 'ի դիմի Հարաւ Նիկանովրայ. և առ փոքր մի Նիգակակցացն յանգգաստութեան 'ի պարտութիւն մատնեալ: ¹⁸Սակայն լուեալ էր Նիկանովրայ զարանցն քաջութեան, և զմարտ պատերազմի 'ի վերայ աշխարհին ճգնութեան քաջութեամբ, երկնէր զիրս դատաստանին արեամբ վճարել: ¹⁹Վասն այսորիկ յղեաց կոչեաց նա զՊոսիդոնիոս, և զԹեոդոտոս, և զՄատաթեոս, տալ և առնուլ և կռել դաշինս: ²⁰Իբրեւ բազում տարուբեր և խորհուրդք 'ի մէջ լինէին, և 'ի բազում ևս զօրագլուխն զխորհուրդն սփռել. և զօրքն ևս միաբանութեամբ միով Հաւանութեամբ զՀաշտութիւն յանձն առնուին: ²¹Եղին զուխտն առաջի և դաշինս կռեցին: Ժամադիր լինէին միմեանց, յորում աւուր 'ի մի վայր Հասեալ զուխտն Հաստատեցեն: Եկին առ միմեանս, աթոռա արկին, խորհուրդ խորհեցան, դաշինս կռեցին: ²²Յուդա Հրաման ետ իրեանց գնդին վառել պատրաստել դարանամուտ լինել զի մի դաւ ինչ չարագործութեան նոցա 'ի թշնամեացն լինիցի: Եւ այնպէս զգուշութեամբ զյօրինի դաշինս ընդ միմեանս Հաստատէին: ²³Եւ մտեալ շրջեր յերուսաղեմ ոչինչ անկարգ և անօրէն գնացիւ: Զայն որ խառնիճաղանձ զօրս յինչն կուտեալ էր յիւրաքանչիւր տեղիս արձակել: ²⁴Եւ ուներ Նիկանովրայ զՅուդայ գրգանօք փափկութեամբ և մտաղել սիրով: ²⁵Աղաչեաց կին առնուլ 'ի նմանէ, զի գովթ անկցի, և զաւակ խառնեցի: Յանձն առ Յուդա, Հաւանեցաւ, Հաստատեաց, ընտանեցաւ: ²⁶Իբրեւ ետես Աղկիմոս գնաց ընդ միմեանս Հաւասարութիւն, և դաշիք որ 'ի մէջ կռեցան, վարեաց Էկն վաղվաղակի առ Դեմետրիոս. ամբաստան լինել զՆի-

կանովրայ. և ցուցանել օտարաձայն այլամիտ խորհուրդս ունել նմա ընդ օրէնս արքունի. զի զվնասակարն իրաց արքունի յորդեգիրս առեալ ժառանգ իւր անձին փոխանակ կացուցանէ: ²⁷Իբրեւ լսէր զքանս անօրէն բանասարկուին 'ի սրտմտութիւն բրդեցաւ թագաւորն. Հրաման ետ թագաւորն Հրովարտակս տալ յայտ առնել թէ չէ Հաճեալ ընդ դաշինս Հաւանութեանն: 'Ի նմին Հրովարտակի Հրաման տայր կապեալ ոտիք և կապեալ ձեռք տալ ածել զՄաւկաթ 'ի քաղաքն Մատիդացուց: ²⁸Իբրեւ այն ամենայն ազգ եղն Նիկանովրայ, խոնարհեալ կործանեալ կայր տրտմեալ 'ի միտս իւր թէ ստովին ինչ մտցէ 'ի դաշինս անդր. և ուխտքն եղիցին տարապարտոց, յոչինչ փնասու 'ի վերայ առնն արդարոյ: ²⁹Բայց քանզի զՀրամանն ինչ ոչ անցանել ըստ թագաւորին, սպաս արար մարթանօք զՀրամանն կատարել: ³⁰Իսկ Սակաբեոս իբրեւ յայրատագոյնս իմն մատուցեալ զնա Նիկանովրայ. և զօրէն նուաճութեանն խտագոյնս և շինականագոյնս մերձեալ նորա 'ի նա. ոչ լաւ Համարեցաւ զյանդգնութիւնն Նիկանովրայ. անդէն յանդիման նորա շատ զոք ընդ իրեարս շփոթեաց. և ինքն Էլ գնաց յերեսաց Նիկանովրայ: ³¹Իբրեւ ետես Նիկանովր, թէ այնպէս զձեռք ոչ կարաց ածել զայնս որպէս կամեր. Էկն եհաս 'ի վերայ քահանայիցն 'ի տաճարին սրբութեան մինչդեռ նոքա զպատարագան մատուցանէին, սաստեր նոցա՝ զայն 'ի ձեռս տալ վաղվաղակի: ³²Նոքա երդամբ Հաստատեցին թէ ամենեկն զայն այր և տեսեալ չիք մեր. ձգեան զձեռն իւր 'ի տաճար անդր, ³³և այսպէս երդուաւ. Եթէ ոչ կապեալ ոտիք և ձեռք զՅուդա 'ի ձեռս իմ տայցեք, զայդ տաճար Աստուծոյ Հարթ յատակ արարից, և զսեղանդ կործանեցից, և զտաճարդ զայդ նուիրեալ որմզդական դից Հաստատեցից: ³⁴Եւ զայս իբրեւ ասաց Էլ գնաց: Քահանայեան ձեռս բարձին յերկնայն, կարողային առ որ յամենայն ժամանակի օգնական և պաշտպան լինել ազգին իրեանց և ասէին. ³⁵Դու Տէր ամենայնի, աննիազ յամենայնէ, լի ամենայնիւ. քեզ կամբ այնպէս եղեն, Հաստատել զտաճար բնակութեան քոյ 'ի միջի մերում: ³⁶Եւ արդ յամենայնի սրբութեամբ Տէր, պաշեն դու յափտեան զայս նորոգապէս սրբութեամբ զտաճար քո: ³⁷Հռաքս ոմն անուն 'ի ձերակոյտ ժողովրդենէ անտի 'ի զօրացն Երուսաղեմի այր ընդկոնկերասեր, մարդասեր յոյժ, բարենշան բարեհամբաւ, ըստ ինամուտ մտաց Հայր կարողացեալ Երուսաղեմ: ³⁸Զի յառաջ ժամանակի անդ զանխառն զանապակ օրէնսն օրինադիր լինել Հրեութեան ոգուով և մարմնով յառաջ տուեալ էր զանձն ամենայն ազատութեան: ³⁹Իբրեւ կամեցաւ Նիկանովր յայտ յանդիմանութեամբ զթշնամութիւն յայտնել զոր ուներ ընդ Հրեայնս, Հատոյց զօր աւելի քան զՀինգ Հարիւր, երթալ 'ի բուռն առնուլ զնոսա: ⁴⁰Զի այսպէս ասաց, թէ այդք ևս ամաչեցեալք դարձցին, գործ մեծ գործեցից 'ի վերայ քաղաքիդ: ⁴¹Իբրեւ Հասին զօրքն, զաշտարակն պատեցին, և 'ի վերայ դրանն գուն գործեցին. ձայն տային միմեանց Հուր մատուցանել զի զդուռն Հրձիգ արասցեն: ⁴²Իբրեւ այնչափ 'ի վարան տագնապի մտաներ այրն, ոչ առնել, անձին Հրամայել, դներ սուաեր ընդ պորտով կամեր ազատօրէն մեռանել քան անկանել 'ի ձեռս անօրինաց, և պղծել զանձին ազնուութիւն: ⁴³Եւ սրով ուղղորդ 'ի ներքս երթայր վասն ձեպոյն վտանգի: Եւ զօրացն ընդ դրոնսն խուժելոյ. կամեր ելանել 'ի վեր և զանձն 'ի բարձուէ ընդ պարիսպն Հոսել: ⁴⁴Նոքա իբրեւ յիւրեանս այսր

6 Այլ. Յուդա Մակաբէ Համարձակեալ է: Ոճանձ. Եւ պատրաստեալ էս յուզել... ձերոյ տերութեան: 8 Ոճանձ. Վասն իրացդ արքունի սրտացաւութեամբ... յանպարտ պարտական 'ի խոմ: Ուր Ուկան. Մնայարտական 'ի խտովութեան: 10 Ոճանձ. Մնաւար է խաղաղութիւն առնել իրացդ ար: 11 Ոճանձ. Իբր նա այնպէս սկսաւ: 12 Ոճանձ. Մինչ անդէն վաղվա՞... կոչեաց զփղապետն Նի... և արձակեաց: 13 Ոճանձ. ՁՅուդայն ինքնին գլխովին զբռնմբ... և անդ կացու: Ոճանձ. Այն որ 'ի Հրեաստանի (14) ազգքն փախստական գնացեալ էր վասն Յուդայի, զային... փառաւորութիւն Համարեալ առնէին: 15 Ոճանձ. Լինել յիւրում վիճակին: 17 Ոճանձ. Եւ Հմաւոն եղ... 'ի դիմի Հարեալ Նիկան: 18 Ոճանձ. Նիկանովրայ՝ զօրացն զքաջութիւն... ճգնութեան քաջութեան: 19 Ոճանձ. ՁՊոսիդոնիոսիւ... և զԹիոդոտոս և զՄատաթեոս: 20 Ոճանձ. Միաբան միով Հաւանութեան: 22 Ոճանձ. Վառեալ պատրաստեալ... զօրին 'ի դաշինս ընդ: 23 Ոճանձ. Խառնիճաղանձ զօրն իւր կու: 24 Ոճանձ. Եւ ուներ Նիկանովր զՅու... և փափկութեամբ և մտաղել: 25 Ոճանձ. Եւ աղաչեաց:

26 Ոճանձ. Օտարաձայնս և այլա՞... յորդեգիրս առ 'ի ժառանգ իւր: 27 Ոճանձ. 'Ի սրտմտութիւն բարկութեան բրդեցաւ թա՞: 29 Ոճանձ. Բայց քան զՀրամանաւ ինչ ոչ անցանել զթագաւորին: 30 Յօրինակէն պակասել. Մատուցանել գնա Նիկանովր... խտագոյնս և շինականագոյնս մերձէ: Ոճանձ. Մատուցանել գնա Նիկանովր, և զօրէն սորին նուաճութիւն... մերձեալ նորա առ նա. ոչ 'ի լաւ Համա՞... ընդ միմեանս շփոթեաց: 31 Ոճանձ. 'Ի տաճարն սրբութեան: Յօրինակէն պակասել. Զայրն 'ի ձեռս ուղ վաղվաղակի: 32 Ոճանձ. Հաստատէին եթէ ամենէ: 33 Ոճանձ. Եւ այնպէս երդուաւ... 'ի ձեռս իմ տացեք, զայս տաճար: 34 Ոճանձ. Եւ կարողային առ այն որ յամենայն: 36 Ուկան. Յամենայնի սրբութեան Տէր... զսրբութեան տաճար քո: Յօրինակէն. Յափտեան զանորդապետ սրբ: 37 Օրինակ մի. Առաքս ոմն անուն: Այլ. Այր ընկերասեր մար: 38 Ոճանձ. Զի յառաջին ժամանակի... զանապական օրէնսն: 39 Ուկան. Հատոյց զօրս աւելի: 41 Ոճանձ. Զի զգործնսն Հրձիգս ա՞: 43 Ոճանձ. Ուղղորդ 'ի ներքս երթալ վասն ձեպիցն վտան՞... ընդ պարիսպն Հոսել:

անդր խոնճապեցան, և 'ի նմանե ամբոխն փարատեցաւ. եդ զսուներն և չոգաւ զիւրովին. ⁴⁵ և կանգնեցաւ անդայն, մինչև զօրն և ոգիքն անդէն կային. եկն յայտ անդր զպարագին լի բարկութեամբ, մինչև արիւնն գոնդագոնդ արտաքս Հոսեր, և վերքն չարաչար պատառեալ էին, և ամբոխն առաջի անդայնկոյս յայնկոյս փարատեր: ⁴⁶ Եկաց 'ի վերայ վիմի միոջ, յանդիման կողմանցն երկոցուն. խոնարհեցաւ առ 'ի գիրկս իւր զաղիւն արեամբն Հանդերձ, և ցոյց 'ի վեր յերկինս, կարդաց զՏէր կենդանութեան զոգւոց և զմարմնոց և ասէ. Զորն Հատուցումն Հատաւծիր դու նմա: Եւ նա զայս օրինակ փոխեցաւ յաշխարհէ:

15 Իսկ Նիկանովը իբրև անդ եղև նմա վասն Յուդայեանց 'ի կողմանցն Համրտացոց, խորհեցաւ պատրաստեցաւ յատուր պաշտոն շաբաթու անկանել 'ի վերայ: ² Եւ Հրեայքն որ ընդ նմա էին, բռնադատեալ տաներ Նիկանովը, սկսան աղաչել և ասէ. Բաւ քեզ Տէր, մի՛ այդպէս խիստ և խրժաբար կատարեր զկամս քո. այլ տուր փառս, և դիր պատիւ աւուրս որ պատուեցաւ 'ի պատիւ Հանգստեան յամենակալ սրբոյր: ³ Սկսաւ անդէն Հարցանել անօրէն և ասէ. Եւ զոյ Սատուած ամենակալ յերկինս որ Հրամայեաց ձեզ փափուկ ունել զօրն շաբաթուց: 'Նոքա պատասխանի ետուն և ասէ. Այո, գոյ Տէր ամենազօր կենդանի, որ Հրամայեաց փափուկ ունել զեւթներորդ շաբաթուց: ⁵ Եւ ժանտաժուտն ասէ արհամարհանօք, ասէ. Հօրն երկրիս է. որ տայ գործել զինու և զարդու, և գործել զգործ արքունի: Եւ սակայն ոչ մեղմացաւ անօրէն 'ի Հալարտութենէ անտի: ⁶ Եւ Նիկանովը ամենայն Հալարտութեամբ խատարարանոց գնացեալ, Համարեր Հասանել 'ի վերայ Յուդայեանց. Հասանել սատակել և 'նշան յաղթութեան կանգնել: ⁷ Իսկ Մակաբեոս յամենայն ժամ յուսացեալ էր 'ի Տէր, որ Հանապազօր զօգնութիւն իւր ոչ առնէր պակաս 'ի նմանէ: ⁸ Միսիթարէր զայնտիկ որ ընդ իւրն էին, մի՛ ձանձրանալ մի՛ զանգիտել յանօրէն Հեթմանոսաց. յարձակել և զնել 'ի մոի զգործն քաջութեան զատալին: Եւ որ օգնականութիւնքն ձեզ յերկնից գտան. և արդ՝ ակն ունել զոյն 'ի Տեառնէ զյաղթութիւն և զմիսիթարութիւն: ⁹ Եւ միսիթարէր զնոսա յօրինացն և 'ի մարգարէից. առ յիշեցուցանել Նոքա զմարտ պատերազմաց որ 'ի ձեռս Նոքա կատարեցաւ. ¹⁰ պնդարտեալ յօժարագոյնս ևս առնէր զնոսա, զՀեթմանոսացն ևս ստուկինս 'ի մէջ բերելով, և զուխտիցն անցանել և զերդմանցն անարգել: ¹¹ Եւ զմի մի 'ի Նոքանէ առաւել վառէր միսիթարութեան բանիւք, քան զինուքն տիգօք և ասպարօք: Եւ երազ ևս սկսաւ պատմել Նոքա արժանի ժամանակին, զի առաւել զուարթացոյց զամենեւեմս: ¹² Եւ եր տեսիլ երազոյն օրինակ այս. Ռսիա ոմն որ յայնժամ լեալ էր քահանայապետ. զեղեցիկ Հայելով, չքեղ տեսանելով, Հեզ բարոյիւք, և Հանդարտ սրտիւ. եկեալ խօսս արկանէր զեղեցիկ, որպէս սովոր էր 'ի մանկութենէ, զամենայն զանձին քաջութենէ. Համբարձեալ զձեռս իւր աղաչէր 'ի վերայ ազգացն Հեբրայեցոց Հաստատութեան: ¹³ Ապա դարձեալ տեսանէր զծերութիւն փառաւորութեան պանչելի և կարի վայելուչ իմն, որ շուրջ գնովա բակ առեալ ունէր և ասէ. ¹⁴ Մարդատ խօսեւ սկսաւ Ռսիա և ասէր. Եղբայր ծերս այս. սա է որ բազում աղօթս անպակաս յաճախ մատուցանէ Սատուոյ երեմիա մարգարէ Սատուոյ: ¹⁵ Եւ ձգէր զաջ ձեռն իւր երեմիա, և

տայր ձեռն 'ի ձեռն ցՅուդայ սուներ մի ոսկեհանդերձ. և ընդ տալն ասէր այսպէս. ¹⁶ Առ զսուներդ զայդ սուրբ պարգև 'ի Տեառնէ, զի դուկա սատակեցես զմշնամիս ամենայն: ¹⁷ Միսիթարեցան 'ի բանից անտի Յուդայ 'ի զօրեղ և 'ի զեղեցիկ, և բարձրացան յոյժ քաջալերութեամբ. և անձիւք երիտասարդաց վերստին նորոգեցան: Եդին 'ի մոի այնտեւեմ ոչ այսր անդր սպլաքել, այլ Հաստատուն զոստ 'ի բոյս Հարկանել, յենու 'ի Համբերութիւն, պնտել 'ի պատերազմի. Ժառանգել զանուն քաջութեան, Հաստատել 'ի վերայ իրաց ուխտին Հաւասարութեան, առնուլ յանձն զճգնութիւն 'ի վերայ քաղաքին. ¹⁸ 'ի վերայ կանանց և մանկանց, և եղբարց Հարազատաց, 'ի վերայ դայեկաց բնակաց տոհմային քաղաքացոյց: Եւ առաւել քան զայս ամենայն ճգնութիւն պատերազմի էր Նոքա 'ի վերայ մեծի տաճարին սրբելոյ: ¹⁹ Եր սակայն և 'ի Նեքս քաղաքացոյցն ոչ թեթև վիշտ պատերազմի, կարծիք վշտագին դատաստանին: ²⁰ Այլ իբրև կողմանք զօրացն երկոցունց 'ի միմեանս Հասանէին, փող Հարկանէր, պատրաստութիւն լինէր, ճակատ յարդարէր, զգիղն վառեալ գնդաց գնդաց 'ի գլուխ յօրինեալ կացուցանէին, զՀեծեակօրն յաջ յաշնակ թէս գործէին: ²¹ Զայն աշեղ տեսիլ Յուդա Հայեցեալ տեսանէր զգնդացն դրօշու դրօշու պատրաստութիւն, զգինուցն զպէսպէս սրբութիւն, գնշանացն փողիւղել, զմեծամեծ գազանացն զանշարին գազանութիւն, զձեռս յերկինս Համբարձեալ 'ի Նշանագործ Տէրն կարգայր. որ ոչ թէ ըստ կամս մարդկան, այլ ըստ կամս իրաւանց իւրոց տայ զյաղթութիւն արժանեաց իւրոց: ²² Եւ սկսաւ ասել յաղաչել իւր այսպէս. Դու Տէր տեսնոց առաքեցեր զՀրեշտակ քո 'ի ժամանակս եղեկիայ արքայի, և սատակեցեր դու 'ի զօրաց անտի Սենեքերիմայ Հարիւր ուխտուն և Հինգ Հազար Հեծեակ սպառազէն: ²³ Եւ արդ Տէր ամենազօր որ բնակալ էս յերկինս, առաքեալ զՀրեշտակ քո առաջի մեր, յաշ յերկեւզ 'ի դուղումն, 'ի զօրութիւն բազկի քոյ, զի զաշի Հարցին և պակիցեն, ²⁴ որ Հայհոյութեամբ Հասեալ են 'ի վերայ Ժողովրդեան քոյ: Եւ սա զբանս իւր վախճանեաց: ²⁵ Իսկ Նիկանովը մեծաշուք 'ի գոչինս փողոյ, բազում արուեստականաց ձայնի զճակատն յառաջ մատուցանէր: ²⁶ Նոքա աստի բազում աղօթիւք խնդրուածոց 'ի վերայ յարձակելին. ²⁷ զձեռս 'ի գործ արարեալ, և զիւրտս առ Սատուած աղօթիւք յերկինս: Հասանէին Հարկանէին գունդն Մակաբեան Յուդայ 'ի զօրացն Հեթմանոսաց, ոչինչ պակաս յերից բիւրոց և 'ի Հինգ Հազարէ. մեծապէս զուարճացեալ յերկէ օգնականութեան մեծութեանցն Սատուոյ: ²⁸ Եւ այսպէս զգործն ուրախութեան վճարեալ խնդրութեամբ դառնային: Մտդ գտանէին անկեալ զՆիկանովը առաջի գնդին կոտորելոց՝ զինուն զարդուն Նշանօք Հանդերձ 'ի մէջ երկուց ճակատոցն: ²⁹ Ի ձայն բարձր գոչման մեծ աղաղակաւ զամենազօրն Սատուած յիւրեանց Հայրենի բարբառն օրհնէին: ³⁰ Հրաման տայր որ զօրութեամբն Հաստատութեամբ առ Հասարակ քաջութեամբ նաՀատակութեամբ մտադեր Հաւանութեամբ 'ի վերայ ազգին նաՀատակեալ Հրամայեաց զգլուխն Հատանել զՆիկանովրայ, և զաջ ձեռն թիկամբն Հանդերձ, և տանել յերուսաղէմ: ³¹ Իբրև եկն ինքն եՀաս, կոչեաց զազգատոհմն, զքահանայանս ա-

Համեմար մերոմն օրինակի, ինչպէս և պարշաճաբար, Բայց Խոն ինչ վրիպակաւ իմն չաղեալ Գրի Բանն՝ Եղբայր ծերս այս, սա է և այլն: Որ երկու օրինակն ինչ Համեմար Բանագրին Յոնաց ունին. Եղբայրասերս այս, սա է, և այլն:

17 Ոմանք. 'ի զօրեղ և զեղեցիկ... այսր անդր սաթաքել: Բօրինակն պակասէր. Եւ բարձրացան յոյժ քաջալէ: 18 Ոմանք. Եւ 'ի վերայ դայեկաց: 19 Ոմանք. Ոչինչ թեթև վիշտ: 20 Ուկան. Այլ իբրև կողմանց զօրացն երկոցունց պատրաստութիւն լինէր, ճակատ յարդարէր 'ի միմեանս Հասանէին. փող Հարկանէր. զգիղն վարեալս... յաջ և յաշնակ: 21 Ոմանք. Զինու զպէսպէս սրբութիւն... զձեռս յերկինս բարձեալ 'ի Նշանագործ Տէրն կարգային... զյաղթութիւն արժանատրոց իւրոց: 22 Ոմանք. Սենեքերիմի՛ Հարիւր: Բօրինակն Խոնագրով քնի. Սենեքերիմայ ձձՅՈՒ: 23 Ուկան. Եւ 'ի դողումն: Ոմանք. Բազկի քո զաշի Հարցին և պա՛: 25 Ոմանք. Եւ բազում արուեստականաց ձայնից զճակա՛: 26 Ոմանք. Նոքա ուստի բազում: 27 Ոմանք. Եւ զիւրտս աղօթիւք առ Սատուած յեր... Մակաբեան Յուդայի զօրացն: 28 Ոմանք. Զգործն ուրախութեամբ վճարեալ... երկուց ճակատացն. կա՛մ ճակատացն: 29 Ոմանք. Մեծաւ աղաղակաւ զամենակալն Սատուած յիւր: 30 Ուկան. ՆաՀատակեալ, զգլուխն Հատանել Նի՛:

45 Ոմանք. Մարդէն, մինչդեռ զօրն և ոգ՛... եկն 'ի յայտ անդր... մինչ արիւնն գոնդա՛... առաջի անդր յայնկոյս: 46 Ոմանք. Եւ եկաց 'ի վիմի միոջ... և եցոյց 'ի վեր... և կարդաց զՏէր: 15.1 Ոմանք. Վասն Յուդայեան կողմանցն Հա՛... անկանել 'ի վերայ նորա: 2 Ոմանք. Աղաչել և ասեն. Բաւ քեզ: Օրինակ մի. Խիստ և դժուարաբար կատարէր... որպէս պատուեցաւ 'ի պա՛... յամենակալ սրբոյն: 3 Ոմանք. Սկսաւ անդէն Հարցա՛... փափուկ ունել զեւթներորդ օր շաբա՛: 4 Ոմանք. Զեւթներորդ օր շաբաթուց: 5 Ուկան. Ասէ արհամարհանօք. Հօրն երկ՛: 7 Ոմանք. Զօրնականութիւն իւր ոչ առնէ պակաս: 8 Ոմանք. Եւ միսիթարէր... և մի՛ զանգիտել յանօրէն Հեթմանոսաց... ձեզ յերկնից գտանել: 9 Ոմանք. Առ 'ի յիշեցուցանել Նոքա զմարտ պատերազմողաց... կատարեցան: 10 Ուկան. Պատրաստեալ յօժարագոյն ևս առնէր: Ոմանք. Եւս ստուկինս 'ի մէջ բերեալ և: 11 Ոմանք. յաւելումն. Եւ տիգօք և ասպարօք միջնաբերեալ պնտա: Եւ երազ: 12 'ի Բազում պակաս. Ռսիա ոմն որ յայնժամ: Ուկան. Հեզ բարոյք: 13 Ոմանք. Բակառեալ ունէր և ասէր: 14 Ոմանք. Խօսել սկսանէր Ռսիա... յաճախ մատուցանէր երեմիա: Եսրանօք՝ 'ի Բազում ԳրչաԳրչա՛

ռաջի սեղանոյն. և ետ ածել զամրապաւ միջնաբերդին զակառանց. ³² և ցոյց նոցա զանօրէն զՀայհոյի զնիկա- նովրայ զգլուխն, և զձեռն զոր իշխեաց ձգել 'ի տաճար անդր յամենակալի Աստուծոյ պարծանօք Հայրատովեամբ: ³³ Եւ զբեզուն Հրամայեաց զանօրէն Նիկանովրայ Հատա- նել. և ասէ. Մանր մանր կոտորեալ զայս թռչնոց գէշագէշ ջամբեցից: Եւ զանմտութեան բազումն յանդիման տաճա- րին Հրամայեաց կախել: ³⁴ Այլ ամենեքին յերկինս օրհնե- ին գերեւելին Աստուած՝ և ասէին. Օրհնեալ որ պաւնեաց անարատ զսուրբ տեղի իւր: ³⁵ Եւ կախեաց զնիկանովրայ զգլուխն զբարձրամոր աշտարակէն յայտ յանդիման ա- մենեցուն. և յայտնապէս օգնականութեան Տեառն նշան յաղթութեան կանգնեցաւ: ³⁶ Միւստ եղին առ Հասարակ, Հրաման ետուն ընդ ամենայն ազգն 'ի Հասարակ կա- մաց Հաւանութենէ առնել զօրն զայն օր տօնից տարեկա- նաց. զի մի՛ թողցեն անշան զօրն զայն: ³⁷ Եւ էր նշան ատուրն թիւ երեքտասներորդ օր, երկոտասներորդ ամ- սեանն Ադարայ, որ անուանեալ կոչի յԱսորւոց բարբառոյ մատի այսպէս. որ միով ատուր յառաջ էր քան զամիսն Ասորքեական: ³⁸ Այն օր ինչ վասն Նիկանովրայ իրացն խօսք են, այսպիսի: Եւ յայցն ժամանակաց յորում Հասոն եղեն Հերայեցիք քաղաքին՝ 'ի նմին վայրի և ես զբանս վախճանեցից: ³⁹ Եւ թէ իցեն 'ի կարգի՝ գովեցայց 'ի կար- գել անդ. զայս և ես կամիմ. ապա թէ Հետեակս ինչ՝ և տկարս ինչ խօսեալ իցէ, ես այդպիսի ինչ կարող էի: ⁴⁰ Ձի որպէս զգինի որ առանձինն ըմպիցէ՝ և դարձեալ զժուր առանձինն անարգ է. այլ զորօրինակ զժուր ընդ գինի որ խառնէ, քաղցր և անոյշ առնէ զշնորհս նորա. սոյնպէս և բանից կազմութիւն զուարթացունէ զսեյիս որ ընդունին զսա: Յայսմ վայրի լիցի վախճան բանիցս:

Ասարեցաւ գիրք Երկրորդ Մակարայեցոց:

ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐՐՈՐԴԻ ՄԱԿԱՐԱՅՅՅՈՑ

Երեւի երրորդ Մակարայեցիս երեսուն և աւելի ամօք յա- ռաջ գոլ քան զերկրորդն և զԱռաջինն. քանզի Փիղոպատովր Պտղոմէոս առ որով իրքս այս՝ այլ ոք ոչ գոյ 'ի Պտղոմե- անսն որք տիրեցին Եգիպտոսի: Այս Փիղոպատովր թագա- ւոր Եգիպտոսի էր առ Մեծն Անտիոքոս Ասիացոց և Ասոր- ւոց թագաւորաւ. և ոչ առ կրցեր որդւով նորա Անտիոքոս Ե- պիփանեսաւ. յայտ է՝ զանցս աղետիցս այսոցիկ զոր պատմեն Գիրքս այս, կանխագոյն կրեցին Հրեայք 'ի Մեծն անուանեալ Անտիոքայ. և ապա երեսուն ամօք կամ քառասնիւք սուղ ինչ աւելի՛ յետոյ կրեցին յորդոյ նորա Անտիոքայ երեւելոյ, զոր ինչ Առաջին և երկրորդ գիրքն պատմաբանեն:

Գլուխը Երրորդ Մակարայեցուց

Այլ Ձի Փիղոպատովր թագաւորն Եգիպտոսի եկն 'ի մարտ պա- տերազմի ընդդէմ Մեծն անուանեալ Անտիոքայ Ասիացոց և Ասորւոց արքայի. և դաւաճանեալ սպանաւ յոմանց. և առանց պատերազմի յաղթեալ Անտիոքոս, վասն որոց դիցն պարգևս բաշխեր:

Բ. Եկն Անտիոքոս յերուսաղէմ, և 'ի պատճառս պատուոյ կա- մեր 'ի տաճարն մտանել, որոյ ընդդէմ կալով Հրեիցն մեծանայր աղետն. և յաղօթն գոչէին չտալ զսուրբ տեղին 'ի կոխ անօրի- նին. որ թէպէտ ժպրհեաց մտանել պատժեալ յԱստուծոյ Հազին Հնչով գերծաներ, ընդ որոյ մեծ ևս թշնամութեամբ դառնայր նա ընդ Հրեայսն:

Գ. Եկն Եհան նա յեգիպտոս. և գիր սաստիկ առնէր զՀրեից՝ զի թողցեն զօրէնսն: Ուր բազումք գայթաղէին, և յոլովք քաջանային. ծանրացոյց զհարկսն. և ոչ վարկաւ զայն բաւա-

կան, այլ գրեաց յամենայն աշխարհ՝ կապանօք ածել զամեն- այն Հրեայս, և կորուսանել 'ի կոխումն տալով փաղց: Ջորոյ ցասումն 'ի գովթ շրջեաց ինամբն Աստուծոյ, և Հրեայք մե- ծապէս փառք և պարգևօք արձակեցան:

Դ. Եւ զի 'ի գիր Հրամանին մեծարանօք ընդունել զՀրեայսն, և զինչս առեալս անդրէն տալ ցնոսա, և զյանցաւորս 'ի ձեռն. արքայ Փիղոպատովր Պտղոմէոս գրէ՝ ինքն իսկ է Անտիոքոս, և գրէ իւր զանունն Պտղոմեայ. զի եմուտ ճոխութեամբ յաշ- խարհ նորա:

ԳԻՐԷ ԵՐՐՈՐԴԻ ՄԱԿԱՐԱՅՅՅՈՑ

1 Ագդ եղև Փիղոպատովրայ 'ի դարձելոց անտի վասն Ա կորմանցն յորոց մերժէր զնա՝ և զզօրս իւր Անտիոքոս. ժամ տայր Հրաման Հանէր ամենայն զօրաց իւրոց Հետեա- կաց և Հեծելոց, և առնոյր ընդ իւր զքոյր իւր զԱրսիսոյէ. չու առնէր, խաղայր զնայր գայր Հասանէր 'ի կողմանս Հռափայեցոց, ուր էին Հասեալ բանակեալ Անտիոքոս ա- մենայն զօրօք իւրովք: Թէոդոտոս ոմն անուն՝ գործ 'ի միտ արկանէր, առնոյր գունդ մի որ ընդ իւրով ձեռամբ էր, ծածոկ վառէր. Հասանէր գիշերի 'ի վերայ խորանին Փտղոմեայ, 'ի ներքս անկանել և զնա անդէն սպանա- նել: Եւ միայն անձամբ վճարել զգործ պատերազմին: Նմա պատահեալ առաջնորդէր Դովսիթէոս անուն յազգէ Հրեայ, օտարացեալ 'ի Նախնեացն օրինաց. անդէն 'ի խորանի անդ արագ արագ շիջուցանէին. և այսպէս մարտն բորբո- ժէր, և իրքն Անտիոքայ առաւել յաջողէին: Յառնէր վաղ- վաղակի Արսիսոյէ, 'ի ձայն ողորմ լալոյ, զգէսս արձակեալ առաջի զօրացն աղաչէր, այսուհետև 'ի վերայ անձանց և որդոց մարտնչել: Եւ եթէ ինչ յաղթութեան Հասնս գտանել մարթասցեն, խոստանայր տալ նոցա յայր՝ երկուս երկուս մանեակս ոսկիս: Եւ այնպէս դէպ լինէր թշնամին 'ի ձեռն Անտիոքայ և զօրացն ապականել բազումն կոտորելով և բազումն 'ի գերութեան վարելով: Իբրև այս խորհուրդք յաղթեցան, և գործս այն 'ի ձեռն իւր պատրաստեցաւ. եդ 'ի մտի իւրում Հասանել ինքն 'ի վերայ քաղաքաց որ շուրջ գիւրեւ էին, և տալ նոցա միսիթար: Չայս առնէր կա- տարէր, ընդ ամենայն տեղիս պաշտամանց պարգևս բաշ- խէր. քաջալերեալս և միսիթարեալս ընդ իւրն՝ կացուցա- նէր: Սրձակեցին և Հերայեցիքն՝ 'ի ծերակոյտ ժողովոյդե- նէ անտի Հարցանել զողջոյն. մատուցանել պատարագս. յայտ առնել զինչոյ վասն յաղթութեանն ուրախութեան. և նա եդ ինքն 'ի մտի իւրում յօժարել Հասանել սիրով ուրախութեամբ 'ի մէջ նոցա:

Իբրև եկն Եհաս յերուսաղէմ մեծաւ ջրով բազում պաշ- ք տամամբք, ողջակեզս պատարագաց մատուցանէր մեծին Աստուծոյ, դռնանայր և շնորհ մատուցանէր. և ինչ մի կա- մեր աւելի պաշտօն 'ի տեղի անդր ցուցանել: Իբրև եկն Եհաս 'ի տեղին սուրբ, էր զարմացեալ ընդ գեղեցկութիւն վայելչութեանց տաճարին, և ընդ օրէնս սպասուցն. խոր- Հեցաւ ցանկացաւ մտանել ինքն 'ի տաճար անդր: Նոքա կացին առաջի և ցուցանէին, եթէ ոչ օրէն և պատշաճ է զայդ առնել քանզի և Հրեից իսկ ոչ է մարթ մտանել, և ոչ քաճանայից ամենեցուն. բայց միայն միում քաճանայա- պետին, սակայն և նմա տարոյճ՝ 'ի տարի, միանգամ 'ի տարւոյ: Նածուկայի ոչ ինչ թոպանայր. թէպէտ և բերե- ին գօրէնս, առաջի ընթերցուին. և այնպէս ոչ թոպանայր. յամառեալ պնդեալ էր զանձն 'ի ներքս մատուցանել. եթէ նոքա չիցեն ասէ արժանի 'ի ներքս մտանել՝ սակայն ինձ արժան է զայդ պատիւ առնել: Բայց աղէ՛ դու քեզ ա- սեմ. զիսորդ է զի յամենայն տեղիս պաշտամանց անխտիր Համարձակ մտանեմ. և ոչոք է որ արգել առնէ: Եւ այլ ոք անդուստ յանդգնագոյնս բարբառեցաւ ասէ. Ձի պնդեալ

31 Ուկան. Իբրև եկն և Եհաս... միջնաբերդին զակառանց: 32 Ուկան. Եւ եցոյց նոցա... ամենակալի Աստուծոյ պարծանօք Հայր- տովեան: 33 Ուկան. Ջրեզուն... զանօրինի Նիկանովրայ... մանր կտրել զայն: 35 Ուկան. Ջրաբժր աշտարակէն... նշան յաղ- թութեան կանգնեցին: 36 Ուկան. Եւ Հրաման ետուն... կամաց Հաւասարութեան: Եւ... ուկան. կամաց Հնազանդութենէ առնել: 37 Ուկան. Եւ էր նշանատուրն թիւ... յերկոտասներորդ ամի: Ուկան. Ջամիսն Մարդաբեական: 38 Ուկան. Այն ինչ որ վասն Նիկան: 39 Ուկան. 'Ի կարգել անդր զայս... ապա եթէ... ես այդպիսի իսկ կա- րող էի: 40 Ուկան. Մնող առնէ... որ ընդունի զնա: 'Ի վախճանն ուկան. Կատարեցաւ երկրորդ գլուխ Մակարեանց: Եւ... ուկան. Կա- տարումն երկրորդ Մակարեանց:

1.1 'Ի լուսն. Հետեաց և Հեծելոց. Հասանայն այլոց 'ի քնաք: 2 Ուկան. Անդէն 'ի ներքս 'ի խորանի անդ: 3 Ուկան. Գէսս արձակեալ վաղվաղակի առաջի զ՞... մարտնչել: Թերևս յաղթու- թեան Հնարս ինչ մարթասցեն. և խոս: 4 Ուկան. Եդ 'ի մտի իւր Հասանել 'ի վերայ քա: 5 Ուկան. Անտի առ նա Հարցանել... և նա ինքն 'ի մտի իւրում յօժարեալ: 6 Ուկան. Բազում պաշտամբք... վայելչութեան տաճարին... ցանկացաւ ինքնին մտանել 'ի տա- ճար: 7 Ուկան. Սակայն և նմա տարւոյ 'ի տարի: 8 'Ի լուսն. Նա ծուկայր ոչինչ թու: Հասանայն երկուց նոր օրինակայ 'ի քնաք: Ուր երեք Հնազանդ: Հասանայր մերոմն քնաքանն ունին այս- պէս միանգոր զրեալ. Նածուկայի. որդէս ունի և օրինակն Ուկա- նայ, թէպէտ և անարոյճ նշանակութեամբ: Ուկան. Եւ յամառեալ

յամառեալ ես. իցեն ինչ արդեօք՝ վասն որոյ չիցէ ար-
ժան մտանել: Նա ասէ. Այի, չիք ինչ չնար. թէ կամիք,
և թէ ոչ կամիք. բայց թէ մտանեմ: ¹⁰Անդ քաճանայցն
ամենայն պատուական ճանդերձիքն իւրեանց, անկանեին
սողէին, աղաչէին զԱստուած օգնել նոցա, և փոխել զխոր-
հուրդն զայն 'ի նմանէ. աղաղակաւ արտասուօք զտաճարն
լնովն. և որ ինչ անդ դիպեալ էին քաղաքացիքն խռովեալ
յանկարծակի յայն վայր Հասանեին վաղվաղակի, զինչ
իւր իցեն շնչէին: Կոյսք 'ի կուսաստանաց մարքն ճան-
դերձ 'ի Հրապարական Հասանեին. Հոդ արկեալ զվարսիւք,
ճիւղ աղաղակաւ զքաղաքամէջն լնովն. ¹¹և որ արդ ևս
նորամուտ Հարստնք առադաստեալք յօրինեալք նստէին,
զօրինաւոր զամօթն մոռացեալ, ընթացս յանդգնութեան
ընդ քաղաքամէջն ընթանային: Սոյնպէս մատաղամարքն
մանկամբն Հանդերձ, զդարման մանկանցն թողեալ, և
այնպէս անզգայութեամբ ընդ անդաստանս առանց դար-
ձադարձի յաւազամեծար տաճար անդր պնդեալ ժողո-
վէին: Բիւրապատիկ իմն էին յայս և 'ի սոյն աղօթք
ժողովելոցն. վասն այսորիկ որ անօրէնութեամբ խորհէր
ձեռն յանձին Հարեալ զինքն 'ի ներքն մատուցանել: Յայն
վերայ քաղաքացիքն բարկացեալ չառնովն յանձն զայն-
չափ տարապարտոց զառնն բռնութիւն: ¹²Իբրեւ տեսին
թէ պնդեալ Հաստատեալ կայ զիւր կամն կատարել,
ձայն ետուն միմեանց, և յիւրաքանչիւր զէսս գնացին,
վառել կազմել պատրաստել մարտնչել մեռանել 'ի վե-
րայ կարգացն նոսրեաց և Հայրենի օրինացն, և ան-
դէն վաղվաղակի մեծ խռով 'ի տեղւոյն կացուցանեին.
մինչև Հաջիւհազ ծերակոյտ ժողովրդեանն ցածուցանեին
զամբոխն. և զպատրաստեալսն 'ի մարտէ անտի անդրէն
'ի նոյն ժողովն խնդրուածոց դարձուցանեին: Եւ զօրք
քաղաքին անդրէն 'ի նոյն խնդրուածոց դառնային: ¹³Իսկ
որ զմազատուածն ծերք և մեծամեծք ժողովրդեանն էին
ճանային զմիտն Հպարտացեալս ցածուցանել. և զՀես-
տեալ յամառութիւնն զիջուցանել. և նորա չէր ինչ չնար,
այլ պնդեալ յամառեալ էր զդոյն կամն կատարել՝ զոր
յառանջ խորհեցաւ: ¹⁴Սոյնպէս դարձեալ և որ զնովան էին
իբրեւ յառնել պնդութիւն Հայեցան, այսրեն 'ի խնդրուածն
դարձան, զամենազօրն աղաչել զԱստուած. այցելու օգնա-
կան լինել. զի մի արՀամարհեցէ, և մի 'ի ձեռաց թողցէ,
և մի ընդ ոտս տացէ Հպարտութեան խորհրդոց զօրէնս
օրինաւորս: Եւ այնպիսի ստեպ ստեպ սրտի մտօք աղա-
ղակ էր զօրացն ժողովելոց. անհնարին գոչին 'ի նմին
լինէր. զի կարծեալ այնպէս էր. եթէ ոչ միայն մարդիկն
աղաղակիցեն, այլ և պարիսպն և յատակն Հնչիցեն. զի
ամենայն մարդկանն 'ի մտի եղեալ զմաճ ընդ կենաց փո-
խանակել, քան տեսանել զտեղին սրբութեան 'ի պղծութիւն
դարձուցեալ:

2 Սկսան աղաչել և ասել. Տէր Տէր թագաւոր երկնից,
և Տէր Աստուած ամենայն արարածոց, սուրբ սրբոց, ա-
մենազօր ամենակալ, Հայեաց 'ի ցաւագնութիւնս մեր որ
'ի ձեռն անօրինին և պղծոյն որ յանդգնութեամբ Հպար-
տացեալ է: ²Ի՞նչ ստեղծէր զամենայն. դու որ զամենայն
ընդունիս Հեղութեամբ և արդարութեամբ. արդար ես դու
Տէր, և որ Հպարտութեամբ և ամբարտաւանութեամբ ինչ
գործեն դատիս զնոսա. դու որ յառաջ զանօրէնութիւնս
գործէին Հսկայն՝ որ յանձանց զօրութիւն և 'ի քաջութիւն
յուսացեալ էին ջնջեցեր, ածեն 'ի վերայ նոցա զանչափ
ջուրցն սաստկութիւն: ³Ի՞նչ որ գործէին զամբարտաւա-
նութիւն զՍոգոմացիսն յայտ յանդիմանութեամբ չարեօքն
իւրեանց Հանդերձ խայտառակեցեր, 'ի Հուր և 'ի ծծումբ
դատեցեր, և առակ խայտառակութեան յետնոց թողեալ:

էր պնդել զանձն:

9 Ոճանձ. Չիցէ ինչ արժան... թէ կամիցիք թէ չկամիցիք: Ու-
կան. Նա ասէ. Այո, չիք ինչ: 10 Ոճանձ. Չխորհուրդն զայն 'ի նո-
ցանէ... և որ ոչ անդ դիպեալ էին քաղաքակիցքն խո՛: Բօրնա-
կն. Ջքամէջն լնովն. ուր 'ի լոսն. ուղղադրք զքաղաքամէջն.
Համայնայն պլուց: 11 Ոճանձ. յաւելումքով. Առաքատօք յօրին-
եալք... և այնպէս անզգայութեամբ պնդեալն զորք թողեալ
անզգայութեամբ ընդ անդան... յայս և 'ի սոյն էլն աղօթք: 'Ի
լոսն. Յայր վերայ քաղաքակիցքն. Համայնայն ոմանց: 12
Ոճանձ. 'Ի տեղւոյն կացուցին: 13 Ոճանձ. Եւ զՀեստեալ յամառու-
թեանն... զնոյն կամն կատարել զոր յառաջնումն խորհէ: 14 Ո-
ճանձ. Եւ այնպէս ստեպ ստեպ: Ելլէ. Մննարին գոչին իմն լի-
նէր: 2.1 Ոճանձ. Հայեաց 'ի ցանկութիւնս մեր որ 'ի ձեռն ան-
օրինին... Հպարտացեալ էր: 3 Ոճանձ. Եւ 'ի ծծումբ դատեցար...

Ի՞նչ զյանդուգն զբուռն արքայն սաստիկ զփարատն՝ որ
արկ 'ի ծառայութիւն զժողովուրդ քո սուրբ զԻսրայէլ պէս-
պէս Հարուածովք կշտամբեցեր. ցուցեր զքո զօրութիւն, և
ցուցեր դու նմա զմեծութիւն զօրութեան քոյ, զի պատ-
րաստեալ զՀեստ Հեծանէր ժողովրդեան քոյ բազում զօրօք
կառօք և երկվարօք, ընկուզէր զնա 'ի ծով Կարմիր: Բայց
զայնտիկ որ Հաւատացին 'ի քեզ, 'ի վերայ ամենայն ա-
րարածոց զօրացեալս պահեցեր. որք իբրեւ տեսին զգործս
ձեռաց քոց, օրհնեցին զքեզ Տէր ամենակալ: Ի՞նչ թագա-
ւոր, որ ստեղծէր զանչափ զանքնսն զերկինս ամենայն, և
ընտրեցեր քեզ զքաղաքս զայս, և սրբեցեր զտեղիս զայս
յանուն քո քեզ որ աննիսողք ես յամենայն: Ի՞նչ ժողովե-
ցեր զսա 'ի փառս մեծութեան, և 'ի պատիւ անուան քոյ.
դու սիրեցեր զտաճարս զայս, և խոստացար դու տանս
Իսրայէլի, բան, ինչ դէպք որ Հասանիցեն, կամ նեղութիւնք
որ զայցեն 'ի վերայ, զալ Հասանել յայս տեղի սրբութեան
խնդրուածովք, լսելի առնել զաղօթն մեր: Արդ Հաւատարիմ
է բան քո և ճշմարիտ. քանզի բազում անգամ յորժամ նե-
ղեցան Հարքն մեր օգնեցեր դու նոցա 'ի խոնարհութեան
իւրեանց, և փրկեցեր դու զնոսա 'ի մեծամեծ չարեաց: Արդ,
աւասիկ և մեք սուրբ թագաւոր, վասն մեծամեծ և բազում
մեղաց մերոց չարչարեալք, Հնազանդեալ եմք 'ի թշնամեաց
մերոց պարտասեալք և տարակուսեալք 'ի տկարութեան
մերում, և յաւուրս նեղութեան յայսմիկ. պիղծս Հպարտս և
ամբարտաւանս սպրդէ Հնարել 'ի ներքս անկանել, թշնա-
մանել զտեղի սրբութեան զանուանի ընդ ամենայն երկիր
երեւեալ տաճար փառաց անուան քոյ: Թէպէտ և բնակու-
թիւն քո երկնից երկնիք են, աներևոյթ անձեռն Հաս ձե-
ռին մարդոյ. սակայն վասն զի Հաճեցար փառօք քովք ընդ
վայելչութիւն Իսրայէլի. սրբեցեր զտեղիս զայս. թէպէտ և
յանցաւոր եմք քեզ, մի խնդրեք զվրէժս զայն Հեծանոսաց
պղծութեամբ. և մի պարծեսցին անօրէք յիւրեանց Հպար-
տութիւնն, և մի ցնծացեն յամբարտաւանութիւն խօսից
իւրեանց. խօսիցեն թէ մեք կոխեցաք զտաճարն սրբու-
թեան, զորօրինակ կոխիցին խառնակոյս յատակք մեզնից:
²Չնշեալ զմեղս մեր, և ցրուեալ զամենայն յանցանս մեր,
պղծեցն զղորմութիւնս քո ըստ ժամանակիս ըստ այսմիկ:
Վաղվաղակի ժամանեցեն մեզ ողորմութիւնք քո. և տուր
օրհնութիւն 'ի բերան կործանելոցս և չարչարելոց. և արա՛
ընդ մեզ խաղաղութիւն: ¹⁰Իսկ սուրբն որ 'ի սուրբս բնակ-
եալ է, ամենազօրն ամենակալն Աստուած լուաւ զօրինաւոր
զաղօթն խնդրուածոց ժողովրդեանն: Զայն որ արդ ևս
Հպարտութեամբ ամբարտաւանութեամբ մեծաւ 'ի վերայ
նոցա Համարձակ սաստկացեալ էր. Հարկանէր զնա աս-
տի անտի սաստիկ. տանէր և շարժէր զնա իբրեւ զեղեգն
'ի Հողմոյ, և անդէն զգետնէր: Եւ նա այնպէս անկեալ դնէր
անզգայ ընդարմացեալ անմոռն՝ անդամալոյծ լուծեալ
յամենայն յօդից. զի սաստիկ և արագ արագ Հասանէր 'ի
վերայ նորա դատաստանքն Հպարտութեան: ¹¹Բարեկամքն
և որ զնովաւ սպասաւորքն էին, իբրեւ տեսին թէ այն-
պէս արագ Հասանէր 'ի վերայ նորա դատաստանն, զաՀի
Հարկանէին, թէ գուցէ և ոգիքն սպառիցին. և վաղվա-
ղակի զնա 'ի ներքուստ արտաքս քարչէին. զարհուրեալք
'ի սաստիկ Հարուածոց անտի: ¹²Իբրեւ ժամը Հարուատ 'ի
վերայ անցին, և առնն միտք յինքն եկին: Սակայն ոչ ե-
թէ զղջացաւ 'ի միտս իւր յետ մեծի պատուահան, այլ
սաստկագոյնս ևս սկսաւ սպառնալ:

Հրամայէր չու դարձաւ առնել: ¹³Իբրեւ եկն եՀաս յերկիրն
Եփրատացուց. և զչարութիւնն ևս քան զեւ յանձն իւր
աճեցուցանէր, տաճարակից ընկերովքն իւրովք մեկնելովք
յամենայն իրաւանց. և ոչ միայն անթիւ աղտեղու-
թեամբքն չազեցաւ, և յանչափ յանդգնութիւն Հասա-
նէր, զի Հայհոյութեամբ զտեղին լնոյր: Զի բազումք 'ի

յետնոց թողեր:

5 Ոճանձ. Թագաւոր, ստեղծէր զանքնսն զեր... աննիսող
ես յամենայն: 6 Ոճանձ. Իսրայէլի. բանք ինչ անդէպք որ
Հասա՛: 7 Ոճանձ. Չարեաց իւրեանց, աւասիկ... պատրաստեալք
և տկարացեալք... և յաւուրս 'ի նեղութեանս: 8 Ոճանձ. Հեծա-
նոսաց ըստ պղծութեան. զի մի պարծեսցին... յամբարտաւանու-
թեան խօսից իւրեանց, և ասիցեն թէ: 9 Բօրնաւն պակասէր. Ըստ
ժամանակիս ըստ այսմիկ: Ոճանձ. Ժամանեցեն առ մեզ ո՛: 10
Ոճանձ. 'Ի վերայ նոցա. Համբարձեալ սաստ... սաստիկ Հար-
ուածովք տանէր և շար... իբրեւ զեղեգն 'ի Հողմոյ: 11 Ոճանձ.
Տեսեալ բարեկամքն... այնպէս երագ Հասա՛... և ոգիքն անդէն
սպառիցին: 12 Ոճանձ. Ոչ եթէ զղջացաւ ինչ 'ի միտս իւր... չու
դարձի առնել:

բարեկամաց անտի իբրև ընդ թագաւորն նայէին՝ և ինքեանք զՀետ երթային կամաց նորա: ¹⁴Գիր առնէր և ի ի հրապարակ տայր տարածանել բամբասան և Հայհոյութիւնս: Եւ զսրահին շորջ ի վերայ աշտարակաց արձանս Հրամայէր կանգնել և գիր Հաստատել, Հրաման տալ սաստկութեամբ: Ապա թէ իցէ որ այնր գտցի որ ոչ զոհիցէ. մի՛ իշխել ամենեկին մտանել ի տաճար անդր: Եւ զամենայն ազգն Հրէից յաշխարհագիր խառնել ի կարգս Հարկի ծառայութեան օրինի: Եւ որ սակաւ մի խեղեակ ընդդէմ դառնայցեն, պատուհաս մահու ի վերայ նոցա. և զոր ոչն սպանանիցեն, դրոշմեալ Հրով նշանաւորս որմզդական դիցն տօնի ոստս ի ձեռն պաւակաւորս կաքաւեցուցանել: ¹⁵Այլ զի մի՛ ամենեցուն իբրև զթշնամի երևեսցի, զայն ևս Հրամայեաց գրել ի Հրովարտիկի անդ. ապա թէ իցեն ոմանք ի նոցանէ որ յօժարիցեն զօրէս արքունի յանձինս իւրեանց ոնել, զսոսա քաղաքակիցս Աղէքսանդրացոց Համարել: ¹⁶Բագումբ ի նոցանէ ծանծաղամիտք, որ յառաջ իսկ գայթի գայթի կային յօրէսն առաջինս, դիւրաւ տային զանձինս իւրեանց ի ներքս. իբրև մեծ իմն անոն փառաց ժառանգել խորհէին, եթէ մտաց թագաւորին ճաղանդեցին: ¹⁷Բագումբ ի նոցանէ պղտեցան Հաստատեցան ի սիրտս իւրեանց. և ոչ դրոշմեցան յօրինացն իւրեանց սրբութեան. արկին առաջի զգանձս իւրեանց տալ փոխանակ անձանց իւրեանց. զի յաներկէս զանձինս իւրեանց փրկեցեն ի գրոյ անտի. և յուսով Հաստատեցին օգնականութիւն գտանել: Եւ որ մեկնէին ի նոցանէ, խորշէին, գարշէին, և զսոսա պիղծս Համարէին. որոշէին զատանէին յօրինացն Հայրենի. և յազնուութեն անտի սրբութեան զնոսա ի բաց մերժեցին:

³ Իբրև ի վերայ Հասանէր անօրէն՝ խորհրդոց նոցա, յայնչափ սրտմտութիւն բարկութեան բորդեր, մինչև Հրաման տայր ոչ միայն յերուսաղեմացոցն ածել, այլ ընդ ամենայն երկիր ուր բնակեալ իցեն որդիք Հեբրայեցոց, Հրաման տայր ածել ժողովել կուտել զնոսա, և չարաչար մահու սպանանել զկեանս նոցա յերկր: ² Իբրև այս Հրաման դառնութեան սաստիկ ելանէր անօրէն, չար թուէր նոցա նեղութիւն փոփոխելոյ օրինացն քան զմահու զառնութիւն: ³ Իսկ որդիքն Հեբրայեցոց զօրէս միամտութեամբ ընդ արքային արդար պառնել կային. և ի Տէր Աստուած իւրեանց Հաստատուն կային, և զօրէսն տուեալս Հաստատուն պահէին. մեկնութիւն առնէին յապստամբացն անօրէնութենէ. վասն այսորիկ շատից յաջաց ելանէին: ⁴ Բայց վասն Հաստատութեան գործոյ սպասուն օրինացն առաջի ամենայն մարդկան փառաւորեալ կային. վասն այսորիկ զարգասիւն բարեաց ազգին՝ այլազգիքն ի Համար ոչ բերէին: Բայց զպաշտօնն և զօրէս կերակրոցն ի Հակառակութիւն ապստամբութեան տանէին՝ աւելին. Առ Հասարակ արքայի և զօրացն արքունի թշնամի՝ է ազգս այս: Եւ այսպիսի բանիւք Հայհոյութեան փաս արքունի և պատուհաս մեծ ի վերայ Հաստացեալ դնէին: ⁵ Իսկ որ ի քաղաքի անդ Հեթանոք էին, իբրև տեսն զյանկարծակի խռովութիւն մարդկանս, և զայնչափ Հալածանսն յանկարծակի Հասեալ ի վերայ, օգնել ինչ ոչ կարէին, և ոչ ընդդէմ դառնալ Հրամանացն արքունի: ⁶ Բայց սակայն արգահատէին միմիջարեւին քաջալերէին և ինդրէին անցուցանել վարկաղակի զժամն բարկութեան, և աւելին. Ոչ թողու Տէր Աստուած իւրեանց զայդպիսի գոնդ տարապարտոց կորուսանել: Եւ որ այլ որ բարեկամք և մերձաւորք և վաճառակիցք էին, լռելեայն ուխտ դնէին օգնական լինել որչափ ձեռնահաս լինէին: ⁷ Բայց անօրէնս այնչափ Համբաձեալ էր ի Հպարտութիւնն առ ժամանակ անդր, և ամենեկն ոչ Հայէր ի զօրութիւն մեծին Աստուծոյ. բայց այսպէս ածէր զմտաւ թէ մշտնջեան իցէ իւրոց խորհրդոցն իշխանութիւն: Արդ Հրովարտակս առնէր ընդ ամենայն աշխարհ՝ օրինակ զայս:

⁸ Արքայ Անտիոքոս՝ կողմանցդ եգիպտացոց ի տեղիս տեղիս, առ սպարապետս, և առ զօրավարս, և առ զօրս ողջիցն. ողջ լիջիք. և ես ինձէն իսկ ողջ եմ ամենայն իրօք, զօրօք, տերութեան օրինօք: ⁹ Ձեր ինքնիս լուեալ իցէ վասն առնուծիդ ճանապարհին, որպիսի գնդաւ մտի ես դիցն օգնականութեամբ ի ճանապարհին. ոչ զօրութեան բռնութեամբ, ոչ ի տեղ նիզակաց, ոչ ի Հաստապիսդ բռնութիւն աղեղանց. այլ Հեզութեամբ և խոնարհութեամբ, մարդասէր խորհրդովք, իբրև դայեկաբար մտուցանել զամենայն կողմանս Ստորին Ստորոց և Տաճկաստանի. ընդ ամենայնի ամենայն բարեաւ եղէ. ¹⁰ մեծապատիւ մեծապարզ և արարաբ զամենայն կողմանս քաղաքացն: Եկաք իջաք և ի քաղաքն երուսաղեմացոց, եկաք կամեցաք մտանել ի տաճարն ի չարագործաց վայր անդր, որ ոչ կամէին կասել երբէք ի խորամանկութեն չարեաց իւրեանց: ¹¹ Նոքա վեր ի վերոյ բանիւք ինդացին զմեր ի նոսա Հասանել բայց արդեամբք խորամանկեցին չմերձեալ ի մեզ. և ոչ զմեզ ի տաճար անդր մերձեցուցին, և ոչ զերևելի դաճամունս պատարագաց մերոց ի տաճար անդր իւրեանց ընկալան, ի Հպարտութիւն ամբարտաւանութեան յեցեալ յայն որ ի խորամանկութեն չարեաց Հետ ոնէին, արգելին զմեզ ի ներքս մտանելոյ: Կարօտացան պակասեցան ի մերմէ բարեաց մարդասէր զօրութենէ՝ զոր ունիւք առ ամենայն մարդիկ: ¹² Եւ զիւրեանց զանձնարին մտացն թշնամութիւն զոր ոնէին ընդ մեզ յայտնապէս կամեցան ցուցանել. իբրև միայն ի մեջ ամենայն ազգաց կամեցան կնճախալ ելանել տիրել թագաւորել Հպարտանալ՝ ամբարտաւանել յոյն կալ բարձրապարտոց երևել ի վերայ երախտաւորաց իւրեանց: ¹³ Մէք իբրև կամեցաք ըստ նոցա անմտութեանն զմեր միտս զնստուցանել, մեծաւ յաղթութեամբ դարձաք անտի ի կողմանս երկրին եգիպտացոց: Չամենայն ազգս և զազկան մարդասէր Հեզութեամբ ինամով՝ որպէս պարտ պատշաճ էր օրինի մերում՝ նուաճեցաք: ¹⁴ Եւ զազգատուճն նոցա առանց դիս ի մտի ոնելոյ, վասն բազմապատիկ յանդգնութեանն և ժպրհութեան նոցա. սակայն Հրամայեցաք Աղէքսանդրացոց քաղաքակից արժանիս առնել ի Համարի: ¹⁵ Նոքա ևս վատթար յետամիտ խորհրդովք և տնկակից խորամանկութեամբք զայն բարիս յանձանց մերժեցին: Եւ քանզի Հանապազ զմիտս իւրեանց ի չարին Հանանութեան ոնէին, ոչ միայն ի բաց մերժեցին զերևելի պատիւ մեծարանաց ընկերութեանն. այլ գարշին և անարգէն, և պիղծ Համարին բանիւք և լռութեամբ: Եւ զայն ևս սակաւս որ ի մեզ գթով նուաճեցան, խոտեն և անարգէն, և անկեաց կեանս շտապ տաճնապաւ ի վերայ Հասուցանեն. կարճ ի կարճոյ վաղվաղակի՝ կործանումն իրաց նոցա խոտանան ցուցանել: ¹⁶ Յայսմ ամենայնէ Հաստատեցաք նոցա ընդ մեզ թշնամութիւն. և խորհուրդս ի մտի եղաք, եթէ գուցէ առ այնպիսի խորամանկ բարոյիք նոցա յանկարծակի խռովութիւն ինչ ի մեր վերայ Հասանիցէ. և նոքա ըստ իւրեանց անօրէնութեան զլիկունս Հաստ առնիցեն, մատնտու ի ներքուտ արտաքս առ թշնամիս անդր գտանիցեն: Հրաման տուաք վաղվաղակի իբրև ի ձեռն առնուցուք զայդ մեր առ ձեզ Հրովարտակս. զմոլեկան չարագործոյ կնաւ և մանկամբք Հանդերձ մեծաւ թշնամանօք և աշխատութեամբ, ոտիւք ձեռք արձակել: ¹⁷ Ի իբրև նոքա խորամանկ ըստ անօրէն չարագործութեանն պատիժ և պատուհաս ըստ իւրեանց արժանի գործոցն կրեցեն. խաղաղագոյն և դիւրին մերոց իրաց կազմած Հաստատութեամբ պատրաստեցին: Ապա թէ գտցի՝ որ թաքուացէ որ ի նոցանէ այր մի՝ կամ կին մի, կամ տղայ մանուկ մի՝ յանցեալ ծերութենէ մինչև

րացեալ էր ի Հպարտութեան... այսպէս ածէր նա զմտաւ... ընդ ամենայն աշխարհս զօրինակ զայս: Ուսան. եթէ մշտնջեանական իցէ իւրոց:

⁸ Ուսան. Արքայ Անտիոքոսէ: ⁹ Ուսան. Դիցն օգնականութեամբ զայն ճանապարհ խորհեցայ, ոչ զօրութեամբ բռնութեամբ, և ոչ: ¹⁰ Երբնալկն պակասէր. Իջաք և ի քաղաքն: Ուսան. Մտանել ի տաճար անդր, ի չա՛... որ ոչ երբէք կամին կասել: ¹¹ Ուսան. Ի մարդասէր զօրութենէ: ¹² Ուսան. Կնճախալ զեզանել տիրել... յոյնկալ բարձ: ¹³ Ուսան. Ըստ նոցա անզգամութեան զմեր միտս... պատշաճ էր ի մերում նուա՛: ¹⁵ Ուսան. Յետամիտ խորհրդով և տն՝... ի կործանումն իրաց նոցա խոտանան անցուցանել: ¹⁶ Ուսան. Եւ խորհուրդ ևս ի մտի եղաք. թէ գուցէ առ

¹⁴ Ուսան. Եւ ի գիր Հաստատել... իցէ որ այն գտցի որ... ոստս ի ձեռն պաս: ¹⁵ Ուսան. Յանձինս իւրեանց ցուցանել: ¹⁶ Ուսան. Որ յառաջ իսկ գայթի ի գայթին կային... իբրև մեծի իմն անոն: ¹⁷ Ուսան. Զի աներկիւր զանձինս... յօրինացն Հայրենեաց. յազնուութենէ... ի բաց մերժեցին: ^{3.1} Ուսան. Մինչ Հրաման տայր ոչ միայն ի վերայ երուսաղեմացոցն ածել զբարկութիւն. այլ ընդ ամենայն... և չարաչար մահուամբ սպառել զկեանս: ² Ուսան. Եւ լանէր յանօրինէ: ³ Ուսան. Առնէին յապստամբ անօրէնութենէ: ⁴ Ուսան. Եւ զօրէսն կերակրոցն: ⁵ Ուսան. Եւ զայնչափ Հալածանս յանձնալ: ⁶ Ուսան. Եւ այլ որ բարեկամք: ⁷ Ուսան. Այնչափ բարձ-

ի՛ դիեցիկն ՚ի գրկի, չարաչար տանջանաօք պատուհասո՛ւ մահու զնա տոհմաւ Հարցեն: ¹⁸Ապա թէ որ գտցի, որ զգողեալն թաքուցեալն գուշակեցէ, ինչքն և ստացուածքն գուշակեցեալն լիցին, և յարքունի գանձէ նմա պարգև լիցի, և ազատութեան պատկաւ պատուեալ ՚ի Հրապարակս եկեցէ կոչեցեալ: ¹⁹Եւ ամենայն տեղի՝ ուր երևեսցի ՚ի նմա՝ ՚ի նոցանէ որ զօղեալ և թաքուցեալ, աւեր Հրձիգ և անապատ լիցի. և ամենայն ազգի մարդկան յամենայն պետս անպէտ կացցէ մինչև յաւիտեանս ժամանակաց:

4 Եւ Հրովարտակն՝ արքունի օրինակ զայն գրեցաւ: Բայց ընդ ամենայն տեղիս ուր և Հասանէր Հրաման Հրովարտակին, գաւառակոյտ քաղաքաժողով ուրախութիւն լինէր Հեթանոսացն, մեծաւ ցնծութեամբ և ուրախութեամբ, զառաքաստեալ խորամանկ նենգութեամբ զոխութիւն խորհրդոցն գաղտնեաց՝ յայտնութեամբ Համարձակութեամբ զթշնամութիւն ցուցանէին: ²Եւ քաջարկ սո՛ւգ անձնարին և գերարտօսարկից գոյմամբ եռանդն ՚ի վեր Հասեալ զսիրտս ճմլէր: Յանկարծակի Հրամանն դատնութեան որ ՚ի սատակումն զամենեսեան առ Հասարակ Հրաւիրէր: ³Քանզի զի՛նչ օրէնք կամ քաղաք, կամ բնաւ ամենեկն տեղի բնակեալ մարդկամբ, կամ որ անցք փողոցաց ընդ ամենայն քաղաքս, որ ո՛չ գուժի աղաղակաւ կոծով ՚ի վերայ նոցա չէին լցեալ ճչելով: ⁴Ձի այսպէս մեծաւ սաստիւ դառնութեամբ, և անողորմ Հրամանաւ զազգն ընտրեալ ՚ի քաղաքաց քաղաքաց ժողովեալ յուղարկէին ՚ի ձեռն զօրավարաց գաւառացն, զի արտաքոյ բնակութեան ՚ի տար պայման Հրամանին տարապարտուց մեռանայ: Եւ այնչափ աղէտ տարակուսի եր ՚ի վերայ անձնարին վշտացն, մինչև սիրտն ոխակալ և ակն նախանձալից վանն Հաւասար զթոյն յայն ողորմ տեսիլ չարչարանաց մարդկան, արտասուք քամէին: Ձի յանկարծակի զթշնամութեան ճանապարհաբն՝ զի երթային տանէին զբազմութիւն ծերակոյտ ալեացն հացեղոց, Հիւանդաբալլ ոտիւք տարակուսեալ տկարութեամբ ՚ի էսութեան ժամանակի: Իսկ որ արդ ևս նորոգ ամոնսութիւնք ՚ի միմեանս Հասեալ թերալից ուրախութեամբ նորասեր առաքաստիցն, չարաչար գուժի մերկացեալք, ուղղոյ լինէին: ⁶Եւ ամրաժաժուկ քողածիգ ծկասէր Հարսունք, վարսս մերկացեալ գոյժ առեալ զիւղաթուրմ ցցունան յանդգնեալ Հոլանսէլ Հող ՚ի գլուխ տանէին: Փոխանակ երգոցն ուրախութեան ձայնակից ընկերօք, անընդել աշխատութեան տառապանօք, Հերարձակ ցտեալք և կապեալք ընդ Հրապարակն, մինչ ՚ի նաւացն նաւաՀանգիստն բռնութեամբ քարշեալք երթային: ⁷Եւ նոցին ամուսինքն՝ տոռն ընդ անձն փոխանակ երիտասարդութեան ցնծութեանն՝ ձեռակապօք խառնանաժիգ ՚ի մոլորչին լալոյ վանն Հասեալ ժամանակին, անդէս առ ոտս իւրեանց զօրՀաս մահունդն դէմ յանդիման առ ՚ի դժոխս նկարէին: ⁸Եւ այսպէս զամենեսին իբրև զգազանս ինչ ՚ի վայրէ երկաթակապս ածեալ, ընդ խելս նաւաց զպարանոցս կապէին և նովին շղթայիւք բեռնէին: Կիտոցն զօտիցն և զձեռաց կապելոց առեալ ընդ վերնակողմն տախտակամանձ նալին բեռնէին: Յամենայն կողմանց թմբեալք և յիմարեալք, զի անձին ինչ Հրամայել յերթալ նաւացն նենգութեամբ ինչ մի կառացեցն: ⁹Իբրև այնպէս զամենեսին զնոսա ՚ի նաւ անդր արագեալ տանէին. և ընդ Հողմոյն անդղել ըստ Հրամանի թագաւորին ՚ի տեղի Հասուցանէին: Հրամանն ետուն

արտաքոյ քաղաքին յասպարիսի անդ՝ յընդարձակ տեղով յաշխարհակոյտ վայրի վանն խայտառակութեան ազգին. զի ամենեցուն Համարձակ իցէ տեսանել որ յայսկոյս յայնկոյս շահատակէին. գառաջին քինու վրէժն զամենեցունց ընդ այն Հանէին: ¹⁰Իբրև այս ամենայն լինէր. դարձեալ լու լինէր, թէ ազգակիցն գաղտուկ ելանէն արտասուաց կցորդ լինել. վանն յանկարծակի թշուառութեանն ՚ի վերայ ազգին Հասելոյ: Իբրև այն ազգ լինէր ՚ի սրտմոտութիւն բարկութեան բրդէր թագաւորն. Հրամանն տայր և այնոցիկ որ ՚ի ներքս ՚ի քաղաքի անդ էին՝ ածել խառնել ընդ նոսա, և առ Հասարակ ՚ի նմին պատժի պատուհասի արժանի մահու առնել զամենեսեան. և ընդ միով աշխարհամար գորովն զազատուճն ամենայն յանուանէ գրել: ¹¹Ձի առ յառաջ սակաւ մի յայտնելոյ գործոցն վանն սրտացառութեան պաշտամանն պատուիրեալ էր, սաստիկ պատուհասիւք մեծամեծ տանջանօք ՚ի միում ժամանակի արագ արագ կորուսանել: ¹²Եւ նոցա գիր Համարոյն այսպէս դառնութեան սաստիկ Հրամանին սրտացառութեան պնդապէս յարեւելից մինչև ՚ի մուտս արեւու անվախճան կատարած յաւուրս քառասուն ձգտէր: ¹³Առաւել մեծապէս քան զօրէն Հանապազորդ թագաւորն լի ցնծութեամբ Հրամանն տայր՝ մեծի տաճարին կոչնականս նուիրել յամենայն մեծամեծաց. մոլորեալ մտօք ՚ի ճշմարտութեանէ, ահօրէն պիղծ բերանովն զանշարունչ զանձայն զանմուռնչ կուտն յարգէր գովէր. և յօրինաւոր սրբութիւնն խօսէր որ ինչ ոչ էր արժան: ¹⁴Եւ յետ ժամանակեալ ժամանիր ժամուն, եկին մատուցին աշխարհահամար դպիրքն զգիրն առաջի թագաւորին. սկսան պաղատել և անձնար Համարեցան առնել գիր զաշխարհամար Հրէիցն. ասէ. Ո՛չ յաղթեմք վանն անշափ բազմութեանն. զի բազում այն են ասէ, որ ցան անտ անդ ընդ աշխարհ անՀամար մնացեալ են արտաքոյ այդր գրոյ անՀամար կան. և որ ՚ի տեղիս տեղին՝ յապարանս ապարանս ՚ի կողմանս երկրին Եգիպտացւոց անՀամար կան: ¹⁵Իբրև զայն լսէր թագաւորն, պատուհասակոծ առնէր զդպիրսն իբրև զխաշտաբեկս, իբրև զայն ինչ խելս մենքենայից խառնեալ զի ապրեցուցանել մարթացեն նոքա զնոսա: ¹⁶Նոքա՛ Հաստատէին և ասէին, յայտ յանդիման ցուցանէին զքարտէն պակասեալ, և զգրիչն մաշեալս: Եւ այս ամենայն լինէր վանն օգնականութեան Բարձրելոյն, որ ցուցանէր զգթութիւն ինսամոց ՚ի վերայ եբրայեցւոցն:

5 Յայնմ ժամանակի կոչէր նա զՀերմոն փղապետ, մեծաւ սաստկութեամբ վառել զգիրդն ՚ի վաղիւ անդր. զի առնաց յապաղելոյ պատրաստեցէ գինեզէնս ինսկայից՝ զայրացեալս կնդրկաւ՝ զազանացեալ անապակաւ, ՚ի Հրապարակ ածել թուով իբրև եւթն Հարիւր. ածել պատրաստել աՀագին պատուհաս ազգին եբրայեցւոց: ²Եւ թագաւորն զայս Հրամանն տայր փղապետին, և ինքն յուրախութեամբ դառնայր բազում զօրօք մեծամեծ աւագանով, որ առաւել ևս թշնամութեամբ էին ընդ ազգին եբրայեցւոց քան զթագաւորն: ³Իսկ փղապետն իբրև լուսն զՀրամանն սաստկութեամբ կատարէր, ՚ի ժամ անդ զգիրդն պատրաստէր. և այլ սպասաւորքն ելանէին կապակց զտառապելոցն զոտս և զձեռս, և զայլ պահ գիշերապահ շնոր զնոք զգուշութեամբ բիւրազգի ածէին. ընդ միտս իւրեանց Համարեալ, ընդ պզն ընդ առաւօտն վախճան սատակման ածեալ ՚ի վերայ ազգին տեսանէին: ⁴Իսկ Հրէայքն յամենայն կողմանց զանձինս իւրեանց անգոր և առանց օգնականութեան գէշ անկեալ Հեթանոսացն Համարէին. զամենակալն Աստուած, և զամենայն զօ-

այսպիսի... և ձեռք և պարանոցօք... պաշարեալ պահպանօք:

17 Ոճանկ. Տանջանօք պատուհասաւ. կամ պատուհասիւ. և ոճանկ. պատուհաս մահու զնա: 18 Ոճանկ. Թագուցեալն գուշակել: 19 Բաղոմէ. Եւ ամենայն տեղի որ երևեսցի: 4.1 Թօրնաւնն պակասէր. Եւ Հրովարտակն արթննի օրինակ զայս: 2 Ոճանկ. Եռանդն ՚ի վերայ Հասեալ: 3 Ոճանկ. Կամ բնակութիւն բնաւ տեղի մարդկան, կամ որ անց: 4 Ոճանկ. յաւելոյն ածող: Ձի այնպէս մեծաւ սաստիկ դառ... ՚ի ձեռն զօրավարաց փղաղապն և գաւառաց... զթոյն յանողորմ տեսիլ չարչարանաց մարդկան արտասուք քամէին, զյանկարծաւ: ՚ի լուսն. ՚ի տալ պայման Հրա՛. Համայնայն քաղաք ՚ի քաղաք: 5 Բաղոմէ. Ուղղոյ լինէին: 6 Ոճանկ. Կարսս մերկացուցեալ... մինչև ՚ի նաւացն նաւա՛: Ուկան. Ձիւղաթուրմ ցցունան: 7 Ոճանկ. Եւ նոցուն ամուսինքն... ձեռակապօք խառնանաժիգ... առ ՚ի գլուխս նկատէին: ՚ի լուսն. Առ ՚ի դժոխս նկատէին. Համայնայն ոճանկ ՚ի քաղաք: 8 Ոճանկ. Թմբեալք անձին ինչ Հրամայել երթալ նաւացն նենգութեամբ ինչ մի՛ արասցեն:

9 Ոճանկ. ՚ի նաւ անդր ամրացեալ տա՛... որ յայնկոյս յայնկոյս շահատակէն, զի գառաջին քինու: 10 Ոճանկ. Ելանէին արտաստակցորդ լինել... արժանի առնել: ՚ի լուսն. Աշխարհահամար գր: 11 Ոճանկ. Ձի առ սակաւ մի յառաջ յայտնելոյ գործոյն վանն սրտացառութեան: 12 Ոճանկ. Յարեւելից մինչև յարեւմուտս: 13 Ուկան. Չանշարունչ զանձայն: 14 Ոճանկ. Եւ յետ սակաւ ժամանիր ժամուն... աշխարհամար... զի բազում են ասէ որ ցրուեցան աստ անդ: ՚ի լուսն. Սկսան պաղտել և անձնար Հա՛. Համայնայն ոճանկ ՚ի քաղաք: 15 Ոճանկ. Պատուհասակոծ արձակէր զգալ... խելս մեքենայիցն խառնել: 16 Ոճանկ. Եւ յայտ յանդիման ցու՛: 5.1 Ոճանկ. Չայրացուցեալ կնդրկաւ, գազանացուցեալ անապաւ... ածեալ թուով... յաՀագին պատուհաս: 2 Ոճանկ. յաւելոյն. Բազում զօրօք բարեկամօ՛ մեծամեծ: 3 Ոճանկ. Իսկ փղապետն իբրև առնորդ զՀրա՛... և ՚ի ժամ անդր զգիրդն... ՚ի միտս իւրեանց Հա՛... ածել ՚ի վերայ:

րութեանց զօրացուցիչ զողորմածն Աստուած՝ անդադար բարբառով արտասուօք կարդային: Անկեալ առ Հասարակ աղաչէին՝ դարձուցանել շրջել գլխորհուրդն անօրէնութեան. մեծապէս յայտնութեամբ անցուցանել զօրհասն, որ անդէն մօտաշուտ զօտիւք զձեռք պատեալ է: Փղապետն զանողորմ գազանսն՝ գինեզէս խնկալիցս զայրացուցեալ ընդ առաւօտն՝ ի դուռն թագաւորին Հասուցանէր: Իսկ այն որ յափտենիք ժամանակաց գեղեցիկ աւարաքն, բարտը բաժին տունջեան և գիշերոյ վիճակ ելեալ յերկնաւոր ի պարգևատու յառաւորակեան Աստուծոյ, ելանէր պարգև մասն մի քնոյ՝ զոր առաքել ի վերայ թագաւորին. և անդէն թանձր և խորին, և քաղցր և անոյշ քնով ի գորովին Տեառն կապել զթագաւորն, և զնա յանշարտ խորհրդոցն անտի խաբեալ վրիպեալ կացուցանէր: Մեծ ուրիշք երայեցեցան՝ զժամանակեալ զմահաբեր զօրհասի ժամանակն զանցուցեալ, զսուրբ գերկնաւորն Աստուած օրհնէին: Եւ դարձեալ անկեալ ի վերայ երեսաց իւրեանց աղաչէին կատարել զպարգևն ի մեծագոր բազկէ անտի, ի մէջ Հպարտացեալ Հեթանոսացն երևեցուցանել: Իբրև ընդ մէջ լինէր ժամ տանեսրորդ. և սպաս տաճարին ամենայն պատրաստեալ էր, և կոչնականքն յիւրաքանչիւր ի չափս յօրինեալ կային. յանկարծակի խթեաց անդ արար, մերձ յանցանել լինել ժամ ուրախութեան տաճարին: Զայն ժամ զուրախութեան զմտաւ ածէր թագաւորն, և անդէն բազմեալ վաղվաղակի Հրամայէր զիդրականսն ի ներքս կոչել, սպաս առնել տաճարին բարձիցն պատրաստութեան, զայն այն յիւրաքանչիւր գաւ Հրամայէր մատուցանել: Գին ձեռն առեալ զուրախութիւն խրախոնս առնէր տաճարին, զանագան ժամուն ընդ ուրախութիւն զուարթութեան անցուցանել: Իբրև յերկարագոյն նուագօք զբանիւք անկանէին. կոչեաց զփղապետն աճեղ սաստկութեամբ դառնապէս պատուհասէր. ընդէր կամ զմէ՛ զժամանորի սաստիկ Հրամանի զօրհասաւ անցեալ Հրեայքն, և զայս օր կեցեալ գտանէին: Ինչ կայր ցուցանէր նմա զՀրամանն արքունի գիշերախառն կատարեալ. և նոքին կոչնականքն վկայէին բանիցս փղապետին: Ապա թագաւորն զդառնութիւն զազանութեանն ցածուցանել և ասէ. Երթ ուր քեզ զայս օր քնոյ չնոր՝ կայցին նոքա: Բայց անվրէպ զվաղիւ օրն պատրաստեցիր ի նմին գազանութեան զփիղն ի վերայ անօրէն ազգին Հրեից սատակման Հասուցանելոյ: Իբրև զայն ասէր թագաւորն. և ամենեքին լի ուրախութեամբ ընդ մի բերան զՀրամանն գովէին, յիւրաքանչիւր վասն ի միտեանց բաժանեալք, վասն անագան ժամուն մեկնէին. և սակայն այնչափ ոչ տային քնոյ զանձինս, որչափ զգիշերն ամենայն զմտաւ ածէին մեղքեանցել զինչ նոր նոր չարչարանս ի վերայ տառապելոցն Հասուցանել մարթասցեն: Եւ ինչ ինչ Հաւ խօսեցաւ, կանուխ ընդ առաւօտն գազանացուցեալ վառեալ զգազանսն ի գինի և ի խունկ, ածեալ պատրաստէր. և ինքն իջեալ ի մեծի սրահի անդ ձեմ առեալ շրջէր: Իսկ որ ի քաղաքի անդ էին, առ Հասարակ ելեալ Հեղեալ եկեալ ժողովեալ էին. դէտ ակն ունէին թշուառութեան տեսեանս, որ ընդ այգն ընդ առաւօտն ի վերայ Հրեից սպառնացեալ պաւէր: Եւ Հրեայքն ժամ ի ժամ անցեալ զօրհասան, բազում արտօսք պաւհոց պնդութեան ի ձայն ողորմ ողբոց, զձեռս յերկինս բարձեալ զմեծ զամենագորն Աստուած աղաչէին, միւսանագամ այցելու լինել փրկել զնոսա յանձնարին յօրհասն: Եւ ինքն արեգական ճառագայթիցն յաշխարհ սփռեալ, և թագաւորն յարուցեալ դէտ ակն ունէր մեծամեծացն. Հասեալ ի դուռն փղապետն, աչք ցուցանել զպատրաստութիւն փղապետ, որպէս վառեալ պատրաստեալ ի դուռն Հասեալ էր. Թագաւորն շնորհակալ լինէր. զարմացեալ էր ընդ պատրաստութիւնն: Դարձեալ միւսանագամ անդրէն

զառաժանէր, զինչ իրք իցեն վասն անօրէն ձեպոյն. դարձեալ զմիտս դարձուցանէր, պատուհանս ի վերայ փղապետին կապել, թէ որ ինչ Հրաման տուեալ էր, զայն ոչ վաղվաղակի ի գլուխ Հանեալ ցուցանէր: Եւ այս ամենայն լինէր ի Հրամանէ Տեառն ամենակալի, զանձնարին զօրհասին անդութեան խորհուրդն յապուշ դարձուցանէր: Արդ մատուցեալ փղապետն զմեծամեծս յառաջանէր ի վկայութիւն տանէր. որպէս կանխաւ փիղքն վառեալ և զօրքն պատրաստեալ, զՀրամանն արքունի Հաստատուն ի գլուխ կատարեալ ցուցանէր: Դարձեալ յայնմ ժամանակի թագաւորն խորհուրդն յապուշ դարձուցանէր: Եւ զՀրամանսն մեզ պաւհեալ էր Երայեցեաց զայրացիկ: Եւ ասէ. Ինչ միւսանագամ Հարք և մարք և որդիք ի տեսնել իսկ եկեալ իցեն, գրեացի կուր արկանել զազանացն. և զքեզ ընդ նոսա փոխանակ անմեղացոյ այդոցիկ, որ իսկզբանէ նախնեաց մինչև ի նախնիս անարատ զարդարութիւն և զՀաւատս մեզ պաւհեալ էր Երայեցեացոյ այրացիկ: Եւ եթէ ոչ վասն դայեկատուն միւսանոցն սիրոյն էր, զբաղցր արեղ յաշար Հատանի, և զքեզ նենգաւոր չարագործ ի միջոյ պակաս առնէր: Փղապետն այսպէս յանկարծ ժամանակի յեղեռնաւոր պատուհասէ մազապուր ելանէր. և յառաջին զուարթութեան անտի զիջեալ տրտմագոյն երեսօք այր զարամբ գինքն ի միջոյ անտի ի բաց մերժէր. և բարեկամքն իւրաքանչիւր գլուխ ի վայր արկեալ զամբոխն ժողովեալ յիւրաքանչիւր պետս Հրաման տուեալ ցրուէին: Եւ որդիքն Երայեցեաց իբրև լուան զթագաւորին. գերեւելին զՏէր Աստուած, զթագաւորն թագաւորաց օրհնել սկսան. առաւել իբրև զայն օգնութիւն ևս ի վերայ անձանց իւրեանց գտին: Եւ անդէն վաղվաղակի թագաւորն Հրաման տայր կոչնականացն յուրախութիւն դառնալ: Կոչեաց զփղապետն դարձեալ մեծաւ պատուհասիւ, սկսաւ խօսել ընդ նմա և ասէ. Բանիցս անգամ քեզ վասն նոցա, այ թշուառ պատուէր տուեալ է, վառել կազմել պատրաստել զփիղին. գոնէ արդ առ վաղիս պատրաստեցես յեղեռնաւոր թշուառական ազգին Հրեից: Իբրև զայն լսէին բազմականքն ամենայն առաւել զարմանային ընդ յեղեղով միտս թագաւորին: Եւ ասէ. Տերք է այդ արքայ, ցերք ի միտս քո փորձես զմեզ. այդ երիցս անգամ Հրամայեալ է սատակել զազգոյ ժպիրձ. և դարձեալ միւսանագամ զբոյն Հրաման անդրէն եղծանաւ: Զիսորդ վասն այսորիկ և քաղաքս ամենայն ի ժողովս իւրեանց առաւել վշտացեալ են քան զայն չարագործս: Զայսմանէ ամենայնիւ փրկակ արքայն լի եղեալ յիմարութեամբ ի վարանս մտանէր. և յայն ինչ ոչ Հայեր որ յերկնից այցելութիւն էր ի վերայ Հերայեցեաց: Դարձեալ սաստկութեամբ երդնոյր զերդունն անկատար, ասէ. Առանց իրիք յերկունայնոյ զնոսա ի դժոխս յուղարկեցից անաթիւր կոխեալս անձնարին գազանացս. զօրաժողով լինել առ Հասարակ ի վերայ Հրեաստանի, զփայտակերտն Հրով դատել, և զկառակերտն ջուր լուանալ: Ի գերութեան վարել առ Հասարակ, զինչս և զստացուածս, և զոր ինչ կայ ի նմա: Եւ զայն պաւհեալ ի մէջ գտաճարն նոցա Հրձիգ առնել և զնա տուն զոչից զամենայն աւուրս ժամանակաց կացուցանել: Զայնմ ժամանակի Հաստատութեամբ բանս լուեալ կոչնականքն, և բարեկամք տոհմային սիրելիք, Հաստատութեամբ զբանս լուեալ զուարճացեալ գնային. Հրաման տային զօրացն յամուր վայրի արգելեալս, շուրջ գիշերապահս և խրամապահս կացուցանել: Իսկ փղապետն յանձնարին մղովին զգազանս վառեալ պատրաստէր. ինգեալ գինով կնդրկախառն յաճեղ պատրաստութիւնս

աչք ցուցանէր զպատ:

16 Ոճանձ. Ի մեծամեծ յառաջանին ի վկայութիւն ածէր: 17 Ոճանձ. Զի կամէր ցրել գլխորդ: 18 Ոճանձ. Կամ որդիք... գրեցի կորուսանել զազան... փոխանակ մեղացոյ այդոցիկ... և զՀաւատ պաւհեալ է առ մեզ Հերք: 19 Ոճանձ. Մազապուրծ ելանէր: Ոճանձ. Ի զուարթութեան անտի զիջեալ տրտմագոյն երեսօք այր ընդ արամբ: Ուր օրինակ մի. այլ զարամբ գինքն: 21 Ոճանձ. Սկսաւ խօսել ընդ նա... այ թշուառական, պատուիրեալ է վառել կազմ... ազգէն Հրեից: 22 Ոճանձ. Արդ երիցս անգամ... զազգն զժպիրձ... զբոյն Հրամանս անդրէն: 23 Ոճանձ. Զայսմանէ ամենայնիւ... լի եղև յիմարութեամբ... զօրաժողով լինել Հասանել վաղվաղակի ի վերայ Հրեաստանի առ Հասարակ զփայտակերտն Հուր դա՛... և ի գերութեան վա՛... և որ ինչ կայ ի նմա: Եւ օրինակն. Զամենայն աւուր ժամանակաց:

4 Ի լուսն. Որ անդէն մօտաշուտ զօտիւք. Համալայն ոճանց ի քնալ: 6 Ոճանձ. Եւ գիշերոյ վիճակեալ յերկնաւոր... ելանէր պարգև մի մասն քն: Ոճանձ. Թանձր և խորիւրդն և: 7 Ոճանձ. Զժամակալ զմահաբեր զօր: 8 Ոճանձ. Եւ անդրէն բազմեալ: 9 Ոճանձ. Յերկարագոյն նուագքն... կոչեցեալ զփղապետն... և զայս օր կեցեալ գտանին: Ուր Ոճանձ. և այսօր կէ: 10 Ոճանձ. Եւ ասէր. Երթ ուր... զվաղուի օրն պատրաստ: 11 Ոճանձ. Իբրև զայս ասէր... ուրախութեամբ իբրև ընդ մի բէ... իւրաքանչիւր ի միմեանց բա՛: 12 Ոճանձ. Այն ինչ Հաւ խօսէր... ածեալ պատրաստեալ... ի մեծ սրահի... իսկ որ ի քաղաքին զօրքն էին, առ Հասարակ եկեալ Հեղեալ: 14 Ոճանձ. Յաշխարհ սփռել... փղապետն,

վառեր զդիագրին գազանան առ վաղի անդր, անթիւ գէշ անկեալ Հասեալ յասպարիսի անդ: Արդ՝ եկն եմուտ 'ի սրահ անդր, ստիպել տաքսապալ զթագաւորն 'ի կոտորումն կապեալ ժողովրդեան: ²⁶ Յայնմ ժամանակի ա- մենայն զօրքն անձնարին գազանօքն դիմեալ գայր 'ի դուրս թագաւորն, 'ի մտի եղեալ անգութ աչօք, անողորմ սրտիւ, ինքնին տեսանել զվտառգին սատակումն թշուառա- կան գնդին: ²⁷ Իբրեւ եկին Հասին փղօքն պատրաստելով, և զօրք վառելով 'ի դուռն քաղաքին. անդ լինէր Հրե- իցն թնդին զօրաց, փայլին զիսուն. փոշին որ ելանէր դիզանէր յամպս Հասանէր. ամբոխն աղաղակէին զնոքօք պատեալ. զմիտսն յապոշ դարձուցանէր. և զայս յետին կատարած Համարեցան 'ի վերայ թշուառութեան կարծեացն: Յողորմ գութ խանդաղատեալ Հարք և մարք, ուստեղ և դստերք, քորք և եղբարք, տոհմային բարեկամք սիրելիք, զմիմեանց պարանոցք անկեալ փարսել պատեալ Համբուրէին: ²⁸ Եւ կէսք զմատաղածին մանկունս 'ի գիրկս առեալ յետին զայն ծած ստին 'ի բերան եղեալ տղայոցն Համարէին: Եւ մինչդեռ յայնմ յաղէտս տարախուսի և 'ի շտապ տաքսապի երիթամածեալ կային, յիշեցին զառաջին օգնականութիւնն որ եղև յերկնից. առՀասարակ միաբան 'ի միմեանց մեկնէին, և 'ի տղայ մանկանցն բերա- նոյ զստինսն 'ի բաց կորզէին. և առ Հասարակ անկեալ առաջի մեծութեանցն աստուածութեանն թաալէին: Ձայն բարձեալ մեծաւ բարբառով 'ի գոշին լալոյ, զամենազօրն զամենակալն աղաչէին, 'ի գութ դառնալ մեծաւ ողորմու- թեամբ. փրկել զՀատեալս 'ի յուսոյ, զՀասեալ մերձեցեալսն 'ի դրունս դժոխոց:

6 եղիագարոս ոմն անուն այր երեւելի 'ի գնդէ քահանա- յիցն, յեցեալ 'ի ծերութիւն, զարդարեալ լուաւորեալ ա- մենայն քաղութեամբ և արդարութեամբ 'ի մանկութենէ, Հագիւ ինչ ծերս քանի մի որ գիրկն էին Հանդարտե- ցուցանէր, և առ ինքն յարեալ 'ի սուրբն Աստուած ա- ղօթն մատուցանէր, և ասէր այսպէս. ¹ Թագաւոր մեծա- զօր, բարձրեալ ամենակալ Աստուած. որ զամենայն վարես և ուղղես 'ի գթութիւն ողորմութեանց քոց. Հայեաց 'ի վե- րայ Աբրահամեան զաւակիս, 'ի սրբոյ Սահակայ յորդիս Յակոբայ, 'ի բաժին ժառանգութեան քոյ 'ի ժողովրդոյ օ- տար յօտար երկրի 'ի կորուստ մատնեալ: ² Դու այն Աստ- ուած ես, որ զփարաւոն բազմացեալ կառօք և երկվա- րօք և զօրօքն եգիպտացոց, զՀալարտացեալ բարձրացեալ մեծաբանեալ ամբարտաւան զօրօքն Հանդերձ՝ ծովամացս 'ի կորուստ յուղարկեալ ընկղմեցիր: ³ Դու որ զանթիւ զօրսն պերճացեալ պարծեցեալս Սանատրուկ արքայի Ա- սորեստանեայց սատակեցեր, որ 'ի մի սայր սուսերի, և 'ի մի տէգ նիզակաց առեալ Հաւաքէր ամփոփել զերկիրն ամենայն Հրեաստանի. Հպարտացաւ ևս Հասանել ծանր բարբառով յանդուգն սաստկութեամբ մեծան նախատա- նօք 'ի վերայ քաղաքին սրբոյ: Դու Տէր Հարեր բեկեր կործանեցեր, յայտ յանդիմանութեամբ ցուցեր զգործութիւն բազկի քոյ ամենայն Հեթանոսաց: ⁵ Դու և որ յերկրին Բա- բելացոց երեք մանկունքն ինքնակամ զանձինս 'ի Հուրն մատնեցին՝ զի մի՛ երկիր պագցեն մնոտի պաշտամանց, փրկեցեր, զի և Հերոյ վարսից նոցա ոչ մեղանէր Հուրն. ճարակ ետուր Հոյն զօրովեանց զթշնամիսն: ⁷ Դու և որ 'ի նախանձ նենգութեան 'ի գութ արկեալ գլխիդ 'ի բե- րան անձնարին գազանացն, 'ի լոյս ածեր անարատ պաշ-

եալ: ⁷ Դու և որ զՀէւրն անդնդոց. որ տեսեր զի մաշէր 'ի պորտ ձկանն, անարատ ածեալ յանդիման ընտանեաց իւրոց կացուցանէր: ⁸ Դու Հայր և արդ ամբարտաւա- նատեաց, բարեսէր, ողորմած, ապաւն ամենայնի, արագ երեւեաց 'ի վերայ ազգիս Իսրայէլացոց, որ 'ի ձեռս պղծոց անօրինաց Հեթանոսաց անկեալ չարաչար կան 'ի պա- տուհասի: ⁹ Ապա եթէ ըստ ամպարշտութեան կեանքս մեր 'ի վախճան մահու այսո՞ւ սաստիւք Հասեալ իցեն. 'ի ձե- ռաց թշնամեացս միայն փրկեալ զմեզ. և որով կամիցիս սաստիկ պատիժ պատուհասիւք դատեալիք զմեզ. զի մի՛ ընդունայնամիտ գրախորհուրդ Հեթանոց պարծեցին ա- ռաջի մնոտեաց իւրեանց 'ի վերայ մերոյ կորստեան, և ասիցեն թէ՛ Եւ ոչ Աստուածս իւրեանց փրկեաց զնոսս 'ի ձեռաց մերոց: ¹⁰ Այլ դու որ զամենայն զօրութիւնս՝ և զիշխանութիւնս և զպետութիւնս յախտենից 'ի ձեռս քո ունիս, անուշակ անմահ ողորմած Աստուած՝ ողորմեաց զթմ 'ի մեզ. որ այսչափ անօրէն թշնամանօք զանկարգ զանիմաստ պատուհաս մահու յանձինս կրեալ 'ի կենաց 'ի մահ՝ զօրէն չարագործաց յուղարկիւք: ¹¹ Հաշեցէ մաշեցէ զՀեթանոսս զօրութիւն յաղթութեան քոյ. զի գոյ զօրու- թիւն փրկութեան պատուի քում՝ 'ի վերայ փրկութեան Յակովբեան տոհմիս: ¹² Անկեալ աղաղակէին աւասիկ ամե- նայն աղաժիք երամ՝ երամ բազմութիւն տղայոց. և նոցունց Հարք և մարք արտասուօք, զի ողորմութիւն քո յայտնի լիցի ամենայն Հեթանոսաց, եթէ դու Տէր մեր ընդ մեզ ես, և ոչ իւր բարձուցեր զերեսս քո՝ 'ի մեջ. այլ ողակ յա- ռանջ իսկ խոստացար՝ թէ և յերկրի թշնամեաց նոցա զնո- սա 'ի ձեռաց ոչ թողից. արդ զնոյն բան Հրամանի քոյ կատարեալիք Տէր: ¹³ Այն ինչ լինէր եղիագարու զաղօթնսն առ Աստուած մատուցանել. և թագաւորն գազանօքն և զօրօքն Հանդերձ՝ 'ի տեղի Հանդիսին յասպարէս անդր մե- ծաւ բարկութեամբ Հասանէր: Չաչս 'ի վեր բարձրի որդիք երայեցուցն, իբրեւ զայն տեսին 'ի ձայն մեծ գոչման յեր- կինս զաղաղակ բարձին: Յայն ձայն գոչման առ Հասա- րակ յերկր և Հովիտք անդրէն կրկնեալ բարբառով ընդ- դէմ Հնչեցին. անձնարին խռովութիւն յերկրոցնց աղաղա- կէ գոչմանս 'ի վերայ զօրացն Հասանէր: ¹⁴ Յայնմ ժամա- նակի Բարձրեալս փառօք մեծապատիւ ամենակալ ճշմա- րիտն Աստուած երեւցոյց զերեսս իւր. բաց նա զդրունս երկնից. ուստի եկին իջին երկու աշեղ փառաւորեալք ան- երեւոյթ Հրեշտակք. զի ոչ ումեք ոչ երեւէին բայց միայն Հրեիցն: ¹⁵ Եւ Հարան 'ի դիմի թշնամեացն, և լցին զգօրսն խռովութեամբ, և լի արարին աշիւ և դողութեամբ. և առ Հասարակ զամենեսեան անշարժ կապեալ պատեալ պա- շարեալ պաշէին: Եւ թագաւորին իսկ գլխովին՝ սոսկացեալ դողացեալ քստմեալ լինէին ոսկերք և մարմինքն. սաստն խռովութեան գազանութեանն՝ և սրտմտութիւն բարկու- թեանն անդէն յապոշ միտս եղծանէին: Եւ գազանքն ան- դէն յետս 'ի վերայ վառեալ զօրացն յարձակեցին, և զբա- զումս 'ի նոցանէ առաթուր Հարեալ անդէն առ ոտս իւր- եանց սատակէին: ¹⁶ Ի նմին տեղոյ վաղվաղակի թագա- ւորին բարկութիւնն 'ի գութ յարտասուս վասն առաջին պիղտութեան յամառութեան խստութեանն Հարկանէր. զի իբրեւ լուաւ զգոչին բարբառոյն, և զմտաւ ած զկորուստն բազմաց, զայրացաւ Հարաւ յարտասուս: Խօսել սկսաւ ընդ բարեկամսն լի բարկութեամբ՝ և ասէ. ¹⁷ Նսցեք զանցեք ապաքէն, բռնացարուք, թագաւորել կամիք. և զիս իսկ 'ի վերայ ամենայն երախտեաց, 'ի մտաց խորհրդոց՝ 'ի տերութենէ առ Հասարակ մերժել կամիք. գողացարուք ա- ւադիկ զմիտս իմ՝ խորհրդակմբդ առաւելսիք. և զինչ ոչ է օգուտ տերութեան մերում, զայն առնել տալ մեզքենա- յիւք: ¹⁸ Ի՞նչ է որ զՀօր զաշտարակդ Հաւատարիմ սասանէ, զաւանդապաշտ ուխտից մերոց: Ի՞նչ է որ զսոսա յիւրա- քանչիւր տեղեաց բնակութենէ իբրեւ զգազանս չարագործս յայս տեղի կապեալս կուտեալս պաշարեալս պաշէ: Ի՞նչ է որ զսոսա որ իսկզբանէ ընդ մեզ միաբանութեամբ և ար-

25 Ոճանձ. Յանձնարին միւրրութիւն զգա՞... զաշեղ պատրաս- տութիւն... անթիւ զօրաց գէշ անկեալ... 'ի կատարումն կապ- եալ ժողովրդեանս: 26 Ոճանձ. Ամենայն զօրօքն անձնա՞... գայր 'ի ներքս թագաւորն... թշուառական ազգին: 27 Ոճանձ. Ամբոխ աղաղակին զնոքօք պա՞... և զայն յետին կատա՞: 28 Ոճանձ. Առ- եալ զյետին զանծած ստին... և շտապ տաքսապի եր՝ 'ի թաւ մառեալ կային... մանկանց բերանոցն... զՀասեալ մերձեցեալսն 'ի դրունս: 6.1 Ոճանձ. Ի մանկութենէ իւրմէ. Հագիւ ինչ զծերսն և զամենեսին որ գիրկն... մատուցանէր. և յառաջ մատուցեալ ա- սէր այսպէս: Ուր օրինակ մի. Ջծերսն քան զամենեսին 'ի մի որ գիրկն: 2 Ոճանձ. Ի յորդիս Յակոբայ, 'ի բաժին սրբութեան քո... յօտար երկիր 'ի կորուստ մատնել: 3 Ոճանձ. Ամբարտաւան- եալ զօրօքն Հանդերձ ծովաթագս 'ի կո՞: 4 Ոճանձ. Սանատրուկ արքային Սորես՞... աւազեալ ամփոփեալ զերկիրն... 'ի վերայ քաղաքին սրբութեանց: Ի լուսն. 'ի վերայ Սանատրուկ, նշանա- կէ՞ Սենեքերիմ: Ուր օրինակ մի. Սանատրուկ Սենեքերիմ արքա- յի: Ոճանձ յաշեղուն. Դու Տէր ամենակալ Հարեր: 5 Ոճանձ. Մնոտոյ պաշտամանց... ոչ մեղանչեաց Հուրն:

6 Ոճանձ. Ջմանիւ 'ի բերանոյ անձնարին գա՞: 7 Բապտմ. Դու և Հէւրն անդնդոց: 8 Թօրնեակն. Արագ երեւեաց 'ի վե- րայ ազգիս: 9 Ոճանձ. Այս սաստիւ... 'ի ձեռաց միայն 'ի թշնամ- եաց... և ասացեն եթէ ոչ Աստուածս իւր՞: 10 Ոճանձ. Յանձինս կալեալ 'ի կէ՞: 11 Ոճանձ. Ի պատուի քում 'ի վերայ... տոհ- մի: 12 Լյւթ. Անկեալ աղաչեն ևաւսի: 13 Թօրնեակն պալատէր. Եւ Հովիտք անդրէն կրկնեալ: 14 Ոճանձ. Ջի ոչ ումեք երեւէին: 15 Ոճանձ. Սաստն խստութեան գազանութեանն... և գազանքն անդ- րէն յետս: 16 Թօրնեակն պալատէր. Վաղվաղակի Թագաւորն՝ բարկութիւնն: 17 Ոճանձ. Ի մտաց 'ի խորհրդոց:

դարձվեալ քան զամենայն ազգս և ազնիս 'ի մեջ բազում պատերազմաց և խտովութեան ժամանակի, Հաւանութիւն արդարութեան պաշտել, այսպիսի անօրէն չարաչար տանջանք ածեալ կապեալ պատեալ պաշարեալ պաշտել: ¹⁹Լուծէք արձակեցէք զանօրէն կապանսդ, յիւրաքանչիւր տեղիս խաղաղութեամբ յուղարկեցէք, զառաջին զեղեալ լկուծիւնսն 'ի գրգռութիւնս ողորմանաց. միախմբեցէք զորդիսդ ամենակալի՝ Աստուծոյ երկնատրի կենարդոյ, որ 'ի սկզբանն նախնեաց մինչև ցայսօր անարգել տերութիւն և Հաստատուն իրաւունք՝ տուեալ էն մեզ: Եւ թագաւորն յայնմ օրինակի զբանս իւր մերկանայր: ²⁰Իսկ Հերայեցիքն վաղվաղակի յական թօթափել լուծեալ 'ի կապանաց անտի, զամենակալ փրկիչ զսուրբն Աստուած իրեանց օրհնէին. այն ինչ մազապուր 'ի դրաց մահուանէ Հաւատալի զերծեալ: ²¹Իբրև զայն դիւրութիւն դիւրէր Հերայեցեցող թագաւորն ինքն 'ի ներքս 'ի քաղաքն դառնայր, կոչէլ Հրամայէր զմտից դպիրն և ասէ. Հնապա, վաղվաղակի գինի և նաշիւ, և որ զինչ պիտի յուրախութեան Հանդերձ Հրէիցն մատուցանել զեւթն օր: Զի Հրամայեցաւ նոցա 'ի նմին տեղւոյ ուր Համարեցան զեղեռնաւոր սատակումն անձանց իւրեանց կատարել անդէն զայն եւթն օր փրկութեան ուրախութեամբ անցուցանէին: ²²Յայնմ ժամանակի՝ որ յառաջ մատնցոյց նախատանօք եկեալ Հասեալ 'ի մահ, մանաւանդ թէ մտեալ իսկ էին ընդ դրոնս դժոխոց. փոխանակ դանն այնր օրաՀասին ինծոյս ուրախութեան կացուցեալ 'ի փրկութեան տեղւոյն, ուր սատակմանն և վճին ակն ունէին: Բազմականս բազմականս բաշխեալ լի ուրախութեամբ յիւրաքանչիւր կողմանս բաժանէին: ²³Եւ փոխանակ արտաստալից ողորցն, երգս առեալ 'ի ձայն օրհնութեան Հայրենի բարբառովն գնչանագործ փրկիչն զԱստուած օրհնէին: Զլալիւն և զՀեծեծութիւն 'ի բաց մերժեցին. պարտեալ ուրախութեան խաղաղութեան ցնծութեան նշան կանգնէին: ²⁴Սոյն օրինակ և թագաւորն վասն նոցա 'ի մեծի տաճարին ժամ տուեալ ուրախութեամբ բազմա զկոչնականսն Հրամայէր 'ի ներքս կոչել անպակաս բերանով յերկինս Հայեցեալ, բազմապատիկ 'ի վերայ յանկարծակի սքանչելի փրկութեան ժողովրդեանն զԱստուած 'ի վեր օրհնէին: Եւ որ յառաջ 'ի սատակումն գազանագէշ Հաւակերի զժողովուրդն նուիրէին ինդութեամբ, յոգւոց ելանէին ամօթ և փնաս յանձին կայեալ. և զհրաշնչ բարկութիւնս իւրեանց շիջուցեալ ցնծութեամբ զուրախութիւն զուարթացուցանէին: ²⁵Իսկ Հրէայքն որպէս ասացաք յառաջագոյն՝ պարս ուրախութեան կազմեալ զեւթնօրեայ ժամանակի զուարթութեամբ ցնծութեամբ օրհնէին զԱստուած: 'Ի Հաւասար միաբանութենէ ²⁶օրէն դնէին յամենայն տեղիս բնակութեան իւրեանց՝ ածել զաւուրսն զայն ուրախութեան. ոչ վասն Հպարտութեան, և ոչ վասն որկորստութեան, այլ վասն գոհութեան և փրկութեան զոր արար ընդ նոսա Աստուած: ²⁷Կարգեցին խառնել զաւուրսն զայնս 'ի տօնս տարեկանաց իւրեանց. և ապա ինդրեցին 'ի թագաւորէ անտի արձանէ զինքեանս յիւրաքանչիւր տեղիս: Յաշխարհահամար խառնէին 'ի Հինգերորդ քսաներորդ Պաքոնայ, մինչև 'ի չորրորդն Եպիփայ՝ աւուրս քառասուն: ²⁸Իարձեալ Հրաման ևս արարին 'ի տեղւոյն առնել զելս և զծախս 'ի Հինգերորդէ անտի Եպիփայ մինչև յօր երրորդ ամսոյ աւուրսն, յորում մեծապէս փառաւորեցոյց Աստուած զողորմութիւն իւր, և փրկեաց զնոսա անարատս առ Հասարակ. և այնպէս ուրախ լինէին 'ի Հրամանէ թագաւորին: ²⁹Զի Հրամայեալ էր տալ զամենայն Հանդերձանս զու-

րախութեան, մինչև յօրն չորեքտասաներորդ, յորում գտին զվճիւր արձակելոյն իւրեանց: Յանձն առ թագաւորն. Հրաման ետ տալ Հրովարտակս 'ի քաղաքս քաղաքս՝ առ զօրավար զօրավար օրինակ զայն: ⁷ Արքայ Փիղովպատովր 'Պտղոմէոս՝ առ զօրավարս և 'ի առ ամենայն իշխանս՝ և պետս, որ 'ի վերայ իրաց արքունի են ողջոյն. դուք խրախ լիջիք, զի ողջ եմք մեք որդւովք և եղբարք, և ամենայն զօրօք Հանդերձ, որպէս և աջողեաց Աստուած զիս մեր, որպէս մեր իսկ միտք ինդրէին: ²Արդ ոմանք 'ի ներքին բարեկամաց աստի մերոց ըստ իւրեանց չարաբարութեան կանխեալ մերձենային չարախօս լինել գրգռէին զմիտս մեր, մինչև ածին 'ի Հաւանութիւն՝ տալ Հրաման ժողովել զամենայն Հրէայ ազգ՝ որ ընդ մերով իշխանութեամբ, խոնել 'ի մի՝ վայր կոտորել 'ի նորանշան տեսիլ տանջանաց: ³Եւ ամենեկին թոյլ ոչ ետուն՝ պատճառս եղեալ զոխտութիւն որ ունէին ընդ ամենայն Հեթանոսս, մինչև ածին ժողովեցին. զորս և կապեալս ևս ածին, բազում լկուծեամբ և չարչարանօք իբրև զանաշխարհիկս, մանաւանդ թէ իբրև զչարագործս. առանց ամենայն Հարցափորձի քննութեան. յօժարեցին կոտորել զնոսա միանգամայն: Քան զիսով և զդուծ վայրենագոյն ևս զգաճեալ էր զիւրեամբ զգազանութիւնս: ⁴Այլ մեք որպէս սովոր եմք զսոսա խստագոյնս պատուհասեցաք. այլ որպէս և մարդասիրութիւն ունիմք ընդ մարդիկ, Հազիւ մինչ նոցա զօգինս չորհեցաք, և մեք զԱստուած երկնաւոր ծանեաք, զի ճշմարտութեամբ այցելու եղև Հրէիցն, որպէս Հայր որդւոց լինիցի: ⁵Եւ դարձեալ զսոցա սեր և զմիամտութիւն, որպէս զի Հաստատուն ունէին ընդ մեզ 'ի նախնեացն մինչև 'ի նախնիս. խորհեցաք Հրաման տուաք արձակել զդոսա. և թողաք դոցա զամենայն փնաս զոր եղին 'ի վերայ: Եւ զայն ևս Հրաման տուաք, զի զամենեցուն զդոցա՝ զոյր ինչ ուրուք և առեալ իցէ յիւրաքանչիւր տէր դարձուցանել զի ոք 'ի նոցանէ ամենեկին մի՝ զրկեցի. և մի՝ ոք իշխեսցէ նախամեղ զնոսա վասն իրացդ եղեցոց: ⁶Զի զայն գիտասցիք. եթէ ինչ զդոսա խորամանկել կամ տրտմեցուցանել յօժարեցուք, ոչ առ մարդ մեղանչելք, այլ առ այն՝ որ ամենայն զօրութեանց և բարձրութեանց տիրէ Աստուած. և ոչ եթէ 'ի մարդոյ միայն Հատուցումն գտանէ այնպիսին, այլ անվրէպ ամենայն իրօք 'ի Բարձրելոյն գտանէ: Եւ դուք ողջ լիջիք: ⁷Իբրև առիւն զրովարտակն զայն՝ ոչ եթէ փութացուցանել վաղվաղակի, այլ մտեալ առ թագաւորն անդր՝ աղօթմ մատուցանել և ասել. Յազգէ աստի Հրէից՝ որ զսուրբն Աստուած ինքնակամն ուրացան. և անցին ըստ օրէնսն Աստուծոյ, Հրամայել տալ 'ի ձեռս նոցա, ըստ արժանի օրինացն ածել զպատուհաս 'ի վերայ նոցա: ⁸Իւէին ևս 'ի վերայ և ասէին. Եթէ մարդք որ վասն պորտոցն աղետի և որկորոյն չարութեան յօժարեցին անցին ըստ օրէնս նախնեացն, երբէք նոքա յիրս արքունի արդարանալ միամտութեամբ ոչ կարեն: ⁹Իրաւունս Համարեցաւ թագաւորն, և ետ նոցա իշխանութիւն զի սատակեցն զյանցաւորս օրինացն Աստուծոյ, ընդ ամենայն տեղիս տերութեան թագաւորին ուր և գտցեն՝ ամենայն Համարձակութեամբ. և ոք ընդդէմ մի՝ դարձցի մի՝ իւր սաստիւք արքունի: ¹⁰Յայնմ ժամանակի գոհացան օրհնեցին՝ որպէս օրեւք էին քահանայիցն, և ամենայն ժողովուրդքն. և զլուի բանից բարբառոյն և վախճան՝ եղին զալելուփա: Ինքեանք ցնծութեամբ և ուրախութեամբ պագին երկիր, և 'ի թագաւորէ անտի գնացին: ¹⁰Իբրև անկան յուղի.

29 Ոճանկ. Զի Հրամայեալ տալ զամենայն զՀանդերձս ուրա՛: 7.1 Ոճանկ յաւելո՛ւն. Պտղոմէոս՝ 'ի կողմանս. կամ՝ 'ի կողմանց Եփիպոսոցոց առ զօրավարս... որ 'ի վերայ ամենայն իրաց արքունի... զի և մեք ողջ եմք որ՝... որպէս զի ուղղեաց Աստուած զիս մեր: 2 Ուկան. Իւրեանց չարաբարութեան 'ի Ոճանկ. Ընդ մերով իշխանութեամբ իցեն, խառնել 'ի մի վայր, կատարել 'ի նորատեսիլ տանջանաց: 3 Ոճանկ. Որ ունին ընդ ամենայն Հե՛... քան զիսովս և զդուծս: 4 Ոճանկ. Զսոսա խստագոյնս պա՛... ունիմք ընդ ամենայն մարդիկ... զորդինս չորհեաք: 5 Ոճանկ. Եւ դարձեալ նորա զսեր և զմիամտութիւն, որպէս զի Հաստատուն ունելով մեզ 'ի նախնեաց մերոց մինչև թողաք դոցա զամենայն... և զայն ևս Հրաման տուաք, զի ամենեցուն դոցա զոր ինչ և ուրուք առեալ իցէ: 7 Ոճանկ. Ոչ եթէ փութացան ելանել վաղվաղակի, այլ մատենս առ թագաւորն... ըստ արժանի գործոյն ածել զպատու՛... որ վասն պորտոյն և որկորոյն չարութեան յօժարեցին անցանել ըստ օրէնս նախնեացն. երբէք նորա յիրս ար՛: 9 Ոճանկ. Որպէս օրէն էր քահանայիցն... և զլուի բանից բարբառոյն եղին զալելուփա:

18 Ոճանկ. Ո՛վ է որ... իբրև զգազանս ինչ չարա՛... ո՛վ է որ զսոսա իսկզբանէ... 'ի ժամանակի Հաւանութեան զարդարութիւն պարհեալ... պատեալ պարշարեալ պաշտել: 19 Ոճանկ. Որ 'ի սկզբանէ նախնեաց մինչև... յայն օրինակ զբանս: 20 Ոճանկ. Մազապուրք 'ի դրանք մահուանէ չաւատալի զերծեալ լինէին: 21 Ոճանկ. Եւ որ զինչ պիտոյ իցէ. կամ՝ պիտիցի յուրախութիւն Հրէիցն... եւթն օր փրկութեամբ անցուցանել: 22 Ոճանկ. Նախատանօք մերձեցեալ. մանաւանդ... փոխանակ դառնածաղոր օրհնալին: 23 Ոճանկ. Եւ փոխանակ արտօսարից... և զՀեծեծութիւն 'ի բաց մեր՝... նշանակ կանգնեցին: 24 Ոճանկ. Վասն նոցա մեծի տաճարին... 'ի վերայ սքանչելի փրկութեան... և որ յառաջին սատակումն գազանա՛: 25 Ոճանկ. 'Ի Հաւասար միաբանութեան: 26 Ոճանկ. Օրէնս դնէին ընդ ամենայն տեղիս: 27 Ոճանկ. Յաշխարհամար խառնէին զսոսա. և Հինգերորդ քսա՛... մինչ 'ի չորրորդն Իպիփայ: 28 Ոճանկ. Զի փրկեաց զնոսա անա՛:

որ միանգամ անցեալ էին ըստ օրէնսն, և անօրինեալ պղծեալ էին յազգատուհնէ անտի, տանջանալով առակելով սատակէին: Եւ յայնմ՝ ի միում աւուր անդ սպանին աւելի ըսն զարտ երեք Հարիր, և զայն օր ուրախութեամբ կատարէին. զի զպիղծ զանաօրէն զյանցաւորս օրինաց իւրեանց՝ ձերբակալ ըմբռնեալ սատակէին. քանզի ինքեանք ի դրանց մահու յԱստուծոյ ողորմութեանցն զփրկութիւն գտեալ լինէին: ¹¹ Չուեցին խաղաղցին գնացին ի քաղաքէ անտի ազգի ազգի անուշութեամբ, և ի գոյնագոյն ծաղիկս պատկեալք ուրախութեամբ և ցնծութեամբ և օրէնութեամբ ի ձայն քաղցրութեան գոհանային զԱստուծոյ Հարցն նոցա, որ յաւիտենիցն է փրկիչ Իսրայէլի: ¹² Եւ իբրեւ եկին Հասին ի քաղաքն Փողոսմեացոց որ անուանեալ կոչի վասն տեղոյն յայտնութեան՝ Վարդաբերք. քանզի իսկ անցեալ կացեալ մնային նոցա նաւթն, որովք եկեալ անդ՝ ի Հասարակաց Հաւանութենէ, երեկացին աւուրս ելին: Ուրախ լինէին, զի Հրաման տուեալ էր նոցա թագաւորին առատապէս Հանդերձս առնել ի պետս ճանապարհին, մինչև երթեցէն իւրաքանչիւր տեղիս: ¹³ Եւ իբրեւ Հասանէին ի տեղի, ըստ արժանի իւր պարգեւացն գոհանային: Դարձեալ եղին օրէնս, և զայն աւուրս ևս խառնել ի տօն տարեկանաց իւրեանց, կատարել յուրախութիւն. նուէրս մատուցին, արձանս կանգնեցին ըստ տեղեաց ուրախութեան. խառնեցին զօրն զայն ի տօնս տարեկանաց: ¹⁴ Ի մի՝ վայր ժողովեցան, աղօթս մատուցին և գոհացան. մեկնեցան ի միմեանց ողջք և անարաւոր, ազատեալք, խրախմտեալք, զուարթացեալք, ապրեալք ընդ ծով և ընդ ցամաք և ընդ գետս՝ ի Հրամանաց Տեառն, ի Հրամանէ թագաւորին իւրաքանչիւր տեղիս սփռեցան: ¹⁵ Որ յառաջ ընդ ձեռամբ թշնամոյն էին՝ ապա իշխանութեան փառք և ջրով գնային, զի ամենեկին գնոսա այնուհետև ոչ ոք կարէ խռովել: Եւ զիւրաքանչիւր ինչս և զստացրածս յաշխարհագրին զամենայն ժողովեցին. զի աշիւ և դողութեամբ ամենեքին որ զինչ առ ունէր կայր բերէին տային ի դուրս վասն փրկութեան մեծին Աստուծոյ: Օրէնեալ է Աստուած որ յամենայն փրկէ զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց և վշտաց: Նմա փառք և պատիւ և զօրութիւն, այժմ և միշտ և յաւիտենանս յաւիտենից. ամէն:

Կարարեցաւ՝ Գրիգոր Երրորդ Մակեալեցոց:

ԵՐԱՆԵԼԻՍՆ ԵՊԻՓԱՆՈՒ Եպիսկոպոսի Կիպրացոյ՝ Յաղագս Երգոց Սաղմոսարանի:

Չամենայն ինչ զոր ասաց Հայրն մեր Աթմաս, զոր լուեալ էր նորա ի Հոգեկիր ծերոյն՝ բաւական Համարեցաք պատմել փոքր ի շատեւ, և դնել ի տեղի առաջաբանի. քանզի Հոգեխառն մտօք իմացաւ որ ինչ շնորհեցաւ նմա յԱստուծոյ: Եւ ցոյց ամենեցուն որք կամիցին օգտել զի և մեր առեալ նպաստաւորութիւն ի Հոգեխառնութենէ նորա, որպէս ոմանք ի Հոգւոյն Մովսիսի, և եղիսէ յեղիայէ, աղօթիք ձերովք և յին Հանգիցէ Հոգի շնորհացն Աթմասի մասնել ի պատմութիւն սաղմոսացս և ցուցանել զբազմադէմ և զգոհարարագիտ միտս սաղմոսարանիս: Արդ որ ասեն թէ՛ Սաղմոս որդւոց Կորիսի, և կամ՝ Իմաստութիւն. զբանս զոր ամբարեանայր Դավիթ որդիքն Կորիսայ դասագլուխ եղեալ զյեղանակս ձայնիցն նուագէին գեղեցկապէս, զայն կոչէ Իմաստութիւն որդւոցն Կորիսայ: Իսկ որ ասեն թէ՛ Սաղմոս յԱստի, և Իգիթովմ և յայլս ուրուք, և նոքա առաջնորդք դասուց պարուն, որք իւրաքանչիւր նուագարանօք և ձայնիւք առաջնորդէին, զոր Դավիթ էր ասացեալ: Է զի և Դավիթ ընդ նոսա երգէր. Է զի զուսեպն ի Դավթայ առանց նորա երգեալ նուագէին. և Է զի Հոգի շնորհացն յերգէին նոցա Հոգեխառնել մարգարեախառն որպէս ընդ Դավթին ասէին և նուագէին. զոր երանելոյն Դավթի ի վերայ Հասեալ ի վարդապետութենէ Հոգւոյն Սրբոյ, և զանուն

ևս գրէր զնոցա. այլ Դավիթ ինքնին իսկ էր պատճառք ամենայն սաղմոսարանիս, որպէս եղեմն գրողի որ թացեալ և ներկեալ էր շնորհօք Հոգւոյն Սրբոյ, ըստ իւրաքանչիւր դիմաց և առակաց երգէր և մարգարեանայր: Իսկ որ ասեն թէ՛ Հանգիստ, քանզի քնարսն և ձայնիւ և երբեմն կաքաւելով երգէր և սաղմոսէր: Իսկ յորժամ ձայնիւ լոկ նուագէր և սաղմոսէր, և կամ առանց կաքաւելոյ քնարաշարութեամբ միայն, և կամ միով իւրք յեղանակաւ, զայն կոչէ Հանգիստ: Իսկ որ ասեն, թէ՛ Սաղմոս յարձանագիր. այս է զի արձան ոչ եթէ ի վերայ զերեզմանաց միայն արձանագիր, այլ և որք ի պատերազմոնս յաղթութիւնս առնեն կանգնեն արձանս, և գրեն զամենայն պատերազմացն յաղթութիւնս, որպէս և երանելին Դավիթ առնէր, զի որք անտեղեակք իցեն, և որք ոչ գիտիցեն զգիրն յարձանագիր իմացեալ ծանիցեն, զայն նշանակէ այժմ Արձանագիրս ասելով երանելին Դավիթ. զի որպէս յարձանի գրեալ մարգարեացաւ զյաղթութիւնս Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, ի վերայ կարծեցեալ անպարտելի թշնամոյն, որպէս պատմեցաւ մեզ ամենեցուն: Եւ որ ասէ թէ՛ Սաղմոս ի կատարած վասն Տեառնաց, եմբանասուն և երկու թարգմանիչքն՝ կատարած ասացին, և Ակիւղս և Թեոդոտոն յաղթահարութիւն ասացին. իսկ Սիմաքոս յաղթութիւն ասաց. այս է զոր ի վախճան ժամանակաց կատարեցաւ յաղթութիւնս Քրիստոսի առ թշնամին Աստուծոյ, և ամենեկին ազատեալ մինչ ի սպառ զազգս մարդկան ի բնութենէ Սատանայի, այս է ասելն ի կատարած: Իսկ վասն Տեառնացն, Տեառն գեղեղեցի կոչեաց. քանզի և Տէրն ինքնին իսկ այգի անտանեցաւ ասելով. Ես եմ՝ այգի ճշմարտ. իսկ որք Հաւատով յայգոյ յայսմանէ կրկէն զմեծ խորհուրդ կազմեալ մեծաւ ուրախութեամբ ճաշակեն զյօրինեալ գինին ի կողաշուս աղբերէ: Իսկ որ վասն ժառանգաւորին ասէ. որք զվերնագիրս մեկնեցին և թարգմանեցին ժառանգաւոր կոչի Բանն Աստուծոյ, այս ինքն միաձին Որդի նորա, և միաբանեալ ընդ նմա եկեղեցի իւր՝ կոչին ժառանգաւորք. քանզի է զուս Բրիստոս, և անդամք նորա եկեղեցի մարդիկ որ ըստ աստուածապաշտութեան վարեն զկենսան իւրեանց սրբութեամբ Հոգւոյն. զի ասացեալ է Տեառն ի սուրբ Աւետարանին. եկաք օրհնեալք Հօր իմոյ ժառանգեցէք զարքայութիւն զպատրաստեալն ձեզ իսկզբանէ աշխարհի:

Իսկ Ալեքսիա ՃԴ սաղմոսին, ուսուցանէ օրհնել զամենեցունս Աստուած. քանզի ալեւուրիա՝ եմբանասունքն գովեցէք զՏէր թարգմանեցին. իսկ երբայեցին թէ՛ Բարի է սաղմոս, իսկ Սիմաքոս անթարգման իսկ եթող. իսկ Թեոդոտոն թէ՛ Գովեցէք. զոր և երանելին Դավիթ զաստուածաշնորհ ընթացեալ ճանապարհ. և թէ խոտորեցաւ զայթաղեալ, դարձեալ միասնազաւ արտասուօք Հետեալ աստուածայնոցն օրինաց, որպէս պատմէ ի ձժԸ սաղմոսին. զի արժան է մեզ ի նմանէ առնուլ տարացոյց իւրային ուրուք յարգարել ախտից դեղս. վասն զի ալեւուրիս որպէս նախագոյն թարգմանեցին գովեցէք զՏէր է ըստ ելլազարցնցն ձայնին. և արդ նշանակէ ալեւուր գովեցէք. իսկ իա՞ զՏէր կամ զէն:

Իսկ որ ասեն Երգ աստիճանաց, Թեոդոտոն երգ ասաց ելից, իսկ Սիմաքոս և Ակիւղս երգ յեւ. և յայտնի են այսուհետեւ եւք և աստիճանք զգերեալ ժողովորդեանն և զօթեմանցն բանակետոյ, զոր և մերձակալ բնակիչքն տխրեալ ընդ Հրէիցն ազատութիւն, միաբանեալ ի պատերազմն բարբարոս Հեթանոսօք ժողովեալ ընդ ինքեանս ի վերայ նոցա գումարեցան, կամեցեալ անյիշատակել գնոսա: Իսկ բոլորեցունցն Աստուած իւրայոցն օգնականեաց բաւականապէս, զոր և երանելին Դավիթ զյուսացեալսն ի Տէր որպէս զլեւան Սիրն ոչ սասանեալ յափտեան, և Տէր շուրջ է գոհովորդեամբ իւրով: Իսկ բազումք ի Հրէիցն ունելով ապառնով բարս, ընդդիմանալով աստուածային Հրամանացն որ առ Կիւրոս ոչ կամէին դառնալ. իսկ ազատեալք և արձակեալք զազգակիցն մաղթէին Հետեւել յղձայն քաղաքն Երուսաղէմ: Եւ որպէս առ Բորակամաւ ճեղքեցան ցեղքն, և մասունք տան Յորդովամու Հետեւեցին, և երկու Դավթեան թագաւորութեանն Հաազանդեցան. այժմ ի դարձիս ի Բաբելոնէ յառաջատեալ Հոգւոյն ի ձԸԸ սաղմոսին զմիաբանութիւն և զմիաձայնութիւն սիրել և ընդ միմեանս վսեմութեամբ երգէր երանելին Դավիթ. Ան զի բարի կամ զի՝ վայելուչ, զի բնակին եղբարք ի միասին:

Իսկ որ անվերնագիր ասի ըստ երբայեցոց, յանդգունք ոմանք և իրաւամարձակք, վերնագրեցին զԴավթին երեմիայի և Անգէի և Չաքարիայի անուանեցին. և այն իսկ եղծումն վերնագրին՝ քարոզէ զվերագրեցոցն զանմտութիւն. զի երեմիասն ոչ երբէք վարեցաւ ընդ գերեւարն ի Բաբելոն. այլ զոյգն ինչ ընդ յերուսաղէմ անցուցեալ աւուրս ինչ, և յանօրէն Հրէիցն բռնադատեալ յեփիպոսոն ճանապարհորդեալ ընդ նոսա. և չարմարի ասել երեմիայի, թէ՛ Առ գետոյն Բաբելացոց նստեալ և լայաք. այլ նոցին իսկ գերեւարն ուսեալք զԴավթայն երգեն և պատմեն

10 Ոճանձ. Եւ յայն ի միում աւուր... զփրկութիւն գտեալ էին: 11 Ոճանձ. ի ձայն քաղցրութեամբ: 12 Ոճանձ. Երակացին աւուրս ելին: Եւ ՝ ձանձ. Երակացին աւ: 13 Ոճանձ. Խառնեցին զաւուրսն զայն ի: 14 Ոճանձ. Եւ ընդ գետս ի կամաց Տեառն, ի Հրամանէ: 15 Ոճանձ. Ոչ ոք կարէր խռովել... որ յամենայն փրկէ զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց և ի վշտաց: Նմա փառք և պատիւ և երկրպագութիւն. յաւիտենանս. ամէն: Ի ձևի ձանձ. յօրինակն պակասել. Կատարեցաւ գիրք Երրորդ, և այլն. Զոր յայլոց օրինակաց առեալ լցոցալ: